

ஈழத்து

மாண்புறு மகளிர்

பத்மா சோமகாந்தன்

ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்

பத்மா சோமகாந்தன்

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2003

Title : EELATHTHU MANPURU MAKALIR

Subject : Service Sketches of Renowned Women

Author : PADMA SOMAKANDHAN ©
215 G1/1 Anderson Flats,
Park Road, Colombo -5.

First Edition : May 2003

Type Setting : Thevy Graphics, Colombo -5.

Printing : Kumaran Press (Pvt) Ltd., Colombo -12.

No. of Pages : 188 + X

Back Cover
Designed by : S.D. Samy

Price : Rs 300 in Sri Lanka
US \$ 5 in Foreign Countries

Publishers : **Kumaran Book House**
201, Dam Street, | 3, Meigai Vinayagar Street,
Colombo - 12. | Kumaran Colony, Vadapalani,
Tel - 421388. | Chennai - 600 026.

இந்நூல் அமரத்துவமெய்திய
எனது பெற்றோர்
பிரம்மஸ்ரீ ஏ. பஞ்சநதீஸ்வரக் குருக்கள்
ஸ்ரீமதி ப. அமிர்தாம்பிகை அம்மாள்
ஆகியோரின் நீங்கா நினைவுக்கு
சமர்ப்பணம்
ப.சோ.

இந்நூலாசிரியரின் ஏனைய நூல்கள்

கடவுளின் பூக்கள்	~ (சிறுகதைத் தொகுதி)
புதிய வார்ப்புகள்	~ (சிறுகதைத் தொகுதி)
வேள்வி மலர்கள்	~ (சிறுகதைத் தொகுதி)
சுவாமி சின்மயானந்தா	~ (பெரியார் சரிதை)
பக்த அனுமன் கதை	~ (சிறுவர் இலக்கியம்)
ஐம்பது மலர்களால் ஒரு மாலை	~ (மொழி பெயர்ப்பு)

என்னுரை

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை என்று ஒரு காலம் இருந்தது. அதனால் வீட்டுக்குள்ளே பெண்களைப் பூட்டி வைத்தனர். ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்புவரை, வசதியுள்ள சில பெண்களைத் தவிர, ஏனையோர் பள்ளிக்கூடத்தையே எட்டிப்பார்த்திராத வெறும் 'கை நாட்டுக் காரர்'களாகவே இருந்தனர். சமுதாயத்தின் சரிபாதிப்பேர் உரிமைகளற்ற போம்மைகளாகவே விளங்கினர்.

சென்ற அரை நூற்றாண்டு காலத்தில், பெண்களின் சமநிலை படிப்படியாக கணிசமான அளவுக்கு மாறிவந்துள்ளது. அதனால் பட்டங்கள் ஆள்வதிலும் சட்டங்கள் செய்வதிலும் கூட பெண்கள் இன்று ஈடுபட்டுப் பிரகாசித்து வருகின்றனர். மற்றும் மருத்துவம், தொழில் நுட்பம், அறிவியல் கல்வி, மேடைப்பேச்சு, சமூகசேவை, இலக்கியம், நடனம், நாடகம், இசை, நிர்வாகம், இதழியல், ஒலிபரப்பு போன்ற துறைகளில் தமது ஆற்றல்களையும் அறிவையும் பயன்படுத்தி, அத்துறைகளில் தமது முத்திரையைப் பதித்து வருகின்றனர். வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டால் எத்துறையிலும் அவர்களாலும் முன்னேற முடியும் என்பதற்கு இவர்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றனர்.

கடந்தகாலங்களில் பெண் நிலை நின்று குடும்பத்தை வளமுறக் காத்ததோடு சமூகம், சுகாதாரம், ஒழுக்கம், ஆன்மீகம், கல்வி போன்ற துறைகளிலும் சேவை புரிந்த பல பெண்களின் அடிச்சுவடுகள் மண்ணோடு மண்ணாக மறைந்துவிட்டன. எனவே இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெண்களின் சாதனைகளையாவது பதிவுசெய்ய வேண்டுமென மனம் குறுகுறுத்தபடியே இருந்தது.

அக்காலத்தில் ஆண்களின் அறிவையும் ஆற்றலையும் மட்டுமே கருத்தில் கொண்டிருந்த சமுதாயம், இன்று பெண்களின் பல்வேறு துறைகளின் ஈடுபாடு காரணமாக இரட்டிப்புப் பயனைப் பெறக்கூடியதாயுள்ளது. பெண்களின் அசமத்துவ நிலை முழுமையாக நீக்கப்படாத போதிலும், பலதுறைகளிலும் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகள் படிப்படியாக வளர்ந்து கொண்டுவருவதை மறுக்க முடியாது.

நமது தேசத்தின் தமிழ்ப் பெண்களில் சிறுதொகையினரே பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளபோதிலும், தாம் ஈடுபட்டுள்ள துறைகளில் சாதனைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். நம் கண் முன்னால் வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கும் இவர்களது திறமைகளை எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளவும், குறிப்பாக இளைய சமுதாயம் விளங்கிக்கொண்டு தாமும் தமது ஆற்றல்களை வளர்த்துக்கொள்ளவும், புலம் பெயர்ந்துள்ள பெருந்தொகையானோர் தெரிந்து கொள்ளவும், மற்றும் ஏனையோருக்கும் இத்தகைய தகவல்கள் ஓர் உந்துசக்தியை - தாமும் ஏதாவது சாதிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துமென்ற திட்டத்தோடு இவை பதிவு செய்யப்படவேண்டுமென அவாவினேன். இந்த அவா பலகாலமாக என் மனதைக் குடைந்தபடியே இருந்தது. ஆரம்ப முயற்சியாக, பல்வேறு துறைகளில் புகழ் பரப்பி வரும் 25 பெண்மணிகளைப் பற்றிய தொகுப்பொன்றை சென்ற உலக மகளிர் தினத்தையொட்டி எழுதிவெளியிட எண்ணினேன். அது நிறைவேற்றவில்லை. இப்பொழுதுதான் அதற்குரிய வேளை வந்துள்ளது.

இவர்களைத் தேடிப்பிடித்து விபரங்களைச் சேகரிப்பதற்காகப் பட்ட சிரமங்கள் இலேசானவையல்ல. சிலர் மிக அன்போடு ஆதரவு தந்தனர். 23 பெண்மணிகளிடமிருந்தே விபரங்களை என்னால் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

கல்லூரி அதிபர், விடுதலைப்போராட்ட வீரங்களை, பெருந்தோட்டத் துறைத் தொழிலாளப் பெண் போன்றோரையும் இந்நூலில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு மிகவும் முயற்சித்தும் முடியாமற் போய்விட்டது. மாண்புறு மகளிர் இத்தனை பேரும் தானா? இல்லவே இல்லை. இந்நூலில், எமது மண்ணின் வளத்துக்கு வளம் சேர்த்த மேலும் பல மகளிர் பற்றிய பதிவுகளைச் சேர்க்க இயலாமற்போனது எனது கால அவகாசமின்மையும், நூலின் அளவை மேலும் விரிவுபடுத்த முடியாமையினாலுமே. இது ஓர் ஆரம்ப முயற்சியே; முதலாவது பாகம் என்றும் கொள்ளலாம். அடுத்து வரும் தொகுதிகளில் இதில் விடுபட்டுப் போனவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும் என நம்புகிறேன். இவர்களைப் பற்றிய விபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு பெரும் மனதோடு வாசகர்கள் உதவிபுரிய வேண்டுமென பணிவன்போடு வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலுக்கு முகப்பு வாசகக் குறிப்பொன்றை பல வசதியீனங்கள், உடல் நலமின்மை மத்தியிலும் எழுதி அணிசெய்துள்ள பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு எனது மனங்கனிந்த நன்றி.

விஷயங்களை கணினி எழுத்தில் பொறித்துத் தந்துதவிய தேவி கிராபிக்ஸ் திரு. சா. குமார், செல்வி ஸ்ரீதேவி மற்றும் அழகிய பொருத்தமான பின் அட்டையை வரைந்தளித்துள்ள ஓவியர் எஸ்.டி.சாமி, நூலினைச் சிறப்பாகத் தமது வெளியீடாக ஏற்று வெளிக்கொணர்ந்துள்ள குமரன் புத்தக இல்லத்தின் இளவல் திரு. க. குமரன் ஆகியோர் எனது நன்றிக்கும் பாராட்டுக்குமுரியோராவர்.

215, ஜி 1/1, பார்க் ரோட்,

கொழும்பு. - 05.

தொலைபேசி : 590598

1-5-2003

பத்மா சோமகாந்தன்

மகளிர் முன்னிலைப்படுத்தலும்
பண்பாட்டுப் பெறுமானமாற்றத் தேவைகளும்.

தீருமத் பத்மா சோமகாந்தன்

“ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்” என்ற
நூலுக்கான ஒரு முன்வாசகக் குறிப்பு

திருமதி பத்மா சோமகாந்தனின் இந்த நூல் சில சுவாரஸ்யமான வரவேற்புகளைப் பெறப்போகின்றது. “பெண்ணிலைவாதத்தையே பேசலாமா” என்று கோபித்த பிரமுகர்களை விடுத்து நோக்கினாலும் இந்நூலில் இடம்பெறும் மகளிர் பலர் பற்றிய காய்தல் உவத்தல்கள் காரணமாக ஒரு விமர்சனம் வரும்; இன்னொன்று, இதில் இடம்பெறாதவர்கள் பெயர் பட்டியல் பற்றி வரும் மேலும் ஒன்று, ஏற்கனவே நமது மண்ணின் வளத்திற்கு உரம்சேர்த்த பெருமாட்டிகளின் பெயர் இல்லையே என்று வருத்தம் கிளம்பும். எனது மனமே மூன்றாவதைச் சுட்டி நிற்கின்றது. ஈழத்தின் பிரபலமான பெண் பாடசாலைகள் பலவற்றில் அதிபர்களாகவிருந்து பெரும்பணிசெய்த மகளிர்கள் பற்றியும், பல்கலைக்கழகங்களில் அறிஞர்களாக விளங்கிய பெண்மணிகள் பற்றியும் சமூக சேவகிகளாக விளங்கிய தம்நலம் மறந்த பெருமகளிர் பற்றியும் மண்ணினதும் மக்களினதும் விடுதலைக்காகப் போராடிய வீரப் பெண்களைப் பற்றியும் நமது கலைவளங்களை விஸ்தரித்த படைப்பியற் கலைஞர்களைப் பற்றியும் நிச்சயமாக ஒரு பதிவு இருத்தல் வேண்டும். என் பார்வையில் இந்த நூல், அந்தத் தேவையை வற்புறுத்துகின்றது எனலாம்.

இதனை நம்மிடையே உள்ள புலமை நிறுவனங்கள் தம் முக்கியப் பணியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பத்மாவின் இந்த நூல் ஒரு விடயத்தை மிக அழுத்தமாகச் சொல்கிறது; அது நமது வரலாற்றை எழுதும்பொழுது, இனிமேலும் நாங்கள் மகளிர் வகிபாகத்தை மறத்தல் கூடாது என்பதாகும். அதேவேளையில், பணிநிலைக் கடமைகள் உள்ள பெண்களும் தங்களுக்கு ஒரு சமூகக் கடமை உண்டு என்பதையும் மனதில் இருத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.

திருமதி பத்மா சோமகாந்தனை இந்நூலாக்கத்திற்காக வாழ்த்தி, இந்நூலாக்கத்தின் மூலம் வரவுள்ள விமர்சனங்களுக்குப் பதிலிடுக்கும் வகையில் நமது வரலாறு மறக்கக்கூடாத மகளிர் திலகங்களின் பெயர்களையும் அவர்தம் சேவைகளையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென வேண்டுகின்றேன்.

இறுதியாக ஒரு குறிப்பு - பெருந்திருவாட்டி தங்கம்மா அப்பாருட்டி அவர்கள் சாதித்த புரட்சியின் முக்கியத்துவம் பற்றியதாகும். யாழ்ப்பாணத்து மரபில் ஆண்களுக்கே உரியதெனக் கருதப்பட்டு வந்த கோயில் மணியம்/எசமானர் பதவியை ஏற்று, ஒரு கோயில் என்பது சமூக மேம்பாட்டுக்கான நிறுவனம் என்பதையும் அது 'பங்குகொள்ளல்' முறைமையில் அமைய வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டிய பெருமாட்டி அவரே. இத்தகைய பதிவுகள் நாம் விட்ட குறைகளையும் சுட்டிக்காட்டும்.

இந்நூலை எழுதியுள்ள பத்மா எழுத்துலகில் ஏற்கனவே நன்கு அறியப்பட்டவர். அவரைப் பற்றிய பதிவொன்றும் இதில் அடங்குவது பொருத்தமாக இருக்கும். தம்மைப்பற்றி ஏற்கனவே அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரையையாவது இந்நூலில் மீள் பிரசுரம் செய்தால், புதிய தலைமுறை அவரைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக அமையும்.

அன்புடன்

சென்னைப் பல்கலைக்கழக

விருந்தினர் விடுதி

சென்னை - 600 005

22.4.2003

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

உள்ளடக்கம்

1. அம்மா	1
2. முன்னோடி	9
3. பெண்ணிய ஆய்வறிஞர்	17
4. கலங்கரை விளக்கு	26
5. அருள்மொழியரசி	33
6. பாச ஊற்று	40
7. வைத்தீஸ்வரி!	49
8. சோஷலிசப் பெண்ணிலைவாதி	57
9. நக்கீரவாரிக்!	64
10. இசைக்குயில்	72
11. வசந்தகோகிலவாணி	80
12. நடனக்கலையரசி	88
13. வானொலிக்குயில்	96

14. நிர்வாகத்தலைவி	104
15. பஸ்துறைப் படைப்பாளி	111
16. அச்சக வித்தகி	120
17. மனையியல் கலைவல்லுநர்	128
18. பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற முதலாவது தமிழ்ப்பெண்	136
19. மக்கள் சேவகி	143
20. செஞ்சொற்செல்வி	151
21. அனுபவம் மிக்க இதழாளர்	159
22. சமுதாய வழிகாட்டி	166
23. மேம்பாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்	174
24. எனது எழுத்துப் பயணத்தின் பின்னையார் சுழி	182

அம்மா!

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

"அம்மா....."

"அம்மா தாயே காப்பாற்று"

"அம்மா ளாச்சி காப்பத்தம்மா"

அந்த நள்ளிரவில் எத்தனை தீனக்குரல்கள்!

துர்க்கை அம்மன் தங்களைக் காப்பாற்றுவாள் என்ற நம்பிக்கையோடு, மாற்றுடுப்புக்கூட எடுத்துவர நேரமின்றி, கைக்குழந்தைகளையும் இடுப்பில் தூக்கிக் கொண்டு ஓடோடி வந்த பெண்கள், சிறுமிகள், முதியோர் என நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் அபயந்தேடி, துர்க்கை அம்மன் சந்நிதிவாசலில் எழுப்பிய குரல், சற்றுக் கண்ணயர்ந்து கொண்டிருந்த இந்த அம்மாவின் காதுகளில் ஒலிக்கிறது. ஆச்சிரமம் போன்ற தனது அறையிலிருந்து துடித்துப் பதைத்து எழுந்து வந்த அம்மா, நிர்க்கதியான இம்மக்களின் நிலைமையைக் கண்டு மனம் பதைத்துப் போகிறார். அவர்களின் பசியையும் களைப்பையும் போக்கி, தங்குமிடம் ஏற்பாடு செய்வதே அவர் சடுதியாகச் செய்ய வேண்டிய முதற்பணியாக இருந்தது. அவசரமாகச் செயற்படுகிறார் பணியாளர்களின் உதவியுடன் பல அண்டாக்கள் அடுப்பில் ஏறுகின்றன. மண்டபங்கள்,

விடுதிக்கட்டிடங்களில் அவர்கள் தங்க ஏற்பாடு செய்கிறார். அதற்கிடையில், மயிலிட்டி, குரும்பசிட்டி, வீமன்காமம், மாவிட்டபுரம் போன்ற கிராமங்களில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து தொடர் தொடராக .... அம்மனிடம் அபயம் தேடி.... நூறு - பல்லாயிரமாகத் திரள்கிறது!

போர்ச்சுமூல் காரணமாக, 1987ல் இருந்து அடிக்கடி இத்துன்பியல் நாடகக் காட்சி அங்கு அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தது. பக்கத்துக்காணிகளில், அயலிலுள்ள வீடுகளில், கொட்டில்கள், அடிப்படைச் சுகாதார வசதிகள், குடிநீர், உணவு, உடை ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்து 20,000 அகதிகளை ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகப் பராமரிப்பதென்பது சாமான்னியமான சங்கதியா? அதனைச் சோராமல் சலிக்காமல், அன்பும் ஆதரவுமாக, தேவஸ்தான சபையின் ஒத்துழைப்போடு, முன்னணியில் நின்று செயற்படுத்தியவர் தெல்லிப்பழை துர்க்காபுரம் துர்க்கையம்மன் ஆலய அறங்காவலர் சபைத்தலைவி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். இந்த அப்பணிப்பான சேவா உள்ளம், ஆன்மீகத்தில் மூழ்கி, 'மக்கள் பணியே மகேசன் பணி' என்பதை உணர்ந்து கொண்ட உள்ளத்தால் உயர்நிலையெய்திய ஒருவரால் தான் முடியும். அன்னை தங்கம்மாவின் உள்ளம் அப்படிப்பட்ட தங்கமான உள்ளம்! தங்கத்துக்காவது விலை மதிப்புண்டு; ஆனால் அன்னை தங்கம்மா அவர்களின் பன்முகப்பட்ட பணிகள் விலை மதிக்கப்பட முடியாதவை; சேவை செய்வதற்கென்றே தெய்வத்தால் அருளப்பட்ட செந்தமிழ்ச்செல்வி அவர்!

சாதாரண மத்தியதரக் குடும்பத்தில் - ஆனால் இறையடியே தஞ்சம் என்ற பரிபூரண நம்பிக்கை கொண்ட பெற்றோருக்குப் பிறந்த செல்வம் இவர் 7-1-1925 மார்ச்சுப் பூரணை ஆருத்திரா தரிசனத்தன்று மல்லாகம் கந்தர் அப்பாக்குட்டி - தையற்பிள்ளை தம்பதியருக்கு மகளாகப் பிறந்த இவர் ஆரம்ப வகுப்புப் பருவத்திலேயே வெகுசுட்டி; மல்லாகம் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை, மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாலயம், அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் மாணவியாக இருந்த காலங்களில், தேவார திருவாசகம், திருக்குறள் என்பவற்றைக் கரைத்துக் குடித்ததோடு, பேச்சு, நடப்பு, பாவோதல், பண்ணிசை என்பவற்றில் கலந்து மாகாண மட்டத்தில் முதற் பரிசுகளை வென்றவர். படிப்பில் பெரும்புலியாக விளங்கிய மகா கெட்டிக்காரி. இருவகுப்புகளை ஒரே ஆண்டில் பாய்ந்து தாண்டியவர்.

பாலபண்டிதர், பண்டிதர் என்பவற்றுடன், இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் ஆகிய கல்வித் தகைமைகளைக் கொண்டவர். 'சுழத்துப் பிரபந்தங்கள்' பற்றிய இவரின்

ஆய்வுக்கட்டுரை, ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பாராட்டையும் பதக்கத்தையும் பெற்றது.

தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, மட்டக்களப்பு அர்ச்சிசிலா ஆங்கிலப் பாடசாலை, கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் கல்லூரி, ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்ட காலத்திலேயே இவரின் சமய இலக்கியச் சொற்பொழிவுப் பணிகளும், சைவபோதனைகளும் சுடர்விடத் துவங்கின. மட்டக்களப்பில் பணியாற்றியபோது இராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்தியாலயத்தில் சமய வகுப்புகளையும், திருமுறை வகுப்புகளையும் நடத்தினார். கொழும்பில் (1949 - 1958) பணியாற்றிய போது, விவேகானந்த சபையின் சனி, ஞாயிறு சமய வகுப்புகளை நடத்தினார். அத்துடன், கொழும்பிலுள்ள ஆலயங்கள் அனைத்திலும் இவரின் சமயச் சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றன. வானொலி உரைகள், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பத்துப்பாட்டு மாநாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை பற்றிய சொற்பொழிவு என ஆற்றொழுக்குப் போல், சமயச் சொற்பொழிவுகளைக் கம்பீரமான கணீரென்ற தொனியில் நிகழ்த்தி, சபையோரை வியக்க வைத்தார்.

"தங்கம்மாவின் மேடைப்பேச்சு அவரின் உயிர்த்துடிப்பு. அவர் பேசினால் குரல் மட்டும் பேசுவதில்லை. அந்தப் பேச்சு இதயத்திலிருந்து எழுகின்றது. அவர் அங்கமெல்லாம் பேசும். உச்சி நின்று உள்ளங்கால் வரை பேசும்" என அவரின் பேச்சாற்றலைப் பற்றி வியந்து பாராட்டினார். பிரபல எழுத்தாளரான கலையருவி த. சண்முகசுந்தரம் ('தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி வாழ்க்கை வளம்' நூலில்)

இவரின் பேச்சிலும் மூச்சிலும் சைவமும் தமிழுமே தவழ்ந்தன. சைவ சமயத்தின் திருமுறைகள், புராணங்கள், சைவ சித்தாந்த விளக்கங்கள், கோயிற் கிரியைகள், விழாச் சிறப்புகள் பற்றிய பலநூறு சொற்பொழிவுகளைத் தலைநகரிலும், இலங்கையின் பல பகுதிகளில் நீர்கொழும்பு, அனுராதபுரம், பண்டாரவளை, மட்டக்களப்பு, காலி, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் முதலிய தமிழர் வாழுமிடங்களில் இவர் நிகழ்த்திச் சைவ விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். சமயச் சொற்பொழிவாளராக மட்டுமன்றி சிறந்த இலக்கியப் பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தார். திருக்குறள், பதிற்றுப்பத்து, கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம் முதல் புரட்சிக்கவிஞன் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் வரை இவர் ஆற்றிய உரைகள், தமிழுக்கு ஏற்றமும் எழுச்சியும் ஊட்டின. 1958 ஆடிக்கலவரத்தை அடுத்து, யாழ்ப்பாணம் அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாலயத்துக்கு இடம் மாற்றலாகிச் சென்ற பின், குடாநாடு முழுவதிலும் இவர் குரலே ஒலித்தது! எந்த ஆலயமோ, மன்றமோ நடத்தும் நிகழ்ச்சிகள் இவரின் உரையின்றிச் சிறப்படைவதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

காலத்துக்குக் காலம் சைவத் தமிழறிஞர்களை அளித்து வருவது ஈழமணித் திருநாடு. சங்ககாலத்திலேயே ஈழத்துப் பூதந்தேவனார், தமிழகத்தின் சங்கப்புலவர்களில் ஒருவராக விளங்கினார். 19ம் நூற்றாண்டில், சைவத்தையும், தமிழையும் மறுமலர்ச்சியுறச் செய்த நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலரின் பணி ஈழத்தின் எல்லையைக் கடந்து, தமிழ் நாட்டிலும் பரவி நின்றது. அவரின் அறிவாற்றலையும் பேச்சாற்றலையும் கண்டு வியந்து அவருக்கு 'நாவலர்' பட்டஞ்சூட்டி தமிழகத்தார் மகிழ்ந்தனர். 20ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் சுவாமிநாதத் தம்பிரான், தமது கணிரென்ற குரலில் கதாப்பிரசங்கங்கள், சொற்பொழிவுகள் மூலம் தமிழ் நாட்டிலும் கௌரவம் பெற்றார்.

சிவத் தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அவர்களின் பேச்சாற்றலையும், சைவசித்தாந்தப் புலமையையும், அறிந்து கொண்ட தமிழகம், இங்கேயே ஓய்வொழிச்சல்லாத அவரை, அங்கு உரையாற்ற வருமாறு அடுத்தடுத்து அழைப்பு விடுத்த வண்ணமிருந்தது.

சைவத்தமிழ்த் தொண்டென்பது அவரது உயிருடன் கலந்த உணர்வாக விளங்குகின்றது. சைவத்தொண்டுக்கான ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துமாறு தமிழகத்திலிருந்து வந்த அழைப்புகளை ஏற்று 1965ல் ஆரம்பமாகிய தமிழக விஜயமும், சொற்பொழிவுகளும் 1982 வரை ஒன்றரை தசாப்த காலமாக அடிக்கடி நிகழும் வழக்கமாகியது.

காந்தியடிகள் 1927 நவம்பரில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்த போது, சுன்னாகம் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரிக்கும் சென்றிருந்தார். கல்லூரி வெளியிட்டிருந்த இதழ்களைப் புரட்டிப் பார்த்து விட்டு:

"ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஒவ்வொரு இந்தியப் பெண்ணும் விவாகம் செய்து கொள்வதற்காகவே பிறக்கிறாள் என எண்ணுவது சரியில்லை. வயது வந்த பெண், 22 முதல் 25 வரை வயது நிரம்பிய பெண்கள், கலியாணம் செய்து கொள்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இதை நானறிவேன். ஒரு பெண்ணினுடைய பெயரையாவது குறிப்பிட்டு, சேவை செய்வதற்கென்றே அவள் தன்வாழ்க்கையை அர்ப்பணஞ் செய்திருக்கிறாள் என்ற குறிப்பை உங்கள் பள்ளிக்கூடப் பத்திரிகையில் நான் காண இயலவில்லை" எனப் புன்முறுவலுடன் கூறினாராம் காந்தியடிகள்.

ஆனால் அப்படி ஒரு பெண், அவ்வாறு அவர் கூறி, கால் நூற்றாண்டு முடிவதற்குள் - சமய, சமூக சேவைக்கெனத் தமது வாழ்க்கை முழுவதையுமே அர்ப்பணித்து விட்டு, சேவையிலேயே ஒரு பெண் - தங்கம்மா என்ற உருவில் முழுகினாரென்பதை காந்தியடிகள் அறிந்திருக்க முடியாது.

தமிழ் நாட்டுக்குச் சொற்பொழிவுகளுக்காக அழைக்கப்பட்டிருந்த சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் ஈழத்தவர்கள் பெருமை பெறக்கூடிய வகையில் அங்கே தமது ஞானத்திறனை வெளிப்படுத்தினார்.

1965ல் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாஜ வைரவிழாவில் மாணிக்கவாசகரின் 'ஞான உள்ளம்' பற்றி ஆற்றிய உரை எல்லோரையும் கவர்ந்தது.

1966ல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் "இளங்கோ போற்றிய பெருமை" பற்றிய இலக்கியச் சொற்பொழிவைக் கேட்டின்புற்ற மாணவர்கள் பெரிதும் பாராட்டினர்.

1973ல் திருவிடை மருதூரில் நடந்த திருமுறைக் கருத்தரங்கில், திருவாடுதுறை ஆதீனத்தின் அழைப்பின் பேரில் சென்ற இவர், மகளிர் மாநாட்டிற்குத் தலைமையேற்று நடத்தினார். இவ்வாறான மாநாடு ஒன்றில் தலைமை ஏற்ற முதலாவது ஈழத்துத் தமிழ்ப்பெண் என்ற பெருமையை ஈட்டித் தந்தார். திருச்சி சாரதா மகளிர் மன்றத்திலும் இவரின் உரை இடம் பெற்றது.

1976ல், கும்பகோணம் குடந்தைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்திருந்த திருமுறை விழாவின் இரண்டாம் நாள் விழாவுக்குத் தலைமை ஏற்று நடத்தினார்.

1977ல், திருவிடை மருதூரில் நடைபெற்ற திருவாசக விழாவில் இவர் ஆற்றிய உரை பலரின் நெஞ்சை உருக்கியது. இவ்விழாவில் கலந்து கொண்ட எம்.ஜி.ஆர் அவர்களும் இவரின் உரைகேட்டு மகிழ்ந்தார். திருக்கோவிலூர் ஞானானந்தசுவாமிகள் ஜெயந்திப் பெருவிழாவிலும் சொற்பொழிவாற்றினார்.

1978ல், சிவகங்கையில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாநாட்டின் மாதர் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கியுரை நிகழ்த்தினார்.

1979ல், புதுக்கோட்டை அரசின் ஆதரவில், சாயி மாதா சிவபிரகந்தா தேவி ஏற்பாடு செய்திருந்த உலகளாவிய இந்து மாநாட்டில் இவர் ஆற்றிய உரை, இவரின் புகழை மேலும் உயர்த்தியது.

1980ல் வட ஆற்காடு ஆரணியில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் மங்கையர் மாநாட்டில் தலைமையேற்று உரை நிகழ்த்த இவரையே அழைத்தனர்.

இவை தவிர, தமிழ் நாட்டில் சேலம், கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, திருச்சி முதலிய இடங்களில் ஆற்றிய உரைகள் கல்விமான்களிடம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன.

1981ல், சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் பவளவிழா வெகு கோலாகலமாக, தெல்லிப்பழை தூர்க்கா தேவஸ்தான அனுசரணையில் நடைபெற்ற போது, அவ்விழாவின் ஒருங்கிணைப்பாளராக, திறமைமிக்க நிர்வாகச் செயற்பாட்டாளராக சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களே வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் வியக்கும் வண்ணம் நடத்திக் காண்பித்தார்.

1982ல், மேற்படி சமாஜம், சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்கு, சென்னையில் பாராட்டுவிழா எடுத்துச் சிறப்புரையாற்றச் செய்தது.

இவரின் சிறப்புகளைக் கேள்வியுற்ற மலேசியாவில் வாழும் தமிழர்கள் அங்கும் பல சொற்பொழிவுகளுக்காக இவரை அழைத்தனர்.

1971ல், இலங்கைச் சைவர் சங்கத்தின் அழைப்பை ஏற்று அங்கு சென்ற இவர் கோலாலம்பூர், ஈப்போ, தைப்பிங், சுலோஸ்டார், குவாந்தன், சிரம்பான், மலாக்கா, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களில் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார்.

1972ல், மலேசியா சென்ற இவர் 14 நாட்கள் கோலாலம்பூரில் தங்கியிருந்து பல இடங்களில் சொற்பொழிவாற்றினார்.

1974ல், மலேசியா இந்து மாதர் சங்கம் இவரை அழைத்து ஒரு மாத காலம் மலேசியா எங்கணும் உரையாற்ற வைத்து மகிழ்ந்தது.

1977ல், சிங்கப்பூர் இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் அழைப்பின் பேரில், செண்பக விநாயகராலயத்தில், 10நாள் கந்தபுராணச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்திப் பாராட்டுப் பெற்றார்.

1987ல், லண்டனுக்குச் சென்று அங்குள்ள பல ஆலயங்களில் தனிச் சொற்பொழிவுகளையும், தொடர் சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

இலங்கை, தமிழ்நாடு, மலேசியா, லண்டன் ஆகிய நாடுகளில் இவர் ஐயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி, பல அமைப்புக்களால் பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார். அக்கௌரவப் பட்டங்களிற் சிலவற்றையாவது இங்கு குறிப்பிடுவது இவரின் அறிவுப் புலமையையும் இணையில்லாச் செயலாற்றலின் சிறப்பையும் புலப்படுத்த உதவும்.

செஞ்சொற் செம்மணி (1976), சிவத்தமிழ்ச்செல்வி (1970), சித்தாந்த ஞானாகரம் (1971), சைவ தரிசனி (1972), திருவாசகக் கொண்டல் (1972), தூர்க்காதுரந்தரி (1974), திருமுறைச்செல்வி (1973), சிவமயச்செல்வி (1974), திருமொழி அரசி (1983), சிவஞானவித்தகர் (1974) இப்படி இவர் பெற்ற கௌரவப் பட்டங்களின் பட்டியல் நீண்டது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவரின் புலமையை அங்கீகரித்து 'இலக்கிய கலாநிதி'ப் பட்டத்தை இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அளித்துக் கௌரவித்தது.

"பண்டு தொட்டு ஈழத்தில் விளங்கி வரும் இந்து மதப்பாரம்பரியத்தின் காவலராய், நாவலருக்குப் பின் இவரேயென்று அனைத்து ஈழ இந்து மக்களும் ஒருமுகமாக தலைதாழ்த்தி வணங்கி நிற்கும், ஈழத்தின் இந்துமத்தலைவி; வரலாற்று நாயகியாய் வாழ்ந்து வரும் அன்னை" என கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் இறும்பூதெய்திப் பூரிப்பது போல, இந்துக்கள் அனைவருமே அம்மாவின் பணிகளால் பயனும் பெருமையுமடைகின்றனர்.

சிவமயச் செல்வி எழுதியுள்ள நூல்கள் சிலவே என்ற போதிலும், அவை அறிவுப் புதையல்களாக விளங்குகின்றன. கோயிற் கிரியைகளும் நோன்பும், நவராத்திரி, கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு, மலேசியச் சொற்பொழிவுகள், லண்டனில் ஏழு வாரம் என்பவை அச்சுருவில் வெளிவந்த அவரின் நூல்கள்! கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு நூல் அரசாங்கத்தின் சாகித்ய விருதைப் பெற்றது.

தெல்லிப்பழை தூர்க்கையம்மன் கோயில், பழைமையும் அருளுங் கொண்டதாக முற்காலத்தில் விளங்கியது. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலய வரலாற்றுடன் தொடர்புற்றிருந்தது. காலப்போக்கில், பராமரிப்பின்றி, சிதைந்து.... ஒற்றைத்திரி மட்டுமே பூசை நேரத்தில் காப்பக் கிரகத்தில் எரியும் நிலையேற்பட்டது. அதனை மீளமைப்புச் செய்வதற்காக 1962ல் ஏற்படுத்தப் பெற்ற தூர்க்கா தேவி திருப்பணிச்சபையில் இணைந்து அதன் பொருளாளர் பதவிக்கு இவர் நியமிக்கப்பட்டமை தேவஸ்தானத்தின் புதிய விடிவலுக்கான வித்தாக விளங்கியது. சொற்பொழிவுத்துறையில் புகழீட்டிய தங்கம்மாவின் இளமைப்பராய ஏடு துவக்க நிகழ்ச்சி இங்கே தான் நிகழ்ந்தது. தூர்க்கா தேவியின் திருப்பணி வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு வசதியாக, தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்து, ஆசிரியப்பணி நேரம் தவிர்ந்த, ஏனைய நேரம் முழுவதையுமே தூர்க்காதேவி புனரமைப்புக்கான நிதி தேடல், மற்றும் ஆலய இடத்தைச் சிரமதானம் மூலம் சீர்ப்படுத்தல் என மும்முரமாக உழைத்தார். 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்பது அவரின் தாரக மந்திரமாகியது. அந்த மந்திர வாசகத்தை இன்றும் அவரின் அலுவலக வாசலில் பொறித்து வைத்துள்ளார்.

அவரின் கைபட்டதும் கோயிற்றிருப்பணி மளமளவென வளர்ந்தது. புதிய கட்டிடம், உள்வீதி, அழகிய அம்மன்சிலை உருவாகின. 1965ல் கும்பாபிஷேகம் பக்தி சிரத்தையாக நடைபெற்ற போது, குறுகிய காலத்தில் இதனைச் சாத்தியமாக்கிய தங்கம்மாவைப் பாராட்டாதவரில்லை.

அங்கு, திருமுறைமடம், பிரகாரக்கோயில்கள், கொடிமரம், சித்திரத்தேர், இராஜகோபுரம், திருக்குளம், கலியாண மண்டபம், அடியார்கள் விடுதி, அன்னதான மடம், அலுவலகம், அர்ச்சகர் இல்லம், கோசாலை, நந்தவனம், அந்தணச் சிறார்களுக்கான குருகுலம், தவில்-நாதஸ்வர வகுப்பு, நூலகம், நடன வகுப்பு, வாலிபர் மன்றம், மகளிர் தொண்டர்சபை முதலியவை அமைக்கப் பெற்று துர்க்காபுரமாயிற்று. ஆலயங்கள், சமுதாய மையம் என்பதை செயலில் ஏற்படுத்தியவர் அம்மா அவர்களே.

திக்கற்ற பெண்களுக்கு மகளிர் கூட்டுழைப்பு இல்லம், கதியற்ற சிறுமிகளுக்கு இலவச உணவு, உடை, கல்வி வசதிகளுடன் அமைந்த சிறுமிகள் பராமரிப்பு இல்லம், முதிய மகளிர் பராமரிப்பு இல்லம், அகதிகள் பராமரிப்பு, ஊனமுற்றோருக்கு உதவித்தொகை, போரினால் பாதிப்புற்ற கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவில் உள்ள அகதி பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு நிதி உதவி, நல்லை ஆதீனம், யாழ். இளங்கலைஞர் மன்றம், முதலியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு நிதி உதவி, தெல்லிப்பழை புற்று நோய் ஆஸ்பத்திரி, கூட்டுறவு ஆஸ்பத்திரி, யாழ். அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியின் அவசர சிகிச்சைப்பிரிவு இவற்றின் பராமரிப்புக்காக அறக்கட்டளை நிதியும், சமயக் கல்வித்துறை வளர்ச்சிக்கென தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் புலமைப்பரிசில், யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் சைவசித்தாந்த பீடம் அமைப்பதற்கான நிதி, இப்படி எத்தனை! எத்தனை!!

"யாழ்ப்பாணத்தின் இந்து மதப் பண்பாட்டில் அண்மைக் காலத்தில் இரு முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒன்று : இந்துக்களால் வழிபடப் பெறும் ஒரு பெண் தெய்வத்தின் வழிபாடு பற்றியது. மற்றது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் கோயில் முகாமை பற்றியது... செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி என்ற ஒரு தமிழாசிரியையின் ஆன்ம யாத்திரையினூடாக, அவரது புலமை முதிர்ச்சியின் வழியாக, அவரை வழி நடத்தும் சமூக - மத தரிசனத்தினூடாக இந்த இரு மாற்றங்களும் நிறைவேறியுள்ளன" (பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி)

அறிவும் ஆற்றலும் உழைப்பும் உயர்ந்த சிந்தனைகளுமிருந்தால் பெண்ணினத்தாலும் பெருஞ்சாதனைகளைச் சாதிக்க முடியும்.

ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அடிநாதம் தியாகமே. தன்னுயிர் போல மன்னுயிரை நேசிக்கும், தியாகத்தின் சின்னமான, சேவையின் சின்னமான அம்மாவின் பணிகள் பெண்ணுலகத்துக்குப் பெருமை சேர்ப்பவை.

முன்னோடி

திருமதி பொன்மணி குலசிங்கம்

செய்திகளையும், அறிவு வளர்ச்சிக்கான கல்வி நிகழ்ச்சிகளையும், பொழுதுபோக்கு அம்சங்களையும் நேயர்களுக்கு அளிக்கும் வகையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாவது மின்னியல் சாதனம் என்ற பெருமை வானொலிக்கு உண்டு.

இலங்கையில் ஒலிபரப்புச்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பவளவிழா ஆண்டைக் கண்டு விட்டது. ஆரம்பத்தில், பொரளை கொட்டா ரோட்டில் கொழும்பு ரேடியோவாகத் தோன்றி, காலப்போக்கில் ரொரிங்டன் சதுக்கத்திலுள்ள 'போவர்ஸ்' இல்லத்தில் இலங்கை வானொலியாகக் குடியேறி, 1967 முதல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ள இந்த ஒலிபரப்பு நிறுவனம், இன்று இலங்கையிலுள்ள வானொலி நிலையங்களில் வயதில் மூத்ததாகும்.

தமிழ் நாட்டிலுஞ் சரி, இலங்கையிலுஞ் சரி, ஒலிபரப்பு, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி முதலிய துறைகளில் ஈடுபட்டவர்கள், கலை இலக்கியத் தொட்டிலில் வளர்ந்தவர்களாவர். இலங்கை வானொலியின் முதலாவது தமிழ்

நிகழ்ச்சி அதிகாரியாக விளங்கிய திரு. சோ.சிவபாதசுந்தரம், "சுழகேசரிப் பண்ணை"யில் வளர்ந்த எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், கலை இலக்கிய விமர்சகராக விளங்கியவர். கலையிலும் சரி, இலக்கியத்திலும் சரி வளர்க்குடிய பயிர்களை முளையிலேயே இனங்கண்டு அத்துறைக்கு இழுத்து விடுவதில் மகா திறமைசாலி. மேடை நாடகம், வானொலி நாடகத்துறையில் புகழீட்டிய "சானா" என்ற மாபெருங்கலைஞரை, வானொலித்துறைக்குக் கொண்டு வந்து நாடகங்களைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை அளித்தவர். அப்போது வளரும் பாடகியாக விளங்கிய பொன்மணியை வானொலியின் இசைத்துறைக்குப் பொறுப்பானவராகக் கொண்டு வந்தவர் திரு.சோ.சிவபாத சுந்தரம் அவர்களே.

சென்ற நூற்றாண்டின் இருபதுகளில், திறமை மிக்க "ரென்னிஸ்" ஆட்டக்காரராகவும், பயிற்சியாளராகவும் மிளிர்ந்த கொழும்பைச் சேர்ந்த திரு. பொன்னு செல்லையா அவர்கள் இவரின் தந்தையார். இரக்க உள்ளம் படைத்த பெரும் பணக்காரர்; தனது அயலவர் உறவினர்களின் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு சீதனம் கொடுத்து திருமணம் செய்து வைத்தவர். பல ஏழை மாணவர்கள் படிப்பதற்குத் தாராளமாக நிதி உதவியவர். குடியிருக்க காணியற்ற பலருக்கு தனது நிலங்களைத் தானமாக வழங்கிய வள்ளல். சிங்கப்பூரில் பிறந்து அங்கேயே கல்வி கற்று, திருமணத்துக்கு முன்னர் அங்குள்ள ஹஸ்ஸல் மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றியவர் இவரின் தாயார்.

1928 ஆகஸ்ட் 18ஆம் திகதி பிறந்த பொன்மணி, ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து உயர்தரக் கல்வி வரை பம்பலப்பிட்டி திருக்குடும்பக் கன்னியர் கல்லூரியில் பயின்றவர். பாடசாலைப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு, இசை கற்பதற்காக சென்னை சென்று, அங்குள்ள கலாட்டேத்திராவில் பயின்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் "சங்கீத சிரோன்மணி" பட்டத்தையும், கலாட்டேத்திராவின் வாய்ப்பாட்டுக்கான முதந்தர டிப்ளோமாச் சான்றிதழையும் பெற்றவர்.

பாடசாலையில் மாணவியாக இருந்த காலத்திலேயே இசைத்துறையில் இவர் சிறப்பாகப் பிரகாசிக்கத் துவங்கி விட்டார். விவேகானந்தசபை, இலங்கை வானொலி முதலியவை நடத்திய இசைப் போட்டிகளில் தங்கப் பதக்கங்களைத் தமதாக்கியுள்ளார். தனது பதினான்காவது வயதிலேயே தனது இசைத்திறமையை காட்டும் வானொலிப் பாடகியாக விளங்கினார். 16வது வயதில் அதி சிறந்த பாடகியாக வானொலியில் இசை நிகழ்ச்சிகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் புகழ் பெற்ற பாடகிகளில் இவரே வயதால் இளையவர். எதிர்காலத்தில் நன்கு பிரகாசிக்கக்கூடிய ஒரு நட்சத்திரம் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட திரு. சிவபாதசுந்தரம், அடிக்கடி

வானொலியில் இசைச் சித்திரம், பாடல் நிகழ்ச்சிகளுக்கு வாய்ப்பளித்து ஊக்குவித்தார். வானொலித்துறையில் இவர் ஈடுபாடு கொள்ளப் பிரதான காரணமாக இருந்தவரும் அவரே.

புகழ்பெற்ற இளம் சங்கீத வித்துவானாக விளங்கிய இவருக்கு, வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ணமிஷன் புதிய மண்டபத் திறப்பு விழாவில், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு பிரதம அதிதியாகப் பங்கேற்ற அப்பெருவிழாவில், இசை நிகழ்ச்சி அளிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தமது உரையில் இவரின் இசைத்திறமையை வெகுவாகப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

இந்தியாவில் இசைத்துறையில் பட்டம் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிய பொன்மணி அவர்களுக்கு, இலங்கை வானொலியில் இணைந்து கொள்ளுமாறு அழைப்பு வந்த போதிலும், அவர் அதில் சேர்ந்து கொள்ளாமல் "இசைக்கலை மன்றத்தின்" அதிபர் பதவியையேற்று, இப்போது புகழ் பெற்று விளங்கும், பல சங்கீத வித்வான்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

சிறந்த இசையார்வலரான திரு.குலசிங்கம் அவர்களை மணம் புரிந்து கொண்ட பொன்மணிக்கு, அவரின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த வானொலித்துறை பெரிதும் உதவியாக இருக்குமென்பதை எடுத்துரைத்து அதில் சேரும்படி ஊக்கமளித்தார் அவரின் கணவர். 1956ஆம் ஆண்டு, சிறுவர் மற்றும் மகளிர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக அவர் வானொலியில் சேர்ந்து கொண்டார்.

மிகச் சிறுவயதிலுள்ளவர்களிடம் இசை ஞானத்தைத் தோற்றச் செய்து விட்டால், பின்னர் அவர்கள் அதில் வெகுவான ஈடுபாடு கொண்டு விடுவார்கள் எனக் கருதிய பொன்மணி அவர்கள் "பாலர் பாட்டு" என்ற நிகழ்ச்சியை வானொலியில் தயாரித்தளித்தார். சிறுவருக்கேற்ற சிறு சிறு பாடல்களை அவர்களைக் கொண்டே பாட வைத்தார். கவிஞர்களான நாவற்குழியூர் நடராஜன், சில்லையூர் செல்வராஜன் போன்றோர் எழுதிக் கொடுத்த பாடல்கள் வானொலியில் ஒலித்து, அனைத்துப் பாடசாலை மாணவர்களிடமும் பெருவரவேற்பைப் பெற்றன.

பேச்சு, நடப்பு, பாட்டு முதலிய துறைகளில் ஆற்றவுள்ள புதிய தலைமுறையினரை இனங்கண்டு வாய்ப்புக் கொடுத்து வளர்ப்பதற்காக, ஆண்டு தோறும் இவர்களின் திறமைகளை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தார். அவை வீண் போகவில்லை, மிகவும் பயன் தந்தன என்பதை எதிர்காலம் நிரூபித்தது.

இன்று தத்தம் துறைகளில் பேரும் புகழும் பரப்பிவரும் அருந்ததி (இசைத்துறை), ராம்தாஸ் (நாடகம், திரைப்படம், நடிப்பு) அப்துல் ஹமீத், விமல் சொக்கநாதன் (அறிவிப்பு) ஈஸ்வரன் (மேடைப்பேச்சு) முதலியோரை வளரும் பயிர்களாக இனங்கண்டு, ஊக்குவித்து வளர்ப்பதில் பொன்மணி குலசிங்கம் ஏற்பாடு செய்த அந்நிகழ்ச்சிகள் பெரிதும் உதவின.

ஒலிபரப்புத்துறை இசைப்பிரிவில் தமது திறமைகளையும் ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்திய பொன்மணி குலசிங்கம் அவர்கள் தயாரிப்பாளர் என்ற நிலையிலிருந்து மேலும் படிப்படியாக உயர்ந்து உயர்ந்து, இசைக்கட்டுப்பாளர், மேலதிகப்பணிப்பாளர், பணிப்பாளர் என்ற நிலையை எய்தினார். பதவி உயர், உயர் பொறுப்புகளும் பிரச்சனைகளும் தோன்றி வளர்ந்தன. அவற்றுக்கு முகங் கொடுத்து முறியடித்து, வெற்றி பெறுகின்ற ஓர்மம் அவரிடம் இருந்தது.

அக்காலத்தில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ச்சேவையில், வர்த்தக சேவையும் தேசிய சேவையும் ஒரே அலைவரிசையிலேயே ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தன. ஒலிபரப்பு நேரத்தை அதிகரித்து, வர்த்தக சேவையை இரவு 11 மணி வரை நீடிக்கச் செய்தவர் பொன்மணி குலசிங்கம். தெலுங்கு, மலையாளம், தமிழ், கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் ஒலிபரப்பான நிகழ்ச்சிகள், தென்னிந்தியாவில் அமோக வரவேற்பைப் பெற்றன. அதனால் விளம்பரதாரர்கள் மூலமான வருமானம் அதிகரித்தது. கூட்டுத்தாபனத்தின் மொத்த வருமானத்தில் 60 வீதத்தை தமிழ்ச்சேவையே ஈட்டிக் கொடுத்தது. இதற்கு வழிகோலியவர் பொன்மணி குலசிங்கம்.

எமது நாட்டின் இசைக்கலைஞர்களாலும் மனதைக் கவர வல்ல மெல்லிசைப் பாடல்களை உருவாக்கி, இசைத்தட்டுகளாக வெற்றிகரமாக வெளியிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இவர் ஏற்படுத்தினார். இதற்கு முதற்படியாக மெல்லிசை வாத்தியக் குழுவொன்றை உருவாக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டு, பல இசையாளர்களையும் ஒருங்கிணைத்து ஒலிபரப்பு நிலையத்துக்கான ஓர் மெல்லிசைக்குழுவை ஏற்படுத்தினார். புகழ் பெற்ற இசையமைப்பாளர் திரு. முத்துசாமி தலைமையில் இயங்கிய இக்குழு, இலங்கைப் பாடகர்களை வைத்து தயாரித்தளித்த "ஈழத்துப் பாடல்கள்" பெருவரவேற்பைப் பெற்றன. இதில் முறைப்படி சங்கீதம் கற்காத, சங்கீதத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வசதி இல்லாத ஆனால் பாடும் ஆற்றல் மிக்க இசையாளர்களும் பங்கு பற்ற பொன்மணி வாய்ப்பளித்தார். இதில் பெருமைக்குரிய சாதனை என்னவெனில், அப்பாடல் நிகழ்ச்சிகளை சிங்கப்பூர் வானொலி, ஒலிபரப்புக்காக கொள்வனவு செய்தது. இதனை தமிழ்ச்

சேவைக்கும், எமது நாட்டுக் கலைஞர்களுக்கும், இதற்காக முன் முயற்சி எடுத்த பொன்மணி அவர்களுக்கும் கிடைத்த தனித்துவமான கௌரவமென்றே சொல்லலாம். ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் வேறெந்த சேவைக்கும் இவ்வாறான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. உயர்ந்த தரத்தைப் பேண வேண்டுமென்பதற்காக பொன்மணி அவர்களும் அவற்றில் பங்கு பற்றிய கலைஞர்களும் மேற்கொண்ட அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய கடும் உழைப்பே இவ்வெற்றிக்குக் காரணம்.

இவர் தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில், தமிழும் தமிழர்களும், வெளியே மட்டுமல்லாமல், அலுவலகங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், நிறுவனங்களிலும், ஒதுக்கிப் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதில், தொழில் நுட்பவியலாளர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குச் சிரமத்தை எதிர் நோக்க வேண்டியிருந்தது. இந்நிலையைப் போக்குவதற்காக, அமைச்சரிடம் இப்பிரச்சனைகளை விளங்கப்படுத்திக் கூறி 25 தமிழர்களை இப்பணிகளில் அமர்த்துவதற்கான அனுமதியை பொன்மணி குலசிங்கம் பெற்றுக் கொண்டார். எனினும் இவர் பி.பி.சி, ஹொலன்ட் ஆகியவை நடத்திய கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொள்ள சென்றதனால், மேலதிகப் பணியாளர்களைச் சேர்க்கும் அனுமதியை மீளப் பெற்று விட்டனர். கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்ட பின் நாடு திரும்பிய பொன்மணி அவர்களுக்கு இது ஏமாற்றத்தையளித்தது. மனச்சோர்வடையாமல், அமைச்சரைச் சந்தித்து வாதிட்டு மீள் அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். பணியில் சேர்ந்து கொள்ளுமாறு தந்தி மூலம் அவரைச் செய்தியனுப்பியும் 17 பேர் மட்டும் வந்து சேர்ந்து பொறுப்புகளை ஏற்றனர்.

சதிகளை முறியடித்த இவரின் துணிகர முயற்சி, பல எதிரிகளையும் பகைமைகளையும் ஏற்படுத்தியது. இவரின் வாகனங்களும் வீடும் திடீரெனத் தீப்பிடித்து எரிந்து அழிந்தன. இப்பொருள் இழப்புகளை, தமிழ்ச் சேவையைக் கட்டி எழுப்பும் பணிக்கு தான் செலுத்திய ஆகுதி என அவர் கருதி நிறைவடைகின்றார். அவரின் உள்ளம் எத்தனை அர்ப்பணிப்பான தன்மையைக் கொண்டிருந்தது! தனது நச்சரிப்புகள், விடாப்பிடித்தனங்களை யெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு, நேர காலம் பார்க்காமல் தன்னுடன் பணியாற்றியவர்கள் புரிந்த கடின உழைப்புகளே தனக்குப் புகழீட்டித் தந்தன என்ற நன்றிப் பெருக்கு அவர் உள்ளம் முழுதும் நிறைந்துள்ளது.

புலி, "ஈழம்" போன்ற வார்த்தைகள் தமிழ் நிகழ்ச்சி எதிலும் அவை திரைப்படப் பாடலாயிருந்தாலென்ன, தேவாரம் போன்ற பக்திப் பாடலாயிருந்தாலென்ன, ஒலிபரப்பக்கூடாது என்ற எழுதாச்சட்டம்

அண்மைக்காலம் வரை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தில் நடைமுறையிலிருந்தது. இது நடைமுறைச் சாத்தியமானதல்ல - திரைப்படங்களில் நன்கு பரிச்சயமும், அறிவும் கொண்ட இவருடன் பணிபுரிந்த றெஜி எம்மானுவல், அப்துல் ஹமீத், சர்வானந்தா போன்றோரின் உதவியோடு, இப்பொறியில் சிக்கிக் கொள்ளாமல், நிகழ்ச்சி நிரலைத் திட்டமிட்டபடி நடத்தினர். இதற்காக இவர்கள் இரவு பலமணி நேரம் பணியாற்றி வெற்றியிட்ட முடிந்தது.

நேர காலத்துடன் நிகழ்ச்சி நிரலை இவருடன் பணிபுரிந்தவர்கள் தயாரிப்பதற்கு வசதியாக வைப்பக இடவசதி தமிழ்ச்சேவைக்கென இவர் காலத்தில் இவரின் அயரா முயற்சி மூலம் பெறப்பட்டது. இவ்வைப்பகத்தில், சிறந்த ஒலிப்பதிவுகளையும், ஒலித்தட்டுகளையும் பாதுகாத்து வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை முன்னின்று செய்தவர் பொன்மணி குலசிங்கம் அவர்கள். இவ்வைப்பகத்தில் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனின் பேட்டிகள், எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி 1944 ல் பாடிய இசை நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் புகழ் பெற்ற வித்துவான்களின் அரிய நிகழ்ச்சிகள் போன்றவை சேகரித்துப் பாதுகாக்கப்பட்டன.

முதற்தடவையாக எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி இலங்கைக்கு வந்திருந்த சமயம், அவரைச் சந்திப்பதற்கு முன்னணிப் பாடகர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அச் சந்திப்பின் மூலம் எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு இவருக்குக் கிடைத்தது.

ரைகர் வரதாச்சாரியார், பூதலூர் கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் போன்றவர்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றவர் பொன்மணி என்பதால், பிரபல பாடகிகள் எல்லோருமே இவருக்கு பெருமதிப்பளித்தனர்.

பிரித்தானிய மகாராணியாக முடிசூட்டப்பட்ட எலிசபெத் அரசி, பொதுநலவாய நாடுகளுக்கான விஜயத்தை மேற்கொண்டு இலங்கைக்கு வந்த போது, இலங்கைக் கலைஞர்களின் வாத்திய விருந்து நிகழ்ச்சியொன்று, கொழும்பு நீகல் திரையரங்கில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த கலைஞர்களும் தமது இனத்துக்குரிய நிகழ்ச்சியை அளிக்கும் வகையில் அந்நிகழ்ச்சி அமைந்தது. அதில் தமிழர்களின் வாத்திய நிகழ்ச்சி முன்னுரிமை பெறும் வகையில், அதனை பொன்மணி குலசிங்கம் தயாரித்திருந்தார். ஜலதரங்கம் போன்ற வாத்திய அம்சங்கள் இடம்பெற்றிருந்தால், அதனை முதலில் நடத்துவதைத் தவிர, எக்காரணத்தைக் காட்டியும் பின்னுக்குத் தள்ளி விட முடியாதவாறு மதிநுட்பத்துடன் அந் நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்த பொன்மணியின் புத்திசாலித்தனம் தமிழர்களால் மெச்சப்பட்டது.

"அண்ணன் எப்ப சாவான் - திண்ணை எப்ப காலியாகும்" என நாட்டுப்புறங்களில் ஒரு பழமொழி உண்டு. இக்காலத்தில் தராதரம் இல்லாவிட்டாலும், புறக்கதவால் புகுந்து, அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் காலில் விழுந்தாவது, சிறந்த பணிபுரிபவர்களைக்கூடத்தூக்கி எறிந்து விட்டு பதவிக் கதிரையில் ஏறிவிடத் துடிப்பவர்கள் மலிந்துள்ளனர். இவருக்கு இளைஞர் நிகழ்ச்சிகளுக்கு சில பிரதிகளை எழுதிக் கொடுத்த ஒருவரிடம் பதவியைக் கையளிக்குமாறு, கூட்டுத்தாபனத் தலைவரிடமிருந்து வந்த திமிர்க் கடிதம் இவரின் மூன்று தசாப்தகால அப்பழுக்கற்ற, அர்ப்பணிப்பான சேவைக்காகக் கிடைத்த பரிசு என்று கூற வேண்டும். தலைவரின் இச்செயலைக் கண்டித்து, இவருடன் பணிபுரிந்த சிரேட்ட கலைஞர்கள் பலரும் தமது பதவிகளை இராஜிநாமாச் செய்தனர். அரசியல் செல்வாக்கு இவருக்கும் இருந்த போதிலும், அவற்றில் நம்பிக்கை வைக்காமல் தனது அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம் என்பவற்றையே நம்புபவரான இவர், தனக்கென வேறொரு தனிப்பாதையை வகுத்துக் கொண்டார்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள். மகாஞானி அரவிந்தர், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு முதலிய பெரியோர்களைத் தரிசித்து, அவர்கள் முன்னிலையில் பஜனைப் பாடல்கள், இசை நிகழ்ச்சிகளை அளித்து, அந்த ஆசீர்வாத மகிழ்ச்சியில் வேறொரு கலைத் துறையில் கால் எடுத்து வைத்தார்.

தனது இளமைக்காலத்தில் சென்னை கலாட்டேஷத்திராவில் வாய்ப்பாட்டுப் பயின்ற இவருக்கு, அதன் அதிபராகவும் நாட்டியப் பயிற்சியாளருமாயிருந்த ஸ்ரீமதி ருக்மணி தேவியுடன் நல்ல பழக்கமும் தொடர்பும் இருந்தது. அவரின் அபிமான மாணவிகளில் இவரும் ஒருவர். அவரின் நாட்டியப் பயிற்சியளிப்பைப் பார்த்துப் பார்த்து இவர் ரசித்தபடி இருப்பார். அதனால் நாட்டியத்தைப் பற்றியும் ஓரளவு ஞானம் இவரிடம் குடி கொண்டது. பின்னர் இவருடைய மகள்மார் ரேவாவும், அனுஷாவும் ஜெர்மனியில் பசான் கலைவிழாவிலும், "டி அன்ஜோர்" நடன விழாவிலும் முழுமையான பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்துமாறு அழைக்கப்பட்டிருந்த போது, அவர்களுடன் கூடச் சென்றிருந்த இவருக்கு பரத நாட்டியத்தைப் பற்றிப் போதிய அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

இவ்வாறு பெறப்பட்ட அறிவை வைத்து, புதுமையான வகையில் நாட்டிய நாடகம் ஒன்றைத் தயாரித்து நெறிப்படுத்தி மேடையேற்ற விரும்பினார். அக்காலநாட்டிய ஆசிரியைகள் பலரும் தத்தம் சிறந்த மாணவிகளை இவரின் நாட்டிய இசை நாடகத்தில் பங்கேற்க ஒத்துழைப்பு அளித்தனர். காலந்தோறும் பெண்கள் எவ்வாறு விளங்கினர் என்பதைச் சித்தரிக்கும்

வகையில் அமைந்த "குலக்கொடி" என்னும் இசை நாட்டிய நாடகம் அமோக வெற்றியையும், கலை ஆர்வலர்களின் பேராதரவையும் பெற்றது. "குலக்கொடி" க்கான பிரதியை எழுதி உதவியவர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி.

'நவரங்ககலா' திறப்புவிழாவின் போது, மற்றொரு புதுமையான நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து மேடையேற்றினார். அங்கு பரதநாட்டியத்துடன் கண்டிய, சப்ரகமுவ, கரைநாட்டு நடனம், குச்சிப்பிடி, கதக்களி நிகழ்ச்சிகளும் போட்டியாக இடம்பெற்றன. அதில் பரதநாட்டியத்தின் தாளம், ஜதி, காலம், என்பவற்றுக்கமைய, கண்டிய நடனப் பெண்களைக் கொண்டு கூட்டு நிகழ்ச்சியொன்றினை இவர் மேடையேற்றிய போது, அதில் பார்வையாளர்களாகக் கலந்து கொண்ட அக்கால அமைச்சர்கள், பிரபல சிங்களக்கலைஞர்கள் என ரசிகர்கள் யாவருமே பொன்மணி குலசிங்கம் அவர்களின் திறமையைக் கண்டு வியந்து போயினர். பெண்களின் ஆற்றல் பலதுறைகளிலும் பரந்தது, விரிந்தது என்பதற்கு ஒரு முன்னோடி இவர்.

தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இச் சிரேஷ்ட கலைஞர் தேகாராக்கியத்தோடு இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து பணிபுரிய வேண்டுமென, தமது பவள ஆண்டில் காலடி வைக்கவுள்ள இவரை முன்கூட்டியே வாழ்த்துவதில் பெருமையடைகிறோம்.

பெண்ணிய ஆய்வறிஞர்

கலாநிதி திருமதி
செல்வி திருச்சந்திரன்

"மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்
வையவாழ்வு தன்னில் எந்த
வகையிலும் நமக்குளே
தாதர் என்ற நிலைமை மாறி
ஆண்களோடு பெண்களும்
சரிநிகர் சமானமாக
வாழ்வமிந்த நாட்டிலே

~ மகாகவி பாரதி

கல்வி அறிவு ஊட்டப்படாமையால் பெண்கள் அறியாமை, மூடத்தனம், கோழைத்தனம் முதலியவற்றில் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை மூழ்கிக் கிடந்தார்கள். வேதகாலத்தில், கல்வியில் மேம்பட்டு, அக்கால அறிஞர்களுடன் வாதம்புரிந்து, தம் ஞான நிலையை நிறுவின பெண்கள், பிரபுத்துவ காலத்தில் வெறும் கூலிகளாக, அடிமைகளாகப் பின்

தள்ளப்பட்டனர். பெண், வாரிசைப் பெற்றுக்கொடுக்கவும் ஆணின் உடைமைப் பொருள் என்ற கருத்துக்களால் கட்டுண்ட அக்காலச் சமுதாயம் அவளை வீட்டுக்கேயுரியவளாக்கிற்று. வம்ச விருத்திக்காக குழந்தைகளைப் பெறுவது, அவர்களைப் பராமரிப்பது, சமைப்பது, என அவளின் கடமைகள் வரையறுக்கப்பட்டன. “அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு?” வீட்டு வேலை தவிர வேறு வேலைகளுக்குப் பொருத்தமற்றவள்; பயந்த சுபாவமுடையவள்; மந்த புத்திக்காரி; ‘பெண்புத்தி பின்புத்தி’ என வீட்டோடு அவளைப் பூட்டி வைத்து விட்டது சமுதாயம். அடிமைத்தனம் என அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியாமலே அடிமைத்தனம் பெண்ணினத்தின் மீது கவிந்து கொண்டது.

சமயங்களும் சம்பிரதாயங்களும் சடங்குகளும், பெண்களின் கடமைகள் இவையே என அங்கீகரித்து, இவற்றைச் சரியாகக் கடைப்பிடிப்பதே தர்மம் என அவர்களின் சமூக அந்தஸ்து எதுவென ‘முத்திரை குத்தி’ விட்டன. சமுதாயத்துக்கு நல்வழி காட்ட எழுந்த புராணங்களும் இதிகாசங்களும், கணவன் நற்பண்புகளில்லாதவனாக இருந்தாலும், வேறிடத்துக்கு இன்பம் நாடிச் செல்பவனாயிருந்தாலும் மனைவி அவனைக் கடவுள் போன்று துதித்து வணங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மிக அகலமாகவும் ஆழமாகவும் அக்கால சமுதாயத்தில் விதைத்தன. கல்லானாலும், புல்லானாலும், பெண்ணுக்கு, ‘கணவனே கண் கண்ட தெய்வ’மாகினான்!

எல்லா உயிர்களையும் பொதுவானதாகப் படைத்த இறைவன் பெண்ணுயிர்களை மட்டுமே இப்படி வித்தியாசமாகப் படைத்தான்? இறைவன் அப்படிப் பாரபட்சம் காட்டியிருக்க மாட்டான். ஆனால் இறைவன் பெயரைச் சொல்லி மதக்கோட்பாடுகளைத் திரிபுபடக் கூறியவர்களும், ஆணாதிக்கச் சம்பிரதாயங்களும் பெண்களை இருட்டுக்குள் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பூட்டி வைத்திருந்தன; அடிமை விலங்கிடப்பட்டவளாக அவளின் வாழ்க்கை தளையிடப்பட்டிருந்தது.

சீதை, தமயந்தி, சந்திரமதி, நளாயினி போன்றவர்களிலிருந்து விடுபட்டு, ஒரு அவ்வையாக, காரைக்கால் அம்மையாராக துணிவும் நுண்மதியும் கொண்ட சில பெண்களாவது உருவாவதற்கு எவ்வளவு காலங்கள் எடுத்தன? அது கூட, ஆண்களின் கழுத்தினம் அவர்களைக் கொத்திக் கிழிக்காமலிருப்பதற்காக, தமது அழகை மழுங்கடித்த பின்பே தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த அவர்களால் முடிந்தது.

உணர்ச்சியற்ற ஒரு மரக்கட்டை போன்ற ஆணுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட அழகிய பெண்ணொருத்தியின் நிலையைக் கண்டு -

“அற்றதலைபோக அறாத தலை நான்கினையும்
பற்றித்திரிகிப் பறியே னோ - வற்றும்
மரபணயானுக்கிந்த மாணை வகுத்த
பிரமணை யான் காணப்பெறின்”

என ஆவேசப்பட்டவர் அவ்வையார்; அதற்குக் காரணமான பிரம்மனைக் காண நேர்ந்தால், பிரம்மனின் தலைகளையே பற்றிக் கொய்து விடுவேன் என அநீதிச் செயலுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பினார்!

பெண்கள் சம உரிமை கோரி நடத்தும் போராட்டங்கள், சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்குப் பின் உலக அரங்கில் ‘பேசப்படும்’ பொருளாக மாறின. அதற்கு முன்னரே, இந்திய விடுதலைப் போராட்டங்களில் பெண்கள் அத்தேசத் தலைவர்களுடன் இணைந்து நின்று அந்நிய ஆட்சியைத் துடைத்தெறியும் போராட்டத்தில் தமது வலிமையை வெளிப்படுத்தினர். அதனால் தான், மகாகவி பாரதி சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேயே மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்தி, “ஆண்களோடு, பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே” எனப் பெண்கள் சார்பாகச் சம உரிமைக்குரல் எழுப்பினார்.

உலகின் சரி பாதிச் சனத்தொகையினராக உள்ள பெண்களுக்கோ, அவர்களுக்குரிய உரிமைகள் கிடைப்பதில்லை; அவர்களின் அறிவையும், ஆற்றல்களையும் காட்டும் வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்படுவதில்லை. கல்வி, தொழில்வாய்ப்பு, பொருளாதார, அரசியல் ஈடுபாடு, தலைமைத்துவம் முதலிய துறைகளில் அவள் உயரமுடியாமல் மட்டந்தட்டப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தாள். “ஒவ்வொரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னாலும் ஒரு பெண் இருப்பாள்” எனக்கூறி, உச்சி குளிரச் செய்து கொண்டு, ஆண்கள் சமூகம் உயர்ந்து கொண்டிருந்தது. தாய், மனைவி, சகோதரி என்ற நிலையில் வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு, தன்னைச் சார்ந்த ஆண்களின் நலன்களைக் கவனித்து அவர்களைச் சமூகத்தில் உயர்த்தி விடும் ஏணியாகவே பெண்கள் இருந்தனர். அவளின் உழைப்புக்கான மதிப்பைக் கூட ஆண்கள் கொடுக்கவில்லை. குட்டக்குட்ட நெடுகக் குனிந்தபடியே இருக்க முடியாதல்லவா? அதற்காக எழுப்பப்பட்டது தான் பெண்களின் உரிமைக்குரல்.

“பெண்ணுக்குச் சகல துறைகளிலும் நீதியும் சமசந்தர்ப்ப வாய்ப்பும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு கோரிக்கை விடுத்தால் அது மேலைநாட்டு நாகரீகப் பண்பென்றாவது, எம் நாட்டுக் கலாசாரத்துக்குப் பொருந்தாதது

என்றோ கூறுவது சற்றேனும் பொருந்தாத வாதம். ஆனாலும் நாம் இன்று இலங்கையிலும் ஏனைய கீழைத்தேய நாடுகளிலும் இப்படி ஒரு வாதத்தை அடிக்கொரு முறை கேட்கிறோம். பெண் விடுதலை வாதம், இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஏனைய ஆசிய நாடுகளாகிய ஜப்பான், எகிப்து, சீனா போன்ற நாடுகளிலும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றி விட்டது. பாரதியாரின் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்கள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஏனைய தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும், மேடைப்பேச்சுகளிலும், ஆராய்ச்சி நூல்களிலும் பெருமளவில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே பெண்ணிலைவாதம் என்பது மேல் நாடுகளுக்கேயுரிய ஒரு கோரிக்கை அல்ல என்பது இதனால் பெறப்படும்."

இவ்வாறு பெண்ணிலைவாதம் என்ற சொல்லைக் கேட்டதுமே, துள்ளிக் குதித்து, நெஞ்சிலடித்துக் குளறி தாமும் குழம்பி, மற்றவர்களையும் குழப்பி விடும், பழைமைவாதிகளின் குதர்க்கவாதங்களுக்கு, "மெய்யறிவுச்சுடர்" கொளுத்துபவர் கலாநிதி (திருமதி) செல்வி திருச்சந்திரன் அவர்களாவார். இவர் சிறந்த சிந்தனாவாதி, பெண்ணிய ஆய்வாளர், அறிஞர். இலங்கையின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மானிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட செல்வி திருச்சந்திரன் தனது கலைமாணிப் பட்டத்தினை இலங்கை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினை சமூக ஆய்வு நிறுவகத்திலும் கலாநிதிப் பட்டத்தினை ஹேக் அம்ஸ்டாமில் உள்ள Virge பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றவர். உயர் பட்டங்களுக்கான இவரின் ஆய்வுகள், 'பெண்கள் கீழ்மையெய்தியமைக்கான தத்துவார்த்த உண்மைகள் - சாதி, சமயம் ஊடாக தமிழ்ப் பெண்கள் பற்றிய ஒப்பீட்டாய்வு' என அமைந்திருந்தன.

கல்விக்குப் பயன் அறிவு; அறிவைப் பெண்கள் பெற்றுவிட்டால், விழிப்படைந்து ஆண்களின் கட்டுப்பாடுகளை உடைத்து, அவர்களிலும் பார்க்க உயர்ந்து விடுவார்களோ என்ற ஒருவித பயம் ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் நிலவியது. அதனால் சென்ற ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்புவரை, பெண்கள் கல்விச்சாலைகளை எட்டிப்பார்க்கவே ஆண் சமுதாயம் அனுமதிக்கவில்லை கல்வி அறிவு பெறுவதை அவளுக்கு மறுத்தது.

"கல்விக்கு இணையாக, அறிவுக்கு ஒத்ததாக இப்பூமி தனில் யாதொன்றுமில்லை. ஒரு மனிதன் அறிவினால் மட்டுமே பூரணத்துவம் அடைகிறான். இது மானிட வர்க்கத்திலேயே சமயங்கு வகிக்கும் பெண்குலத்துக்கு மறுக்கப்படுதல் மனித சமுதாயத்துக்கு நாம் இழைக்கும் அநீதி - மனோதத்துவ அறிவு, பகுத்தறிவு, வளர்ச்சி, பெருகி வரும் விஞ்ஞான அறிவு ஆகிய பலதுறைகளை நாம் பெண்களிடம் இருந்து விலக்கி

அவர்களைத் கிணற்றுத் தவளைகளாக வைத்திருந்தால், நாம் முன்னேற்றப்பாதையில் பல கட்டங்களைப் பின்னோக்கித் தள்ளுபவர்களாவோம். ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியோ, சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியோ ஆணினத்தின் வளர்ச்சியில் மட்டுமே கணிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் பெண் கல்வியில் ஊக்கம் எடுத்து பழைமைவாதங்களை விடுத்து இருபாலாருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்க முன்வரவேண்டும்" என்பது செல்வி வலியுறுத்தி வரும் கருத்து.

இந்நிலை இன்று வெகுவாக மாறிவிட்ட போதிலும், வறிய கிராமப்புறங்களிலும், பெருந்தோட்டப்பகுதிகளிலும், பொருளாதாரக் கீழ்நிலை காரணமாக தாய்மாரும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், தமக்கு அடுத்துப் பிறந்த சிறுசுகளைப் பார்த்துப் பராமரிக்கும் கடமையிலேயே கல்விக்கூடம் செல்லாமல் பல சிறுமிகள் காலத்தைக் கடத்த வேண்டிய நிலைமை நிலவுகின்றது. 14 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுவர் - சிறுமிகள் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற சட்டம் அவர்களைப் பொறுத்தவரை ஏட்டளவில் தான் இருக்கிறது. சட்டத்தின் கரங்கள் பொருளாதாரப் பின்னடைவான அப்பகுதிகளையும் நோக்கி நீள வேண்டும். பெண்ணுக்கு கல்வி வேண்டும்.

பெண்கள் உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றைப் பல நாடுகளும் அங்கீகரித்துள்ளன என்பதையும் நாம் மனங் கொள்ள வேண்டும்.

பெண் விடுதலை வாதம் ஒரு மேல்நாட்டுச் சரக்கல்ல. இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலேயே பல தலைவர்கள் - மகாத்மா காந்தி உட்பட பெண்களுக்குச் சம உரிமைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும், என வலியுறுத்தினார்கள். புரட்சிக்கவிஞர் பாரதியே, "சரிநிகர் சமமானமாக வாழ்வோம்" என பெண்களுக்கான விடுதலையையும் சம உரிமைகளையும் தமது எழுச்சிப் பாடல்களின் மூலமாக ஓங்கி ஒலித்தான். எனினும் இக்காலத்தில் பெண் விடுதலை வாதம் பேசுவோரில் சிலர், நமது பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாத முறையில் மயிரைக் கொய்து, ஆண்களைப் போல காற்சட்டை உடை தரித்து, அவர்களில் வெகுசிலர் - சிகரெட்டும் புகைக்கிறார்களே, பெண் விடுதலையின் அர்த்தம் இதுவா என, பெண்விடுதலைக்குச் சார்பானவர்கள் கூட ஐயமுறுவது ஒழிவு மறைவான விடயமல்ல.

"மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின்", என்று பழம் பெரும் வாக்கு கூறினாலும், ஒரு இயக்கத்தின் புறச்சின்னமாக, காலத்துக்கும் கருத்துக்கும் ஏற்றவாறு, உடை, நடை, பாவனை தோன்றுவது

தவிர்க்க முடியாததொன்று. சந்நியாசி காவி உடை தரிப்பதும், ஜைன மத திகம்பரர் நிர்வாணமாக இருப்பதும், காந்தியும், காந்திப் பக்தர்களும் கதர் உடுப்பதும், ஒரு எதிர்ப்புக் கருத்தையும் தீவிர வாதத்தையும் எடுத்துக் காட்டவே, ஆண்கள் போன்ற உடை நடை பாவனைகளைத் தாமும் ஏற்று நாமும் அவர்களைப் போல அவர்களது உரிமையுடனும் சுதந்திரத்துடனும் வாழப் போகிறோம் என்பதன் ஒரு ஒலி தான் இந்தப் புறத்தோற்றம். பழைய காலப்பாட்டி ஒருத்தி, பின் விறாந்தையில் சுருட்டுப் புகைத்தால் அவளைப் பண்பாட்டின் விரோதி என்று யாரும் கூற மாட்டார்கள். ஆண்கள் வேட்டியும் சால்வையும் அணியாமல் சூட்டும் கோட்டும் அணிவது பண்பாட்டிற்கு விரோதம் அல்ல. ஆனால் பெண் ஒருத்தி அந்நியநாட்டு உடை அணிந்தால் அது மாத்திரம் சரியல்ல. இதனால், என் வாதம் பெண்கள் எல்லோரும் ஆண் உடையில் தோன்றி புகை பிடிக்க வேண்டுமென்பதல்ல. எது எது அவர்களுக்கு விருப்பமோ அதை அணியும் சுதந்திரம் ஆணுக்கோ பெண்ணுக்கோ இருக்க வேண்டும். அதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை ஆணுக்கு இருப்பது போல பெண்ணுக்கும் இருக்க வேண்டும். பெண் ஒருத்தி சைக்கிள் ஓட்டும் போதோ, உயர ஏறி வேலை பார்க்கும் சந்தர்ப்பங்களிலோ சேலை கட்டுவது ஆபத்தை விளைவிக்கும். ஆனால் அதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை ஆணுக்கு இருப்பதைப் போல பெண்ணுக்கும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதே சமயம் தேசியப் பண்பை நாம் வலியுறுத்த வேண்டின் எமது உடை தனித்துவ சுதந்திரச் சின்னம் என்ற அடிப்படையில் எமது தேசிய உடையை விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது சிலரது அபிப்பிராயம். இதையும் நாம் உதறித்தள்ளக் கூடாது. இந்த ரீதியில் எம்நாட்டுப் பெண்கள் ஆண்களை விட எவ்வளவோ மேல். பெண்களில் பெரும்பாலோர் இங்கு தேசிய உடையை அணிகிறார்கள்” சில பெண்ணியவாதிகள் உடையணிவதைப் பற்றி சிலர் மத்தியில் எழுகின்ற சந்தேகத்துக்கு இவ்வாறு விளக்கமளித்து, அவற்றுக்கு ஆப்பறைகின்றார் செல்வி.

செல்வி, சென்ற நூற்றாண்டின் புகழ் பூத்த கல்விமானும், சமூக சீர்திருத்தவாதியும், தேசிய விடுதலைக்காக முதன் முதலில் சூல்கொண்ட இயக்கமான யாழ்ப்பாணம் வாலிபர் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகருமாக விளங்கிய பெரியார் ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்களின் அருமைச் செல்வி; இவரின் கணவர் திரு. திருச்சந்திரன், பொறியியல் விற்பன்னர். சமுதாயத்தில் முற்போக்குக் கருத்துக்கள் பரப்பப்படுவதற்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்து வருபவர்.

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் இயக்குனராகவும், பால்நிலை சம்பந்தமான ஆய்வுச்சஞ்சிகையான ‘நிவேதினியின்’ ஆசிரியராகவும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக அதிதி விரிவுரையாளராகவும், விரைவில்,

தென்னாசிய பெண்ணிய ஆய்வு முன்னணி வெளியிடவுள்ள சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றி வரும் செல்வி திருச்சந்திரன் அவர்கள். பெண்ணியம் சார்ந்த பல்வேறு அமைப்புகளிலும், செயற்பாடுகளிலும் முக்கிய பொறுப்புகளை ஆற்றி வருகின்றார். அவற்றிற்கு சில:

- ▷ இலங்கையில் சமாதானத்துக்கான பெண்கள் கூட்டமைப்பின் நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்
- ▷ இலங்கையின் அரசு சார்பற்ற பெண் தொண்டு நிறுவனங்களின் கூட்டமைப்பின் நிர்வாக உறுப்பினர்.
- ▷ தென்னாசிய பெண்ணிய ஆய்வாளர்களின் மன்ற இயக்குநர்
- ▷ இலங்கை சமூக விஞ்ஞான சங்கத்தின் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்.
- ▷ இலங்கை சமூக விஞ்ஞான சங்கத்தின் வெளியீடாகிய ‘பிரவாத’ (தமிழ்) வெளியீட்டின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர்.
- ▷ பிரித்தானிய கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தின் தென்னாசியா-வுக்கான பெண்கள் ஆய்வு மையத்தின் நிர்வாக உறுப்பினர்.

பெண்களின் உரிமைகள், கடமைகளை உணர்த்துவதற்காக வடக்கு, கிழக்கு, மலையகப்பகுதிகளில் உள்ள பின்னடைந்த கிராமங்களைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கென வதிவிடச் செயலம்வகளை ஏற்பாடு செய்து நடத்திவரும் செல்வி அவர்களின் முயற்சியினால், அநேக பெண்கள் பயனடைந்து வருவது கண்கூடு.

பெண்களின் உரிமைகள், மேம்பாட்டுச் செயற்பாடுகள், அபிவிருத்திகள் பற்றி, உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் நடைபெற்ற அநேக மாநாடுகள், கருத்தரங்குகளில், பங்குபற்றியுள்ள செல்வி அவர்களின் பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமானது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் பெண்கள் கூட்டமைப்பு, ‘வேலை வாய்ப்பற்ற கலைப் பெண் பட்டதாரிகள்’ செயற்திட்டம் ‘பெண்ணின் குரல்’ தமிழ் ஆங்கில இதழ்கள், முதலிய நிறுவனங்களில் முக்கிய பொறுப்புகளை வகித்த செல்வி அவர்கள், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும், மிகுந்த புலமையுள்ளவர். இருமொழிகளிலும் பெண்ணியம் சார்ந்த பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆங்கிலத்தில் -

- ▶ Ideology, Caste, Class and Gender
- ▶ The Spectrum of Femininity : A process of Deconstruction
- ▶ Images - Collection of Research Papers on Women & Media
- ▶ The Dilemma of Theory : A Feminist Perspective
- ▶ The Politics of Gender and Women's Agency in Post Colonial Sri Lanka.
- ▶ The other Victims of War : Emergence of Female Headed Households in Eastern Sri Lanka.
- ▶ Women, Narration and Nation - Collective Images & Multiple Identities.
- ▶ Feminine Speech Transmissions : An Exploration into the Lullabies & Dirges of Tamil Women.
- ▶ Women's Writing in Sri Lanka : Subjectives & Historicism.

தமிழில்

- ▶ தமிழ் வரலாற்றுப்படிமங்கள் சிலவற்றில் ஒரு பெண் நிலை நோக்கு
- ▶ பெண்ணுரிமைகளின் பரிமாணங்களும் பெண்ணடிமையின் விளக்கமும்
- ▶ சமூக விஞ்ஞான கருத்தியலில் பால்நிலைப்பாடு.
- ▶ பெரியாரின் உரைகளில் சாதி, வர்க்க, பால்வகை வேறுபாடுகளும் கலாசாரமும்
- ▶ பெண்களின் வாய்மொழி இலக்கியம்

நிவேதினி சஞ்சிகையில் அவர் எழுதியுள்ள பெண்ணிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல: அவற்றில் சில பின்வருமாறு :

- ▶ யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் கருத்தியலும் கட்டமைப்புகளும் நிர்ணயிக்கும் பால்நிலைப்பாடு

- ▶ பால் நிலைச் சமத்துவத்துக்கும் மரபுவழி நோக்கலுக்கும் உள்ள சில முரண்பாடுகள்
- ▶ முற்போக்குவாத, தேசிய பால்நிலை உருவாக்கங்களும் அவற்றின் முரண்பாடுகளும்
- ▶ பக்தியின் மறுபக்கம் பெண்களின் மறுதலிப்புகளா?
- ▶ தேச வழமைச் சட்டத்தின் சமூகப் பரிமாணங்களும் யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் சமூகப்பாங்கும்.
- ▶ மனித உரிமைக்கல்வியும் பெண்களை ஆக்கவலுவாக்கலும்.

வரலாற்றையும் மானிடவியலையும் இணைத்து, பெண்ணிலை நோக்கில் இவர் மேற்கொண்டு வரும் ஆய்வு முயற்சிகள், சமுதாய - பொதுவாக பெண்கள் சமுதாயத்தில் பெரும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. சிறந்த ஆய்வுறிஞராக விளங்கும் செல்வி, பெண்ணினத்தின் மேம்பாட்டுக்காக இன்னும் பலவற்றைச் சாதிக்க வேண்டுமென்பது எமது அவா. அவர் சாதிப்பார் என்பதில் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லை.

கலங்கரை விளக்கு

திருமதி ஜெஸீமா இஸ்மாயில்

எந்தப் புயலுக்குமே சாயாத கொள்கைப்பிடிப்பையும், உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் கைக்கொண்டு நிமிர்ந்து நின்று பணியாற்றி வரும் திருமதி ஜெஸீமா இலங்கையின் கிழக்கு மகாணத்தில் சாய்ந்தமருது என்னும் ஊரில் 21-09-1935 அன்று பிறந்தவர்.

சாய்ந்தமருது அக்காலத்திலே சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்ட ஊராகத் திகழ்ந்திருக்காத போதிலும், அங்கு வாழ்ந்த திரு. காரியப்பர் குடும்பம், வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் நிறைந்த செல்வாக்கான முன்னேற்றமான குடும்பமாக விளங்கியது. உயர்ந்த குறிக்கோள்களையும் சிறந்த பாரம்பரியத்தையும் கைக்கொண்டு அவர்களின் வாழ்க்கைப் பயணம் அமைந்திருந்தது. அக்காலத்தில் அழகுத் தேவதை போல் தோற்றமளித்த ஜெஸீமாவின் தாயார் பரீனா, திரையிடப்பட்ட மோட்டார் வாகனத்தில் மட்டுமல்லாமல், கொழும்பிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு புகைவண்டி மூலம் தனித்துப் பயணம் செய்யும் அநுபவத்தையும் கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் பெண்கள் தனித்துப் பயணஞ் செய்வது என்பது அபூர்வமானது. அதுவும் இஸ்லாமியப் பெண்ணொருத்தி இத்தனை நீண்ட தூரப்பயணத்தை மேற்கொள்வதென்பது நடக்க முடியாத காரியம். எனினும் பரீனா இப்படிப்

பயணம் செய்தாரென்றால் அது அவரது மனத்துணியையும் பெற்றோர் கொண்டிருந்த முற்போக்கு எண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. மார்க்க குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஜனாப் எம். ரி. எஸ். அகமத் அவர்கள் ஜெஸீமாவின் தந்தை; அவ்வூரில் முதன் முதலாக பொறியியலாளராகப் பட்டம் பெற்றவராவார்.

சிறந்த கல்வி வளமும் உயர்ந்த கொள்கை கோட்பாடுகளும் கொண்ட பிரபல்யமான குடும்பத்தில் பிறந்த ஜெஸீமாவையும் அவரது சகோதரிகளையும் கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும் மேம்பாடடையச் செய்வதில் பெற்றோர் அக்கறை காட்டியதில் வியப்பொன்றுமில்லை. "சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம் என்பது போல் சிறுமி ஜெஸீமாவும் அவரது இரு சகோதரிகளும் கல்வியை மனப்பழக்கமாகக் கொண்டு பிரகாசித்தனர்.

பழமை போற்றும் இஸ்லாமியக் குடும்பத்தினராயினும், காரியப்பர் சிறுமிகள் இளம் வயதில் முக்காடிட்டு மூலைக்குள் பதுங்கிக் கொள்ளாமல், மார்க்க முறைகளை நன்கு கடைப்பிடித்துக் கொண்டே மேடையேறிப் பேசுவதில், நடிப்பதில், நடனமாடுவதில், பாடுவதில் சிறந்து விளங்கினர். பிள்ளைகளின் உற்சாகமும், வளர்ச்சியும் பெற்றோரைப் பெருமிதப்படுத்தின தம் செல்வங்களை எவ்விதக் குறையுமில்லாமல் குன்றின் மேலிட்ட தீபங்களாக்குவதில் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டனர்.

"நாம் சிறுமிகளாயிருக்கும் போதே எமது பாடசாலைக் கல்வி தவிர்ந்த ஏனைய நேரத்தையெல்லாம் எப்படிக் கழிப்பது எனத் திட்டம் போட்டு ஒழுங்கமைப்பவர் எனது தந்தையாரே. விளையாடும் நேரம் விளையாடியே தீர வேண்டும், விளையாடி முடிந்ததும் சும்மா இருக்க விடுவாரா? அது தான் இல்லை! கதை... கதை... கதை... ஒரே கதை சொல்லல் தான். அலுத்துக் களைத்திருக்கும் வேளைகளில் இந்தக் கதை சொல்லலுக்கு ஒரு முடிவேயில்லையா? என நான் அலுத்துப் போவதுமுண்டு" என்கிறார் ஜெசீமா.

தந்தையாரின் தூண்டுதலால், அருமையான அறிவுப் பொக்கிஷங்களான திருக்குறள், இராமாயணம், மகாபாரதம், ஷேக்ஸ்பியர், ஷெல்லி, பைரன் போன்றவற்றையெல்லாம் படித்து அறிவைப் பெருக்கும் ஆர்வம் இளம் வயதிலேயே ஏற்பட்டது. தந்தையாரின் மனக்கோட்டையை ஜெஸீமாவும் இரு சகோதரிகளும் உயர்கல்வி கற்றுக் கற்கோட்டைகளாக்கினர்.

ஆரம்ப வகுப்பிலிருந்து கல்லூரிப்படிப்பு வரை கொழும்பு சென்.பிரிட்டிஸ்ட் கன்னியர் கல்லூரியில் பயின்ற ஜெஸீமா, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பீ.ஏ.பட்டத்தையும், மாக்கில் பல்கலைக்கழகத்தில்

(கல்வித்துறையில்) முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும், சிட்னி பல்கலைக் கழகத்தில் டிப்ளோமாப் பட்டத்தையும் பெற்றவர். முதுகலைமாணிப் பட்டத்துக்காக இவர் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரை - "இனங்களிடையே ஐக்கியத்துக்கும் புரிந்துணர்வுக்குமான பாடசாலைக்கல்வியும், புறக்கிரியைக் கல்வியும்" என்பதாகும். இனங்களிடையே இவற்றை ஏற்படுத்துவதற்காக அயராது அக்கறையோடு உழைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்புக் காலத்திலேயே இவரின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது.

தடிகள் ஒரே கட்டாக இணைந்து இருந்தால், அவற்றை எவரும் இலகுவில் முறித்து விட முடியாது. தடி ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து தனித்துக் கிடந்தால், அவற்றை வெகு சுலபமாக முறித்து உடைத்து விட முடியும். குடும்ப ஒற்றுமை பேணப்பட வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இக்கதையை ஜெஸீமாவின் தந்தையார் அடிக்கடி கூறுவாராம். இது அவர்களின் குடும்பத்துக்கு மட்டுமல்ல, நாட்டிற்கும் பொருந்தும். அதை ஜெஸீமா நன்குணர்ந்திருந்தார்.

அவரது விருப்பப்படியே இன்றுவரை இம்மூன்று சகோதரிகளும் திருமணம் செய்து குழந்தைகள் பெற்று அவர்கள் வளர்ந்து திருமணமாகிப் பேரக்குழந்தைகளைக் கொஞ்சி மகிழும் இந்த வயதிலும் அவர்கள் தமது சுகநலங்களைக் கலந்து பேசி ஒற்றுமையாக வாழ்வது இக்குடும்பத்திற்கு மேலும் இனிமை சேர்க்கும் அம்சமாகும்.

சென்ற இரு தசாப்தங்களாக இலங்கையில் நிகழும் பிரச்சனைகளுையெல்லாம் மிகுந்த சோகத்தோடு நோக்கும் இவர், "இந்த மனித வாழ்வில் வேறுபாடு வித்தியாசங்களைப் பாராட்டுவதெல்லாம் ஏன்? வீண் வேலையல்லவா? எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து ஒருவர் மீது ஒருவர் பற்றும் பாசமும் கொண்டு, சாதி, மத, இன பேதங்களை அடியோடு அகற்றித் தொழிற்பட்டால் எம்நாடு சுவர்க்க புரியல்லவோ? இந்த நிலைக்கு நாம் எம்மையும் எமது சூழலையும் அன்பு பேணி வளர்த்தால் எமது எண்ணங்கள் நிறைவேய்தும். யார் மீதுமே நாம் வித்தியாசம் காண்பிக்க வேண்டியதில்லை. நமது வாழ்வில் ஒவ்வொரு சின்னச்சின்ன விஷயங்களிலும் இதனை நாம் மனதில் அழுத்தமாக இருத்திச் செயற்பட்டால் சந்தோஷமான சூழலை எமக்காக நாமே ஆக்கிக் கொள்ள முடியும்" என்பது இவரின் ஆணித்தரமான அபிப்பிராயம்.

ஜெஸீமா அவர்களின் ஆர்வம், அக்கறையெல்லாம் கல்வி வளர்ச்சி, பெண்களின் உரிமைகள், சிறுவர் நலன்கள், மார்க்கப்பற்று, ஊடகத்துறையிலீடுபாடு என்பவற்றில் ஒன்றிப்போய்ச் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன.

32 வருட ஆசிரிய சேவையில் கொழும்பு முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியில் 13 வருடங்கள் அதிபராகக் கடமைபுரிந்த இவர், அதிபர் சேவையிலிருந்த போது பலமுற்போக்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். எதிர்ப்புகள் பெற்றோரிடமிருந்தும், பலஊடகங்கள் வாயிலாகவும் எய்யப்பட்டன. அந்த எதிர்ப்பு அம்புகளை மன உறுதி, எடுத்த கொள்கையில் பின்வாங்காமை, பல பெரியோருடைய ஆதரவு முதலியவற்றின் உதவியோடு காயம்படாமல் பிடுங்கி எறிந்து வெற்றி கண்டார்.

களைப்புற்ற வேளையிலும் மனம் ஓடிந்து சோர்வுறும் நேரங்களில்லெல்லாம் உற்சாகப்படுத்தி இத்தகைய பெரும் பொறுப்புக்களை திறம்படச் செய்வதற்கு அச்சாணியாக விளங்குபவர் அவரின் கணவரே. ஜெஸீமா சிறுமியாக இருந்த காலத்திலிருந்தே அன்பு பாராட்டி நட்பாகப் பழகிய திரு.இஸ்மாயில், பின்னர் தமது வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்த ஜெஸீமாவுக்கு இணையாக கல்வி கேள்வி ஞானங்களில் சிறந்து விளங்குபவர்.

தேசியப் பற்றும், மார்க்க விசுவாசமும் உயர்ந்த எண்ணங்களும் கொண்ட அவர், பல அறிவாளிகளையும் சமூகத்தின் உயர் நிலையிலுள்ள நிர்வாகிகளையும் உருவாக்கிய கல்விமான். பலராலும் மதிக்கப்படுகின்ற பண்பான நிர்வாகி.

நெய்க்குத் தொன்னை ஆதாரமா தொன்னைக்கு நெய் ஆதாரமா என்பது போல இருவரது வாழ்வும் ஒன்றிணைந்து இல்லறத்தைச் செழிப்பாக்கியது.

கணவரைப் பற்றியும், பெற்றோரைப்பற்றியும் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் இவரின் உள்ளம் தாமரைபோல, விரிந்து மலர்கிறது. எப்படித் தனது கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் தீர்மானங்களையும், திடமாக முன்றிறுத்துக்கிறாரோ, அதே போலத் தனது கணவரையும் மிகவும் உயர்ந்த, பண்பட்ட, அருமையான தோழமை கொண்டவர் எனப் பெருமையுடன் குறிப்பிடும் ஜெஸீமா தான் தலை நிமிர்ந்து நின்று துணிகரமான கருத்துக்களை முன்வைத்துச் செயற்படுவதற்கும் இஸ்லாமியப் பெண்ணாக இருந்தும் சமத்துவக் கொள்கைகளை வலியுறுத்தும் பெண்ணியக் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கும் போதும், முற்போக்கு எண்ணங்களுக்கு செயல் வடிவமைக்கும் போதும், முகங் கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் எதிர்ப்புக்களையெல்லாம் முறியடிக்கக் கணவனதும், இறைவனதும் துணையே பெரிதும் கைகொடுக்கின்றது எனக் கூறுகின்றார். மனம் தளரும் போதெல்லாம் குர்ஆனை இவரின் மந்திரக்கோல். மனதை அமைதிப்படுத்தி ஆற்றல்படுத்த குர்ஆனை ஒதி தமது உள்ளத்திற்கு வலுவைச் சேர்க்கும் முயற்சிகளில் வெற்றியை ஈட்டிக் கொள்வது இவரின் வழக்கமான நடைமுறை.

சிறுவயசில் தந்தையாருடைய அன்புத் தொல்லையால் ஏற்பட்ட வாசிப்புப் பழக்கம் நேரங் கிடைக்கும் போதெல்லாம், பல நூல்களின் ஒற்றைகளைப் புரட்டி ஜெஸீமாவின் அறிவை வளர்த்து சமுதாயப் பார்வையையும், தொண்டுள்ளத்தையும் விசாலிக்கச் செய்தது. மிக இனிமையான சபாவமும் மழலைச் சொல் போலப் பேசும் மனதைக் கவரும் தன்மையுங் கொண்ட இவரை நேசிக்காதவர்களே இல்லையெனலாம். அடிமட்டத் தரத்திலுள்ளோர் கல்வி வாசனையேயில்லாதோர், ஏழ்மை மிகுந்தோரிடங் கூட இன்முகங் காட்டி அன்புரிமை தழுவிப் பழகும் இவரது சபாவம் மற்றவர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. திறமையிருக்கலாம். அதற்கும் சமதையான பண்பும் இவரிடம் குடிகொண்டிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரும் சங்கதி தான்.

தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர் பதவியில் அமர்ந்துள்ள திருமதி ஜெஸீமா இஸ்மாயிலின், கல்விப்புலமையையும், ஆழ்ந்த அனுபவத்தையும் தமக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் கல்விசார் அமைப்புக்கள் பல போட்டி போட்டுக் கொண்டு பொறுப்பான பதவிகளைச் சமத்தியுள்ளன.

இலங்கை தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுத் தலைவர், திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் ஆளுனர் பேரவை உறுப்பினர், இலங்கை அபிவிருத்தி ஆய்வுக்கான மார்கா நிறுவனத்தின் ஆளுனர், மஹாபொல உயர்கல்விப் புலமைப்பரிசில் உதவி தர்ம நிதியத்தின் அறங்காவல் குழு உறுப்பினர். தேசியகல்வி நிறுவகத்தின் புலமை விவகாரக்குழு உறுப்பினர், களனிப்பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பீட நிர்வாக சபை உறுப்பினர், இலங்கை கல்வி மேம்பாட்டுக் கழகத் தலைவர், வெளிநாட்டுப் பட்டதாரிகள் இலங்கையில் மேற்கொண்டு வரும் ஆராய்ச்சிகளுக்கும் கற்கைக்குமான ஆலோசகர், அவற்றின் மேற்பார்வையாளர், பாட விதானம் மற்றும் போதனைகளுக்கான உலகப் பேரவை உறுப்பினர், எனப் பொறுப்புக்களை ஏற்று கல்வி மேம்பாட்டுக்குப் பணியாற்றி வரும் திருமதி ஜெஸீமா இஸ்மாயில் அவர்கள் ஐ.நா.சபையின் கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார அமைப்பின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். சிறுவர் மற்றும் முதியோர் அரச சேவையாளர், வறியோர், ஏழைகள் முதலியோரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதிலும் சமூக மேம்பாட்டுப் பணிகளிலும் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர். பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, போர்க்கால மனித நேயச் செயற்பாட்டு சர்வதேச நிறுவன அறங்காவல் சபை, முதியோருக்கு உதவும் ஹெல்ப்வேஜ் நிறுவன இயக்குநர் சபை, குடியுரிமை நம்பிக்கை நிறுவனத்தின் இயக்குநர் சபை, கொழும்பு பல்கலைக்கழக மனித உரிமைகள் நிலைய நிர்வாகக்குழு, மது மற்றும் போதைவஸ்து தகவல் மையம், போதைவஸ்து மது

சம்பந்தமான தேசியக் கொள்கை வகுப்பு ஆணைக்குழு, ஜனசவிய நம்பிக்கை நிதியம் மூலமான வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்ட அறங்காவல் சபை. பாகுபாட்டை ஒழித்து மனித உரிமைகள் பேணப்படுவதைக் கண்காணிப்பதற்கான ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு, நெறிமுறையான வர்த்தக ஆணைக்குழு, தனிமனிதருக்குரிய சட்டம் சம்பந்தமான குழு, சமூக அபிவிருத்திக்கான தேசிய நிறுவக இயக்குநர் சபை, இலங்கை மனித உரிமைகளுக்கான நிலையம் என்பவற்றில் வகித்த பதவிகளினூடாக அவர் புரிந்துள்ள சமுதாயப்பணிகள் ஏராளமானவை.

திருமதி. ஜெஸீமா இஸ்மாயில் அவர்கள் சிறார்கள், பெண்களின் பாதுகாப்பிலும், அவர்கள் துஷ்பிரயோகத்திற்குட்படாமலிருப்பதிலும், அவர்களின் உரிமைகள், மேம்பாடுகளில் அதிக அக்கறை காட்டி, அயராது உழைத்து வருபவர். சிறுவர்களைக் கண்காணிக்கும் தேசியக்குழு, வீட்டிலும், பாடசாலையிலும், சமுதாயத்திலும் மனித உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டியதற்கான விழிப்புணர்வை மாணவர்களிடம் ஏற்படுத்தும் நிகழ்ச்சித்திட்டம், சிறுவர்களைத் துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்கு எதிரான இயக்கம், என்பவற்றினூடாக எதிர்காலத்தில் நற்பிரஜைகள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்து வருபவர் ஜெஸீமா இஸ்மாயில்.

பெண்களின் அசமத்துவநிலையைப் போக்கவும், கல்வி கற்கவும், உரிமைகளைப் பெறவும், பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்காகவும் பல அமைப்புக்களினூடாகத் தீவிரமாகப் பணிபுரிந்து வருபவர் ஜெஸீமா அவர்கள், பெண்கள் முன்னேற்றம் தொடர்பான தேசியக்குழு, பல்கலைக்கழகப் பெண்கள் கூட்டமைப்பு, தென்னாசிய ஒத்துழைப்புக்கான கூட்டமைப்பின் மகளிர் சங்கம், இலங்கை முஸ்லிம் பெண்களின் மாநாடு, வளர்ந்த பெண்களுக்கான கல்வி நிறுவனம், தென்னாசியப் பிராந்தியத்துக்கான சர்வதேச கூட்டாண்மை அமைப்பு, முஸ்லிம் பெண்கள் ஆய்வுச் செயற்பாட்டு முன்னணி, இலங்கைப் பெண்கள் மாநாடு, தேசிய அபிவிருத்தியில் முஸ்லிம் பெண்களை ஒருங்கிணைப்பதற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், பின்னடைந்த பகுதிகளிலுள்ள வளர்ந்த முஸ்லிம் பெண்கள் கல்வி கற்பதற்கான கல்வி நிறுவனம், முதலிய அமைப்புகளில் வகிக்கும் பொறுப்பான பதவிகளினூடாக தேசிய அரங்கில் பின்னடைந்திருந்த முஸ்லிம் பெண்களை முன்னுக்கு கொண்டு வந்து மேம்படுத்துவதில் முன்னணியில் நின்று அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டுவரும் பெண்மணியாக விளங்குகிறார்.

ஐ.நா.சபை பெண்கள் தசாப்தத்தை முன்னிட்டு, கொண்டாடிய உலக மகளிர் மாநாட்டிற்கான பிராந்திய ஏற்பாட்டு மாநாட்டில், கல்வி தொடர்பான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை வரைந்தவர் இவரே!

ஊடகத்துறையில் ஆர்வங் கொண்டவராகிய ஜெஸீமா, இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபன இயக்குனர் குழு உறுப்பினராக (1981 - 1989) பணிபுரிந்துள்ளார். இலங்கையில் ஆங்கிலத்தை இரண்டாவது மொழியாக கற்பிப்பது, இஸ்லாமியப் பண்பாடும் நாகரீகமும், ஆகிய நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிரதிகளை எழுதி தயாரித்தளித்ததுடன், அவ்வப்போது பாடல்களைப் பாடியும் வானொலி நாடகங்களில் பங்கேற்றுமுள்ளார்.

மேடை, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகிய ஊடகங்களுக்கென, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், சமாதானம், மனித உரிமைகள், சமயம் பற்றிய பிரதிகளை எழுதிக் கொடுத்துள்ளார்.

இஸ்லாமில் திருமணமும் விவாகரத்தும் பற்றிய இவரின் வீடியோ (ஒளிப் பேழை) சிந்திக்கச் செய்யும் சிறந்ததொரு ஆவணம்.

அநேக வெளியீடுகளில் இவர் எழுதியுள்ள கல்வி, பெண்கள், சிறார்கள், மனித உரிமைகள், இஸ்லாம், தலைமைத்துவப்பண்பு, இளைஞர் விவகாரம், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள், ஆழமும் அர்த்தமும் கொண்டவை.

பாகிஸ்தானிலும் (1992) பங்களாதேஷிலும் (1996) நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்களின் கண்காணிப்பாளராகவும், பொதுநலவாய நாடுகளின் சார்பில், நைஜீரிய ஜனாதிபதித் தேர்தல் (1999) கண்காணிப்பாளராகவும் நடுநிலை நின்று புரிந்த இவரின் பணியை அந்நாடுகள் மிகவும் பாராட்டின.

அளப்பரிய இவரின் பன்முகத் தொண்டுகளைப் பாராட்டும் வகையில் அளிக்கப் பெற்ற ஜனாதிபதியின் தேசபந்து விருது, (1989) சிறந்த கல்வியாளருக்கான 'லயன்' கழக விருது (1991, 1993) கல்விச் சாதனையாளருக்கான 'சொன்டா' பெண்கள் அமைப்பின் விருது (1992) சிறந்த கல்வியாளருக்கான ஜனாதிபதி விருது (1999) என்பன இவரின் தன்னலமற்ற சேவைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

பெண்கள் அரசியல், சமூக, பொருளாதார அரங்கில் பங்குபற்றி, தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும்; அதற்காக உழைப்பதே இவரின் குறிக்கோளாக உள்ளது.

இருட்டில் கரையேறத் தெரியாமல் தத்தளிக்கும் பெண்களுக்கு இவர் ஒரு கலங்கரை விளக்காக விளங்குகிறார்.

அருள்மொழி அரசி

திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன்

இலங்கையிலே பிறந்து குடிபெயர்ந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தம் கல்வியாலும் அறிவுத்திறமையினாலும் பேரும் புகழும் பெற்றுப் பிறந்த மண்ணுக்குப் புகழீட்டித் தந்துள்ளோர் பலர். அப்படியே பிறநாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து கல்வி பெற்று நம் நாட்டிற்கு வந்து இம்மண்ணையே தமது தாய் மண்ணாக மதித்துப் புகழ் சேர்த்துத் தந்தோரும் உளர். இந்த இரண்டாவது வகையிலே சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடியவராக விளங்குபவர் வித்துவான் திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்கள்.

தண்டமிழ் செழிக்கும் தஞ்சை மண்ணிலே 29-12-1937ல் பிரம்மஜீ கி. பரமேஸ்வர ஐயர், அலமேலு அம்மாள் ஆகியோரின் அன்புக் குழந்தையாகப் பிறந்த வசந்தா, மயிலாடுதுறை பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையில் தனது கல்வியை ஆரம்பித்து, அங்கு உயர்தரக் கல்வியிலும் சூடிகையாகத் திகழ்ந்து கற்றுத் தேறியவர். அக்காலத்தில் பெண்கள் விரும்பி ஏற்கும் தொழிலான ஆசிரிய சேவையில் இணைந்து கொள்வதற்காகத் தஞ்சை ஆதார ஆசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றவர். தமிழைத் துறைபோகக் கற்பதிலும், புதுப்புது விஷயங்களையும்,

இலக்கிய இலக்கணங்களையும் கற்றுத் தெளிவதில் ஆர்வமும் மிகுந்திருந்ததன் காரணமாக, சென்னை சர்வகலாசாலை வித்துவான் பட்டப்படிப்பினைத் தாமாகவே தேனிப்பட்ட முறையில் கற்றுத் தேர்வினை எழுதி, வித்துவான் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டவர்.

சமய இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஆர்வமும் பக்தியும் ஈடுபாடும் கொண்ட இந்த வித்துவாட்டியைத் தருமபுர ஆதீன திருஞானசம்பந்தர் உயர்நிலைப்பள்ளி, தனது தலைமைத் தமிழாசிரியையாக 1957ல் நியமித்துக் கொண்டது. மாணவமாணவிகளோடு சமயச் சூழல் நெஞ்சில் மகிழ்ச்சியை நிறைக்க ஒரு தாயாக அவர்களை அணைத்து அன்பு பாராட்டி அறிவுரை கூறுவதில் இவருக்கு நிகர் இவரே என விளங்கினார். தலைமையாசிரியப் பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த போதிலும், கலையார்வம் மிக்கவரான இவர், துணை ஆசிரியர்களுடன் சேர்ந்து மனோகரா, சிலம்பு, குற்றாலக்குறவஞ்சி, இராஜராஜசோழன் ஆகிய நாடகங்களை எழுதி, நெறிப்படுத்தி நடித்து தாமும் மகிழ்ந்து, மற்றவர்களையும் மகிழ வைத்தார். இசை, நடனம், நாட்டியம் என இளமைக்காலத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த இவர் 'மாங்கனி பெற்ற மங்கை' என்ற நாட்டிய நாடகத்தை பத்து வயதிற்குட்பட்ட பெண் குழந்தைகளைக் கொண்டு நடாத்திப் பாராட்டுப் பெற்றமை, இசையிலும் நடனத்திலும் இவருக்குள்ள பயிற்சியைப் புலப்படுத்துகின்றது. பாடசாலை மாணவியாகப் பயின்ற காலத்தில் 'அனார்கலி', 'சம்பூர்ண இராமாயணம்' ஆகிய இசையுடன் சேர்ந்த நாட்டிய நாடகங்களிலும் பங்கு கொண்டு பாராட்டுப் பெற்றிருக்கிறார். இவரின் 'குற்றாலக் குறவஞ்சி' நாட்டிய நாடகத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக அக்காலத்தில் பணிபுரிந்த வெ.ப.கரு.இராமநாதன் செட்டியார் அவர்களும் 'இராஜஇராஜன்' நாடகத்தைத் தமிழறிஞர் வித்துவான் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனாரும் பாராட்டியமை இவர் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சம்பவங்கள்.

இவர் கொழும்பு வர்த்தக வங்கியின் மத்திய துறை மேலாளராகப் பணிபுரிந்த பிரம்மஜி. செ. வைத்தியநாதன் என்பவரை 1962ல் திருமணம் செய்து கொண்டமையால், தஞ்சையிலே பிறந்து வளர்ந்து படித்துத் தொழில் பார்த்த போதிலும், குடும்ப வாழ்வில் இணைந்து இல்லறம் புரிவதற்காகக் கொழும்புக்கு வரவேண்டி ஏற்பட்டது. புதிய ஊர், புதிய சூழல் புதுப்புது உறவுகள் என்றிருந்தாலும் இலங்கையின் சமயத்தோடு ஒன்றிணைந்த கலாசாரப் பண்புகள் இவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இயல்பாக இவருக்குள்ள அடக்கமான குணமும், பணிவும், இனிமையாகப் பழகும் தன்மையும், எல்லோரையும் கவர்ந்தன. இசைஞானம் கொண்ட தந்தை தாயாரின் வளர்ப்பும் தருமையாதீன ஆன்மிகப் பண்புகளும் இவரது அறிவுக்கும் திறமைக்கும் துணையாயிருந்தன.

ஆலய உற்சவங்களா, குடமுழுக்கு விழாக்களா, பண்டிகைகளா, பெருநாட்களா, எதுவாக இருப்பினும் இவருடைய சொற்பொழிவு இடம் பெறாத வைபவங்களே இன்று இலங்கையில் அரிது எனக்கூறாமளவுக்கு வசந்தா அம்மையார் உயர்ந்து நிற்கிறார்.

அடக்கத்தோடும் பணிவோடும் ஒலிபெருக்கி முன் நிற்கும் அம்மையார், இனிய குரலோடு கூடிய தேவாரத்துடன் தனது உரையை ஆரம்பிப்பார். அமைதியாக, சரளமாகப் பேசத் தொடங்கும் இவருக்கு மேற்கோள்கள் எங்கிருந்து தான் வந்து குதிக்கின்றனவோ, குவிகின்றனவோ என ஆச்சரியப்படும் விதத்தில் தேவார திருவாசகங்கள், புராணங்கள், திருக்குறள், காப்பியங்கள் எல்லாவற்றிலுமே உதாரணங்கள் காட்டித் தனது சொற்பொழிவுக்குக் கனதி சேர்த்து விடுவார். அந்தளவு தாடனமும் - தண்ணிப்பட்ட பாடென்போமே பேச்சுத்தமிழில் - அது போன்ற பயிற்சியும் விளக்கமும் சமய நூல்களில் மட்டுமல்ல தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு முற்றிலுமே ஒரு கை பார்த்து விடுவார். நீரோடை போன்ற குளிர்ந்த தமிழ் அவர் நாவில் நின்று நடனமிடும். கடினமான, சிக்கலான சில விஷயங்களை விளக்கும் போது மிக இலகுவான உதாரணங்கள் மூலம், கதைகள் சம்பவங்களைச் சிருஷ்டித்துக் கூறிச் சபையினரின் கவனத்தைக் கவர்ந்து விடுவார். இவரது சொற்பொழிவில் வார்த்தை ஜாலங்களில்லை. விஷயங்களை அக்குவேறு ஆணிவேறாக விளங்கப்படுத்தித் தனது கருத்தைத் தெளிவாக்குவார். கோவில் திருவிழாக்களில் சமயச் சொற்பொழிவுகளைச் செவிமடுக்கவும் இலக்கிய விழாக்களில் இவரது உரையைக் கேட்டு ரசிக்கவும் ஜனங்கள் திரள் திரள்களாகச் சேர்வதுண்டு.

எடுத்த பொருளை சிக்கலின்றிப் பேசுவது இவரின் இயல்பு. தெய்வத்தமிழன்றி, வேறு தமிழ், இவர் பேச்சில் நுழையாது. நல்வழி நின்று புறம் பொசியாது பேசும் போது, சபை மனந்திரியாது மகிழ்ந்து கேட்கும்.

இவருக்கு இச்சொற்பொழிவுக்கலை எப்படி கை வந்தது? வித்திலேயே செழிப்புள்ள முளையைத் தருமபுர ஆதீனம் நன்கு பண்படுத்தி வளர்த்தெடுத்தது. சிறந்த சொற்பொழிவாளராகிய ரி.என். அனந்தநாயகி அம்மையார், கலைமகள் ஆசிரியராகவும், சிறந்த பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்த கி. வா. ஜகந்நாதன், செஞ்சொற் கொண்டல் சிங்கார வேலனார் போன்றவர்கள் இவரது சொற்பொழிவுக்கலை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் காரணர்களாக அமைந்திருந்தனர். இருபது வயதிலிருந்தே சொற்பொழிவாற்றத் தொடங்கி விட்ட இவரது பேச்சுக்கலை வளர்ச்சிக்கு, வங்கியில் வேலை பார்த்துக் கொண்டு, நாடகங்களில் நடித்துக் கொண்டு இருந்தவருமான இவரின் தந்தையார் ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ஐயர் அவர்களும் செல்லமகளின் வளர்ச்சிக்கு வழிசமைத்துக் கொடுத்தார்.

‘பேச முடிந்த அளவுக்கு என்னால் எழுதவும் முடிவதில்லையே’ என்பது இவரது ஆதங்கம். எனினும் காலி ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர், விவேகானந்த சபை பன்னிருதிருமுறை மலர், விவேகானந்த சபையின் வெளியீடான ‘விவேகானந்தன்’ கொழும்பு ஸ்ரீ இராமகான சபா வெளியிட்ட ‘மாருதம்’ போன்றவற்றின் ஆசிரியராக இருந்து இவற்றை வெளியிடுவதற்காக மிகவும் பாடுபட்டு உழைத்தவர் வசந்தா அம்மையார்.

இலங்கை வானொலியில் சில மாதங்கள் தொடர்ந்து ஆலயங்கள், அவற்றின் அமைப்புகள், விசேடங்கள், வழிபாட்டுமுறைகள், பிரசாதச் சிறப்புகள், விரதங்கள், விழாக்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய சமய நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடாத்தி வந்தார்.

பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலுமே அம்மையாருடைய சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான சமயக் கருத்தரங்குகளில் இவருடைய உரைகள் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இந்து கலாசார திணைக்களம், விவேகானந்தசபை என்பன வருடா வருடம் நடாத்தும் கருத்தரங்குகள் - இதுவரை 300க்கும் மேற்பட்டவை - அவற்றில் கலந்து கொண்டு தெளிவுரைகளை வழங்கியுள்ளார்.

கரவை தச்சன் தோப்பு விநாயகர் ஆலயம், புளியங்கூடல் மாரியம்மன் ஆலயம், கொழும்பு இராமகிருஷ்ணமிஷன், மாத்தளை முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் மற்றும் வவுனியா நாவலப்பிட்டி போன்ற இடங்களில் சமயச்சொற்பொழிவுகள் மாத்திரமன்றித் தொடர் சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகங்கள், தேர்த்திருவிழாக்கள், தீர்த்தோற்சவங்களின் போதெல்லாம் அம்மையாரின் குரல் நேர்முக வர்ணனையாக வானொலியில் ஒலிக்கும். விஷயங்களில் தெளிவு, அடக்கர சுத்தமான உச்சரிப்பு, நடந்து கொண்டிருக்கும் கிரியைகளைப் பற்றிய தெளிவான விபரங்கள் என்பன கண்முன்னே படம் ஓடிக்கொண்டிருப்பது போல காட்சிகளை எடுத்து விளக்கும் இவரின் சிறப்பே சிறப்பு! விஷயத்தில் தாடனமும் அதற்கேற்ற பட்டென்று வந்து விழும் சொற்பிரயோகமும் கேட்பதற்கே நெஞ்சைத் தொடும் சுவையான அனுபவம்! இத்தகைய நேர்முக வர்ணனைகளை நல்லூர் முருகன், தெல்லிப்பளை தூர்க்கை அம்மன், சந்திதி, மாத்தளை முத்துமாரி, மயூபதி பத்திரகாளி, தெகிவளை விஷ்ணு கோவில், அனந்தமாவத்தை ஆனந்த ஐயப்பன், பண்டாரவளை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி,

றம்பொடை ஸ்ரீ பக்த அனுமன், திருகோணமலை ஸ்ரீ பத்திரகாளி ஆலயங்களென..... அவர் புரிந்த நேர்முகவர்ணனைகள் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களின் விசேடங்களின் போது நிகழ்ந்துள்ளன. மேலும் கனடா மொன்ட்ரியால் முருகன் ஆலயத் தேர்த்திருவிழா நிகழ்ச்சியையும், கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்காக இவர் நேரடி வர்ணனை செய்துள்ளார்.

1972 தொடக்கம் இலங்கை வானொலியில் திரு.அருள் தியாகராஜா அவர்களது வழிகாட்டலோடு பல நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தியுள்ளார். சைவ நற்சிந்தனை, இலக்கிய உரைகள், இசைச் சித்திரங்கள், குங்குமம் - மாதர் நிகழ்ச்சி, நித்திலப் பந்தர், இசை ஆய்வரங்கம், சமயசாரம் எனப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்களித்துக் கொண்ட பெருமை இவருக்குண்டு.

கணவருடைய வேலை இடமாற்றம் காரணமாக யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த வேளையில் 1979 தொடக்கம் 1989 வரை சுமார் பத்து ஆண்டுகள் நல்லை ஆதீனத்தில் இடம் பெற்ற சமயப் பணிகளிலும், மற்றும் சமய நிறுவனங்களில் சொற்பொழிவாற்றும் பணியிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கம்பன் கழகம் அமைக்கப் பெற்று இலக்கியப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த போது, வருடா வருடம் நடைபெற்ற கம்ப விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்கியும் தனிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியும், பட்டிமன்றங்கள், விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள் ஆகியவற்றில் கலந்து கொண்டும் தனது சொற்பொழிவாற்றலை யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளிப்படுத்தி கேட்போரை வியக்க வைத்தார். “ஈழநாட்டிலே பெண் எழுத்தாளர்களும் பேச்சாளர்களும் மிகமிகக் குறைவாயிருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. ஆனால் அந்த நிலை மாறி ஓரளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமாமமாகப் போட்டி போடாவிட்டாலும், குறிப்பிட்டளவு பெரிய பேச்சாளர்கள் ஈழத்தில் இருக்கிறார்கள்” எனப் பிரபல இலக்கியவாதியான ரசிகமணி கனக செந்திநாதன் குதூகலமெய்தினார். கொழும்பு கம்பன் கழக விழாக்களிலும் இவருடைய சொற்பொழிவுகள், தலைமையுரை, உரையென்பன இடம் பெறுவதுண்டு. சென்ற 2002 வருடக் கம்பன் விழாவில் இரண்டாம் நாள் கருத்தரங்கில் இவர் தலைமையுரையாற்றியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த பேராசிரியர் சொலமன் பாப்பையா இவருடைய சொல்லாற்றலை பெரிதும் வியந்து பாராட்டினார்.

கலாசார சமய அலுவல்கள் அமைச்சின் தமிழ் இலக்கியக்குழு, தொடர்புசாதன அமைச்சின் வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றின் ஆலோசகராகவும் பணிபுரிந்தவர்.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் கலைக் களஞ்சியத்தின் சமயத்துறை தொடர்பான விஷயங்களைத் தற்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்களான ரூபாவாஹினி, ஐ.ரி.என், சக்தி ரி.வி. என்பனவற்றிலும் நேர்காணல், கலந்துரையாடல், மனையாள் மண்டபம், ஆனந்த மாலை, உதய தரிசனம், மங்கை போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு தனது கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளார்.

இவர் உள்ளூரில் மாத்திரமல்ல, வெளிநாடுகளிலும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திப் புகழ் ட்டியவர்.

1993ம் ஆண்டு இலண்டன் மாநகரில் உயர்வாசல் குன்று ஆலய அழைப்பின் பேரில் 10 நாட்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்.

1998 இலண்டனில் நடைபெற்ற முதலாவது சைவமாநாட்டிலும் 1999ல் கனடாவில் நடைபெற்ற ஏழாவது சைவமாநாட்டிலும் கலந்து கொண்டு சிறப்புரைகளாற்றியுள்ளார்.

நீண்ட நேரம் தொடர்ந்து தட்டுத்தடங்கலின்றி இனிய சொல்லோட்டத்துடன் கருத்துச் செறிவோடு பிசிறற்ற தெளிவான தொனியில் உரையாற்றும் சிறப்பு இவருக்கு இயற்கையாகவே கிடைத்த ஒரு கொடையென்றே கூறலாம். எவ்வித முன் ஆயத்தமுமின்றி எழுந்தமானத்தில் திடீரென உரையாற்றும்படி கேட்டால், ஏற்கனவே ஆயத்தம் செய்தது போன்ற உரையை வெகு அநாயாசமாகப் பேசும் ஆற்றல் இவருக்கு கைவந்த கலை.

இவரது இத்தகைய ஆற்றலையும் சிறப்பையும் கௌரவிக்கும் வகையில் பல நிறுவனங்கள் இவருக்குப் பல பட்டங்களைச் சூட்டி அலங்கரித்துள்ளன. விருதுகளை வழங்கி மகிழ்ந்தன. இவற்றிற்கு முற்றிலும் பொருத்தமானவர் இவரே. இவருக்கு கிடைத்த பட்டங்களும் அவற்சை சூட்டி மகிழ்ந்த ஸ்தாபனங்களும் பின்வருமாறு :

தொண்டர் திலகம்	- தருமையாதீன ஆவணி மூல விழாவில் வழங்கப்பட்டது.
அருள்மொழி அரசி	- நல்லை ஆதீனம்
சிவநெறிப் பெண்	- கரவை - தச்சன் தோப்பு ஆலயம்
செஞ்சொற் செல்வி	- மாதாஜி சிவானந்த தபோவன் திருமலை
விழைதமிழ் வித்தகி	- ஆவரங்கால் - சிவன்கோவில்

ஸ்ரீவித்யா பூஷணி	- புளியங்கூடல் மாரி அம்மன் கோவில்
அருள்நெறி மாமணி	- ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் சபை
வாகீச கலாபமணி	- சாஸ்தா பீடம்
ஞானசிரோன்மணி	- இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சு
அருள்மொழி வித்தகி	- திருமுருகன் ஆலயம்-மொண்ட்ரியால் கனடா
மகளிர் விருது	- இலக்கியத்திற்கான ஜனாதிபதி விருது (1998)
மனித நேயன் குமாரசாமி வினோதன் விருது	(1996)
கம்பன் விழா விருது	- அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம் (1999)

இத்தனை விருதுகளோடு இலங்கை அரசு கொழும்பு மாவட்ட சமாதான நீதவானாக (1992)வும் அகில இலங்கைச் சமாதான நீதிவானாக (2001)வும் நியமித்துள்ளதுடன், 2000ம் ஆண்டில் 'கலாபூஷணி' விருதும் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது.

"இளம் பிள்ளைகளுக்கு எனது அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்கிறேன். பழைமைகளைப் புறக்கணிக்காதீர்கள். நம்முன்னோர் எடுத்து வைத்த ஒவ்வொரு அடியும் அர்த்தமுள்ளது. இன்றுநாம் அறியும் விஞ்ஞான, மருத்துவ, உண்மைகளை அவர்கள் அன்றே அறிந்து நமது அன்றாட வாழ்க்கையில் கலந்து கொடுத்திருக்கின்றனர். நமது கலாசாரம் பண்பாடுகள் மேலைத்தேயத்தினராலும் மதித்துப் போற்றப்படுபவை. அத்தகைய பண்பாடுகளைப் பெருமைப்படுத்துங்கள். ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு தாய். வருங்காலப் பரம்பரையை உருவாக்கும் மிகப் பெரிய பொறுப்பு அவர்களது கரங்களில் தான் தங்கியுள்ளது. பொறுப்புணர்ந்து, சிந்தித்துச் செயல்படுங்கள்" என்பது அம்மையார் அவர்கள் இளம் தலைமுறைப் பெண்களுக்கு அளித்துள்ள அறிவுரை.

குங்குமப்பொட்டு, வாயில் கள்ளங்கபடமில்லாச்சிரிப்பு, குடும்பத்தலைவியின் இலட்சணம் பிரகாசிக்கின்றது. இடுப்பில் மூன்று நாலு வயசுக்குழந்தை, புதியவரான என்னைக் கண்டதும் கொஞ்சம் பிடு பண்ணுகிறான்.

“ராசா எல்லே.... செல்லமெல்லே....” குழந்தையை இறுக்கி அணைத்து சாந்தப்படுத்துகிறார்.

உள்ளே இருந்த பெண்மணி வந்து குழந்தையை தன்னிடம் வாங்கிக் கொள்கிறார்.

“இங்கே தாங்க அத்தை..... வாங்க அம்மா... வாங்க! எங்க மகன் குமாரின் குழந்தை இவன்” தனது அத்தையிடமிருந்து தனது பேரனை வாங்கிக் கொண்டே என்னையும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறார். சிவகாமி - நான் சந்திக்க வந்த சிதம்பரம்மாள் அம்மையாரின் இரண்டாவது மகன் வீரவாகுவின் மனைவி.

வரவேற்பறையை ஒட்டியிருந்த பூஜை அறைக்குள் என்னைக் கூட்டிச் செல்லுகிறார். கற்பூர சாம்பிராணி நறுமணங்கள் உள்ளத்துக்கு சிலிர்ப்பூட்டின். இது கோவிலா பூஜை அறையா என நான் திகைத்துப் போனேன். அத்தனை தெய்வங்களும் அங்கு குடியிருந்து அருளாசி புரிந்து கொண்டிருந்தனர். மெல்லிதாக எரிந்து கொண்டிருந்த குத்துவிளக்கை இலேசாகத் தூண்டி விட்ட பின், இறைவனைத் தியானித்து விட்டு, குங்குமத்திலகத்தை என் நெற்றியில் தரித்து விடுகிறார்!. வீட்டு வேலைகளுடன், தினமும் காலை மாலை அபிஷேகம், அலங்காரம், பூஜை, வெள்ளி, செவ்வாய் மற்றும் புனிதநாட்களில் விரத அனுஷ்டிப்பு..... அம்மையாரை நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன் ஒருவித வியப்போடு..... மனதில் நிறைந்து வழியும் மகிழ்ச்சியின் பிரதிபலிப்பு அந்த முகத்தில் பளிச்சிட்ட வண்ணமிருந்தது.

இறைவன் மீது அசையாத பக்தியும், தொண்டும் புரிந்து எல்லோர் மீதும் அன்பைப் பொழிந்து வாழ்ந்தால், எந்த இடர் தலைகாட்டிய போதும், அது தலைதூக்காமல் மறைந்து விடும் என்பது இக்குடும்பத்தினர் தமது மூதாதையர்களிடமிருந்து கற்ற அனுபவப்பாடம். அதனால் கிரமமாக மிக்க நம்பிக்கையுடன் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

சாதாரண உழைப்பாளியாகத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, இன்று பல முன்னணி வர்த்தக நிறுவனங்களின் தலைவராகவும், தொழிலதிபராகவும், ஆலய அறங்காவல் தொண்டினால் உயர்ந்து திருவருட் செல்வராகவும், விளங்கும் தேசபத்து வி.ரி.வி. தெய்வநாயகம்பிள்ளை அவர்களின் துணைவியார் சிதம்பரத்தம்மாள்; திருநெல்வேலிச் சீமையின் சாத்தான் குளத்தில் புகழ்பெற்ற வணிகராக விளங்கிய சண்முகசுந்தரம் - ஆழ்வாரம்மாள் தம்பதியரின் மூன்றாவது செல்லப் பெண். இவர் சிறுமியாக இருந்த காலத்தில்

பாச ஊற்று

திருமதி சிதம்பரத்தம்மாள்
தெய்வநாயகம்பிள்ளை

அந்தப் பெரிய வீட்டின் தெருக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே கால் வைக்கிறேன். புள்ளிகள், நெளிவுகள், நேர்க்கோடுகளாலான வெள்ளைக் கோலங்கள் முற்றத்தில் பதிந்து அழகும் புனிதமும் சேர்ந்து வரவேற்கின்றன. முற்றத்தின் ஓரமாக நிற்கும் பெரிய மாமரத்தின் கிளைகள் நிழல் பரப்பி நின்றது இந்தக் கோடை வெயிலுக்கு குடை பிடித்தது மாதிரி மனதுக்குத் தண்ணென்றிருந்தது. முற்றத்தைக் கடந்து, வீட்டு வாசலில் நுழைகையில் விக் கின விநாயகர் சந்தனப் பொட்டும் அறுகம்புல் மாலையுமாக அமர்ந்திருந்து அருளாசி புரியும் கம்பீரக் காட்சி நெஞ்சை நிறைக்கிறது. ஊதுபத்தியின் நறுமணம் மனைதைக் கிறுங்க வைக்கின்றது. வாசலைக் கடந்து திண்ணைப் படிகளில் கால்களைப் பதித்தபோது, பல வண்ணக் கோலங்களின் சிரிப்பு மனதுக்கு குதூகலமூட்டுகிறது.

இவற்றின் லயிப்பிலிருந்து விடுபட முன்னரே,

‘வாருங்கோ, வாருங்கோ, வாருங்கோ!’ அகமும் முகமும் மலர அந்த அம்மையார் வரவேற்கிறார். நெற்றியில் விபூதி, சந்தனப்பொட்டு, நடுவில்

பிள்ளைமார்கள், செட்டிமார்கள், தமது பெண்பிள்ளைகளை 5, 6ம் வகுப்புகளுக்கு மேல் படிக்க அனுப்புவதில்லை. ஆண்டு அனுப்பிக்க நிறையச் சொத்து இருக்கிறது. அதே நிலைமையிலுள்ள இடத்திலே தான் திருமணமும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். எழுத்தறிவு மட்டும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு இருந்தால் போதும். குடும்ப நிர்வாகமே பிரதானம் என்ற கருத்து அச்சமூகங்களிடையே அக்காலத்தில் நிலவியது. சிதம்பரத்தம்மாளும் இதற்கு விதி விலக்கல்ல.

காத்தான்குளம் சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் உறவுகளைப் பெரிதும் மதித்துப் பேணுபவர். சுற்றத்தாரில் ஒருவர் அல்லலுக்கு ஆளாகிவிட்டால், பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத இளமனசுக்காரர். அவரை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்வதற்காக எதையும் செய்வார். அவரின் நெருங்கிய உறவுக்காரப் பையனின் மனைவி, பெண் குழந்தையொன்றைப் பிரசவித்த சில மாதங்களில் நோயினால் இறந்து விட்டாள். சில மாதமான சிசு, தவிர குஞ்சங்குருமானுமாக நான்கு குழந்தைகளோடு தனது வர்த்தக நண்பரும் உறவுக்காரருமான தெய்வநாயகம்பிள்ளை பட்ட சிரமங்கள் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளையைப் பெரிதும் வருத்தின. எதனையும் சமாளித்துத் திறம்பட நடத்தக்கூடியவன், தனது 17வயது மகள் சிதம்பரத்தம்மாள் என்பது தகப்பனின் அனுபவபூர்வமான நம்பிக்கை. திரு. தெய்வநாயகம்பிள்ளைக்கு தமது மகளை இரண்டாம் தாரமாகத் திருமணம் செய்து வைத்தார்.

பெற்றோர் தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து சரியான முடிவையே எடுப்பார்கள் என்பது அக்காலப் பெண்களின் நம்பிக்கை. அது பெரும்பாலும் பொய்ப்பதேயில்லை.

பெற்றோரைப் பிரிந்து, பிறந்த ஊரைவிட்டு கணவருடன் கொழும்புக்குப் புறப்பட்ட சிதம்பரத்தம்மாளின் உள்ளத்தில் ஒரு பயம். புதிய இடம், புதிய சூழ்நிலையிலான வாழ்க்கை, ஐந்து பிள்ளைகள், அதிலும் ஒன்று ஆறுமாசுக்குழந்தை இவற்றை எப்படிச் சமாளிப்பது? குருவி தலையில் பனங்காய்ச்சுமையோ என்ற இனத்தெரியாத திகிலை உள்ளத்தில் புதைத்தபடி கணவருடன் கப்பல் ஏறினார்.

சுடச்சுட வந்த கோப்பியையும் சிற்றுண்டிகளையும் சுவைத்த படி சுவாரஸ்யமாக அம்மையாருடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தபோது, பணிப்பெண் கையடக்கத் தொலைபேசியைக் கொண்டுவந்து "ஈஸ்வரன் ஐயா மெட்ராசிலிருந்து பேசுகிறார்" எனக் கூறியபடி கொடுத்தார்.

.....

"ஆ மகன்! உன்னுடைய 'ரெலிபோன்' எப்ப வரும் எண்டு காத்துக் 'காண்டிருந்தேன் ராசா'

"ஒப்பறேசன் முடிந்து சுகமாயிருக்கிறாளா திலகா? ஜாக்கிரதையாக பக்கத்திலிருந்து பார்த்துக் கொள்"

"அடிக்கடி எனக்குத் தகவல் சொல்லு... பாவம். சின்ன நோ எண்டாலும் அவ தாங்க மாட்டாள் மெல்லிய சபாவம். பெருமானைக் கும்பிட்டபடியே இருக்கிறோம்.

தொலைபேசியை முடிவைத்துவிட்டு, கண்களை சேலைத்தலைப்பால் துடைத்துவிட்டு "முருகா.... சோதிக்காதே" எனக் கைகளைக் கூப்பி ஒரு கணம் தியானிக்கிறார்.

"முத்தமகனின் மனைவி திலகவதிக்கு வயிற்றில் 'ஆப்பறேசன்' சென்னையில் நல்லவிதமாக முடிஞ்சிருக்காம். பாவம்! என் மகள் போல ரொம்ப அன்பான பிள்ளை. எப்படி இந்தப் பெரிய ஆப்பறேசனைத் தாங்கிக் கொண்டாளோ! ரெண்டு மாதத்துக்கு முந்தி ஈஸ்வரனுக்கு 'ஹார்ட் ஆப்பறேசன்' வேண்டாத தெய்வமில்லை. நான் பிடிக்காத விரதமில்லை... அவரின் கண்கள் இலேசாகக் கலங்கின.

"எல்லாம் முருகன் பார்த்துக் கொள்ளுவான்" உறுதியான நம்பிக்கை அவரின் வாயிலிருந்து வெளிவந்தது. இவ்வளவு இளகிய மனம் படைத்த இவர், அடுத்த நிமிடமே சமநிலைக்கு வந்து விட்டார்!.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. அலுவலக வேலைகளில்லாவிட்டாலும், அதிகாலையில் புறப்பட்டுப் போய் ஜிந்துப்பிட்டி ஜெயந்திநகர் கும்பாபிஷேக முன்னேற்பாடுகளைக் கவனித்து விட்டு. வி.பி.வி. ஐயா, களைப்புற்றுத் தளர்ந்து போய் வீட்டுக்குள் வந்தார்.

என்னைக் கண்டதும் அவருக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி.

"முருகா! முருகா! நீங்கள் வருவீர்கள் எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தா. ஐயா வரவில்லையா? அவரும் வருவாரென எதிர்பார்த்தேன். உடம்பு சுகமாயிருக்கிறாரா?" மிகப்பரிவுடன் விசாரித்தார்.

துணைவியார் கொண்டுவந்து கொடுத்த நீராகாரத்தைப் பருகிவிட்டு, தாம் சற்று நேரம் ஓய்வெடுக்கச் செல்வதாகக் கூறி எழுந்து விட்டார்.

"திலகாவுக்கு ஆப்பறேஷன் முடிந்து சுகமாயிருக்கிறாளாம். போன் வந்தது."

"முருகா! முருகா! எல்லாம் நல்லபடியாக இருக்கும். அஞ்சுவதற்கொன்றுமில்லை" - அவர் ஓய்வெடுக்கப் போய் விட்டார்.

"இப்பொழுது தான் இவர் தளர்ந்து போய் விட்டார். கொஞ்சமும் ஓய்வெடுப்பதில்லை." அவர் மீது அம்மையார் வைத்துள்ள அன்பையும் அக்கறையையும் இவ்விரு வசனங்களின் ஆழத்திலிருந்து அறிய முடிந்தது.

"கல்யாணம் முடிந்து கொழும்புக்கு நான் வந்து சேர்ந்த கொஞ்ச நாட்களிலேயே எல்லாப் பயமும் எனக்குப் போய் விட்டது. என் கணவர் தான் அதுக்குக் காரணம். உள்ள குழந்தைகளோடு என்னையும் ஒரு குழந்தையாகப் பாவித்து அன்பையும் பாசத்தையும் காட்டினார். என் வீட்டுக்கு வந்த குத்துவிளக்கு நீ என அடிக்கடி சொல்லிப் பெருமைப்படுத்தினார். அம்மா அம்மா, எனக் குழந்தைகள் என்னைப் பாசமாகச் சுற்றி வந்தன. சின்னக் குழந்தையைக் கொஞ்சி மகிழ்வது எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமாயிருந்தது" தனது வசந்தகால நினைவுகளின் மகிழ்ச்சியில் அவர் திழைத்து மகிழ்ந்த போது.....

அடுத்த தொலைபேசி அழைப்பு.

"மினாவா? பயணம் சவுகரியமாயிருந்ததா? திருவனந்தபுரத்துக்கு கார் நேரத்துக்கு அனுப்பியிருந்தாங்களா? திண்ணைவேலிக்கு இப்பதான் வந்து சேர்ந்தியா? திலகாவுக்கு ஆப்பரேஷன் நல்ல படியா முடிஞ்சிருக்காம். குழந்தைவேலுவிடம் திருச்செந்தூருக்குப் போய் அவள் பெயருக்கு அர்ச்சனை செய்துவரச் சொல்லு"

மினா அவரின் இளையமகன் முருகேஷின் மனைவி.

"மினா இரண்டு மூன்று நாளாக நீங்கள் வருவீங்களென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இப்படியாக நீங்கள் எழுதப்போகிற விஷயத்தில் அவளும் கூட இருந்தால், பல விஷயங்களை ஞாபகமூட்டியிருப்பாள். அவசரமாகக் கலியாணம் ஒன்றுக்காக இன்று திருநெல்வேலி போயிருக்கிறாள். ரெண்டு மூன்று நாளில் திரும்பி விடுவாள்" அதை அவர் சொல்லி முடிக்க அடுத்த விஷயத்துக்குத் தாவினேன்.

"காதல் திருமணமா, பெற்றோர் பேசிச் செய்யும் திருமணமா, சிறந்ததென்று இளம் சமுதாயத்தில் பெரிய சர்ச்சையே நடக்கிறது. நீங்கள் பழுத்த அனுபவசாலி. இதுபற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

"காதல் என்பது இளம் ஆண் பெண்களுக்கிடையில் ஏற்படும் ஒருவிதமான கிளகிளப்பான கனவு போல. அதன் மிதப்பில் நிஜத்தை மதிப்பிடத் தவறி விடுகிறார்கள். பெற்றோர் அறிவும் அனுபவமும் மிக்கவர்கள்.

ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்த்து - பிள்ளைகளின் வாழ்வு சிறக்க வேண்டுமென்பதற்காக சரியானதையே செய்வார். அதனால் அறிவு பூர்வமான அவர்களின் ஏற்பாடுகளால் பின்னர் தவறுகள் ஏற்பட பெரும்பாலும் இடமில்லை. எங்கள் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளின் கலியாணங்கள் நாம் பார்த்து ஏற்பாடு செய்தவையே. சந்தோஷமாக வாழ்கிறார்கள். கலியாணத்துக்குப் பிறகு காதலிக்கட்டுமே. வாழ்க்கை மிகவும் சந்தோஷமாக அமையும்"

அவர் கூறியதை ஆமோதிப்பது போல தொலைபேசி மணி அடிக்கிறது.

"ஓஹோ அப்படியா? ரொம்ப சந்தோசம் பிரியா. பொறு அத்தையிடம் கொடுக்கிறேன். ஆசீர்வாதம் வேண்டிக்கோ" உள்ளேயிருந்து வந்த மருமகள் பிரம்மநாயகத்தின் மனைவி, ராஜி 'கோட் லெஸ்' ரெலிபோனை சிதம்பரத்தம்மாளிடம் கொடுக்கிறார்.

"பிரியாக்கண்ணு ரொம்ப சந்தோஷம்மா. முருகன் கைவிட மாட்டான். அப்பா அம்மாவுக்கு போன் பண்ணிட்டியா?"

"ஈஸ்வரனின் மகள் கடைக்குட்டி, லண்டனில் இருந்து பேசினாள். சட்டவாதியாக பாஸ் பண்ணியிருக்கிறாளாம்" மகிழ்ச்சிச் செய்தியை என்னிடம் பகிர்ந்து கொண்டார்.

மாமி - மருமகள் உறவு இலங்கையில் மோசமாக இல்லை. இந்தியாவிலோ மாமிமார்களை வில்லிகளாக, கதைகளில், திரைப்படங்களில், சின்னத்திரை 'சீரியல்' நாடகங்களில் சித்தரித்து பூதாகாரப்படுத்துகிறார்கள். வரதட்சணைக்கொடுமை, காஸ் அடுப்பு வெடிப்பு, மருமகள் மரணம் என தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் கண்ணீரைப் பிழிந்தெடுத்து விடுகின்றன. இந்த அம்மையாரின் குடும்பம் ஐந்து மருமக்களைக் கொண்ட பெரிய குடும்பம். இப்படி நெருக்கடி ஏதாவது உண்டா என அறிந்து கொள்ள என் மனம் முனைந்து கொண்டிருந்த போது, அடுத்த தொலைபேசி அழைப்பு!

"சீத்தாவா? எப்படியிருக்கிறாய்? வேலை வேலை என்ற அலைந்து உடம்பைக் கவனிக்காமல் விடாதே. சங்கரா எப்படி இருக்கிறான்? என் பேரன் பிரசாந்த் வேலைக்குப் போறானா? அக்கா திலகாவை அடிக்கடி ஆஸ்பத்திரிக்கு போய் பார்த்துக் கொள். ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து நேரே உன் வீட்டுக்கு அழைத்து உன்னுடன் வைத்துக் கொள். கவனமாகப் பார்க்க வேணும்" சீதா சென்னையில் தொழில் புரியும் மற்றொரு மகன் அருணாசலத்தின் மனைவி.

மதிப்பும் மாமியார் மீது பற்றும், பாசமும் மிகுந்த இந்த மருமகள்மாரையும் தாய் போன்று பாசத்தையும் அக்கறையையும் காட்டும் மாமியார் சிதம்பரத்தம்மானையும் பார்த்தபின் அக்கேள்வியை நான் நெகிழ விட்டு விட்டேன்.

வி.ரி.வி. ஐயா குடும்பம் என்றால். பெரிய குடும்பம் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. கூட்டுக்குடும்பங்களில் அப்பிராய பேதங்கள், கருத்து முரண்பாடுகள், மனச்சிக்கல்கள் உருவாகி, ஒருவர் மற்றொருவரின் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவது போன்ற உறுத்தல்கள் ஏற்படும் அல்லவா? எப்படிச் சமாளிக்கிறீர்கள்?

கைகளால் வாயைப் பொத்தி பெரும் சிரிப்பொன்றை உதிர்த்திவிட்டு, அவர் தெளிவாகச் சொன்னார்.

"எங்கள் குடும்பத்தில் இளையோருக்கு நிறையவே சுதந்திரம் உண்டு. விருப்பங்களுமுண்டு. சரியானவையாக இருந்தால், பெரியவர்களாகிய நாம் தலையை நுழைப்பதில்லை. தட்டிக்கொடுப்போம். தவறாக இருந்தால், உட்கார்ந்திருந்து மனம் விட்டுப் பேசி அன்பாகவும், நயமாகவும் சுட்டிக்காட்டினால், நாம் கொண்டுள்ள பேரன்புக்கு அவர்கள் கட்டுப்பட்டு விடுவார்கள். நானோ கணவரோ எமது கருத்தை எமது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் மேல் திணிப்பதில்லை. அவர்கள் மீது எமக்குள்ள அக்கறை, அன்பு, பாசம், என்பவற்றை நன்கு தெரிந்தவர்கள் அவர்கள். அதனால் எமது கருத்தை மதித்து ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். கணவரின் தேகாரோக்கியம், சமயத் தொண்டு, தொழில்துறை புற்றி அவர்களும் பயனுள்ள கருத்துக்களைச் சொல்லுகிற போது, நாமும் ஏற்றுக் கொள்ள பின்நிற்பதில்லை. எந்த விஷயமாக இருந்தாலும் நாங்கள் எல்லோரும் உட்கார்ந்திருந்து ஆராய்ந்து பேசித்தான் முடிவெடுப்பது வழக்கம். கம்பனி விஷயம் என்றாலும் கூட மாசத்துக்கு ஒரு தடவையாவது தகப்பன், மகன்மார், வயது வந்த பேரன்மார் யாவரும் கூடியிருந்து மணித்தியாலக்கணக்கில் ஆலோசித்து முடிவு செய்வர்"

இப்பெரிய குடும்பம் அன்பு, ஐக்கியம், புரிந்துணர்வு என்ற சரடுகளினால் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதுவே அக்குடும்ப வளர்ச்சிக்கும் ஒற்றுமைக்கும் பலத்துக்கும் ஆதார சருதியாக இருப்பதை அறியும் போது மனம் மகிழ்ச்சியால் பூரிப்படைகிறது.

வி.ரி.வி. குடும்பம் என்றால் அது ஒரு பெரிய கூட்டுக் குடும்பம் என்றே பலர் நினைப்பதுண்டு. சிறியோர் முதல் வளர்ந்தோர் வரை மாறிமாறி அக்குடும்பத்தவர்களை அங்கே தினமும் சந்திக்கலாம். ஒவ்வொருவருக்கும் திருமணமாகி, குழந்தைகுட்டி எனக்குடும்பம் பெருக, தனிக்குடித்தனம்

அமைத்துக் கொடுத்து விடுவர், குடும்பப் பெரியவர்களான வி.ரி.வி. தெய்வநாயகம் தம்பதியர் தாம்பத்தியத்தின் தத்துவத்தை அவர்கள் அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்தவர்களாயிற்றே. ஆனால் அவர்களின் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளின் குடும்ப உறுப்பினரின் எந்தச் சுபநிகழ்ச்சியென்றாலும் இந்தப் பெரிய வீட்டில் தான் நடைபெறுவது வழக்கம். புதுவருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, பொங்கல் நாட்களில் பெரியவீடு திருவிழாக் களை கட்டி விடும். மகன்மார் - மகள்மார், மருமக்கள், பேரன்-பேத்திமார், கொள்ளுப் பேரக் குழந்தைகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் முதலியோர் தெய்வநாயகம் தம்பதியரின் பாதங்களைத் தொட்டு நமஸ்கரித்து எழ, நாவில் முருகா முருகா, என ஒலித்தபடி நெற்றியில் அவர்களுக்கு விபூதியிட்டு ஆசீர்வதித்து பரிசுப் பொருட்களை வழங்கி ஒரே பந்தியில் உட்கார்ந்து அவர்கள் உணவருந்தும் நிகழ்ச்சி பக்தி பரவசமானது.

வாசலில் கார்வந்து நிற்கிறது. திரும்பிப் பார்க்கிறேன். சுப்பிரமணியமும் சோமஸ்ரீயும் (ஈஸ்வரனின் இளைய மகனும் மருமகனும்) வருகின்றனர். அவர்களுக்குப் பின்னால் அபியும் மீனுவும் (ஈஸ்வரனின் மூத்தமகன் கணேஷ் - டொக்டர் மருதினி தம்பதியரின் சுட்டிச் செல்வங்கள்)

"ஹலோ அன்ரி!"

"ஹலோ சுப்பு - ஸ்ரீ உங்கள் புதுமணவாழ்க்கை எப்படிப் போகிறது?"

"வெறி பைன் அன்ரி"

அபியும் மீனுவும் கொள்ளுப்பாட்டியின் மடியில் ஏறிச்செல்லம் கொஞ்சத் துவங்கி விட்டனர். சுப்புவும் ஸ்ரீயும் சிதம்பரத்தமானின் கால்களைத் தொட்டு நமஸ்கரித்து விட்டு உட்கார்ந்தனர். "ஆச்சி இவங்கள் இங்கிருந்து விளையாட்டும். அம்மாவுக்கு மயக்கம் தெளிந்து விட்டதாம். மருதினி அண்ணி கூடவே இருந்து கவனிக்கிறாவாம். நான் ஸ்ரீயைக் கிளாசுக்கு விட்டு விட்டு நேராக ஓபிஸ் போகிறேன். அன்ரி வேலை முடிந்திட்டால் நீங்களும் வாங்கோ. வீட்டில் கொண்டு போய் விட்டு விடுகிறேன்."

"சாப்பிட்டாச்சா" மிகப்பரிவோடு பேரப்பிள்ளைகளை வினாவுகிறார் சிதம்பரத்தம்மாள்.

"வீட்டில் சாப்பிட்டாச்சா"

பேனையை மூடிவிட்டு, சிதம்பரத்தம்மாள் மருந்து விடை பெறுகிறேன். சிதம்பரத்தம்மாள் அவரைத் தொடர்ந்து சிவகாமி, ராஜி மூவரும் வாசல்வரை வந்து மகிழ்ச்சிச் சிரிப்போடு கைசுப்பி வழி அனுப்பி வைத்தனர்.

குடும்பம் என்ற விருட்சத்தின் ஆணிவேராக, அதுவும் கூட்டுக் குடும்பத்தின் மூலவேராகத் திகழும் ஒரு பெண்ணின் அன்பு, ஆதரவு, அநுசரணை, பொறுமை, விட்டுக்கொடுப்பு, சுறுசுறுப்பு போன்ற பண்புகளெல்லாம் எப்படி அம்மக்களிடையே பற்றிப் பட்டிருந்து ஒற்றுமைக்கு வித்திடுகின்றன என்ற வியப்போடு, வீட்டிற்கு வெளியே வந்த போது ஒரு கோவிலுக்குள் ஆனந்தமாக அமர்ந்திருந்து விட்டு வந்தது போன்ற உணர்வு எனக்குள்! ஆம். அந்த இல்லமென்ற கோவிலின் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும், பாசத்தினாலும் அன்பினாலும் கூர்ந்த மதிநுட்பத்தினாலும், ஆதார சக்தியாக ஒவ்வொருவர் உள்ளக் கர்ப்பக்கிரகத்திலும் கொலுவிருந்து அன்பாட்சி புரியும் அம்மையாரின் முகத்தில் பதித்திருந்த தெய்வீகக்களை என் மனதில் பல மணி நேரம் குடி கொண்டிருந்தது!

வைத்தீஸ்வரி!

வைத்திய கலாநிதி கலைவாணி
உக்கிரப் பெருவழுதிப்பிள்ளை

அந்தப் பெரிய தனியார் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த எனது உறவினரைப் பார்த்து விட்டு, படியிறங்கி வந்த போது, முதலாவது தளத்தில் அமைந்திருந்த மருத்துவ ஆலோசனைப் பிரிவில், நோயாளிகளின் கூட்டம் அலைமோதிக் கொண்டிருந்தது. மருத்துவ நிபுணர்களின் ஆலோசனை அறைகளின் முன்னாலுள்ள ஒடுக்கமான விறாந்தையில் ஆலோசனை பெறவரும் நோயாளர்களுக்கெனப் போடப்பட்டிருந்த அத்தனை ஆசனங்களும் நிறைந்து வழிந்து.... பலர் தமது இலக்கங்கள் கூப்பிடப்படும் வரை வரவேற்புக்கூடத்திலும் அமர்ந்திருந்தனர். ஓர் அறைக்கு முன்னால், இளம் வயதினர், நடுத்தர வயதினர், முதியோர் என - அவர்களில் அதிகமானவர்கள் பெண்கள். அந்த அறையை மொய்த்துக் கொண்டு அதிகமான கூட்டம், அப்படி அங்கு என்ன தான் விசேஷம்?

“அம்மாவிடம் காட்டினால் தான் சரியாக என்ன வருத்தம் என ஆராய்ந்து அறிந்து சொல்லுவா?” இளம்பெண்ணொருத்தியைக் கூட்டி வந்த தாய், அருகிலிருந்தவரிடம் கூறினாள்.

“ஓமோம். அம்மா கெட்டிக்காரி. எத்தனை படிப்புப்படிச்சவ. நோய் எண்டு வருபவர்களை முழுசாகச் சோதிச்சு டக்கெண்டு நோயைக் கண்டு பிடிச்ச, குணமாக்கிறதுக்கு சரியான வழியும் சொல்லுவா” யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுத்தமிழில் நடுத்தர வயதுப்பெண் புகழாரஞ்சூட்டினாள்.

“இவள் எனது இரண்டாவது மகள். கொஞ்சக்காலமாக தொண்டைப்பகுதியில் எரிவாக இருக்கிறதெனச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். ஒழுங்காகச் சாப்பிடுவதும் இல்லை. என்ன வருத்தம் என அம்மாவைக் கொண்டு சோதிப்பிக்கிறதுக்காகக் கூட்டி வந்திருக்கிறேன்” தாய் கூறியவற்றை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த இளம்பெண் தொண்டைப் பகுதியை அடிக்கடி தடவி இருமிக் கொண்டிருந்தாள்.

“எனக்குப் புள்ளை குட்டியொண்டும் இன்னும் பிறக்கேல்லை. எண்டாலும் இடப்பக்கத்து முலை மாருக்குக் கீழே கொத கொத என கொஞ்ச நாளா ஒரே நோவம் உளைச்சலுமாயிருக்கு. அம்மாவிட்டை காட்டி வைத்தியஞ் செய்ய ஆணைக்கோட்டையிலிருந்து வந்திருக்கிறேன்” நடுத்தர வயதுப்பெண் அந்தத்தாயிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

“என்னங்க இப்ப என்ன நம்பர் உள்ளே போயிருக்கு. இடுப்பெல்லாம் தாங்க முடியாம வலியாயிருக்குங்க.... பார்த்துச் சொல்லங்க.”

“மத்த டொஸ்தர்மார் மாதிரி ரெண்டு மினிட்டில சட்டுப் புட்டுன்னு தொட்டுப்பார்த்துட்டு ஒக்கம ஹரி சொல்லி அனுப்புற பழக்கம் இந்தம்மாவிட்டேயில்லை. புல்லா டெஸ்ட் பண்ணி உண்மை தெரிஞ்சுப்பறம் தான் வெளியே விடுவா. அம்மாவுக்கு பொறு சொல்ல தெரியாது” பின்புறமாக நழுவின பர்தாவை இழுத்துச் சரி செய்தபடி ஒரு முஸ்லிம் மாது கூறினார்.

இந்த அவசர யுகத்தில் இப்படியொரு மருத்துவ நிபுணரா என எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

காலையிலேயே மருத்துவமனைக்கு ஆளனுப்பி, காசுகட்டிப் பெயரைப் பதிவு செய்து, மாலையில் மருத்துவர் வருவதற்கு முன்பே விழுந்தபடித்து ஓடிவந்து, பதிலிலக்கம் கூப்பிடப்படும் வரை சலிப்பும் களைப்புமாகக் காத்திருந்து, உரிய ஒழுங்குப்படி உள்ளே நுழையும் போது, அரை நிமிடங்கூட எடுக்காமல் மருந்துச் சிட்டையைக் கிறுக்கி நோயாளியின் கையில் கொடுத்து விட்டு, அடுத்த நோயாளரை உள்ளே அனுப்பு என தாதியிடம் கூறுகின்ற அவசர மருத்துவர்களின் மத்தியிலே, பொறுமையின் பூஷணமாக கடமையே கண்ணாக இப்படி ஒரு மருத்துவ நிபுணரா? அதுவும் ஒரு பெண்!

இந்தப் பெண் வேறு யாருமல்ல - புகழ்பெற்ற புற்று நோய் வைத்திய நிபுணர் திருமதி. கலைவாணி உக்கிரப்பெருவழுதிப்பிள்ளை அவர்களே. (நெருக்கமாகப் பழகியவர்களுக்கு அவர் வாணிப்பிள்ளை)

தளையசிங்கம் - மங்கையர்க்கரசி தம்பியருக்கு 13-04-1947 அன்று பிறந்த பெண் குழந்தை, பிற்காலத்தில் பல கலைகளிலும் பிரகாசித்து விளங்குவாள் என்ற முழு எதிர்பார்ப்போடும் நம்பிக்கையோடும் பெற்றோர் கலைவாணி எனப்பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். இவரின் இளமைக்காலக் கல்வியை காங்கேசந்துறை அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை, சாவகச்சேரி மகளிர் கல்லூரி என நடைபோட்டு விட்டு, யாழ்.வேம்படி மகளிர் கல்லூரியூடாக, பேராதனை பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்தில் பட்டப்படிப்புக்காக கால் பதித்தார்.

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சிறந்த தமிழறிஞர்களில் ஒருவராகவும் பந்நூலாசிரியராகவும் விளங்கிய பண்டிதர். ந. சி. கந்தையபிள்ளையின் மகள் வழிப் பேத்தியான கலைவாணி பாடசாலைக் காலத்திலிருந்தே எழுத்துத் துறையில் ஈடுபாடு கொள்ளத் துவங்கியது வியப்புக்குரிய சங்கதியல்ல! வளரும் இலக்கியப் பயிர்களுக்காக இலங்கை வானொலி நடத்திய சிறுகதை, நாடகப் போட்டிகளுக்கு எழுதிப் பரிசில்களையும் தட்டிக் கொண்டார்.

மருத்துவப் பட்டப்படிப்பு, அதனைத் தொடர்ந்து பட்டப்பின் மருத்துவமாணிப்படிப்பு என மும்முரமாக ஈடுபடவேண்டியிருந்ததால், எழுத்துத்துறைப் பங்களிப்புக்கு, ஒரு கொமா போட நேரிட்டது.

மருத்துவத்தில் நுண்ம ஆராய்ச்சி, கதிரியக்க மருத்துவம், நோய் நுண்ம நச்சாய்வு எனப் புற்றுநோய் தொடர்பான பலவேறு துறைகளில் நிபுணத்துவப் பயிற்சிகளையும் பட்டங்களையும் பெற்ற வைத்திய கலாநிதி கலைவாணிப்பிள்ளை, ஓய்வொழிச்சலிற்றிப் பல்லாயிரம் நோயாளிகளுக்கு தமது சேவையைப் புரிந்து வருகின்ற நேர நெருக்கடியிலும், எழுத்துத் துறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்காமல், புற்றுநோய் தொடர்பான பயனுள்ள பல தொடர் கட்டுரைகளை பத்திரிகைகளினூடாகவும், தொலைக்காட்சி, வானொலி மூலமாக ஆலோசனைகளையும் அடிக்கடி வெளியிட்டு வருவது, சமூகம் பயனுற வேண்டுமென்ற அவரின் வேட்கையின் வெளிப்பாடுகள். அதற்காக அவரை நன்றியுடன் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும். இவற்றை ஒன்று திரட்டி விரைவில் நூலாக வெளியிடவேண்டும். தமிழில் இவ்வாறான நூல்கள் மிக அரிது. அதன் மூலம் தமிழ் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள், புற்றுநோய் ஏற்படாமல் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும். நோய் கண்டவர்கள்

சுணக்கமின்றி சிகிச்சை பெற்றுக் குணமடையவும் வழி பிறக்கும். இவ்விஷயத்திலும் கலைவாணி அவர்கள் விரைவில் கருணை புரிய வேண்டும்.

இவருடைய கணவர் புகழ் பூத்த வைத்திய கலாநிதி உக்கிரப் பெருவழுதிப்பிள்ளை அவர்களும் மருத்துவ நிபுணராக விளங்கியதுடன் இனப்பற்றுக் கொண்டவராகவும் விளங்கினார். யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலையில் பணியாற்றிய வைத்தியர்கள் போர்ச்சுழல் காரணமாக, அச்சமுற்று அங்கிருந்து ஒவ்வொருவராக வெளிநாடுகளுக்கும், வெவ்வேறு இடங்களுக்கும் கழன்று விட, தமது பிரதேச மக்களின் உடற்பிணி தீர்ப்பதற்காக அங்கு கடமையாற்ற முன்வந்த பெருமகன். ஓய்வொழிச்சலுற்ற சேவை திடீரென இதயத்தில் இடிபோல் தாக்கி, திடீரென அவரைக் காவு கொண்டு விட்டது. இப்பெரிய சோகத்தையும், குழந்தைகளின் பராமரிப்பு, படிப்பு பொறுப்புகளையும் தாமே சுமந்து கொள்ள நேரிட்ட போதிலும், துவண்டு விடாமல் தன்னந்தனியனாக தலைநிமிர்ந்து நின்று, குடும்பப் பொறுப்புகளையும், நோயாளருக்கான சேவைகளையும் புரிந்து வருவதன் மூலம் பெண்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக வாணி விளங்குகின்றார். புற்று நோயினால் தாக்கப்பட்ட வடபகுதி மக்கள் வைத்தியத்துக்காக கொழும்புக்கு வந்து போகிற சிரமத்தை உணர்ந்த டொக்டர் வாணி, கருணையுள்ளத்தோடு, பல வசதியினைகளையும் பொருட்படுத்தாமல், மாதத்தில் சில தடவைகளாவது தாமே அங்கு போய் அந் நோயாளர்களின் பிணி தீர்க்க ஆலோசனைகளையும் சிகிச்சைகளையும் தாம் பிறந்த மண்ணின் மக்களுக்குச் செய்து வருவதை பாராட்டப்பட வேண்டும்.

காலம் பொன்னானது. ஒரு நிமிடத்தைக் கூட வீணடிக்கக் கூடாது. எம்மிடம் அளவற்ற சக்தி உள்ளது. ஒரே தொழிலில் ஓய்வொழிச்சலின்றி ஈடுபட்ட போதிலும், உடலுக்கு உற்சாகத்தையும் புலன்களுக்கு ஊக்கத்தையுமளிப்பதற்காக, நல்ல நூல்களை வாசிப்பது, ஆன்மிகம், யோகாசனம், புகைபடமெடுப்பது, சமையல், தையல், தோட்டக்கலை, என்பவற்றிலும் தினசரி சிறிதளவு நேரமாவது ஈடுபட்டு வருகின்றார் இவர். அவரின் இச்செயல்கள் கூட, பெண்களினதும் இளம் தலைமுறையினரதும் முன்னேற்றத்துக்காகக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டியன என அளிக்கப்படும் பயனுள்ள மறைமுக ஆலோசனைகளே எனவும் கொள்ளலாம்.

இராமாயணம், மகாபாரதம், போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அகிலன், கல்கி, சாண்டில்யன் போன்றோரின் நூல்களைப் படிப்பது இவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும். வாரத்தில் செவ்வாய், வியாழன் நாட்களில் தவறாமல் பகவதீதையில் இரு சுலோகங்களைப் படித்து மனனம் செய்து விடுவார். பகவதீதை ஈடுபாடு, சொற்பொழிவு செய்யுமளவுக்கு அவருக்குத்

துணியையும் ஆன்மீக அறிவையும் வளர்த்து விட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் கலைக்கழக கலைப்பீடத்திலும், தாவடி சாயி சமீத்தியிலும், 'பகவதீதையும் வாழ்வும்' பற்றி நிகழ்த்திய சிறப்புரை சபையோரின் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றது.

உலக சமுதாயத்தில் பெரும்பாலானவர்கள், உடற்பிணியில் சிக்கி அதனைத் தீர்க்க மருத்துவ நிபுணர்களை நாடுவது ஒரு புறம். மறுபுறத்திலோ உலகச் சனத்தொகையில் மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் உலகச் சிற்றின்ப கவலைகளில் லயித்து, கவலைகளில் மூழ்கி அதுவே வாழ்வின் எல்லை என எண்ணி, உழுகின்றனர்.

"சிந்தா மபரி மேயாம் ச ப்ரலயாந்தாமுபாச்சிதா
காமோப போகபரமா ஏதாவதி நிச்சிதா" (கீதை 16:11)

சாவில் முடியக்கூடிய அளவிடமுடியாத கவலைகளுக்கு அடைக்கலமாகி, போகங்களில் சுகிப்பதையே அனைத்திலும் உயர்ந்த குறிக்கோளாகக் கொண்டு, வாழ்க்கையே இவ்வளவு தான் என்று மனதில் அநேகமான மக்கள் நிச்சயம் செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள். அதனால் பதற்றத்துக்கும் கவலைக்கும் தாலி கட்டி விட்டு, அவ்வாறான மனிதர்கள் அர்த்தமற்ற அசட்டு முயற்சிகள் கொண்ட தம் வாழ்க்கையை கேவலம் துயருமான சுற்றுச்சூழலை வழியாக சாவின் மௌனமான தர்பார் மண்டபத்துக்கு எடுத்துச் சென்று விடுகிறார்கள். சாதாரண வாழ்வில் நம் கவலைகள், அமைதி, ஆனந்தம் இவற்றின் கோட்டையை முற்றுகையிடுகின்றன. அதுவும் பலம் வாய்ந்த ஆசைகளின் பெரிய படையே வந்து மனிதனை வெற்றி கொள்ளும் போது அவனுக்கு அமைதி எங்கே? ஆனந்தம் எங்கே? பொருள் ஈட்டிச் செய்யும் போராட்டங்கள், கிடைத்தவற்றைக் காப்பாற்றும் அச்சம் இந்த இரண்டுமே கவலைகளாக எல்லார் வாழ்விலும் அடங்கியிருப்பவை. முழு வாழ்வையும் அவ்வாறான கவலைகளில் கழித்து விட்டுக் கடைசியில், எவ்வளவு மோசமான தோல்வியைச் சந்தித்தோம் என்று புரிந்து கொள்வது உண்மையெனில் சோக வாழ்வு தான் என இச்சுலோகத்துக்கு விளக்கம் சொல்வார் சுவாமி சின்மயானந்தர்.

கிருஷ்ண பரமாத்மா அருளிய கீதையில் விரவிக்கிடப்பது அனைத்துமே அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகவும் மன உறுதிக்கு உரமூட்டுபவையாகவும் அமைந்திருப்பதை உணர்ந்த வாண்பிள்ளை அதில் மனதை லயிக்க விட்டிருப்பதனாலே தான் வாழ்க்கையின் பல நெருக்கடிகளை, சவால்களை முறியடித்து, சேவா உணர்வுடன் மக்களின் உடற்பிணிகளைத் தீர்க்க முடிகிறதென்று அனுபவ உண்மையைச் சொல்கிறார்.

"இன்றைய காலகட்டத்தில் மனத்தாக்க அலைவு மிகவும் அதிகம். இவ்வாறான மனப்பொழுது அழுத்தம் அதிகரித்தால், எங்கள் புலன்கள் வெறிச்சிட்டு விடும். அது பல கொடிய விளைவுகளுக்கு இட்டுச் சென்று விடும். மனதைச் சாந்தப்படுத்துவதற்கு, புலன்களை வேறு துறைகளில் பயனுள்ள பொழுது போக்குகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். தியானம், யோகப்பயிற்சி, ஏன் தோட்டக்கலைகளில் கூட ஈடுபடுவது அவசியமானதே. ஏனெனில் வீட்டில், கணவன் - மனைவி- பிள்ளைகளுக்கிடையில், கருத்து வேறுபாடுகள், சச்சரவுகள் காரணமாக அமைதியில்லை. வெளியிலே, வீதியிலே, வேலைத்தலத்திலே எத்தனை வகையான போராட்டங்கள். இவற்றை முறியடித்து தனக்குத் தானே நிம்மதியைத் தேட வேண்டும். அது கடையில் விலைக்கு வாங்கக் கூடிய பொருளல்ல சுய எத்தனத்தினால், தனக்கெனத் தானே தேடிக்கொள்ள வேண்டியது. நம்முள் உள்ள அழிவுச் சக்தியை ஆக்க சக்தியாக மாற்ற வேண்டும். கருப்பையிலிருக்கும் குழந்தைக்கு ஊனும் சதையுங் கொடுத்து பொறுப்பாக உருவாக்கக்கூடிய பெண்களினால், வேறு எதனைத் தான் செய்ய முடியாது?" என ஆணித்தரமாகக் கேட்கும் கலைவாணி, இறை நம்பிக்கை, இறை வழிபாடு, தன்னம்பிக்கை மூலமாக ஆத்ம பலத்தை வளர்த்து, அதனால் எதனையும் சாதிக்க இயலும் என வழியையும் காட்டுகிறார். இம்மருத்துவ நிபுணர் உடற்பிணி தீர்க்க மட்டும் ஆலோசனையும், சிகிச்சையும் அளிப்பவராக மட்டுமன்றி, உள்ளத்தின் அமைதிக்கும் சரியான மார்க்கத்தை காட்டுவதில் சிறந்த நிபுணராகவும் விளங்குவது பெருமையாக உள்ளது.

"நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பது பழங்காலத்திலிருந்தே வழக்கத்திலிருந்துவரும் பழமொழி.

எமது முற்சந்ததியினர் இதனைப் பெருமையுடன் மனப்பாட்டு செய்து மகிழ்ச்சியுற்றிருக்க முடிந்தது. நோயின்றி வாழ்வதற்கான வசதிகள், சூழ்நிலைகள் அவர்களுக்கிருந்தன. தமது வாழ்க்கை முறையை அதற்கேற்றவாறு அமைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. பச்சைப்பசேல் என்ற வயல்கள், தோட்டங்களின் பயிர்களை வருடிக்கொண்டு வரும் சுத்தமான காற்றை அவர்களால் சுவாசிக்க முடிந்தது. காலையிலும் மாலையிலும் இறைவனை வழிபடக் கோவிலுக்குச் சென்ற அவர்கள், கோபுரவாசலில் நின்று 'சல்யூட்' போட்டு விட்டு வரவில்லை. ஆலயத்தின் முன்று பிரகாரங்களையும் சுற்றி நடந்து கால்களுக்கு போதிய நடைப்பயிற்சி அளித்தார்கள். துலா மிதிப்பு, நீரேற்றல், உழவு, மண்வெட்டி கொண்டு தோட்டங் கொத்துவதென கட்டும் உழைப்புகள் மூலம் கால், கைகளை உறுதியாக வைத்திருந்தனர். பெண்களோ வீட்டுக்குத் தேவையான மாவிடித்தல், நெல் குற்றல்,

ஆட்டுக்கல்லில் அரைத்தல், உடுப்புகளை குனிந்து நிமிர்ந்து தோய்த்தல், போன்ற குடும்ப காரியங்களைக் கவனித்து கட்டுமஸ்தாக உடம்பை வைத்திருந்தனர்.

அக்கால மக்கள், இயற்கையோடிணைந்த வகையில் உற்பத்தி செய்த காய்கறி தானிய வகைகளை புதிதாகப் பறித்து வந்து சுத்தமானவையாக உணவுக்குப் பயன்படுத்தி உணவை அளவோடு உண்டனர். அதனால் நோய் நொடிகள் இலகுவில் அவர்களை எட்ட முடியவில்லை. நோய்க்கிடங்கொடேல் என்ற உறுதியோடு சோம்பலின்றி சுறுசுறுப்பாக வாழ்ந்தனர்.

"குடியென்னும் குன்றா விளக்கம் மடியென்னும்

மாகூர மாய்ந்து கெடும்"

(குறள் 601)

என்பதன் உண்மையை உணர்ந்தவர்களாக சோம்பலுக்கு இடங்கொடாமல் அவர்கள் வாழ்க்கையையும் குழலையும் அமைத்துக் கொண்டனர்.

இன்று நிலைமை அப்படியில்லை.

இக்காலத்தவரின் வாழ்க்கை முறை, சுற்றுச்சூழல் தொழிலின் தன்மைகள், சமூக அமைப்பு முறை முதலியவற்றில் பாரிய மாற்றங்கள் அசர வேகத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையை ஆக்கிரமித்து விட்டன. காற்றோட்டமேயில்லாத சீமேந்து அடுக்கு குகை வீடுகள் ஆகாயத்தை நோக்கி எழுந்தபடியே உள்ளன. புதிய காற்று எட்டிப்பார்க்க அரைப்பரப்பு இடைவெளி கூட இல்லை. நச்சுப்பொருட்கள் கலந்த செயற்கை உரமிட்டு, மனித உடலுக்கு ஒவ்வாத ரசாயனக்கலவை தெளித்து உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தானியங்களும், மரக்கறிகளுமே உணவுப் பொருட்களாக நிறைந்து விட்டன. ஆலைகளிலிருந்து எழும் புகை ஆகாயமெங்கும் பரவி காற்றுடன் கலக்கின்றது. சுவாசிக்கும் காற்று மாசுமயமாகி விட்டது. காலாற நடந்து பயிற்சி பெற கார் வசதியுள்ளவர்களால் தான் காலி முகத்திடல் போன்ற மைதானங்களுக்குப் போக முடிகின்றது. எங்கும், எதிலும், என்றும் அவசரம்! குடும்பத்தவர் ஆறுதலாக உட்கார்ந்து அளவளாவவே நேரமில்லா நெருக்கடி! விழைவு?

அன்று கேள்விப்பட்டிராத பல புதுப்புது வியாதிகள், தொய்வு, சுவாச அடைப்பு, ரத்த அழுத்தம், இதயக்கோளாறு, புற்றுநோய் முதலிய பெயர்களில் பேயாட்டமாடுகின்றன. மருத்துவமனைகள் நிறைந்து வழிகின்றன. அதனால் மருத்துவர்கள் ஓய்வொழிச்சலின்றி, ஓடி ஓடி...

தீராத பல வியாதிகள் அடியார்களுக்கு ஏற்பட்ட போது, இறைவன் இறங்கி வந்து வைத்தியம் பார்த்து தீர்த்து வைத்ததாக புராணங்களில் செய்திகளுண்டு. அதனால் வைத்தீஸ்வரன் என்ற நாமத்தைச் சூட்டி மக்கள் வழிபாடாற்றினர்.

கொடிய புற்று நோயினால் சிக்கித்தவிக்கும் எண்ணற்ற நோயாளிகளுக்கு அன்பும் ஆதரவும் காட்டி, ஆலோசனைகளை அளித்து, பொருத்தமான சிகிச்சை அளித்துவரும் கலைவாணியையும் 'வைத்தீஸ்வரி' என அழைப்பது பொருத்தமானதே!

சோஷலிசப் பெண்ணிலைவாதி

பேராசிரியை சித்ரலேகா
மௌனகுரு

புதுமைப்பெண்ணைவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னிலே பொதுவான வழக்கமாம்
மதுரத்தேமொழி மங்கையர் உண்மைதோர்
மாதவப்பெரியோருட னொப் புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக்கேடு விளைந்ததாம்
நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் எவர்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்குமிருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்

(பாரதி)

வேத காலத்திலே அறிவாற் சிறந்து விளங்கிய பெரியோர்களுக்கு நிகராகப் பெண்களும் அறிவைப் பெற்று, ஆண்களுக்குச் சமமாக விளங்கினர்.

ஞானம் நிறைந்திருந்தவர்களாக விளங்கியமையால், நற்பண்புகள், நேர்மை, துணிவு அவர்களிடம் நிறைந்திருந்தன. நேர்வழியிற் சென்று வாழ்க்கையில் நிமிர்ந்து நின்றனர். நல்லறம் பேணினர். அவர்களின் சொற்களையும் செயல்களையும் சமுதாயம் மதித்தது.

இடைக்காலத்திலேற்பட்ட சமுதாய வீழ்ச்சி, அறியாமை காரணமாக, பெண்களை அடிமைத்தனத்துள் ஆழ்த்தி விட்டது. ஆண் ஆதிக்க முள்ளவனாக, சட்டத்தினாலும், சம்பிரதாயத்தினாலும் உயர்ந்தவனாக்கப்பட்டான். பெண் அடுப்படிக்கும், படுக்கையறைக்கும் மட்டுமே உரிய 'இல்லாள்' ஆக்கப்பட்டாள். காலப் போக்கில் எதுவித சுதந்திரமும் இல்லாதவளாக ஆக்கப்பட்டாள். அவள் இந்நிலையில் எத்தனை தலை முறைகளை எவ்வளவு நூற்றாண்டுகளை - பேசா மடந்தையாக, கண்ணீரும் ஏக்கமுமாகப் பொறுத்துக் கழித்து விட்டாள்!

காலம் தொடர்ந்து இருட்டுக்குள் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதில்லை. அதிகாலையில் வெளிப்பு ஏற்படுவதும், தொடர்ந்து கதிரவன் உதித்தெழுந்து பிரகாசிப்பதும் இயற்கை நியதி. உதித்தெழுந்த சூரியனைச் சுளகால் எவராலும் மறைத்துவிட முடியாது. தேவை என்றால், அவனின் கிரணங்கள் தம்மீது படாமல் மறைத்துக் கொள்வதற்கு நிழலாகத் தலைமீது சுளகைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம்.

பெண்ணிலைவாதம் பற்றிய எழுச்சி, இன்று உலகளாவிய ரீதியில் வெளிச்சத்துக்கு வந்து விட்டது. அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத ஆணாதிக்க மூடத்தனத்திலிருந்து வெளியே வர விரும்பாதவர்கள், சுளகினால் சூரியனை மறைக்க முயன்றவனைப் போல நச்சுத்தனமாகக் கொச்சைப் பேச்சுக்களைப் பேசிக் கொண்டு நா உலரும் வரை இருக்க வேண்டியது தான். ஒரு சொட்டுப் பச்சைத் தண்ணீரைக் கூட எந்தப் பெண்ணும் அவர்களுக்கு தூக்கிக் கொடுக்க இனி வரமாட்டாள்.

இலங்கையிலே குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெண்களின் மத்தியிலே, பெண்ணுரிமைகள் பற்றிய பிரக்ஞையை ஊட்டி வரும் தமிழ்ப் பெண்கள் மிக்க குறைவு. அவர்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். பேராசிரியை சித்ரா மௌனகுரு அவர்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார்.

மட்டக்களப்பு மத்திய தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரான திரு.பி.வி. கந்தையா, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மகேஸ்வரி தம்பதியர்க்கு மகளாகப் பிறந்த சித்ரா, தமது இளமைக் கல்வியை மட்டக்களப்பு அரசடிப்பாடசாலை, வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் பயின்று, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரியாகக் கல்வியில்

நிமிர்ந்தவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், நெதர்லாந்திலுள்ள ஹேக் சமூகக் கற்கை நிறுவனம், முதலியவற்றில் உயர் பட்டங்களையும் பெற்றவர். "பெண்களும் அபிவிருத்தியும்" தொடர்பான ஆய்வுக்கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து முதுமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். இளமையிலேயே இலக்கியம், பேச்சு, நாடகத்துறைகளில் இவர் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிட்டு வளர்த்தவர்கள் இவரின் தந்தையாரும், ஆசிரியர்களும். பாடசாலை நாட்களில் சாரணியத்திலும் பங்கேற்றிருக்கிறார். இவரின் மேடைப் பேச்சு, இலக்கியத்துறைகளைப் பல்கலைக்கழகக் காலத்தில் மேலும் பிரகாசிக்க வைப்பதில் பெரும் ஊக்கமளித்தவர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள்.

எழுத்தாளர், கவிஞர், ஆய்வாளர், பேச்சாளர், கல்வியாளர், பெண்கள் சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்க்குழு உறுப்பினர், நூலாசிரியர், தொகுப்பாசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பெண்கள் அமைப்புகளின் நிறுவுனர், தலைவி, சோஷலிசப் பெண்ணிலைவாதி, சமூக சேவகி எனப் பன்முகப் பணிகளிலீடுபட்டு, அவற்றில் தனது ஆளுமை வீச்சையும், அறிவுப் பரப்பையும் வெளிப்படுத்தியுள்ள சித்ரா, இத்துறைகளில் பலரை ஈடுபடுத்தி வளர்ச்சிப் பெறச் செய்துள்ளமை, பெண்ணினத்துக்கும் பெருமை தரும் செயல்.

எழுத்துத்துறையில், இலக்கியம், விமர்சனம், பெண்ணிலைவாதம், பண்பாட்டு ஆய்வுகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் சார்ந்த ஆழ்ந்த கருத்துள்ள பல கட்டுரைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார். Pravada, Options, Nivethini சஞ்சிகைகளை இவரின் கட்டுரைகள் அலங்கரித்துள்ளன.

சித்ரா, சங்கரி, ரோகினி, பர்வதகுமாரி, மும்தாஜ், காஞ்சனா, சியாமளா, மல்லிகா, மௌ.உதயலக்ஷ்மி, வஜ்ரா ஆகிய புனைபெயர்களில், சமுதாய இழிவுகளையும், பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாடுகளையும் எதிர்த்து, பல கவிதைகளின் ஊடாக, தர்மாவேசத்துடன் குரல் எழுப்பியுள்ளார்.

பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டதாரியாக வெளியேறியதும் இலங்கை வானொலியில் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக வேலை செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அக்காலத்தில் பெண்கள், சிறுவர்களுக்கான பலமுற்போக்குக் கருத்துக்கள் காற்றுடன் கலந்து வந்து நேயர்களின் எண்ணக் கருத்துக்களைத் தூண்டிவிட்டன. இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளான 'படையல்' 'கலைக்கோலம்' காத்திரமாக விளங்கின.

சென்ற இரு தசாப்த காலமாக, பெண் நிலைவாதம், பெண்களின் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக நாவாலும், பேனாவாலும் இவர் புரிந்து வருகின்ற பணிகளினால், புதிய இளம் பெண் சமுதாயம் துணியையும் எழுச்சியையும் பெற்றிருப்பது கண்கூடு. இவ்விஷயங்கள் பற்றி பத்திரிகைகளிலும்

சஞ்சிகைகளிலும் எழுதிய கட்டுரைகளின் வாயிலாக மிகத் துணிகரமாக விவாதத்துக்குரிய கருத்துக்களை முன்வைத்து வருபவர் சித்ரா. குறிப்பாக தேசியமும் பெண்ணிலைவாதமும், இனத்துவமும் பெண்களும் தொடர்பாக வெளியிட்டு வரும் ஆணித்தரமான கருத்துக்கள் பெண்ணினத்தை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்வன.

பாடசாலைக் காலத்திலிருந்தே மார்க்சிச இடதுசாரிக் கருத்துக்களில் தொடர்புற்றிருந்த சித்ரா அக்கருத்துக்களின் பார்வையைக் கொண்ட ஒரு சோஷலிச பெண்ணிலைவாதியாகப் பரிணமித்துள்ளார். செயற்பாடுகள் மூலம் பரவலான பயனைச் சமுதாயம் பெறவேண்டுமென்பதற்காகப் பெண்களின் முன்னேற்றத்தை முன்வைத்துப் பெண்கள் இயக்கங்களின் மூலமாக எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டேயிருக்கும் ஒரு தேனி, சித்ரா.

1976லிருந்து யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியேற்ற சித்ரா, அப்பல்கலைக்கழகத்தில் பெண்கள் முற்போக்குச் சங்கம், பெண்கள் சங்கம், பெண்கள் ஆய்வுவட்டம் என்பவற்றை உருவாக்கினார். யாழ்ப்பாணத்தில் அன்னையர் முன்னணி, பூரணி பெண்கள் நிலையம் என்பவற்றை ஆரம்பித்த முன்னோடிகளில் சித்ராவும் பிரதானமானவர். தற்போது மட்டக்களப்புக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1993ல் இருந்து பேராசிரியர் பணியிலிருக்கும் சித்ரா, சூரியா பெண்கள் நிலைய இணைப்புக்குழு உறுப்பினராகவும், கொழும்பில் இயங்கிவரும் Women and Media Collective அமைப்பின் ஆலோசனைச்சபை உறுப்பினராகவும், Sri Lanka Women N.G.O Forum என்னும் பெண்கள் நிறுவனங்களின் கூட்டமைப்பின் உறுப்பினராகவும், இருந்து பெண்கள் மேம்பாட்டுப் பணிகள் பல முன்னெடுக்கப்படுவதற்குக் காரணராக விளங்குகிறார்.

ரொக்பெல்லர் புலமைப்பரிசில் பெற்று ஒரு வருட காலம், அமெரிக்காவிலுள்ள City University of New York Hunter Collegeல் ஆராய்ச்சியாளராக பணியை மேற்கொண்டிருந்த காலத்திற்கூட தமிழ்ப் பெண்களின் சிறப்புக்களையும் ஆற்றல்களையும் வெளிக் கொணர்வதிலேயே அவரின் சிந்தனை பதிந்து போயிருந்தது. பெண்களால் ஆக்கப்பட்ட தமிழ் நூல்களையும், பிரசுரங்களையும் பெருமுயற்சியின் விளைவாகக் கண்டு பிடித்தார். இதன் விளைவாக அவர் வெளியிட்ட நீண்ட ஆய்வுக்கட்டுரையே Tradition of Resistance : Women's Writting in Tamil (எதிர்ப்பின் பாரம்பரியத்தில் தமிழில் பெண்கள் இலக்கியம்). காலத்தின் கடமையை நிறைவேற்றிய பெரிய சாதனை.

இலங்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியளவு சில பெண்கள், அங்கொருவரும் இங்கொருவருமாக

வெவ்வேறு பகுதிகளில், சமூக, ஜனநாயகப் போராட்டங்கள், செயற்பாடுகளில் துணிகரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். இதனை அண்மைக்காலம் வரை வெளியுலகம் அறிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு இவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் மூடிமறைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்களைப் பற்றி நினைத்துப் பார்ப்பவர்களோ, பேசுபவர்களோ இல்லை. ஆனால், ஆண்களின் பணிகளையும் செயற்பாடுகளையும் பற்றி மட்டுமே ஆகாயமளவுக்கு உயர்த்திப் புகழ்ந்து அவர்களின் கழுத்து நிறையும் வரை புகழாரஞ்சூட்டி மகிழ்ந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 'தமிழ்மகள்' மங்களம்மாள் பழைமைவாதிகளுக்கெதிராக எழுப்பிய குரல், மலையகமக்களை விழிப்படையச் செய்வதில் 'தேசபக்தன்' மீனாட்சியம்மாள் நடேசையர் உரிமைக்காக ஓய்வொழிச்சலின்றி ஓங்கியெழும்பிய கீதங்கள், பாடல்கள், கொழும்பில் அடிமைத்தனத்துக்கு எதிராக அயராது பணிபுரிந்த நல்லம்மா சத்தியவாகீஸ்வர ஜயரின் எழுச்சிப் பணிகள், பின்னர் ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றத்துக்கு முன்னோடிகளாயிருந்தன என்பதை ஆழமாக ஆராயும் போது அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

பெண்களின் உரிமைகளை வலியுறுத்தி சமுதாயத்தை விழிப்புறச் செய்வதற்காக முதன் முதலில் பெண்களுக்கான உரிமைச் சஞ்சிகையை 'தமிழ் மகள்' என்ற பெயரில் நடத்தியவர் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி. பிரித்தானியர் அரசாங்கத்தால் அனுப்பப்பட்ட டொனமூர் அரசியல் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு இலங்கைக்கு வந்து, சீர்திருத்தத்துக்கான விஷயங்களை ஆராய்ந்து சர்வஜன வாக்குரிமையைச் சிபார்சு செய்ய முற்பட்ட போது, அக்காலத்திலிருந்த பழைமைவாதிகளான, உழுத்துப் போன பிற்போக்குவாதிகளான தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள், அதனைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். சமுதாயக் கட்டமைப்பு ஆணாதிக்கப் பிடியை விட்டுப் போய் விடக்கூடாதென்பதில் இறுக்கமான அக்கறை கொண்டிருந்தனர். 'சர்வஜன வாக்குரிமை' என்பதை - ஜனம் என்றால் அது ஆண்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் பெண்ணென்பவள் வெறும் ஐடப் பொருளே என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள் போலும். பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை கிடைத்தால், அவர்களும் சமமாக விளங்கிவிடுவர், தமது பிரபுத்துவத்தலைமை பறிபோய் விடுமென்ப பயந்தனர். அவர்கள் கொச்சைத்தனமான வாதங்களை வெளிப்படுத்திய போது, அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்தை அதே பத்திரிகையின் மூலமே, பெண்களுக்கு சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்படுவதினால், சமுதாயத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை தமது ஆணித்தரமான கருத்துக்களால் நிறுவியவர் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி.

அக்காலத்திலே கல்வி அறிவு இல்லாத மலையகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே தோட்டம் தோட்டமாகச் சென்று, கூட்டங்கள் போட்டு, அவர்களின் உரிமைகளைப் பற்றி, அவர்கள் விளங்கக் கூடிய மொழியில் விளக்கிக் கூறியதுடன் அவர்களைத் தட்டி எழுப்பும் இவர்களின் பணிகளைப் பற்றிய விபரங்களையும் அக்காலத்தில் பெண்கள் கல்வி, வாக்குரிமை குறித்து நிகழ்ந்த வாதங்கள், அவற்றுக்குப் பெண்களின் எதிர்வினை குறித்த மேலதிக விபரங்கள் முதலியவற்றை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்த பணியில், சித்ராவின் பங்களிப்பு பிரதானமாயிருக்கிறது.

இவ்வாறான பெண்களின் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை மீளக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஒரு பகுதியாக, கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் 'தமிழிற் பெண்கள் இலக்கியம்' என்ற பாடநெறி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இங்கு மாத்திரமே இப்பாடநெறி உண்டு. இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் சித்ரா!

இருபதாம் நூற்றாண்டு முத்துத் தமிழிலக்கியம் (1979) (எம்.ஏ. நுஸ்மான், சி. மௌனகுருவுடன் இணைந்து எழுதியது), பெண்நிலைச் சிந்தனைகள் (1993), இலங்கைத் தமிழரின் புலம் பெயர் இலக்கியம் (1995), பாரதியும் பெண்களும் - காலம், கருத்து, இலக்கியம் (1996) ஆகிய நூல்கள் ஆய்வுத்துறையில் இவரின் அறுவடைகள்.

தமிழில் வெளிவந்த முதல் பெண்கள் கவிதைத் தொகுதியான 'சொல்லாத சேதிகள்' (1986), சிவரமணி கவிதைகள் (1993) பெண்களின் காதல் கவிதைகள் - உயிர்வெளி (1999) முதலிய நூல்களை பெண்களது கவிதை மரபை நிறுவும் நோக்கில் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். 'இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூகமாற்றமும்' (1986) என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் பதிப்பித்துள்ளார்.

யாழ். பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்தின் 'சிந்தனை' கொழும்பு சமூக விஞ்ஞான சங்கத்தின் 'பிரவாதம்' ஆகியவற்றின் ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றியவர். 'பெண்ணின் குரல்' மற்றும் சூரியாவின் 'பெண்' சஞ்சிகைகளின் ஆரம்பகால ஆசிரியையாகவும் பணி புரிந்தவர்.

குமாரி ஜயவர்த்தனாவின் Ethnic and Class Conflict in Sri Lanka (இலங்கையில் இனவர்க்க முரண்பாடுகள் (1986), டாக்டர் மேரி ரட்னத்தின் Women's Rights as Human Rights : Towards a Redefinition of Human Rights (பெண்களின் உரிமைகள் மனித உரிமைகளாக - மனித உரிமைகள் பற்றிய மீள் பார்வையை நோக்கி (1995) ஆகிய கருத்தாழமிக்க நூல்களைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தவர்.

பேராசிரியை சித்ரா, இலக்கியம், நாட்டாரியல், பெண்கள் பிரச்சனைகள் தொடர்பான பல மாநாடுகள், கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்டு தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். அவற்றிற் சில :

1. 20ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தை மதிப்பிட்டு எதிர்க்காலத் திட்டங்களை அமைப்பதற்காக சென்னையில் கூட்டப்பட்ட 'தமிழ் இனி.'
2. சர்வதேச தமிழ் ஆராய்ச்சிமையம் நடத்திய மகாநாடுகள்.
3. பெண்கள் உரிமை, மனித உரிமை தொடர்பான மகாநாடுகள்.
  - (1) குறிப்பாக நான்காவது உலகப் பெண்கள் மகாநாடு (1995) அதன் முன்னேற்றம் குறித்து ஆசிய பசிபிக் பிராந்தியத்தில் நடைபெற்ற மதிப்பீட்டு ஆலோசனை மகாநாடுகள்.
  - (2) ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நடைபெற்று பீஜிங் பெண்கள் மகாநாடு தொடர்பான மதிப்பீட்டு மகாநாடு.
  - (3) பெண்களும் ஆயுதப்பிணக்கும் தொடர்பான பிரச்சனைகள் தொடர்பான ஐ.நாடுகள் சபையின் பெண்கள் பிரிவின் விசேட கூட்டம்.
  - (4) பெண்கள், வன்முறை, சமாதானம் குறித்து தென்னாசிய, ஆசிய பசிபிக் பிராந்திய மட்டத்தில் நடந்த மகாநாடுகள்.
  - (5) பெண்களுக்கு எதிரான சகல பாரபட்சங்களையும் நீக்கும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சமவாயம் தொடர்பான மகாநாடுகள்.
4. இலங்கையில் சமாதானம், பெண்களின் அரசியற் பங்கேற்பு தொடர்பான மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள்.
5. வீட்டு வன்முறைக்கு எதிரான சட்டம் இயற்றுதல் தொடர்பான இலங்கைப் பெண்கள் நிறுவனங்கள் எடுத்த முயற்சிகளில் நடத்திய கருத்தரங்குகள்.

"சகல பகுதிகளிலும் காணப்படும் பெண் அடக்குமுறை, பற்றிய கூர்மையான விழிப்புணர்வும், விட்டுக் கொடுக்காத போராட்டங்களும் எத்தகைய சமூக, பொருளாதார அமைப்பிலும் தொடர்ந்தாலன்றி, பெண்கள் விடுதலையின் முழுப்பரிமாணத்தையும் நாம் எட்டி விடுதல் முடியாது" என்பது சித்ராவின் ஆணித்தரமான கருத்து.

நுக்கீர் வாரீசு!

செல்வி மாலா சபாரட்ணம்

பெண் என்பவள் ஆதிகாலத்திலிருந்தே சக்தியாகப் போற்றப்பட்டு வந்தாள். சக்தியில்லாமல் தனித்து நின்று சிவனார் தம் காரியங்களைச் செய்ய முடியாத அசத்த நிலையில் இருந்ததைப் புராண வரலாறுகள் காட்டுகின்றன. கொடுமைகளை அழித்து, நல்லவற்றைப் புரிவதற்கு இறைவனார் சக்தியையே கருவியாகக் கொண்டிருந்தார். தெய்வங்கள், கலைகளையும், வீரத்தையும், செல்வங்களையும் சக்தி சொருபிகளினூடாகவே வழங்கினர் என்பர். எனவே பெண் என்பவள் உலகின் சக்தியாகப் போற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறாள் என்பது வரலாறு. மக்களுக்கு வாழ்வும் வளமும் அளித்து வரும் இன்றியமையாத நீருக்கு கங்கை, காவேரி, யமுனை, சிந்து, கோதாவரி எனப் பெயரிட்டுப் போற்றி வந்தனர். ஆணுக்குப் பெண் தாழ்ந்தவள் அல்லள் ஆணும் பெண்ணும் சமமாக இணைந்ததே சமுதாயம் என்பது ஆதிகாலத்திலிருந்தே கடைப்பிடித்துக் கொள்ளப்பட்டு வந்த உண்மை.

வாழ்க்கைத் தேரை இருவருமாகக் கூடி, சுமுகமாக இழுப்பதற்காக சக்திக்கேற்ற வகையில் வேலைப்பளுவை இரு திறத்தாரும் பகிர்ந்து கொண்டனர். உணவுப்பொருட்களைத் தேடிவருவதையும் உற்பத்தி

செய்வதையும் ஆண் புரிந்தான். வீட்டில் குழந்தைகள், கால் நடைகள், முதியோரைப் பராமரித்து சமைத்துப் போஷிப்பதை கடமையாகக் கொண்டிருந்தாள் பெண். காலப் போக்கில் ஆண்களுக்குப் பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும், ஆணின் தேவையறிந்து பணிவிடை புரியப் படைக்கப்பட்டவளே பெண் என்றும், அவனின் காமஇச்சைகளுக்குப் பணிந்து, குழந்தை பெற்றுக் கொடுப்பது அவளின் கடமை என்றும் மௌமிகத்தனமானதொரு மனப்பாங்கு மண்ணில் வேருன்றி விட்டது.

“அத்தியின் மலரும் வெள்ளையாக்கை கொள் காக்கை தானும்
பித்தர் தம் மனமும் நீரில் பிறந்த மீன்பாதம் தானும்
அத்தன் மால் பிரம்ம தேவனால் அளவிடப்பட்டாலும்
சித்திரவீழியார் நெஞ்சம் தெரிந்தவர் இல்லை கண்டீர்”

என இடைக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களும் ஆணாதிக்க மனப்பாங்குக்கு வலுவூட்டும் வகையில் ஒத்தாதின. சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் ஆண்களுக்குச் சாதகமாகக் சோடிக்கப்பட்டு, பெண்களை அடுக்களைக்குள்ளும் படுக்கை அறைக்குள்ளும் தள்ளி, முட்டாள்தனமாகக் கொடிய கரங்கள், பெண்களைக் கதவுகளுக்கு வெளியே தலைகாட்ட முடியாமல் சிறைப்பிடித்து விட்டன. பட்டுப்புடவை, தங்கநகை, குங்குமப் பொட்டு, குழல் நிறையப்பூ என்ற மாயப்பொருட்களால் மயக்கி, படிப்படியாக அவளின் உரிமைச்சிறகுகளை வெட்டி, சிறகு இழந்த அவளை தங்கக்கூட்டில் அடைத்து, வாழைப்பழத்தை ஊட்டி, வேண்டும் போது மட்டும், மடியில் எடுத்து வைத்து ரசிக்கும் கூண்டுக் கிளிகளாக்கிக் கொண்டனர். சுயமாக அவள் பறக்க முடியாமல் முடமாக்கப்பட்டாள்.

ஆதிசங்கரர், ராமானுஜர் போன்ற ஞானிகள் வேத காலத்திலேயே பெண்கள் சரி சமஉரிமை பெற்றுத் திகழ்ந்தனர் என்ற உண்மையை எடுத்துரைத்தும் அவை செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கொலியாகின. புத்தர், யேசு, நபிகள் நாயகம் வாழ்ந்து காட்டிய வழியை வக்கிரபுத்தி கொண்டவர்களால் அதன் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தாம் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால்களே என்பது போல சம்பிரதாயங்களை விடாப்பிடியாகக் கட்டிப் பிடித்துக் காரணங் கூறிக் கொண்டிருந்தனர்.

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மெல்ல மெல்லத் தென்பட்ட கிழக்கின் வெளிப்பு, பெண்களின் இருண்ட வாழ்வு விடியும் என நம்பிக்கையூட்டியது. ராஜாராம் மோஹன்ராய், மகாத்மகாந்தி, அன்னி பெசன்ட் அம்மையார் முதலியோர், உலகச் சனத்தொகையில் அரைவாசிப் பகுதியினரை அடக்கி வைத்து விட்டு, விடுதலையை எப்படிப் பெறமுடியும்? என

ஆண் சமுதாயத்தை நோக்கி ஆணித்தரமாகக் கேள்வி எழுப்பினர். அப்போது தான் ஆண்கள் சமுதாயம், கிழக்கு நாடுகளில் சிந்திக்கத் தொடங்கியது.

பெரியார் ஈ.வே.ரா. தமது சுயமரியாதை இயக்கம் நடத்திய மாநாடுகளில், பெண்களின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தி, பெண்களுக்கு ஆண்களைப் போல சமமாகச் சொத்துரிமைகளும், வாரிசுப் பாத்தியதைகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே எந்தத் தொழிலையும் மேற்கொண்டு நடத்துவதற்கு அவர்களுக்குச் சமஉரிமையும் அவகாசமும் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் எழுச்சியையும் விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தினார்.

தமிழின் புதுயுக புரட்சிக் கவிஞரான மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரோ, இன்னும் ஒருபடி மேலே போய், பெண்களின் விடுதலைக்காகவும், சமத்துவ உரிமைகளுக்காகவும்,

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
 றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
 வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
 விந்தை மனிதர் தலைக விழ்ந்தார்.

மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவின்
 மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே
 வீட்டினில் எம்மிடம் காட்ட வந்தார் அதை
 வெட்டி வீட்டோ மென்று கும்மியடி!

என பழமைவாதிகளின் தலையில் ஓங்கியடித்து, பெண்களுக்காகப் பெரும் எழுச்சிக் குரல் எழுப்பினார்.

ஞானிகள், மகான்கள், தன்னலமில்லாத தியாகத் தலைவர்களின் தீர்க்க தரிசனங்களும் சத்தியவாக்குகளும் அவர்கள் காலத்தில் முழுமையாக நிறைவேறாவிட்டாலும், காலப் போக்கில் அவர்களின் எண்ணங்கள் கனிந்தே தீரும்!,

கிழக்கின் வெளிப்பைத் தொடர்ந்து, பொற்கதிர்க் குவியல்களிலிருந்து சூரியன் மெல்லத் தலையைத் தூக்கினான். பொற்கிரணங்கள் மென்மையான ஒளியைப் பாய்ச்சி பூமித்தாயை முத்தமிட்டு மகிழ்ந்தன. ஆமாம் வசதி குறைந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சிறுமிகள் கிராமப்பாடசாலைகளில் எழுத்தறிவு பெறக்கூடியதாகக் காலடி வைக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. மேல்நாட்டு கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் தமது சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் பெரிய

கட்டிடங்களை அமைத்து கல்லூரிகளைத் தொடங்கினர். அவர்களின் நோக்கம் எவ்வாறெனினும், அவர்களின் முயற்சியின் பயனாக இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் கல்விப் பயிர் ஓங்கி வளர்ந்தது. கன்னியர் மடங்களிலும், மகளிர் கல்லூரிகளிலும் கற்ற இளம் பெண்களின் பலர் ஆசிரியத் தொழில்களிலும் அமர முடிந்தது. ஆசிரியத் தொழிலும், தாதித் தொழிலும் மட்டுமே பார்க்கத் தகுந்தவர்கள் பெண்கள் என்றொரு நச்சுக்கருத்து சமூகத்தில் துளிர் விட்டது. காலப்போக்கில் உலக அரங்கில் தமது அசமத்துவநிலைக்கு எதிராகப் பெண்கள் எழுப்பிய ஓங்காரக் குரலின் எழுச்சி, அந்த நச்சுத்தளிரை வளர விடாமல் முளையிலேயே கிள்ளி எறிந்தது. ஐ.நா. சபையும் பல அரசாங்கங்களும் பெண்களுக்குப் பாகுபாடு காட்டும் செயல்களுக்கெதிராக சட்டங்களையும் தீர்மானங்களையும் நிறைவேற்றின.

வாய்ப்புக்களைத் தந்தால் பல்வேறு துறைகளிலும் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாகப் பெண்கள் குளுரைத்தனர்.

"பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
 பாரிஸில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
 எட்டுமறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
 இளைப்பில்லைக்காண்"

எனத் துணிவு கொண்டு பல்கலைக்கழகங்களிலும், சட்டக்கல்லூரிகளிலும், மற்றும் அரசுத் தொழில்துறைகளிலும் இடம் பிடித்தனர்.

இன்று சட்டத்துறையிலும் நிதித்துறையிலும் சிரேட்ட அதிகாரியாக நிர்வாகம் புரியும் செல்வி. மாலினி சபாரட்ணம் அச்சுவேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சபாரட்ணம் - ராஜலக்ஷ்மி தம்பதியரின் புதல்வியாக 21-11-1943 அன்று கம்பகாவில் பிறந்தவர். தகப்பனாரின் தொழில் காரணமாக இவரின் இளமைக்கல்வி மன்னார், திருக்கோணமலை, களுத்துறை என அங்குமிங்குமாக நடைபோட்டது. யாழ் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலும், சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியிலும், மேல்வகுப்புகளில் பயின்ற காலத்தில், பாடத்திட்டத்துக்குப் புறம்பாக, நூலகங்களில் இருந்த பலநூல்களினூடாக, வெளியுலகத்தில் மக்கள் அனுபவிக்கும் இன்னல்கள், துயரங்கள், ஒடுக்குமுறைகளை - அவர் ஒரு கூர்மையான வாசகி, வாசிப்பதைக் கிரகிக்கும் கெட்டிக்கார மாணவி மாலினி என்பதனால், அவரால் இலகுவில் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. மனித நேயம், இறையுணர்வு, பெண்கள் முன்னேற்றம் பற்றிய அக்கறை முதலியன மாலினியின் மிக இளம் வயதிலிருந்து அவரின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்த வித்துக்கள். சிறந்த நூல்களின் தொடர்பு இந்த வித்துக்களை முளை கொள்ளச் செய்தது.

நலிவுற்ற மக்களுக்கு எப்படி உதவி புரியலாம், நடட்டாற்றில் தத்தளிக்கும் பெண்களுக்கு கைகொடுத்து உதவுவதற்கு வழி என்ன? என்பவை பற்றி இளகிய மனங்கொண்ட மாலினியின் உள்ளம் குடைந்து கொண்டே இருந்தது. மெச்சத் தகுந்த வகையில் உயர்படிப்பில் சித்தி பெற்றதும், தமது இலட்சியங்களுக்கு உதவுவதற்கு சட்டத்துறை தான் சரியான வழி எனத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார்.

“சட்டம் என்பது ஓர் இருட்டறை. அதில் வக்கீலின் வாதமே வழிகாட்டும் ஒளி விளக்கு”

மாலினியின் உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி வீசிக் கொண்டு இருந்தது. அதனால் அவர் வாக்கினிலும் அது பிரகாசித்தது. நீதி தேவனுக்கும், நியாய தேவதைக்கும், இறைவனுக்கும் தவிர எவர்க்குமே அஞ்சிப்பதுங்காத இயல்பான குணம் படைத்தவர் மாலினி. “நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர் கொண்ட பார்வையும், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும் ஞானச் செருக்கும்” கொண்டிலங்கிய மாலினியை, சட்டத்துறையில் அவர் பெற்ற அறிவு மேலும் தட்டிக் கொடுத்தது.

படித்த பல பெண்கள் பிரகாசிப்பதற்கு வேறு பல துறைகளிருக்கும் போது, சட்டத்துறையை, அதுவும் ஆண்கள் பலரே புகழ்பெற்ற சட்ட வாதிகளுக்கு முன்னால் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல், அடங்கி ஒடுங்கி வருமானமில்லாமல் வீட்டோடு அடங்கியிருந்து காணி உறுதிகள் எழுதிக்கொடுத்து அன்றாடங் காய்ச்சி நிலைமையில் இருக்கும் போது, மற்றவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமெனக் கூறிக் கொண்டு மாலினி எதற்காகச் சட்டத்துறையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்?

“எவரையும் மடக்கக்கூடிய தெளிவான சட்ட ஞானமும், வாதத்திறமையும், கூர்ந்த மதிநுட்பமும் இருந்தால் வருவாய் ஈட்ட முடியுமென்பது உண்மையே. அதே வேளையில் சமூகத்தில் பின்னடைவான நிலையிலிருக்கும் மக்களுக்கு - நலிவடைந்த நிலையிலான பெண்களுக்கு எனது சட்ட அறிவின் மூலமாக இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய முடிகிறதல்லவா? இத்துறையில் நான் ஈடுபட்டதன் மூலமாக, வாழ்க்கையில் நொந்த நிலைமையிலுள்ளவர்களுக்கு உதவி புரியும் வாய்ப்புகள் நிறையக் கிடைத்தன. வசதியற்றோர் மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்டோருக்கு, இத்தொழிலின் மூலமாக நான் அவர்களுக்கு உரிய உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் முயற்சியெடுத்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறேன். அவற்றை விளம்பரப்படுத்தி ஆரவாரிப்பது அரசியல்வாதிகளின் வேலை. நான் எனது சமூகத்தொண்டுகளைப்

பிரபலப்படுத்திக் கொள்வதில்லை” என அடக்கமான புன்முறுவலுடன் கூறும் மாலினி, பெண்களின் முன்னேற்றங்களிலும் பெரிதும் அக்கறை காட்டி, அவர்களை மேம்படுத்தும் பணிகளிலீடுபட்டுள்ள பல அமைப்புக்களிலும் இணைந்து அநேக சேவைகளைப் புரிந்து வருகின்றார்.

தம்மத்தியிலுள்ள பேராற்றல் கொண்ட மாலினி சபாரட்ணத்தை இலங்கைப் பெண் சட்டத்தரணிகள் சங்கம் தனது தலைவராக்கிக் கொண்டமை தமிழ்பெண்களுக்குக் கிடைத்த பெருங் கௌரவம்.

எமது நாட்டில் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் புரியப்படுவது நாளுக்கு நாள் பெருகிவருவதைப் பத்திரிகைகளைப் படிப்பவர்கள் அறிந்திருப்பர். இச்செயல் சமூகத்துக்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தவல்ல கொடிய தொற்று நோயாக விஸ்வரூபமெடுத்து விடுமோ என அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. துணிவும் செயலாற்றலும் மிக்க மாலினி சபாரட்ணத்தின் தலைமையில் இப்போது பெண்கள் மீதான வன்முறை ஒழிப்புச் சங்கம் செயலாற்றுவதால், பெண்களைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்கு எதிராகக் கடும் தண்டனைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்குரிய செயற்பாடுகள் விரைவாக மேற்கொள்ளப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உதவி தேவைப்படும் பெண்களுக்கு உதவும் அமைப்பினதும் (WIN) தலைவியாக இவர் இருப்பதனால், வாழ்வில் புயலடித்து நலிவடைந்த பெண்களின் புதிய வாழ்க்கையில் வசந்தம் வீசுவதைக் காண முடிகின்றது.

இலங்கை இலவசச் சட்ட நிறுவனம், இலங்கை இலவச சட்ட உதவிச்சங்கம், கொழும்பு பல்கலைக்கழக முகாமைத்துவச் சபை என்பவற்றில் உறுப்பினராயிருந்து இவர் ஆற்றிய உருப்படியான பணிகளினாலும் இவரது ஆலோசனைகளினாலும் பயனடைந்தவர்கள் பலர்.

கல்வித்துறையில் பெண்கள் மேம்பாடு பெற்றால் தான் வாழ்க்கையில் அவர்கள் நிமிர்ந்து நிற்க முடியும், தெளிவான புரிந்துணர்வோடு செம்மையாகக் குடும்ப வாழ்க்கையை அமைக்க முடியும். குழந்தைகளை நல்நெறியில் வளர்த்துப் பண்புள்ளவராக்க இயலும். பொருத்தமான தொழிலில் அமர்ந்து சொந்தமாகச் சம்பாதிக்க முடியும். சைவப்பண்பாட்டுச் சூழலில் பெண் பிள்ளைகள். கல்வி கற்பதற்குரிய கலாசாலையாக நீண்ட காலமாக சைவமங்கையர் கழகமும், அதன் முகாமைத்துவத்துக்கு உட்பட்ட சைவமங்கையர் வித்தியாலயமும் விளங்கி வருகின்றன. கழகத்தினதும், முகாமைத்துவச் சபையினதும் துணைத் தலைவராகவிருந்து மாலினி சபாரட்ணம் அவர்கள் புரிந்து வரும் பணிகளின் எல்லை அளவிட முடியாதது.

நேர்மை, நம்பிக்கை, தளராத நெஞ்சுறுதி, தயாளகுணம், தொண்டுணர்வு, தாராள உள்ளம், இளகிய நெஞ்சம், என்பவற்றின் மறுபெயர் மாலினி சபாரட்ணம்! அதனால் தான் பக்தி வேதாந்த சிறுவர் நம்பிக்கை நிதியம், மனித நேயம் அறக்கட்டளை போன்ற தர்மஸ்தாபனங்கள் இவரின் சேவையைத் தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளன.

சமூகத் தொண்டிலீடுபடுபவர்கள் செவ்விய முறையில் அதனைச் செய்து கொள்வதற்கு, மனித நேயம், இறையச்சம், ஆன்மிக வளர்ச்சி என்பன பலமாக நிற்பவை. ஆன்மிக வளர்ச்சியை மேலும் அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்காக இலங்கை சின்மயமிஷனில் இணைந்த இவர், சிலகாலம் அதன் பொதுச்செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இலங்கை வங்கியில் நீதி உத்தியோகத்தராகவிருந்து, தற்போது செலிங்கோ வர்த்தக ஒன்றியத்தில் 'செலான் வங்கி' உள்ளிட்ட - ஒன்றியத்தின் சகல நிறுவனங்களிலும் பிரதான சட்ட நிர்வாகியாகவும், செலிங்கோ வர்த்தக ஒன்றியத்தின் பிரதித்தலைவராகவும் மிகப்பெரும் பொறுப்புக்களைச் சுமந்துள்ள மாலினி சபாரட்ணம், பெண்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்காக 71 நாடுகளைச் சேர்ந்த வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறைகளைச் சேர்ந்த சர்வதேச மகளிர் அமைப்பான ZONTA நிறுவனத்தின் இந்தியா, பங்களாதேஷ், இலங்கை ஆகிய நாடுகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஆளுநராகவும் (District Governor) விளங்குவது இலங்கைப் பெண்ணினத்துக்குக் கிடைத்த பெருங் கௌரவம்!

"பெண்கள் தாமாகவே தம்மைச் சுற்றித் தளைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆணுக்குச் சமமான பதவிகளை ஏற்றுக் கொண்டால், அதனை நிறைவேற்றுவதில் சலுகைகளை எதிர்பார்க்கக்கூடாது. பெண் என்ற முறையில் தனிப்பட்ட சலுகைகளை வேண்டி அதன் மூலம் பயனடைய நினைத்தால் பதவிகளிலும் அந்தஸ்திலும் பெறுபேறுகளிலும் பின்னடைவு பெற நேரிடும். பெண்மைக்குரிய தன்மைகளான தயவு, இரக்கம், பண்பாடு பேணல், ஆகியவற்றினைக் கடைப்பிடிக்கும் அதே வேளையில், உறுதியும் திடமும் கொண்டு சமுதாயத்தில் தனது பங்கு எதுவாயிருப்பினும் அதனைத் திறம்பட நிறைவேற்ற வேண்டும்" எனத் தமது அறிவுரையை இவர் முன்னேறத் துடிக்கும் பெண்களுக்கு, வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என எடுத்துக்கூறும் பாங்கு பாசாங்கு வார்த்தைகளல்ல, யதார்த்த உண்மைகளே!

இளகிய மனம், மனித நேய உருக்கம், ஓடோடிச் சென்று உதவிபுரியும் சுபாவம் முதலியவற்றைக் குண நலன்களாகக் கொண்ட மாலினி அவர்களுக்கு அறவே பிடிக்காத விஷயம் மூன்று - பொய், புரட்டு, நேர்மையின்மை.

"குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுள்
கணமேனும் காத்த லரிது"

அல்லவா? எவ்வளவு பெரிய அந்தஸ்துள்ள மனிதரென்ற போதிலும், பட்டென்று எழுந்து குற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்ட அவர் தவறுவதேயில்லை. நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து தன்னைச் சிவனார் என வெளிப்படுத்திய போதிலும், அஞ்சாது குற்றங்குற்றமே என்றவரல்லவா நக்கீரர். மாலினி அவர்களும் அவ்வகையைச் சேர்ந்தவரே!

இசைக்குயில்

திருமதி சத்தியபாமா
இராஜலிங்கம்

20ஆம் நூற்றாண்டின் நாற்பதுகளின் நடுப்பகுதி. சங்கீத மேதை பேராசிரியர் சாம்பழர்த்தி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்திருந்த போது, கர்னாடக இசை ஆர்வலர்கள் பேரானந்தங் கொண்டு அவருக்குப் பெருவரவேற்பளித்தனர். கல்லூரிகள் பல அவரை வரவேற்று தமக்குக் கௌரவம் தேடிக்கொண்டன!

யாழ்.வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்கு அவர் வருகை புரிந்த போது, பதினொரு வயதுச் சிறுமி ஒருத்தி தன் இனிய குரலால், இரு பாடல்களைப் பாடி வரவேற்ற போது, அவர் புளகாங்கிதம் கொண்டு வெகுவாக அச்சிறுமியின் திறமையைப் பாராட்டினார். இத்தனைக்கும் அவளுக்கு நன்கு பரிச்சயமாகப் பாடத் தெரிந்திருந்தவை பாஹிமாம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி, என்ற ஸ்ரீரஞ்சனி ராகக் கிரீத்தனையும், சலமேலரா என்ற மார்க்க ஹிந்தோளராகப் பாடலும் மட்டுமே! தனக்குக் கிடைத்த பாராட்டை வீட்டில் வந்து சொல்லாமல் அடக்கமாக அவள் இருந்து விட்ட போதிலும், உள்ளத்திலோ கர்னாடக சங்கீதத்தை முறைப்படி பயின்று கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் ஆழமாகத்

துடிர் வீட்டு விட்டது. இசைக்கடலில் முழக்கி, முத்தெடுத்துக் குவிக்க வேண்டும் என்ற அவா அந்தச் சிறுமியின் உள்ளத்தில் பற்றிப் படரத் துவங்கி விட்டது.

“சீத்தாவர சங்கீத ஞானமு தாதாப் ப்ரஜா வலேராமா”

பிரம்மானுடைய கையினால் ஒருவரின் தலையில், கர்னாடக இசைஞானம் உண்டாக வேண்டுமென்று எழுதப்பட்டிருந்தால் அது அவருக்கு நிச்சயமாக வந்து வாய்க்குமென்பது பட்டறிவு கொண்டவர்களின் அனுபவ உண்மை.

எதை, யாரிடம், எந்த அளவுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பது இறைவனுக்குத் தெரியும். அவர் முக்காலமும் உணர்ந்தவரல்லவா? அச்சிறுமியின் மூதாதையினர் காலத்திலிருந்தே கல்வி, கலை, இசை என கணக்கின்றி இறைவனின் பூரண ஆசி அக்குடும்பத்துக்குக் கிடைத்திருந்தது. பரம்பரையாகப் பசளையிட்டு வளர்ந்த குடும்ப விருட்சத்தில் தோன்றிய இசை மொட்டு, மலராகி..... எத்தனை இசையுள்ளங்களைத் தன் இனிய குரலால் கட்டுண்ட நாகங்களாக தலைகளையாட்டி, மகிழ்ச்சிக்கடலில் திழைக்கச் செய்து விட்டது!.

யாழ்ப்பாணம் பறங்கித் தெருவில் வசித்த வேலுப்பிள்ளை முத்துவேற்பிள்ளை குமாரசாமி குடும்பம் - டபிள்யு. எம். குமாரசாமி அவர்களின் எடுப்பான தோற்றப் பொலிவைப் போலவே, பண்பிலும், கல்வி அறிவிலும், கலை ஆர்வத்திலும், பொருளாதார வசதியிலும் பரம்பரை பரம்பரையாகப் புகழ்பூத்து உயர்ந்து விளங்கி நின்றது.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது”

என்ற வள்ளுவன் வாக்கைக் கடைப்பிடித்து இல்லறம் புரிந்த குமாரசாமி கனகாம்பிகை தம்பதியரின் கனிஷ்ட புதல்வியாக 21-11-1926ல் பிறந்த குழந்தைக்குப் பெற்றோர் சத்தியபாமா எனப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். கருவிலேயே திரு வாய்க்கப் பெற்றவர் குழந்தை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கண்டி - கட்டுகஸ்தோட்டை இரும்புப் பாலத்துக்கும் இந்தக் குடும்பத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருக்கிறது என்பது ஆச்சரியமானதொரு தகவல். இதை 18ஆம் நூற்றாண்டில், வெகு நுட்பமும் உறுதிமிக்கதாகவும் அமைத்தவர் இலங்கையின் முதலாவது பொறியியல் அறிஞராக விளங்கிய கிள்ளிவளவன் என்ற தமிழர். அதற்காக அவரைப் பாராட்டி இங்கிலாந்தின் மாட்சிமை மிக்க மகாராணி விக்டோரியா ஐம்பது தங்கப் பவுண் எடையுள்ள

விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தார். கிள்ளிவளவன் என்ற தூய தமிழ்ப் பெயரைச் சரியாக அப்பாலத்தில் ஆங்கிலத்தில் பொறிக்கத் தெரியாமல் Klaenvelana என வெள்ளைக்காரர்கள் எழுதி விட்டார்கள். அந்தக் கிள்ளிவளவன் வேறு யாருமல்ல, சத்தியபாமாவின் கொள்ளுப்பாட்டனார் தான்!

அறிவும், ஆற்றலும், கலைநுட்பத் திறமையுங் கொண்ட இக்குடும்பத்தில் சத்தியபாமாவின் பூட்டனார் வயலின் வாத்தியத்தைத் தலை கீழாக வைத்துக் கொண்டே மிகச் சிறப்பாக இசை மீட்டுவதில் வல்லவராக விளங்கியுள்ளார்.

பரம்பரையாக மட்டுமல்லாமல், வீட்டுக்குழுவும் இசை மயமாகவே திகழ்ந்தது. சத்தியபாமாவின் தந்தையார் பெரும் கலையார்வலர். கலைஞர்களை ஊக்குவித்து ஆதரிப்பதுடன், அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வடஇலங்கைக்கு இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்காக வருகை புரிந்த டி. கே. பட்டம்மாள், டி. கே. ஜெயராமன், கோவிந்தராஜ பாகவதர், வசந்த கோகிலம் முதலிய இசை மேதைகள், விருந்தினர்களாகத் தங்கியிருப்பது இவர்களின் இல்லத்திலேயே.

இல்லம் என்று கூறுவதைவிட அதனைக் கலைக்கோவில் என்றே கூற வேண்டும். அந்த அளவுக்கு கலை விளக்கம் அங்கே பிரகாசித்தது.

குமாரசாமியின் பிள்ளைகள் கலைத்துறையில் நான் முந்தி, நீ முந்தி என வெவ்வேறு கலைத்துறைகளில் போட்டி போட, சத்தியபாமா கர்நாடக சங்கீதத்தில் உயர்கல்வி கற்க சென்னை செல்ல வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை அப்பாவிடம் கூறிய போது, அவர் அவளின் ஆவலுக்கு நிபந்தனை போட்டு, இடை நிறுத்தி விட்டார்! அவர் அனுபவஸ்தர். அடிப்படைக் கல்வி அறிவு இல்லாமல், எவரும் எந்தத் துறையையும் முழுமையாகக் கற்றுப் பிரகாசிக்க முடியாது என்பது அவருக்குத் தெரியும். அக்கால சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திரப் பரீட்சையில், நான்கு திறமைச் சித்திகள் பெற்றால் மட்டுமே, சென்னைக்கு கர்நாடக சங்கீதம் கற்பதற்கு அனுப்புவதாகக் கூறி விட்டார். ஆங்கிலமொழி மூலமான அக்கால அந்தப் பரீட்சையில் சாதாரண சித்திகளைப் பெறுவதே கஷ்டமான காரியம். இவர் திறமைச் சித்திகளைக் கேட்கிறாரே என சத்தியபாமா சலித்துப் போய் விடவில்லை. அதை ஒரு சவாலாகவே எடுத்துக் கொண்டார்.

கருமமே கண்ணாகக் கொண்டு, கண்துஞ்சாமல் சத்தியபாமா ஊக்கமுடன் பரீட்சைக்காகப் படிப்பதில் கவனத்தைச் செலுத்தினார்.

“ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை”

அந்த ஆண்டு அக்கல்லூரியில் பரீட்சைக்குத் தோற்றி, திறமைச்சித்தி பெற்ற பத்து மாணவர்களில் சத்தியபாமாவின் பெயரும் இருந்ததைப் பார்த்த தந்தையார் மகளின் கெட்டிக்காரத்தனத்தையும் விடா முயற்சியையும் மெச்சியது மட்டுமல்ல. அவளின் விருப்பத்தைப் போல சங்கீதத்தில் மேற்படிப்பு பெறுவதற்காகச் சென்னை ஸ்டெல்லா மேரி மகளிர் கல்லூரியில் சேர்த்து விட்டார். பின் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்வதற்காக குயின்ஸ் மேரியில் முயற்சித்த போது அங்கு பத்துப் பேருக்கு மட்டுமே இடம் இருந்தது. ஆனால் 250 பேர் பிரவேசப் பரீட்சை எழுதினர். பல வெளிநாட்டு மாணவர்களும் அங்கே கற்பதனால் ச,ரி,க,ம,ப,த,நி,ச கூட ஆங்கில மொழியிலேயே கற்பிக்கப்பட்டது. 10 பேருக்குள் சத்தியபாமாவும் ஒருவராகி அங்கே நுழைந்து விட்டார்!

சிறிது காலத்திலேயே இலங்கை மாணவியின் அபார ஆற்றலைப் பார்த்து சங்கீத விரிவுரையாளப் பேராசிரியர்களே மகிழ்ந்து பாராட்டினர். குயின்ஸ்மேரி கல்லூரியே வியந்து போனது!

இசை, ராகங்கள், சுரம், கற்பனாசுரங்கள் என அனைத்தையும் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடனும் அக்கறையுடனும் நான்கு வருடங்கள் அங்கே பயின்றார். அக்காலத்தில் அக்கல்லூரியின் எந்த வைபவத்திலும் சத்தியபாமாவின் நிகழ்ச்சிகளே முன்னணி வகித்தன! பல மாணவிகள் அப்போது கல்லூரிப் படிப்புக்கு மேலதிகமாக, தனியார் டியூஷனும் வைத்துக் கொண்டு கற்றனர். சத்தியபாமாவும் அப்படியே தானும் செய்யலாமா என முற்பட்ட போது, கல்லூரிப் பேராசிரியர்களும், பெற்றோரும் கல்லூரியில் பெற்றுக் கொள்ளும் போதனைகளும் பயிற்சிகளும் மட்டும் உனக்குப் போதும் எனத் தடுத்து விட்டனர். பட்டப்படிப்பின் முடிவில் நடந்த தேர்வில், சங்கீதத்தில் முதலிடம் பெற்ற ஐந்து மாணவிகளில், அதியுயர் தங்கப்பதக்கத்தைப் பெற்ற ஒரே மாணவியாக சத்தியபாமா சித்தி பெற்றார்.

சங்கீதக்கலைஞர்களை ஊக்குவித்துப் பேராதரவளித்து வந்த டபிள்யு. எம். குமாரசாமி அவர்கள், இலங்கையிலும் பல சங்கீத வித்துவான்கள் உருவாக வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் களமாகத் திகழ வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன், வட இலங்கைச் சங்கீத சபையை நிறுவிய முன்னோடிகளில் ஒருவர், இச்சபையின் அனுசரணையுடன், யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் விஸ்தாரமான மண்டபத்தில், 1958 ஆவணி மாதம் சத்தியபாமாவின் சங்கீத அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்தது. தென்னிந்திய இசை வல்லாளரே யாழ்ப்பாணத்து மேடைகளில் இசைக்கச்சேரி புரிய வல்லவர்கள் என்ற நம்மவரின் மனப்பாங்கை மாற்றி அத்துறையில் முத்திரை பதித்தவர்

சத்தியபாமா, வட இலங்கைச் சங்கீத சபை, யாழ். ரஸிக ரஞ்சன சபா போன்ற அமைப்புகள் ஆண்டுதோறும் நடத்திய இசை விழாக்களில், சத்தியபாமாவின் கச்சேரி இடம் பெறாவிட்டால், அவை சர்க்கரை இல்லாமல் பாயசம் தயாரிக்க எண்ணுவது போன்ற செயலே என்பது மிகையல்ல.

சத்தியபாமாவின் சகோதரிகளும் கலைத்துறையில் கால் பதித்து முத்திரை பதித்தவர்களே. ஆண் சகோதரர்களின் உள்ளத்திலும் உணர்விலும் இசை குடிகொண்டிருப்பினும், தமது ஆற்றல்களை வாழ்க்கையோடொட்டிய துறைகளில் இணைத்துக் கொண்டுள்ளதால், இசையைச் சுவைப்பதுடன் சரி, ஆனால் திரு.ராம். குமாரசாமி இதற்கு விதிவிலக்கு. சென்னையில் பட்டப்படிப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே, சங்கீதத்தையும் கற்றுத் தேறியவர். பல மேடைகளில் கச்சேரி நிகழ்த்திப் பாராட்டுக்களைப் பெற்றவர். அண்ணன் ராம் குமாரசாமியும் தங்கை சத்தியபாமாவும் இணைந்து கச்சேரி செய்ய மேடையில் ஏறிவிட்டால், சென்ற தலைமுறை இசை ரசிகர்கள், சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழிவதைச் சுவைத்துச் சொக்கிப் போய்விடுவர்.

கர்நாடக சங்கீதத் துறையிலான உயர்ப்படிப்பு, கச்சேரிகளினால் கிடைத்த புகழ் முதலியவற்றை எய்திய போதிலும், சத்தியபாமாவின் அடிமனத்தில் துளிர்விட்ட ஓர் ஆசை, வளர்ந்தபடியேயிருந்தது. தான் பெற்ற வித்தையை குரு-சிஷ்ய முறைப்படி, ஒரு குருவிடமிருந்து கற்று மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற வேட்கை தணியாமலேயிருந்தது. அவரது சகோதரியின் நாட்டியக் குருவான வழுவுர் இராமையாபிள்ளை, தமது நண்பரும் புகழ்பூத்த சங்கீதவித்துவானுமான தஞ்சாவூர் டி. எம். தியாகராஜனிடம் அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க முன் வந்தார். வித்துவான் தியாகராஜனிடம் தமது சங்கீத ஞானத்தை வளர்த்துக் கொள்ளவெனப் பல இளம் சங்கீத வித்துவான்கள் வரிசையில் காத்து நின்றனர். சுண்டிப் பார்த்துத் தான் சிஷ்யர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது அவரின் வழக்கம். அவரின் முன் தான் எந்தக் கீர்த்தனையை, என்ன ராகத்தில் பாடி சிஷ்யையாக ஏற்கச் செய்யலாமெனச் சென்ற சத்தியபாமாவிடம், நீயாக எதுவும் பாட வேண்டாம். நான் பாடுவதை திருப்பிப் பாடு எனக் கட்டுப்பாடு போட்டு விட்டார். அவர் பாடியதில் ஈடிகளை பாடி முடிப்பதற்கிடையிலேயே, நிறுத்தும்படி அவர் கையசைத்தார். தினமும் நண்பகல் ஒரு மணித்தியால நேரம் கற்றுத்தர அவர் சம்மதித்து விட்டாரென்ற போது சத்தியபாமாவுக்கு தான் பெரும்பாக்கியத்தை எய்திவிட்டது போல தலைகால் தெரியாதளவு மகிழ்ச்சி.

இசையென்னும் வித்தையைக் கற்பதனால் மட்டுமே தேறிவிட முடியாது. நிறையப் பயிற்சியும் தேவை. வீட்டில் தினசரிக் கடமையாக சாதகம் புரிகின்ற போதும், ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி, உற்சாகம் பெறுவதற்கு ரசிகர்களைக் கொண்ட அரங்குகளும் தேவை. தமிழகத்துடன் ஒப்பிடும் போது, இலங்கையில் அவ்வாறான வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவு.

அக்காலத்தில் ஆண்டுதோறும் இசைவிழாக்களைத் தவிர, சங்கீத வித்துவான்களுக்கு இலங்கை வானொலி அவ்வப்போது அளித்து வந்த அரை மணித்தியால, முக்கால் மணித்தியாலக் கச்சேரிகள் பெரிதும் உதவியாக இருந்தன.

அக்கால இசை வித்வான்களில் முன்னணிப் பாடகியாகத் திகழ்ந்த சத்யபாமா இராஜலிங்கத்துக்கு 1959ல் இருந்தே இலங்கை வானொலி அடிக்கடி நேரம் ஒதுக்கிக் கொடுத்து, நேயர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது. 1974ல் இருந்து அதியுயர் தரப் பாடகராகத் தேர்வு பெற்று, ஒன்றரை தசாப்த காலத்துக்கும் மேலாக எண்ணற்ற இசை ஆர்வலர்களை, தனது கம்பீரமும் இனிமையுங் கலந்த சாரீரத்தால் ஆனந்த சங்கீத சாகரத்தில் மூழ்க வைத்தவர் இவர்.

ஆன்மீகத்திலும், இசைஞானத்திலும், கவித்துவத்திலும் திழைத்த பெரும் அறிஞர் யோகி சுத்தானந்த பாரதியார். இசையென்றால் கரும்பு போல விரும்பிச் சுவைப்பார். அதற்கான கீர்த்தனங்களை எழுதிக் கொடுப்பதிலும் வல்லவர். அவர் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த போது, புகழ் பெற்ற பாடகி சத்தியபாமாவின் இசை மழையில் தோய வேண்டுமென விரும்பினார். வண்ண வண்ண ராகங்களில் கீர்த்தனைகளைச் சத்தியபாமா பாட, அவற்றில் மெய்ம்மறந்து மூழ்கி, அந்த இசையில் இறைவனையே தரிசித்தது போன்ற ஆனந்தம் அவருக்கு. இந்த வித்வாம்சினியை எப்படிப் பாராட்டுவதென்றே யோகியாருக்குத் தெரியவில்லை. உதட்டுப் பாராட்டு காற்றோடு கலந்து போய் விடும். என்றும் நிறைத்து நிற்கக் கூடிய வகையில், தாம் இயற்றிய 1015 பாடல்களடங்கிய 'சுத்தானந்த கீர்த்தனாஞ்சலி' நூலை எடுத்து,

"இசைக்குயில் சத்தியபாமாவுக்கு"

- சுத்தானந்தபாரதி

என எழுதிக் கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்தார்! சத்தியபாமாவின் சங்கீத ஆற்றலுக்கும் ஆளுமைக்கும் கிடைத்த பெரும் விருது அது.

சத்தியபாமாவின் சகோதரிகளான ருக்மணி, அன்னலக்ஷ்மி, நாராயணி ஆகியோரும் வாய்ப்பாட்டுத் துறையில் வல்லவர்கள். திரிபுரசுந்தரி நடனக்கலையில் வித்தகி. ஜனகலக்ஷ்மி வீணையில் விற்பன்னர். இவ்வளவு

கலைத்திறமை மிக்க பிள்ளைகளைக் கொண்ட டபிள்யு. எம். குமாரசாமியின் இல்லம், ஓர் கலைக் கோவிலாகத் தானே விளங்க முடியும்?

கலைக் கோவிலாக விளங்கிய பிறந்த இல்லத்தின் ஓர் அங்கமாக விளங்கி, புகுந்த வீட்டுக்குச் சென்ற சத்தியபாமா, அதனையும் ஒரு கலைக் கோவிலாக்குவதற்குக் கொடுத்து வைத்தவர். மிகுந்த கலையார்வம் கொண்டவரும் அரசாங்கத்தில் பெரும் பதவி வகித்தவருமான இராஜலிங்கத்தை, 1959ல் திருமணம் செய்து கொண்டது இவருக்குக் கிடைத்த பேரதிர்ஷ்டம் என மகிழும் சத்தியபாமா தனது வளர்ச்சியை மேலும் தூண்டிவிட்டு வளர்த்தவர் அவரே எனப் பூரிப்படைகின்றார். அந்தப்பூரிப்பு நியாயமானதே; தமது மாமனார் குமாரசாமியைப் போலவே கலைத்தாகம் கொண்டு கலைஞர்களை ஊக்குவித்த பெரும் வள்ளலாக விளங்கியவர் திரு. இராஜலிங்கம் அவர்கள். பின்னாளில் தொழிலதிபராக விளங்கிய அவர், கம்பன் கழகம், இளங்கலைஞர் மன்றம், அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றம் என்பவற்றின் பிரதான தூண்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர்.

இராஜலிங்கம் - சத்யபாமா தம்பதியின் மனம் ஒன்றிய இல்லறத்துக்குச் சிறப்புச் சேர்க்க, குழந்தைச் செல்வங்கள் பிறந்தன. அவர்களைத் தமது கரங்களாலேயே பேணிப்பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டுமென்ற தாய்மைப் பொறுப்புணர்வு தலைதூக்கி நின்றதால் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டு, அவர்களுடன் கொஞ்சிக் குலவுவதிலும், கணவரைப் பேணிப் போஷிப்பதிலும் அதிக மகிழ்ச்சியைக் கண்டார்.

சத்தியபாமா எனப் பெற்றோர் நாமகரணஞ் செய்து விட்டதாலோ, அன்றி திரு. ராஜலிங்கம் அவர்களுக்கு இருந்த ஆன்மீக நாட்டாங் காரணமாகவோ - இத்தம்பதியருக்கு மகாபாரதத்திலும் கிருஷ்ணபகவான் மீதும் அளவிறந்த பற்று. பாரதக்கதையை பக்திபூர்வமாக சத்தியபாமா படித்த அன்றிரவு பிறந்த முதற்குழந்தைக்கு ஜனார்த்தனன் எனப் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தனர். அடுத்தவர் யது நந்தனன், மூன்றாவது பெண் குழந்தை - கிருஷ்ணப்பிரியா, கடைசி மகன் ரகு நந்தனன் - யாவும் கிருஷ்ண மயம்!

ஒருவர் பெற்றுக் கொண்ட கல்வியை, ஞானத்தை, இசையை மற்றவர்களுக்கு அளிப்பதில் தான் சம்பந்தப்பட்டவர் பெருமையும், ஆத்ம திருப்தியும் கொள்ள முடியும். அவ்வாறு வழங்கப்படும் ஞானம் அடுத்த தலைமுறைகளையும் சென்றடைந்து பெருமை சேர்க்கும்.

சத்தியபாமா அவர்களிடம் இசை பயின்று இன்று முன்னணிக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் ஜானகியோசப், தேவகி கிருஷ்ணப்பிரியா, கேதீஸ்வரி பகீரதன், நளினி பாஸ்கரன், அமுதா ரகு நந்தனன்..... இப்படிப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும். ஒரு தீபத்திலிருந்து எத்தனை தீபங்கள் ஏற்றப்பட்டுச் சுடர்

விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன. அப்பிரகாசப் பேரொளி கண்டு மூல தீபத்துக்கு எத்தனை பூரிப்பு! சத்தியபாமாவின் முகத்தில் அது எதிரொலிப்பதைக் காண முடிகின்றது.

இராஜலிங்கம் - சத்யபாமா தம்பதியின் அடுத்த தலைமுறையினரும் பரம்பரையாக இரத்தத்தில் கலந்துவிட்ட கலைப்பணியில் இன்று கொடி கட்டிப் பறக்கின்றனர். ரகு நந்தனன் சிறந்த மிருதங்க வித்துவானாகக் கச்சேரிகளுக்கு கலகலப்பு ஊட்டி வருகின்றார். மகள் கிருஷ்ணப்பிரியாவோ, "இசை வேள்வியின் ஆரம்ப நாளன்று, புதிய தலைமுறைப் பாடகி கிருஷ்ணப்பிரியா ஒன்றரை மணித்தியாலக் கச்சேரியை சபை மெச்சும்படி கச்சிதமாகச் செய்தார்... வாய்ப்பாட்டு வீணை, பரதநாட்டியம் முதலிய துறைகளில் அரங்கேற்றங் கண்ட கிருஷ்ணப்பிரியா இப்போது சென்னையில் நடைபெற்று வரும் இசை விழாவில், சுருதி லயா, நாரதகான சபை, வாணி மகால் ஆகிய மூன்று சபாக்களிலும் முழு நேரக் கச்சேரிகளை நிகழ்த்துகிறார்." (திரு. சோமகாந்தனின் 'நிகழ்வுகளும் நினைவுகளும்' நூலின் ஒரு பகுதி 21-12-1997)

'தாய் எட்டடி பாய்ந்தால், குட்டி 16 அடி பாயும்' என்ற பழமொழி இங்கே மெய்யாகி விட்டது.

இசைத்துறையில் ஏராளமான இளம்தலை முறையினரை ஈடுபடுத்தி அவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் 1997 ஜூன் மாசத்தில் கொழும்பில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள இளம் கர்நாடக இசைக்கலைஞர் சங்கத்தின் காப்பாளராக விளங்கும் 'இசைக்குயில்' சத்தியபாமா, தேகாரோக்கியத்துடன் வாழ்ந்து பல்லாண்டு பணிபுரியப் பாராட்டுக்கள்!

வசந்துகோக்லவாணி

கலாகுரி அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதன்

தலைவலகுக் கவிதை மெல்ல மெல்ல விலகி, மேடை பிரகாசமாகின்றது. பட்டாடை அணிந்த ஐம்பது பெண்கள், அவர்களுக்கு நடுநாயகமாக அருந்ததி; அவர்களின் பின்னிய சடைகளில் மணக்கும் மல்லிகைச் சரங்கள், நெற்றியில் பளிச்சிடும் குங்குமப் பொட்டு, முகங்களில் மந்தஹாசம், முறுவலிப்பு; ஒவ்வொருவரின் முன்னால் வீணை அமர்ந்திருக்கிறது.

ஆகா எத்தனை அழகு! என்ன அழகு! கைகளின் மெல்லிய விரல்கள் வீணைகளின் நரம்பில், ஏக காலத்தில் வருடி விளையாடுகின்றன. வகை வகையான ஸ்வரக்கோவைகள் - ராகங்கள் - மெட்டுகளில் சபையோரை மூழ்கடித்து.... அவர்கள் தம்மை மறந்து லயித்து...ஓ! அந்த இன்னிசையை - தேவகானத்தை முன்னர் ரசிகர்கள் என்றுமே, எங்குமே கேட்டதில்லை!

ஆஹா... ஆஹா.... அற்புதம்! ஆனந்தம்! ரசனையின் உச்ச வெளிப்பாட்டில் ரசிகர்களின் வாயிலிருந்து உள்ளங்குளிர்த் பாராட்டுக்கள்!.

ஐம்பது வீணைக்கலைஞர்களை, ஒரே நேரத்தில் மேடையில் அமர வைத்து, வீணை வாத்தியம் மூலம் புதுமையான ஒரு நிகழ்ச்சியை அமைக்க முடியும், அதற்கு கலா ரசிகர்களின் சிறந்த பாராட்டுக் கிடைக்கும் என்பதை - சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் நடந்த விழாவொன்றில் இப்புதுமையான நிகழ்ச்சி மூலம் நிரூபித்துக் காட்டியவர் அருந்ததி.

வசந்த காலத்தில், மாந்தளிர்களைக் கோதி, மகிழ்ந்து, குரல் எழுப்புகின்ற குயிலின் இனிமை, எமது செவிகளினூடாகச் சென்று, உயிரையும் தொட்டு உள்ளத்தில், புதிய சிலிர்ப்பையும், மகிழ்வையும் ஏற்படுத்தும். அருந்ததி இசைக்கின்ற பாடல்களிலும் அவ்வாறான இனிமையையும், கவர்ச்சியையும், புதுமையையும் கேட்டு ரசிக்க முடியும்.

முறைப்படி சாஸ்திரிய சங்கீதத்தையும், வாய்ப்பாட்டையும், வீணையையும் இளமையிலிருந்தே கற்றுக் கொண்ட அருந்ததி, அரைத்த மாவையே அரைத்துக் கொண்டிருப்பது போல அல்லாமல், தனது கற்பனை வளத்தால், மெருகூட்டி, நிகழ்ச்சிகளை அளிப்பவர். அதன் காரணமாக அவர் வழங்கும் வாய்ப்பாட்டு கச்சேரியாகட்டும், வீணை நிகழ்ச்சியாக இருக்கட்டும், நாட்டியங்களுக்கான இசைப் பாடல்களாக இருக்கட்டும் - எதிலுமே ஒரு புதுமை, கம்பீரம், இனிமை, கவர்ச்சி, கேட்போரைப் பிணிக் கும் தன்மைகளைக் கொண்டிருப்பவையாக அமைந்து, சபையோரைப் புளகாங்கிதமும் பூரிப்பும் கொள்ளச் செய்துவிடுகின்றன.

வானொலியைத் திறந்தால் இசை பற்றி, பாடல்களைப் பற்றி கம்பீரமான, மனதைத் தொடக்கூடிய பண்பான, வளமான குரலில் எத்தனை தெளிவான விளக்கங்கள். அதனைத் தொடர்ந்து, புதிய மெட்டுக்களில் அமைந்த அர்த்தமும் பொருத்தமுமான மெல்லிசைப் பாடல்கள், உள்ளத்தில் ஆத்மாவையே தட்டி எழுப்பும் பக்திப் பாடல்கள் - அருந்ததிக்கு கடவுள் அளித்த கொடை!

பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்களில், நாட்டிய இசை நாடகங்களில், 'கலாகுரி'யின் கரும்பணைய குரல் ஒலிக்காவிட்டால், அவை களை கட்டுவதேயில்லை என்ற நிலை. மேடையில் ஆடுபவர்களின் முகங்களில் மட்டுமல்ல, பின்னணியில் இருந்து அந்த ஆடல்களுக்கு மெருகேற்றுகின்ற அருந்ததியின் இசைப்பாடல்களின் குரலிலும் உணர்ச்சி பாவங்களைச் சித்தரிப்பதில் அவர் சிறந்த வித்தகியாக விளங்குகிறார்!

புகையிரத அதிபராக விளங்கிய காலஞ் சென்ற திரு. க. சிவசுப்ரமணியம் - வீரலஷ்மி ஆகியோருக்கு கனிஷ்ட புதல்வியாக 24-02-1946

அன்று பிறந்த அருந்ததி, தனது ஆரம்பக் கல்வியை, கொழும்பு இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும், கல்லூரிப் படிப்பை, யாழ்ப்பாணம் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலும் பயின்று, பட்டப்படிப்பை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றவர். இவர் பி.ஏ. (சிறப்பு) பட்டதாரி. படிக்கும் காலத்திலேயே, வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின் ஆசிரியர் தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி, வாய்ப்பாட்டிலும், வீணையிலும் டிப்ளோமாச் சான்றிதழ்களைப் பெற்றவர்.

மிக இளமவயதிலேயே இவரின் குடும்பத்தில் இசையும் நடனமும் இணைந்து விளையாடின. புகழ் பூத்த கலைஞர்களான அம்பிகா தாமோதரம், ஞானா குலேந்திரன் ஆகியோர் இவரின் மூத்த சகோதரிகள். இவரின் இளம் உள்ளத்தில் கலைஞானம் புகுந்து வளரக் கேட்கவா வேண்டும்? உறுதுணையாக வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருந்தது 'இசைக்கலை மன்றம்.' அங்கு பாட்டு, நடனம், வீணை எனப் பயின்றவர். தனது மூன்றாவது வயதில் பிஞ்சுக் கால்களால் மேடையில் நடனமாடிப் பாராட்டைப் பெற்றார். அதே வயதில் வானொலியின் 'ஓடி விளையாடு' பாட்டு நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்றுவதற்காக வானொலிக் கலைக்கூடத்திலும் கால் எடுத்து வைத்தார். அச்சுபநேரம், பின் நாட்களில் அங்கு அவரை, இசைத்தயாரிப்பாளர், நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர், இசைக்கட்டுப்பாட்டாளர், இசைத்துறைப் பணிப்பாளர், தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தும் ஏணியாக விளங்கப் போகிறதென்பதை, அக்குழந்தையுள்ளம் கற்பனையில் கூட எதிர்பார்த்திருக்காது!

இளம் வயதிலே ஏற்பட்ட கலையார்வத்தைத் தொடர்ந்து அதனை மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதற்காக, தனது பாடசாலைப் பருவத்திலேயே புகழ்பெற்ற கலைஞர்களிடம் கற்றுக் கொண்டார்.

இசைத்துறையில் இவருக்குக் குருவாக இருந்து கற்பித்தவர்கள் அம்பிகா தாமோதரம், ஞானா குலேந்திரன், கேரளாவைச் சேர்ந்த சங்கீத வித்துவான் அந்தனி மாஸ்டர், இசை மேதை மஹாராஜபுரம் சந்தானம் ஆகியோர்.

நடனத்துறையில், கயிலாயபிள்ளை மாஸ்டர், நர்த்தன வித்தகிகளான ஜயலக்ஷ்மி கந்தையா, பாலசுந்தரி பிராதலிங்கம், ஆகியோர் இவரின் ஆசான்கள்.

ஆந்திராவைச் சேர்ந்த செல்லி ராஜா, மற்றும் கல்யாண கிருஷ்ண பாகவதர் ஆகிய புகழ்மிக்க வீணை வித்வான்களிடம் வீணையை முறைப்படி கற்றுக் கொண்டவர்.

சங்கீதத்தில், சாஸ்திரீய இசை, சாஸ்திரீய வாத்திய இசை, மெல்லிசை, பக்திப் பாடல்கள் ஆகிய நான்கு துறைகளிலும் இலங்கை வானொலியின் குரல் பரீட்சை (Audition) யில் தேறிய ஒரே தமிழ்க் கலைஞர் என்ற தனித்துவமான பெருமை இவருக்கு உண்டு.

வங்கியியல் தொழிலில் கடமை புரிந்து கொண்டிருந்த அருந்ததியை, வானொலித்துறை தன்னோடிணைத்துக் கொண்டது.

தமிழை முத்தமிழ் என்பர். இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழில் முத்தாக விளங்குவது இசைக்கலை. பாவம், ராகம், லயம் ஆகியவை ஒன்றிணைந்த இன்னிசை, கேட்பவர்களுடைய மனத்தையும், உடம்பையும், பேச்சையும் கட்டுப்படுத்தி அவர்களின் இருப்பை மறந்து, பேரானந்தத்துக்கு இட்டுச் செல்லவல்லது. ஆன்மிகத்தின் உச்சத்தை எய்திய பக்தனைப் போலப் பரவசமெய்துவார்கள் இன்னிசையில் அமிழ்ந்தவர்கள். சங்கீதம் பக்தியோகத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாத அம்சம் என்பது இந்து ஞானிகள் அனுபவ பூர்வமாகக் கண்டறிந்த உண்மை. இறைவனே 'ஓம்' என்ற ஒலி வடிவினான நாதப்பிரம்மம் என்பர். தமிழ் இசையுடன் இணைந்து அர்ப்பணிக்கப் பெற்றால் அத்தமிழ்ப்பாட்டே இறைவனுக்குரிய அர்ச்சனையாகும் என்பர் சைவநாயன்மார்கள்.

"பண்ணென்ற அடியார்கள் குடியாக
மண்ணின்றி விண் கொடுக்கும் மணிகண்டன்"
"என்னாவன் இசையாணவன்" (ஞானசம்பந்தர்)

முதலிய தேவாரங்களின் அடிகள் இறைவனே இசைவடிவினன் என்பதை நிறுவுகின்றன.

இன்னிசையை ஒலிப்பதற்கு ஏழு சுரங்கள் அடிப்படையானவை. இச்சுரங்களின் பிறப்பிடமாக இறைவன் விளங்குகிறான் என்பதை திருநாவுக்கரசரின் தேவாரப் பாடலின் வரிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

"ஏழிசையாய், இசைப்பயனாய், இன்னமுதாய்..."
"பாட்டத்து இசையாகி நின்றாணை பக்தர் சித்தம் பரிவினியாணை...."

இசைக்கலை எளிதான சங்கதி அல்ல, அது இறைவனோடு கலந்த புனிதக்கலை. தெய்வீக அருள் பெற்றவர்களாலன்றி, எல்லோருக்கும் அது கைகூடாது. இசைக்கலை முழுமையாக வரப்பிரசாதமாகக் கைகூடி வரப்பெற்று, 'தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற பரந்ததும் அர்ப்பணிப்பானதுமான நோக்கத்துடன் இசைத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பணி புரிந்து வருபவர் ஸ்ரீமதி அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்கள். இவரின்

துணைவரான காலஞ்சென்ற வைத்தியகலாநிதி பொ.ஹீரங்கநாதன் அவர்கள் சிறந்த மனோ வைத்திய நிபுணராக இலங்கையிலும் தென்னாபிரிக்காவிலும் பணியாற்றியவர்.

‘கலாகுரி’ அருந்ததி அவர்கள், தமது இன்னிசை மூலம் ஆற்றிய பணிகள் இத்துறையில் பலர் மேம்பாடு எய்துவதற்கு உந்து சக்தியாக விளங்கியுள்ளது. பாரம்பரியப் பரத நாட்டிய இசைக்கு, இசைவுப் பொருத்தமுள்ள புதிதாகப் புனைந்த, பன்முகப்பட்ட, பல இசையுருப்படிகளை அளித்துப் புதுமெருகேற்றியவர். உலக அரங்கில் - தமிழர் வாழும் நாடுகளில் இவர் புனைந்தமைத்து வழங்கிய உருப்படிகள் - பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் முக்கிய இடத்தை வகித்து வருகின்றன. அருந்ததி, இந்நாட்டின் பல பகுதிகளிலுமுள்ள சங்கீத வித்வான்களின் ஆற்றல்களை தலைநகரிலும், மற்றும் நகரங்களிலும் வெளிப்படுத்துவதற்காக, பல இசை விழாக்களை ஏற்பாடு செய்வதில் முன்னணியில் நின்று செயலாற்றியவர். மேலும் 100 கர்நாடக இசை விற்பன்னர்களைக் கொண்ட தேசிய இசைக்குழுவை அமைத்து மேடையிலும் நிகழ்ச்சிகளை அளித்த போது மற்றவர் எவரும் துணியாத முயற்சியை புரிந்தவர் என இசையுலகின் ஏகோபித்த பாராட்டுதல்களையும் கலாரசிகர்களின் பேராதரவையும் பெருமகிழ்ச்சியையும் பெற்றவர்.

வீணையிலும், கர்நாடக இசையிலும் புகழ்பூத்த இசையாளராக விளங்கும் கலாகுரி அருந்ததி, தான் பெற்ற கலைஞானத்தை இளம் தலைமுறையினருக்கும் அள்ளி வழங்குவதில் முன்நிற்பவர். இதுவரை மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சிஷ்யர்களுக்கு வீணை வாத்தியத்தில் பயிற்சி அளித்துள்ளார். அவர்களில் பலர் இன்று முன்னணி வீணைக்கலைஞர்களாக விளங்குகின்றனர். இந்திய கலாசார நிலையத்தில் பகுதிநேர விரிவுரையாளராகவும் கலைப் பணிபுரிகின்ற இவரிடம் பல இனங்களையும் சேர்ந்த மாணவர்கள் இசை பயின்று வருகின்றனர். கர்நாடக சங்கீதத்தை சாஸ்திரீக முறைப்படி கற்றுக் கொள்வதில் உலகின் பல பகுதிகளிலும் இன்று பேரார்வம் தலையெடுத்துள்ளது. அதன் சிறப்பையும் ஆழத்தையும் உலகம் அறியத்துவங்கி விட்டது. களனியாப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைப் பீடத்தில், முன்னுறுக்கும் அதிகமான சிங்கள மாணவ - மாணவிகள் இவரிடம் அக்கறையுடன் கர்நாடக சங்கீதம் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சிங்கள மக்கள் மத்தியில் - அவர்கள் பாணியில் தலைசிறந்த பாடகராகப் பெரிதும் மதிக்கப்படுபவர், பல கௌரவப்பட்டங்களைச் சமந்து கொண்டுள்ள கலாகுரி பண்டிட் அமரதேவா. அவ்வாறானவர்களே நந்தாமாலினி, தயாரத்ன ரணதுங்க ஆகியோரும். இவர்களுக்கு இணையாகத்

தனது இசைத்திறமையை வெளிப்படுத்தி, சிங்கள இசை ஆர்வலர்கள் மத்தியிலும் கர்நாடக சங்கீதப் பெருமையை நிலைநாட்டியவர் அருந்ததி.

கர்நாடக இசையில் புதிய வண்ணக்கோலங்களைப் புதுமையாகப் புரிபவரான இவர், புகழ் பெற்ற சித்ரசேன - வஜிரா தம்பதியரின் கண்டிய நடனக்குழுவின் ஆட்டத்துக்குப் பொருந்துமாறு இசையுருப்படிகளைப் புதிதாகப் புனைந்து பாடிய போது, கண்டிய நாட்டியக்குழுவினரின் மென்மையான கைகள், அதற்கேற்ப நெளிந்து, வளைந்து.. குனிந்து, நிமிர்ந்து... அந்நிகழ்ச்சி ஒரு அழகுதக் கலவை எனப் பார்த்தோர் வியந்து பாராட்டினர்.

ஜோமனியைச் சேர்ந்த சந்தூர் வாத்தியக்கலைஞர் கலாநிதி பீசீவர்ஸ், பி.பி.சியின் இசைக்கலைஞர் மாக்மில்லன், சாம்பியா நாட்டின் இசைக்கலைஞர் மெரெசா ஆகிய உலகக் கலைஞர்கள் பங்குபற்றிய அரங்குகளில், அதே சந்தர்ப்பங்களில் அருந்ததி தமது இசைத்திறமையை வெளிப்படுத்தி கர்நாடக சங்கீதத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டியுள்ளார்.

உலக அரங்கில் இவரின் இனிய குரலிலான இசை நிகழ்ச்சிகள் பத்துக்கும் மேற்பட்ட வானொலி நிலையங்களிலும், தொலைக்காட்சிகளிலும் நிகழ்த்தப் பெற்றுள்ளன. இவரின் இசைக்கச்சேரிகள், வீணைக்கச்சேரிகள், சிறுவர் பாடல்கள், நாட்டியப் பாடல்கள் முதலியவை ஒலிப்பேழைகளாகவும், இறுவட்டுக்களாகவும், இலங்கை, அவுஸ்திரேலியா, நோர்வே நாடுகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆசிய இசைகளைக் கொண்டு இவர் அமைத்த இசைப்பாட்டுருப்படிகளைக் கொண்ட ஆசிய - ஆபிரிக்க எல்.பி.அல்பம், சாம்பியா லுசாக்காவில் வெளியாகியுள்ளது. இலங்கை வானொலியின் பவள விழாவையொட்டி, வானொலியில் ஒலிப்பரப்பாகி, நேயர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்ற கூத்துகள், மெல்லிசைப்பாடல்கள், குறுநாடகங்கள், பக்திப்பாடல்கள் முதலியன இவரின் முயற்சியால் 10 இறுவட்டுக்களாக வெளியிடப்பெற்றன.

இலங்கையின் கலாசாரத் தூதுவராக, உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று எமது இசை-கலாசாரப் பெருமைகளை வெளிப்படுத்திய அருந்ததி, தென்னாபிரிக்கா மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளில் இலங்கையை முதன் முதலாக அறிமுகப்படுத்திய பெருமைக்குரிய கலைஞர்.

1987ல் மலேசியாவில் நடைபெற்ற ஆறாவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, தமது இசைக்கச்சேரி மூலம் மாநாட்டைச் சிறக்கச் செய்தவர்.

1991லும் 1993லும் தென்னாபிரிக்காவில் நடந்த இசை விழாவில் இலங்கை சார்பாகக் கலந்து கொண்டு இசை நிகழ்ச்சியை நிகழ்த்தினார்.

1993ல், தமிழ்நாடு திருவையாறில் நடைபெற்ற தியாகப்பிரம்ம இசை மகோற்சவத்தில் இலங்கையின் அரசுப் பிரதிநிதியாக பங்கு பற்றி தமது இசைத்திறமையை அதில் பங்குபற்றிய இசைமேதைகளே மெச்சும்படி, கச்சேரி நிகழ்த்திய அரிய வாய்ப்பு அருந்ததிக்கு கிடைத்தது. அதே ஆண்டு டிசம்பர் மாசத்தில் சென்னையில், இந்திய நுண்கலைக்கழகம் நடத்திய இசைவிழாவிலும் பங்கேற்று கச்சேரி புரியும் வாய்ப்பு இவருக்கே கிட்டிற்று.

1995ல் தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற, எட்டாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிலும் பங்கேற்றார்.

1995ல் அவுஸ்திரேலிய சிட்னி நகரில் நடைபெற்ற நாட்டிய அரங்கேற்றத்தைத் தன் நாட்டியப் பாடல்களால் சிறப்பிக்கச் சென்ற இவருக்கு, சிட்னி, மெல்போன் நகரங்களில் வாய்ப்பாட்டுக் கச்சேரி, வீணைக்கச்சேரிகளைப் புரியும் சந்தர்ப்பங்களும் கிடைத்தன.

1995ல் யப்பான், டோக்கியோ நகரில் நடைபெற்ற புலமை உரிமைப் பதிவுக் கருத்தரங்கிலும், சர்வதேச சங்கீத விற்பன்னர்கள் சம்மேளனத்தின் கருத்தரங்கிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

1997ல் ஐக்கிய ராச்சியத்தின் ஒக்ஸ்போட் நகரில் நடந்த 'கலையும் தொடர்பாடலும்' பற்றிய சர்வதேச மாநாட்டில் பங்கேற்று "இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வரலாறு" என்ற கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

1999ல் இலங்கையின் சுதந்திரப் பொன் விழாவுக்காக, சுதந்திரத்துக்காக நடைபெற்ற போராட்டங்களைச் சித்தரிக்கும் 'ஜன்மபூமி' என்ற நாட்டிய இசை நாடகத்துக்கான இசை உருப்படிகளைத் தயாரித்தவர் அருந்ததியே! இதில் 300 நடனக் கலைஞர்கள் பங்குபற்றினர்.

சீனாவில் ஷாங்கை நகரில் நடைபெற்ற ஆசிய சங்கீத விழாவில், இலங்கையின் கலைத்திறமையை அரங்கேற்றி விருதுகளை வென்றதுடன், கஸ்கிஸ்தானில் நடந்த 'ஆசியக்குரல் திருவிழா' நிகழ்ச்சியிலும் இலங்கையின் பெருமையை நிலைநாட்டிய முன்னோடி இவர்.

இசைத்துறை வளர்ச்சிக்கும் வானொலித்துறை வளர்ச்சிக்கும் 45 ஆண்டுகளாக அரும்பணிபுரிந்த இவருக்கு எத்தனை பாராட்டுக்கள், கௌரவங்கள், பட்டங்கள் சூட்டினாலும் அவற்றிற்கு முற்று முழுதும் தகுதியானவர் இவர்.

'கலாகுரி' தேசிய விருது (1989), அடிப்படை சங்கீத நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்கான யப்பான் விருது (1975), சொண்டா சர்வதேசப் பெண்களமைப்பின் சாதனைப் பெண்மணி விருது (1989), வானொலியின் சிறந்த அளிக்கையாளர் விருது (1995), இன்னிசைக்கலாநிதி (1972), சங்கீத கலாநிதி (1992), 'கலைச் செம்மல்' (1993), இசைஞான கலாநிதி (1995), விஸ்வப்பிரசாதினி (1996), சங்கீத சிரோன்மணி (1996), இங்கிலாந்திலுள்ள கேம்பிறிட்ஜ் நிலையத்தின் திறமைக்கான ஆணைப்பத்திரம் - Decree of Merit (1996) சார்க் அமைப்பு வழங்கிய திறமையான பெண்மணி (2002) எனப் பல விருதுகளைப் பெற்ற, திருமதி அருந்ததியின் பெயர் சர்வதேசச் சாதனையாளர் வரலாற்று அகராதியின் 25வது பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது மிகப் பெருமைக்குரிய விஷயமாகும்.

தென்னாபிரிக்கா டர்பன் நகரில் நடந்த உலகச் சைவப்பேரவை மாநாடு (1996) யப்பான் டோக்கியோவில் நடைபெற்ற சர்வதேசக் கருத்தரங்கு (1997), மலேசியாவில் பயிற்சிப்பட்டறை செயலம்வுகளை நடத்துவதற்காக அழைக்கப்பட்டமை (1998) நோர்வேயில் நடைபெற்ற சர்வதேச சங்கீதக் கருத்தரங்கு (1999) ஷாங்கையில் நடைபெற்ற ஆசியச் சங்கீதவிழா (1999 & 2000) கோலாலம்பூரில் இசைநிகழ்ச்சி (2000) ஆகிய மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், விழாக்களில் பங்குபற்றி தமது அறிவாற்றலையும் அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தன்னம்பிக்கை, இடைவிடாத முயற்சி, எந்தச் சவால்களுக்கும் முகம் கொடுக்கும் துணிவு, பிறரை மதித்து நடத்தல், பணிவு, இன்முகத்துடன் இனிய குரலில் சாந்தமாகப் பழகும் பாங்கு முதலியவற்றை அணிகலனாகப் பூண்டுள்ள திருமதி அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதன், இப்பொழுது இலங்கை கலைக்கழக நிர்வாக உறுப்பினர்; அதன் கீழ் இயங்கும் இசை - நடனக்குழுவின் தலைவர்; சர்வதேச இளைஞர் சம்மேளன இயக்குனர் குழு உறுப்பினர்; யப்பான் தூதரகத்தின் 'புங்கா' வருடாந்தப் பரிசுத் தேர்வாளர் குழு உறுப்பினர்; டவர் மண்டப அரங்க நிறுவனத்தின் மதியுரைக்குழு உறுப்பினர்; ஷாங்கை ஆசிய இசைவிழா நடுவர்; 'யூனெஸ்கோ' தேசியக்குழு (2003) மற்றும் பல நிறுவனங்களின் பொறுப்பான பதவிகளை ஏற்று, கலை வளர்ச்சிக்காக ஆற்றும் பணிகள் காலத்தால் மறக்கப்பட முடியாதவை.

நடனக்கலையரசி

கலாகுரி வாசுகி ஜெகதீஸ்வரன்

கிழக்கு வானில் வண்ணக்கோலங்கள். செங்கதிரோன் அங்கெழுந்து தவழ்வதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறான். எங்கும் உற்சாகம்! புள்ளினங்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவார்க்குரல் எழுப்பி, கைதட்டி ஆனந்திப்பது போல சிறகடிக்கின்றன. பசுக்கள் அக்குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்க அழைப்பது போலக் குரல் எழுப்புகின்றன. போதவிழ்ந்த மலர்களின் நறுமணம் இல்லங்களில் எழும் ஊதுவத்தி மணத்துடன் இணைந்து..... என்ன மனோரம்மியமான சூழல்!

மாதா கோவில் மணி இனிய நாதத்தை ஒலிக்கிறது.

பன்சலைகளில் எழும் பிரித்தொலி காற்றில் பக்தியைக் கலக்கிறது.

பள்ளிவாசல்களில் இருந்து புனித தொழுகைக்கான பாங்கொலி அழைக்கிறது.

ஆலயங்களில் சுப்பிரபாதமும் திருப்பள்ளி எழுச்சியும் மனதைத் தொடும் இசையோடு எழுந்து காற்றையும் புனிதப்படுத்துகின்றன.

மஞ்சள் தேய்த்துக் குளித்த பெண்கள், தலை துவட்டி வாரி முடிந்து நெற்றியில் பொட்டிட்டு வீட்டு முற்றத்தை மெழுகிக் கோலமிட்டு.....

எத்தனை மனோரம்மியமான அதிகாலைக் காட்சி!

ஆம் - உஷாக்காலம் எவ்வளவு அழகானது. இனிமையானது. மனதில் புனிதத்தையும் புத்துணர்வையும் ஏற்படுத்துவது.

விடியற்கால உஷா நேரத்தின் ரம்மியத்தை, அழகிய நடனப் பெண்ணுக்கே உவமையாகக் கூற முடியும் என இருக்கு வேத ஸ்லோகம் ஒன்று ரசித்து ஆனந்திக்கிறது. பழையமையான வேதங்களில், முதலிடம் வகிப்பது இருக்கு வேதமே. நமது முற்கால முனிவர்களே இயற்கையோடிணைந்த இந்நடனத்தில் என்ன மாதிரி லயித்துப் போனார்கள்.

கலாகுரி வாசுகி ஜெகதீஸ்வரன் அளித்த தனி நடனங்களுஞ் சரி, அவர் இப்போது தயாரித்தளிக்கும் நடனங்கள், இசை நாட்டியங்களுஞ்சரி, உஷாக்காலப் பெண்ணைத் தரிசித்த மகிழ்ச்சி அனுபவத்தில் லயிக்கச் செய்வனவே!

சிவப்புக் கம்பளிப் போர்வைக் குவியலைத் தனது பிஞ்சுக் கால்களால் சிறிது சிறிதாக உதைத்துத் தள்ளிக் கொண்டு, நித்திரைச் சோம்பலை முறித்துக் கொண்டே எழுகின்ற அழகுக் குழந்தையைப் போலச் சூரியன் தலையைத் தூக்கிப் பார்க்கிற போது, அவனின் மென்மையான, மஞ்சளான காலைக் கிரணங்கள் பூமிய் தாயின் உடலை வருடுவதும், அதில் அவள் மயங்கி நெளிவதும் எத்தனை அழகு! அக்கிரணங்களில் ஒன்று க்டல் நீரிலும் தெறிக்கிறது. கடலுக்குத் தான் எத்தனை சிலிர்ப்பு! அந்தச் சிலிர்ப்பில் சிரித்துக் குலுங்கி..... பட்டுத் தெறித்த கதிரினால், பலவித வர்ணங்கள் ஒளி விடுமே. அதனைப் போன்றது தான் நடனக்கலை!

அளிக்கைக் கலைகளில், நடனக்கலை மறக்க முடியாத அழகையும், மகிழ்ச்சியையும் பக்தியையும் ஏற்படுத்துவது. நாட்டியக்கலை புராதனமானதும் புனிதம் கொண்டதுமாகும். இந்தியாவிலுள்ள எல்லாக் கலைகளுக்கும் மூலமும் வேருமாக பரத நாட்டியக்கலையே விளங்குகிறது. இக்கலைக்கு உணர்ச்சியும், உற்சாகமும், உதராணமும் சிவனிடமிருந்தே தோன்றுவன என்பர், பரதநாட்டியக்கலைக்கு மிகப் பழையமையான நாட்டிய சாஸ்திர நூலினை அருளிய பரதமுனிவர். சிவம் என்றால் மங்களகரமானது. ஆனந்தத்தைத் தருவது. நாட்டியமும் அவ்வாறானதே. உள்ளத்திலே தன்னை மறந்த மிக ஆழ்ந்த பேரானந்தத்தை ஊட்டும் சாதனமாக இத் தெய்வீகக்கலை விளங்குகிறது. இந்து மக்கள், நடனத்தை ஆனந்த வடிவமாகக் கருதுகின்றனர். அதனாலே தான் நடராஜஸ்ப் பெருமானின்

நடனத்தை ஆனந்த தாண்டவம் என மகிழ்ந்து கொண்டாடுகின்றனர். இறைவனின் திருக்கூத்து - இதுவே உலகில் எல்லா அசைவுக்கும் காரணம்.

எங்கும் திருமேனி, எங்குஞ்சிவசக்தி
எங்கும் சிதம்பரம், எங்கும் திருநட்டம்
எங்கும் சிவமாயிருத்தலால் எங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட்டுடன் விளையாட்டே!

~ (திருமந்திரம் 2722)

நடனம் என்பது வாழ்க்கையின் தத்துவம். ஒரு தெய்வீக அனுபவ வெளிப்பாடு. இது எவரும் எளிதில் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பாடமல்ல, கலை பிறரிடமிருந்து தோன்றுவதல்ல, தன்னில் இயல்பாகவே தோன்ற வேண்டும். இத்துறையில் ஈடுபட்டுப் புகழடைவதற்கு வெறும் பயிற்சி மட்டும் காணாது. பிறக்கும் போதே அதற்கென இறைவன் தலையில் எழுதியிருக்க வேண்டும். அதற்கான புண்ணியஞ் செய்திருக்க வேண்டும். வாசகியின் பெற்றோர் புண்ணியஞ் செய்தது மட்டுமன்றி, கலைத்துறைக்கென்றே தம்மை அர்ப்பணித்தமை காரணமாகவே, வாசகியின் உடலில் ஓடும் இரத்தத்தில் மட்டுமல்லாமல், நாட்டியத்தைத் தோற்றுவிக்கிற உணர்ச்சியிலும் கலையார்வம் மிகுந்து பரவியுள்ளது.

புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமோ?

புகழ் பெற்ற மூத்த இசை விற்பன்னராக மதிக்கப்படும் 'கலாபூஷணம்' 'கலாமான்ய' திரு. க. சண்முகம்பிள்ளை அவர்களுக்கும், காலஞ்சென்ற 'நர்த்தன வாரிதி' விஜயலக்ஷ்மி அவர்களுக்கும் கனிஷ்ட மகளாக 19-3-1957 அன்று, கொழும்பில் பிறந்த வாசகி, மழலை மொழி மாறுவதற்கு முன்பே நாட்டியமாடத் துவங்கி விட்டார்! பிரபல நர்த்தகியாக விளங்கிய அவரின் தாயாரிடம் தனது மூன்றாவது வயதிலேயே பாவம், ராகம், தாளம் ஆகிய அம்சங்களடங்கிய நடனத்தைப் பயிலத் துவங்கி விட்டார். இலங்கையில் தனது கல்விப் பயிற்சியை முடித்த பின்னர், நாட்டியக்கலையின் பல்வேறு வடிவங்களையும் கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வத்தினால் தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற நடனக்கலை விற்பன்னர்களான, நாட்டியத்தின் வளர்ச்சிக் களமாக நூற்றாண்டுகளாக விளங்கும் தஞ்சாவூரின் ஸ்ரீமதி ஜெகதாம்பாள், மற்றும் பத்மஸ்ரீ அடையார் லக்ஷ்மணன், சாந்தா தனஞ்சயன், கலைமாமணி இராஜரத்தினம்பிள்ளை முதலியோரைக் குருவாகக் கொண்டு, தனது நடன ஆற்றலை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டார். இவரின் திறமைக்குச் சான்றாகப் 'பரதகுடாமணி' நடனத்திலும் நாட்டுவாங்கத்திலும் டிப்ளோமா ஆகிய ஈன்றிதழ்கள் இவருக்கு அளிக்கப் பெற்றன.

இவரின் நாட்டிய அரங்கேற்றம் 1976ஆம் ஆண்டு, கொழும்பில் அரங்கேறிய போது, இலங்கையின் கலைவானிலே புதியதொரு நம்பிக்கை நட்சத்திரம் ஒளி வீசிப் பிரகாசிக்கத் துவங்கியது! நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளென்றால், வாசகியே வேண்டும் என ரசிகர்கள் வலிந்து அழைக்கும் அளவுக்கு அவர் பார்ப்பவர்களைக் கவர்ந்து விட்டார். வாசகியின் அற்புத நடனக்கலையின் பல்வேறு பரிமாணங்களிலும் லயித்து தம்மை மறந்து, ஒருவித யோக நிலைக்கு ஆட்பட்டு விடுவது ரசிகர்களின் வழக்கமாகி விட்டது!

"நாட்டியம் எல்லோருக்கும் இன்பமளிக்கும் கலையாக மாறும் போது, அதனிடம் தெய்வத்தன்மை ஏற்படுகின்றது... நாட்டியம் ஏனைய கலைகளை ஒன்றிணைக்கும் பாலம். சித்திரத்துக்கு வர்ணம் பூசுவர், வர்ணத்தையும் அழகையுமே நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பார். சிற்பக்கலை நிபுணர், அழகான வடிவம் உருவாகுவதையே இலட்சியமாகக் கொண்டிருப்பார். நடிக்கரோ வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பைத் தோற்றுவிப்பார். இசைவாணர்களும் கவிஞர்களும் பாடலின் தன்மையைக் கவனிப்பர். உடலையும் ஆன்மாவையும் அர்ப்பணஞ் செய்து மேற்குறிப்பிட்ட தன்மைகள் ஒரு நாட்டியக்காரரிடம் இருக்குமாயின் அவரே நடராஜ தத்துவத்தின் உணர்வு ஆகிவிடுகிறார்.

இறைவனின் அங்கங்களாக, அங்கங்களின் அசைவுகளாக, உலகம் இயங்குவதாக விவரிக்கின்றனர்... சிவமே சாத்வீகத்தின் உண்மை உணர்வின் ரஸமாகி விடுகிறது. சிவனிடம் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்கின்றன. அவனிடமிருந்தே எல்லாம் தெய்வீக உணர்வுடன் தோன்றுகின்றன. இதுவே நாட்டியம்" என தெய்வீகக் கலையான நாட்டியத்தைப் பற்றி விளக்கமளிப்பார் நாட்டிய மேதையும் 'கலாஷெத்திர' கலைக்கூடத்தை ஆரம்பித்து அதன் மூலமாக பல நூற்றுக்கணக்கான நாட்டிய மணிகளை உருவாக்கியவருமான ஸ்ரீமதி ருக்மணிதேவி.

திருமதி வாசகியின் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் இத்தன்மைகள் அனைத்தும் கொண்டிருப்பதாலும், தமது இக்கலையை இறைவனில் மனம் ஒன்றி, அவருக்கே சமர்ப்பணமாக்குவதாலுமே, நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்பவர்கள், அதில் லயித்து, மெய்மறந்து யோக நிலைக்கு உள்ளாகின்றனர்.

வாசகி தான் மட்டுமே பங்கு பற்றிய பல தனி நிகழ்ச்சிகளை இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், பல தடவைகளில், மேடைகளிலும், தொலைக்காட்சிகளிலும் அளித்து மிகவும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளார். இவரின் புகழ் வெளிநாடுகளுக்கும் பரவியதால், அந்நாடுகளிலுள்ள கலை ஆர்வலர்கள், தாம் வாழ்கின்ற நகரங்களுக்கும் விஜயஞ் செய்து நிகழ்ச்சிகளை நடத்துமாறு அழைத்தனர். பங்களாதேஷ், கனடா, மலேசியா,

தென்னாபிரிக்கா முதலிய நாடுகளிலும் மற்றும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள சென்னை, பங்களூர், சிதம்பரம், புட்டபர்த்தி முதலான நகரங்களிலும் இவரின் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளன.

1985ஆம் ஆண்டில் பங்களாதேஷ் டாக்கா நகரில் நடைபெற்ற தென்னாசியப் பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான அமைப்பின் (SARC) மாநாட்டில், நடன நிகழ்ச்சியை அளிக்கும் அபூர்வ வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது.

1986ம் ஆண்டில், கனடா நாட்டின் வங்குவர் நகரில் நடைபெற்ற ஹீஎக்ஸ்போ, (EXPO) கண்காட்சியில் நடைபெற்ற இவரின் நிகழ்ச்சியைப் பார்த்து, மொழி தெரியாதவர்கள் கூட வியந்து பாராட்டினர். கனடாவிலுள்ள கல்காரி, ரொறன்ரோ நகரங்களில் உள்ள தமிழர் அமைப்புக்களும் இவரது நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி மகிழ்ந்தன.

ஆறாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, மலேசியத் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் 1986ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற போது, தமிழர் தம் பாரம்பரியக் கலையான பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சியை நடத்திப் பெருமை சேர்த்தவர் வாசுகி.

அன்றுஞ் சரி, இன்றுஞ் சரி, இலங்கை அரசாங்கத்தின் சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டங்கள், கலாசார அமைச்சின் அரச சாகித்திய விழாக்களைச் சிறக்கச் செய்வது, வாசுகியின் நாட்டியக் கோலங்களே!

பரதக்கலை மூலம் பல நுட்பங்களை வெளிப்படுத்திப் புகழீட்டிய வாசுகி, தான் பெற்ற கலையை வளர்ப்பதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் மிகுந்த பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். இவரது தலைமையில் இலங்கும் வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடிய வெள்ளவத்தையில் இயங்கும் கலைக்கூடமான நாட்டிய கலா மந்திர், பரத நாட்டியத்துறையில் பல நூற்றுக்கணக்கான முன்னணித் தாரகைகளை உருவாக்கியுள்ளது. மருதானையில் இயங்கி வரும் 'சரசுவிபாய' கலை நிறுவனத்திலும், பம்பலப்பிட்டி திருக்குடும்ப மகளிர் கல்லூரியிலும், சமூக, இன வேறுபாடுகளின்றி அநேக மாணவிகள் இவரிடம் பரதநாட்டியம் பயின்று வருகின்றனர்.

அர்ப்பணிப்புள்ளங் கொண்ட ஒரு உண்மையான கலைஞனுக்கு, அது பற்றிய சிந்தனையன்றி, வேறு விஷயங்களில் மனம் ஈடுபடாது. தான் ஈடுபட்டுள்ள கலைத்துறையில் புதிது புதிதாக எதனைப் புரியலாம் என மனம் சுற்றிச் சுழன்றபடி இருக்கும். அவ்வாறான கலைஞரே திருமதி. வாசுகி ஜெகதீஸ்வரன். ஆழமான கிணற்றிலிருந்து, புதிய நீர் ஊற்றுக்கள் தோன்றுவது போல, புதிய எண்ணங்களும் அபிலாஷைகளும், புதுமைக் கற்பனையாற்றலை வெளிப்படுத்தும் வேட்கையும் அவரிடம் மிகுந்திருக்கின்றன. மேடைகளில், இவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்காகப் பல

நாட்டிய நாடகங்களைத் தயாரித்துத் தாமே நெறிப்படுத்தி, கலைவடிவில் உருப்படுத்தியுள்ளார். இவை அனைத்துமே அவரின் ஆற்றல்களையும் ஆளுமையையும் நிறுவியதுடன் அவை கலை ஆர்வலர்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டன. அவ்வாறான நாட்டிய நாடகங்களில் சில - சக்தி, கிருஷ்ணாமிர்தம், நடேஷ்வர அஞ்சலி, ஏழுவகைத் தாண்டவம், திருநாவுக்கரசர், சித்திரைப்பெண், அஷ்டலக்ஷ்மி, நவசக்தி, வசந்தோற்சவம், சிற்பியின் கனவு, சகுந்தலை, நளதமயந்தி, மீனாட்சி கல்யாணம், தைத்திருநாள், தீபாவளி வந்தது, மனிதனின் ஏழு பருவங்கள், சாவித்திரி, கண்ணகி, சாந்தசொருபி, தமிழ் அன்னைக்கு அணிகலன்கள், சிவதரிசனம். வானவில்லின் வண்ணங்கள் ஏழு என்பர். ஆனால், பரத நாட்டியக்கலை வானில், சிறகடித்துப் புகழ்பரப்பும் வாசுகி அளித்த கலைக் கோலங்களோ 500க்கும் மேற்பட்டவை!

உலகச்சைவப் பேரவை ஆதரவில் தென்னாபிரிக்க டர்பன் நகரில் நடைபெற்ற, ஐந்தாவது சர்வதேச சைவமாநாட்டில், தமது மாணவிகளில் ஒரு பகுதியினரைக் கொண்ட நாட்டிய நிகழ்ச்சியொன்றைத் தாமே நெறிப்படுத்தி தயாரித்தளித்து, அம்மாநாட்டில் பங்கேற்ற பிரதிநிதிகளின் ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்றார்.

1999இல் இலங்கை அரசாங்கம் கொண்டாடிய சுதந்திரப் பொன்விழா நிகழ்ச்சியில், இலங்கை அரசியல் விடுதலைக்காக நடைபெற்ற போராட்டங்களைச் சித்தரிக்கும் 'ஜன்மபூமி' என்னும் நாட்டிய நாடகத்தை, தமது சிஷ்யைகளைக் கொண்டு மேடையேற்றி பார்வையாளர்களின் அபாரமான வாழ்த்துக்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

உலகச் சைவமக்களின் ஒப்பிலாச் சிவத்தலமாக விளங்குவது சிதம்பரம். கோவில் என்றால் அது சிதம்பரத்தையே குறிக்கும். அங்கு ஆனந்த தாண்டவக் கோலத்தில் அழகே உருவாக விளங்குபவர் நடராஜப்பெருமான். அப்புண்ணிய பூமியில் எழிற்கோலத்திலமர்ந்திருந்து, அருள்பாலித்து வரும் பெருமானின் சந்நிதியில் தனது நெறிப்படுத்தலிலும், நட்டுவாங்கத்திலுமான நாட்டிய நிகழ்ச்சி ஒன்றை நிகழ்த்தி அவனின் அருளுக்கு ஆளாக வேண்டுமேன்பது வாசுகியின் நீண்ட நாட் கனவு, 1998 பெப்ரவரி மாதச் சிவராத்திரி விழாவில் நிஜமாகியது! இந்தியப் பின்னணிக்கலைஞர்களின் வாத்திய உதவியுடன், இவரின் பதினொரு மாணவிகள், நடராஜப் பெருமானின் பல்வகை நாட்டியக் கோலங்களைச் சித்தரித்துக் காட்டிய போது நெறிப்படுத்தியவர் பங்கு பற்றிய மாணவிகள், பக்தர்கள் முதலியோரின் உள்ளங்களில் எத்தனை பரவசம்!

வேதங்களுக்கு விளக்கமளித்து உபதேசித்த வியாச மாமுனிவர் முதல் இவ்வுலகிற் தோன்றிய அத்தனை மகான்களையும் நினைவு கூர்ந்து பூஜிக்கும் புனித நாள் 'குருபூர்ணிமா' தினம். 2001ஆம் ஆண்டின் குருபூர்ணிமா தினம், பக்தி பூர்வமாக ஆந்திராவிலுள்ள புனித தலமாகிய புட்டபர்த்தி நகரின் சத்திய சாயிபாபா பிரசாந்தி நிலையத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட வேளையில், கிருஷ்ண பகவானின் வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் நாட்டிய நிகழ்ச்சியை அளித்துப் பகவானின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றவர் வாசுகி.

தமது கலைப்பணி மூலம் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்து வரும் திருமதி. வாசுகி ஜெகதீஸ்வரன், ரசிகர்களின் புகழைச் சுமந்து நிற்பதோடு, அரசாங்கம் மற்றும் அமைப்புகள் அளித்த கௌரவங்கள், விருதுகளையும் தாங்கியவராக மிளிகின்றார்.

கலைத்துறைக்கென இலங்கை அரசாங்கம் வழங்கிவரும் அதிஉயர் விருதான 'கலாகுரி' கௌரவப்பட்டம் அரசாங்கத்தினால் 1999ஆம் ஆண்டு இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து கலாசார தமிழ் விவகார அமைச்சு, 'பரத பூஷண திலகம்' பட்டத்தை அளித்து கௌரவம் சேர்த்துக் கொண்டது. உலக இந்து விஷ்வ பரிஷத் அமைப்பு 'நாத்தன நாயகி' பட்டத்தை இவருக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தது. முன்னை நாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா 'நடனக்கலையரசி' பட்டத்தைச் சூட்டிக் கௌரவித்துள்ளார். பரதக்கலைக்கு இவர் புரிந்த சேவைகளைப் பாராட்டி, இலங்கை அரசாங்கத்தின் கலாசார, சமய விவகார அமைச்சு 1994ஆம் ஆண்டு 'கலைச் செம்மல்' என இவரைக் கௌரவித்தது. யப்பான் ஷொடாகன் கராதே மொயின் டாட்யோ என்னும் அமைப்பு 1994ல் கலாநிதிப் பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கித் தன்னை கௌரவித்துக் கொண்டது. 1997ல், பரதநாட்டியத்துறைக்கு இவர் புரிந்த சேவைக்காக, யப்பான் இலங்கை நட்புறவுக் கலாசார நிதியம் 'புங்கா' பரிசை வழங்கியது. 'இரத்தின தீபம்' என்னும் பட்டத்தை மலையகப் பண்பாட்டுச் சங்கம் 1998ல் இவருக்கு அளித்துப் பாராட்டியது.

தென்னாசிய ஒத்துழைப்புக்கான கூட்டமைப்பின் பெண்கள் சங்கம், பரதக்கலை விருத்திக்காக இவர் புரிந்துள்ள சேவையைப் பாராட்டி, சென்ற ஆண்டில் கௌரவித்தது. இலங்கைக் கலைக் கழகத்தின் நாட்டியக்குழு உறுப்பினராகத் தொண்டாற்றி வரும் வாசுகி, வாழ்க்கையிலிருந்து பெறப்பட்டதே கலைகள், வாழ்க்கையைக் கொடுப்பதும் கலைகளே என்ற சிந்தனையோடு பணியாற்றி வருபவர்.

"எந்தத் துறையாயிருந்தாலும் - நடனமோ, சங்கீதமோ எதுவானாலும், பயிலும் பொழுது அதன் நுணுக்கங்களையும், சாஸ்திரீயத்தையும் நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அர்ப்பணிப்போடும், பயபக்தியோடும் பயில வேண்டும். நுனிப்புல் மேய்வது போலன்றி, சிரத்தையுடன் செயற்படத் தெரியவேண்டும். கலைக்கு குரு பக்தி மிக அவசியமானது. இவற்றைச் சரியான முறையில் பின்பற்றினால், எத்துறையிலும் சிறந்து விளங்க முடியும். தனக்கெனச் சிறந்த முறையில் ஒரு நிரந்தர முத்திரையைப் பதித்துக் கொள்ளலாம்" என்பது, பல்லாண்டு அனுபவசாலியாக விளங்கும் கலாகுரி திருமதி வாசுகி ஜெகதீஸ்வரன் அவர்களின் உறுதியான கருத்து.

வானொலிக்குயில்

திருமதி இராஜேஸ்வரி சண்முகம்

நடிப்புக்கே இலக்கணமான நடிப்பின் சிகரத்தின் முகம் மட்டுமல்ல நகுமுடே நடிக்கும். தான் நடிக்கும் பாத்திரத்துக்கான தமிழை, ஏற்றி இறக்கி அட்சரம் தவறாமல் தெளிவாகப் பேசுவதில் பேச்சாற்றல் கொண்டவர் சிம்மக்குரலோன், ஆற்றலும் திறமையும் மிக்க நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேஷன் "இலங்கை வானொலியில் நீதான் பொம்பளை சிவாஜியாமே" என்று தன் சிம்மக்குரலில் கேட்டபோது, நடிப்பே சிறிதும் தலைகாட்டாத அந்த உண்மையான உச்சநிலைப் பாராட்டைக் கேட்ட இந்த வானொலிக்குயிலின் உள்ளமெல்லாம் சிலிர்த்தது. செவிகள் இந்த இனிப்பான செய்தியைக் கேட்டு புளகாங்கிதமடைந்தன. ஆம்; நடிப்புச்சக்கரவர்த்தி சிவாஜி, இராஜேஸ்வரி சண்முகத்தின் குரலை வானொலியில் கேட்டு, இவரின் ரசிகராக விளங்கியவர். அவர் கொழும்புக்கு வந்திருந்த போது, இவரைச் சந்திக்க இலங்கை வானொலிக்குச் சென்றிருந்த வேளையில் நடந்த சம்பவம்தான்.

"தமிழைத் தமிழாக உச்சரித்தால் தான் அழகு. எனக்குத் தமிழ் கற்றுத்தந்த ஆசான்கள், எப்படி தமிழை உச்சரிக்க வேண்டுமென அன்று சொல்லித் தந்தார்களோ அதே போலத்தான் இன்றுவரை உச்சரித்து

வருகிறேன். உச்சரிப்பு, உச்சரிப்பு என்று நச்சரித்து நச்சரித்து அடிக்கடி எச்சரித்தால் தமிழைக் குதறித்துப்புவோர் கூட, தப்பாமல் தமிழ் பேச முன்வரக்கூடும். முயன்று பாருங்கள். தமிழ் வாழ வேண்டும்."

"என்னைக் காணாமலேயே என் குரலை மட்டும் கேட்டு ரசித்த வானொலி நேயர்கள், என்னைப் பார்த்து மகிழ்ந்த சம்பவங்களும் நெகிழ்ந்த சம்பவங்களும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன." இவ்வாறு 01-12-02 கல்வி இதழில் ஸ்ரீரங்கம் திருநாவுக்கரசுவுக்கு அளித்த பேட்டியில் குறிப்பிட்டுள்ளார் இராஜேஸ்வரி சண்முகம்.

இராஜேஸ்வரி கொழும்பிலே பிச்சாண்டிப்பிள்ளை - அண்ணாமலை அம்மாள் தம்பதியர்க்கு மகளாக 16-03-1938ம் ஆண்டு பிறந்தவர். கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனை அர்ச். அன்னம்மாள் பாடசாலையிலும், கொட்டாஞ்சேனை மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் கல்வி கற்றவர்.

சிறுமியாயிருக்கும்போதே இவருக்கு கலையார்வம் மிகுந்திருந்தது. அதனால் நாடகம், நடிப்புத்துறைகளில் கால் எடுத்து வைத்தார். சுமார் 12 வயதுச் சிறுமி தலைவிரிகோலத்துடன் கையில் சிலம்பு விளங்க கனல் தெறிக்கும் வசனங்கள் பேசிக் கண்ணகியாக 'வழக்குரைகாதை' நாடகத்தில் நடித்த போது பார்த்த பலர் இச்சிறுமியின் திறமையைக் கண்டு வியந்தனர்.

இப்படியாக நாடகக் கலையில் இளமையிலேயே திறமையையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்திய இவரை வானொலி நாடகத்துறைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் 'சானா' என்ற மாபெரும் கலைஞர் சண்முகநாதன் அவர்களாவர். ஸ்ரீதேவி நாடகசபா, நற்றமிழ் நாடக மன்றம் ஆகிய வானொலி நாடகக் குழுவினரோடு இணைந்து கொண்ட ராஜேஸ்வரி, பிரபல திரைப்பட இயக்குநர் லெனின் மொறாயஸ் நெறிப்படுத்திய 'மாந்தருள் மாணிக்கம்' நாடகத்தில் நடித்த போது பலரின் பாராட்டுக்கும் உரித்தாகி நடிப்பில் தன்னம்பிக்கையையும் ஊக்கத்தையும் பெற்றார். வானொலியிலும் மேடையிலும் வீ.சுந்தரலிங்கம் (சுந்தா) ஆனந்தி சூரியப்பிரகாசன், வி.வி. வைரமுத்து, ஆ. குருசாமி, எஸ்.எஸ். ரட்ணம், ரி. எஸ். பிச்சையப்பா, வரணியூரான், பிலோமினா சொலமன், ஜப்பார், விசாலாட்சி ஹமீட், ரொசாரியோ பிரிஸ், சரஸாம்பிகை. ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், சிவானந்தன், முருகையன், சுந்தரலிங்கம் போன்ற திறமை மிக்க கலைஞர்களுடன் பல்வேறு வகையான பாத்திரங்களில் நடித்துத் தனது நடிப்பாற்றலுக்கு மெருகேற்றிக் கொண்டார்.

இவரின் கணவர் திரு. சண்முகம் எழுதித் தயாரித்த 'ஸ்ரீமான் கைலாசம்', 'ஸ்புட்னிக் சுருட்டு', 'மோனச்சிரிப்பு', 'யாரது' போன்ற கருத்தாழமும் கற்பனைத் திறனும், யதார்த்தச் சித்தரிப்பும் கொண்ட நாடகங்களிலே நடிக்கும் நடிகையாக ஜோலிக்கத் துவங்கினார் இராஜேஸ்வரி.

நாடகக் கலையில் இவரது ஆற்றலைப் பார்த்து மூக்கில் விரல் வைத்த வேளையிலேயே கொஞ்சந்தமிழ் பேசும் இக் கோகிலவாணியை வானொலி தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது. அதில் அவர் புகுந்ததே ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சி.

"எனக்கு நல்ல நினைவிருக்கிறது. அப்போது 6ம் இலக்கக் கலையகத்தில் ஒரு குரல் பரீட்சை (Audition) நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.....

இராஜேஸ்வரி பிச்சாண்டி என்ற சிறுமி, குழந்தைப் பருவத்தைத் தாண்டி விட்டாள். ஆனால் மெலிந்தவர். பார்த்தால் சிறுவர்க்குரியவர் போன்ற தோற்றம். ஆனால் எழுத்துருவை (Script) வாசிக்கத் தொடங்கியதும்.....

வழக்கமாக இத்தகு வேளைகளில் இறுக்கமாகவே இருக்கும் 'சானா' வின் முகம் நெகிழத் தொடங்குகிறது. நிறைந்த புன்சிரிப்போடு அடுத்த அறையிலிருந்த என்னைப் பார்த்துப் பருவத்தை உயர்த்துகிறார்.

இராஜேஸ்வரி என்ற வானொலிக் கலைஞர் தோன்றி விட்டார் என்பது ஊர்ஜிதமாயிற்று.

வானொலி நடிகையாகவே இவரின் பிரவேசம் தொடங்கிற்று.

இராஜேஸ்வரியிடம் கவர்ச்சி அழுத்தமுள்ள, இனிமையான, அதே வேளை உணர்வாழங்களைக் காட்டக்கூடிய குரல் வளம் உண்டு.

அந்த ஏணி அவரை மேலே மேலே கொண்டு சென்றது. 'சானா'வுக்கு நாடகங்கள் எழுதிக் கொடுக்கும், அடிக்கடி வானொலி நிலையத்துக்கு வரும் சண்முகம், மேலும் அடிக்கடி வரத் தொடங்கினார். காட்சி காதலாகிக் காதல் தாம்பத்தியமானது.

குரலின் வசீகரமும் குணத்தின் செம்மையும் கடமை நேர்மையும் அவரை இன்று வானொலியின் மதிப்பு மிக்க மூத்த கலைஞர்களுள் ஒருவராகியது" (பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி 'காற்றின் சுவடுகள்' (2001) மலரில்)

இவரின் கணவர் காலஞ்சென்ற திரு. சண்முகம், அரசுப் பணியிலிருந்த போதிலும், கலையார்வம் மிக்கவர். பணி நேரம் தவிர, நாடகப் பிரதி எழுதுதல், நடிப்பு, நாடகங்களை மேடையேற்றல் எனத் தன்னை மறந்து கலைப் பணியாற்றியவர். சிறந்த முற்போக்குவாதி; கொழும்பு மத்தியில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதற்காக, ஜனநாயக வாலிபர் சங்கத்தின் மூச்சாகச் செயலாற்றியவர். கொழும்பு மத்திய தேர்தல் தொகுதியில் கொட்டாஞ்சேனை, ஜிந்துப்பிட்டி, கொச்சிக்கடை, ஆட்டுப்பிட்டித்தெருப் பகுதிகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித்தலைவரான பீட்டர் கெனமன் பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிட்ட போது, அவர் அடுத்தடுத்து வெற்றிகளைக் குவிக்க அர்ப்பணிப்புடன் உழைத்த சில வாலிபர்களில் திரு. சண்முகமும் ஒருவர். இக்கலைத் தம்பதியினரின் இணைவிலே ஜனித்த மூன்று குழந்தைகளும் வளர்ந்து, இன்று வானொலி, விளம்பரம் ஆகிய துறைகளில் புகழீட்டி வருகின்றனர்.

இவரது கடமையுணர்வு, நேரந்தவறாமை, கடுமையான உழைப்பு என்பனவெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இவரது உயர்ச்சிக்கு ஏணிப்படிகளாக முன்னின்றன. ஒலிபரப்பாளர் என்ற நிலைக்குத் தன்னைத் தகுதியாக்கிக் கொண்ட இந்த வானொலிக்குயில், உலகெங்கும் ஓசை கொடுக்கும் இலங்கை வானொலியில் நீண்டகாலம் நடத்திய 'பொதிகைத் தென்றல்' நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு ரசித்து மகிழாதோர் இல்லையெனலாம். தமிழக மக்கள் தமது அன்பையும் அபிமானத்தையும் இவர் மீது சொரிவதன் அடையாளமாக இவருக்கு 'வானொலிக்குயில்' எனப்பட்டமளித்துப் பெருமை சேர்த்தனர்.

வீடு, குடும்பம், தொழில் எனப்பல்வேறு சமைகளையும் தோளில் தூக்கியபடி, ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக அர்ப்பணிப்புடன் இத்துறைக்குத் தன்னையே தியாகம் செய்துள்ள இராஜேஸ்வரியின் பங்களிப்பை பாராட்டாதோரே இல்லையெனலாம். இத்தனை வருடங்களாகவும் குரலிலே ஒரு சிறு பிசிறு கூட இல்லாமல் இனிமையாக ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் குரல்வளம் இறைவனால் விசேடமாக அளிக்கப்பட்ட கொடை தான்! மேடை நாடகங்களிலெல்லாம் மென்மையான மெலிந்த சபாவமுள்ள ஆண்களையே பெண்வேடம் போட்டு நடிக்கவும், மெல்லிய கீச்சிட்ட குரல் கொண்ட ஆண்களே பெண்ணாக குரல் கொடுக்கும் நிலமை இருந்தது. பெண்கள் நாடக மேடைகளில் தோன்றுவது நடிப்பது, குரல் கொடுப்பதென்பதெல்லாம் அவர்களது நற்பெயருக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற கருத்து இறுக்கமாக நிலவியதால் பெண்கள் இத்துறையில் தலைக்காட்டத் தயங்கினர். வானொலி நாடகங்களிலும் மிகமிக அரிதாகவே பங்கேற்றனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் இவரது பிரவேசம் அறிவிப்பாளர் சேவைக்கே ஒரு

புதுத்தெம்பு கிடைத்ததாகவும், பெண் அறிவிப்பாளர்களில் நாடகத்துறையில் நல்ல தேர்ச்சியுடன் விளங்கிய இவரால் விளம்பரங்களே புது மெருகுபெற்றன எனவும், நேயர் ஆக்கங்களின் பாத்திரப்படைப்புகளுக்கு உணர்ச்சி பொங்க உயிர்கொடுக்க முடிந்த இவர், ஆண் அறிவிப்பாளரின் திறமைக்குக் களமாயிருந்த 'இசையும் கதையும்' இவரது வருகைக்குப் பின் பெண்ணின் மனஉணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் அற்புதமான கதைகளுக்குக் களமாயமைந்ததெனவும், 'பூவும் பொட்டும்' பெருமை பெறவைத்த இவரது உழைப்பு காலத்தால் மறக்க முடியாததெனவும் பிரபல வானொலி அறிவிப்பாளரும் அமுதக் குரலோனுமாக விளங்கும் பி.எச். அப்துல் ஹமீட் இவரைப் பாராட்டுகிறார்.

இனிய குரலினால் குழலிசையையும் திணறடிக்கும் இந்த வசீகரியை ஈழத்துப் பத்திரிகைகளான வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், சுடரொளி, நவமணி, ஜலன்ட், சிலுமின, மல்லிகை மட்டுமல்ல தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளான ஆனந்தவிகடன், குமுதம், கல்கி, மங்கை, ராணி, தினபுரி, தினகரன், தினமலர் என்பனவும் இவரைப் பற்றிய சிறப்புகளைப் பிரபலப்படுத்திப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டன.

"தமிழுக்குள் விழுந்து விழுந்து உச்சரிக்கும்
அவரது வாசகம் - சொற்களுள் கரைந்து
போகும் அவரது ரசனை - செவியோடு வந்து
மனதோடு பேசுவதான பாவம்"

(கவிஞர் வைரமுத்து - 'நெஞ்சில் நிறைந்தவையும்
நினைவில் பதிந்தவையும்' நூலில் 2002)

எனத் திழைத்து கவிப்பேரரசு, மகிழ்ச்சியில் பூரித்துப் பாராட்டினார். "ஈராயிரமாண்டு இலக்கிய வரலாறு கொண்ட, நம் தமிழ் இந்த இருபத்தோராம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலும், எப்படியெல்லாம் புதிய நரம்புகளுக்கு ரத்தம் பாய்ச்சுகிறதென்பதைத் திளைத்துத் திளைத்து, சுவைத்துச் சுவைத்து - மகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து புல்லரிக்கும் உச்சரிப்பில் நீங்கள் சொல்லெடுத்துச் சொன்ன போது நான் ஒரு கல்லூரி மாணவனாகக் கற்கத் தொடங்கினேன்" (கவிப்பேரரசு வைரமுத்து- 'காற்றின் சுவடுகள்' 2001)

இராஜேஸ், சாதாரணப் பிரதிகளுக்குக் குரல் கொடுத்தவர். உரைச்சித்திரங்களுக்குக் குரல் கொடுத்தவர். நாடகங்களில் நடித்தவர். இதன் மூலம் அவர் ஒரு உண்மையைப் புரிந்து கொண்டவர். வானொலி நேயர்கள் உண்மையைத் தேடுகின்றவர்கள். எனவே வானொலிக்கும் நேயர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பரஸ்பரத்தன்மை கொண்டது

என்பதைப் புரிந்து கொண்டவர். நாடகத்தில் நடித்தவர் என்ற காரணத்தினால், ஒரு வீரனைப் புகழ்வதற்கும் ஒரு கொள்கையினைப் புகழ்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு ஏற்ற வகையில் அழுத்தம் கொடுத்து இராஜேஸ் வாசிப்பது வழக்கம். இதனால் அவர் செய்தியைக் கேட்பவருடன் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். ஒரு சொல்லுக்கின் முடிவில் குரல் உச்சஸ்தாயில் இருந்தால், அது வசனம் முடியவில்லை என்பது தான் பொருள். ஆனால் இராஜேஸ்வரியில் நாம் இந்தத் தன்மையை ஒரு போதும் காண முடிவதில்லை" (திரு.பி. முத்தையா 'காற்றின் சுவடுகள்')

கம்பன் புகழ்பாடிக் கன்னித் தமிழ் வளர்க்கும் கொழும்பு கம்பன் கழகம், உடத்தலவின்னை சிந்தனை வட்டம், அம்பாறை மாவட்டத்துச் சிந்தனையாளர் அமைப்பு ஆகியவற்றின் விழாக்களிலும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் கொண்டாடிய அதன் பொன், மற்றும் பவள விழாக்களிலும், காற்றின் அலைகளில் இனிமையையும் கவர்ச்சியையும் கருத்தையும் தூவிய இப்பெண்மணி பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

அம்பாறை மாவட்டத்தின் மருதமுனை, அட்டாளைச்சேனை, கல்முனை, சாய்ந்தமருது ஆகிய இடங்களில் பாராட்டும் தங்கப்பதக்கங்களும் வழங்கப்பட்டன. சாய்ந்தமருது கலைக்குரல் 'வான்மகள்' விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

பேராதனை பல்கலைத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்கள் முன்னிலையில் ஹீஹீசிந்தனை வட்டம்,, 'மதுரக்குரல்' என்ற பட்டம் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியது.

பாரிஸ், டென்மார்க், சுவீஸ், நோர்வே, ஜெர்மனி, லண்டன், பேர்லின் போன்ற பிற நாடுகளுக்குக் கூட இவரை அழைத்து கௌரவித்து மகிழ்ந்தனர்.

அன்றும் இன்றும் என்றும் - இளமை, இனிமை, புதுமை எனத் திக்கெட்டும் தேன்சொட்டும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொட்டும் இந்த அழகுக்குரல் தான் இத்தனை தூரம் கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு பிரகாசிப்பதற்கு, சானா என்பவரே குருவாக இருந்து பட்டை தீட்டித் தன்னை உருவாக்கினார் என நன்றியோடும் பெருமையோடும் குறிப்பிடுகிறார். இவர் கலாநிதி. கே.எஸ். நடராஜா, விவியன் நமசிவாயம், திருமதி. பொன்மணி குலசிங்கம், சி.வி.ஆர்.ராஜசுந்தரம், சுந்தரலிங்கம் என்போரையும் பெருமதிப்போடும் நன்றியோடும் நினைவிலிருத்திப் போற்றுகின்றார்.

ஒரு அறிவிப்பாளருக்குக் குரல்வளம் சிறப்பாக இருந்தால் மாத்திரம் போதாது. அவர் கல்வி, கேள்வி ஞானமும் அத்தோடு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளையும் புதுமையாக ஆக்க வேண்டும், நேயர்களை மகிழ்விக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் ததும்புவவராக எதனையும் புதிதாக அறிந்து கொள்வதில், புத்தாக்கங்களை ஆக்குவதில் மிக்க ஊக்கமுள்ளவராகவும் தொழிற்பட வேண்டும். முயற்சி, முயற்சி, முயற்சி - இவை வெற்றிப்படிகளை எம் முன் படைக்குமென்பதில் ஐயமேயில்லை.

இத்தகைய துறைகளில் பெண்கள் திறமையிருப்பினும் அதில் ஈடுபாட்டைக் காண்பிப்பது அரிது. அத்தோடு நீண்ட நேரம் கலையகத்திலே கழிவதால் வீட்டுவேலைகள் முடங்கி விடுவதுடன் கணவன் குழந்தைகள் இன்முகத்துடன் அணுகமாட்டார்களே என இவரிடம் ஒரு கேள்வியைப் போட்டு வைத்த போது, இத்துறையில் தன் முழு ஈடுபாட்டையும் செலுத்துவதற்கு அன்பும் அனுசரணையும் கலைத்துவரசனையும் மிக்க தனது குடும்பத்தினர் வழங்கி வரும் ஆதரவும், உற்சாகமுமே காரணமென நன்றியுணர்வுடன் சொல்கிறார்.

பெண்ணுரிமைக்காகப் பெண்களே பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்களாக நெஞ்சில் உரத்துடன் நேர்மைத்திறத்துடன் வெற்றி நடைபோட்டுப் பெண்ணுரிமையைக் காக்க முன்வரவேண்டுமெனக் கருதும் இவர் பெண்களுக்கென வானொலியில் பல பிரத்தியேகமான நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்கியுள்ளார். இந்நிகழ்ச்சிகளால் எழுத்துத் துறையிலும் நாடகத்துறையிலும் பல பெண்கள் ஈடுபடுவதற்கான ஆர்வத்தைத் தூண்டி விட்டார்.

இவரின் சேவையைப் பாராட்டி 1987ம் ஆண்டு பிரதேச அபிவிருத்தி தமிழ் விவகார அமைச்சினால் 'மொழிவளர் செல்வி' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. 1992ம் ஆண்டு கொழும்பு சாஸ்தா பீடம் 'வாகீச கலாமணி' என்ற பட்டத்தை வழங்கியது.

1994ம் ஆண்டு இந்து கலாசார அமைச்சு 'தொடர்பியல் வித்தகர்' என்னும் பட்டத்தைக் கொடுத்தது. 1994ம் ஆண்டு அறிவிப்பாளருக்கான ஜனாதிபதி விருது பெற்றார்.

இவர் இலங்கை வானொலித்துறைக்குப் புரிந்த பணிகளைப் பாராட்டி 'ஜெயலலிதா விருது' ஈழத்துப் பெண் என்ற வகையில் தமிழ் நாட்டில் இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

1995ம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவின் தென்பொதிகைத் தமிழ்ச்சங்கம் "வானொலிக்குயில்" என்னும் பட்டத்தை அகில இந்திய வானொலி தூத்துக்குடி நிலைய இயக்குநர் இளசை சுந்தரம் தலைமையில் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

வானொலியில் தன் குரல் வீச்சைக் காட்டும் இராஜேஸ்வரி இன்றைய இளம் சந்ததியினருக்கும் சொல்லும் ஆலோசனை :-

"நீங்கள் நீங்களாகவே இருக்கப் பழகுங்கள்! அன்னநடை நடக்கப் போய்த் தன் நடையும் இழந்த கதை வேண்டாம். கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான் கோழி... என்று பெரியவர்கள் சொன்னவற்றை மறக்காது பண்பாடு காத்து பண்போடு வாழ்ந்து தமிழையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் காத்து வாருங்கள்! வெற்றி உங்கள் கரங்களில் தான்."

நிர்வாகத் தலைவி

திருமதி சாந்தி பாலசுப்பிரமணியம்

உலகச் சனத்தொகையில் சரிபாதியாகவுள்ள பெண்கள் பாமரராய், ஊமைகளாய், அடிமைகள் போல வாழ்ந்தமையைக் கண்டு மனந்துவண்டு, அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்காக, பெண்களுக்கு கல்வி புகட்டுங்கள் என 19ஆம் நூற்றாண்டில் சுவாமி விவேகானந்தர் குரல் எழுப்பினார். பெண்களும் சமுதாயத்தின் கண்களே - தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் அவர்களையும் இணைத்துக் கொள்ளாவிட்டால், வெள்ளையரிடமிருந்து சுதந்திரத்தைப் பெற முடியாது. பெண் விடுதலையின்றி பூரணமான சமுதாய விடுதலையில்லை, அதற்கு கல்வி அறிவை அவர்கள் பெறவேண்டுமெனக் காந்தியடிகள் வலியுறுத்தினார். அவ்வாறு அவர்கள் பக்கத்து நாட்டில் ஒங்கிக்குரல் எழுப்பியும், எமது நாட்டில் அது எதிரொலிப்பதற்கு பல தசாப்தங்கள் எடுத்தன. சென்ற நூற்றாண்டின் முதல் நான்கு தசாப்தங்கள் வரை, வசதியும் செல்வாக்கும் மிக்க குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மிகச்சில சிறுமிகள் மட்டுமே, திருக்கல் மாட்டு வண்டியில், ஆரம்பக் கல்விக்காக, பக்குவமாக அழைத்துச் சென்று தினமும் கூட்டிவரப்பட்டனர். அவர்களும் கவுனில் இருந்து தாவணிக்கு மாறுகின்ற பருவத்தில், வீட்டோடு முடக்கப்பட்டனர். அதனால் பாற்கஞ்சியில் பயறு காணப்படுமளவுக்குக் கூட, உயர்கல்வியில் பெண்கள் இடம் பெற்றிருக்கவில்லை. ஏழைக் குடும்பத்தைச்

சேர்ந்த சிறுமிகளோ, எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தையும் எட்டிப்பார்த்ததேயில்லை. மாட்டுச்சாணம் பொறுக்குவதிலும், வீட்டில் தமக்குப் பின் பிறந்த சிறுசுகளைப் பார்த்துக் கொள்வதிலும், ஆட்டுக்குக் குழை பறித்துக் கட்டுவதிலுமே அவர்களின் காலம் கழிந்தது.

அக்காலச் சமுதாயத்தின் பார்வையில், பெண்கள் ஏட்டைத் தொடுவதே பாவமெனக் கருதப்பட்டது. ஆணாதிக்க சம்பிரதாயங்கள் அந்தளவுக்குத் தலை தூக்கியிருந்தன.

காலமும் கருத்தும் இன்று எவ்வளவு வேகமாக மாறிவிட்டன!

"திறமையால் இங்கு மேனிலை சேர்வோம்
தீய பண்டை இகழ்ச்சிகள் தேய்ப்போம்
குறைவிலாது முழுநிகர் நம்மை
கொள்வராண்களெனில் அவரோடும்
சிறுமை தீர நம் தாய்த்திரு நாட்டைத்
திரும்ப வெல்வதில் சேர்ந்திங்குழைப்போம்
அறவிழுந்தது பண்டை வழக்கம்
அணுக்குப் பெண் விலங்கெனம் அஃதே!"

பாரதி அன்று கண்ட கனவு இன்று நனவாகி வருகின்றது. படித்து, உயர்பட்டம் பெற்று பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டு, பெண்கள், தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி வருவதைக் காணமுடிகிறது. அவ்வாறாக எமது நாட்டில், தமது மதிநுட்பம், ஆழுமான அறிவு, திறமையான செயற்பாடு, கூர்மையான அவதானிப்பு, தெளிவான குறிக்கோள், சிரித்தபடியே சவால்களை முறியடிக்கும் துணிச்சல், இனிமையும் கண்ணியமும் நிறைந்த உரையாடல், எதற்கும் எதிலும் அவசரப்படாமை, நேர்மை, இரக்கம், போன்ற பண்புகளைச் சொத்தாகக் கொண்டுள்ள திருமதி சாந்தி பாலசுப்பிரமணியம், இன்று தலை நகரிலுள்ள முன்னணித் தொழிலதிபர்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார்.

வர்த்தக தொழிலதிபராக விளங்கும் சாந்தியின் துணைவர் அமரர் வேலுப்பிள்ளை பாலசுப்பிரமணியம், வடமராட்சியைச் சேர்ந்தவர். பாடசாலை விளையாட்டுத்துறை, சமூக அபிவிருத்தி, பண்பாட்டு வளர்ச்சி, ஆலயத்திருப்பணி போன்ற அறப்பணிகளுக்கு அள்ளியள்ளிக் கொடுத்த பரோபகாரி, இன்று தலைநகரில் நிமிர்ந்து நிற்கும் கொழும்பு இந்துமாமன்றக் கட்டிடத்தை உருவாக்குவதற்கு இவர் முன்னின்று புரிந்த உதவிகள் பல. கணவனைப் போலவே பொதுப் பணிகளுக்கென தாராளமாகக் கரங்களை விரிக்கும் சுபாவத்தைக் கொண்ட சாந்தி பாலசுப்பிரமணியம், வர்த்தகத் துறையின் வளர்ச்சியிலே தனது நாட்டத்தைச் செலுத்தி வருகின்றார்.

சிதம்பரம் சரவணமுத்து - ரஜேஸ்வரி ஆகியோரைப் பெற்றோராகக் கொண்ட சாந்தி, 1949ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் ஒன்பதாந் திகதி கொழும்பில் பிறந்தவர்.

தனது இளமைக் கல்வியை கொழும்பு நல்லாயன் கன்னியர் மடத்திலும், கல்லூரிப் படிப்பை கொழும்பு ஸ்ரீபோட் மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்றவர்.

திருமணமான பின், தொழிலதிபரான தனது கணவரின் போக்குகள், ஈடுபாடுகள், கொடுக்கல் வாங்கல்கள், வர்த்தகப் பேச்சுவார்த்தைகள் முதலிய வர்த்தக நடப்பங்களில் கண்களையும் காதுகளையும் கூர்மையாக்கி வைத்துக் கொண்டு அவதானித்து அவற்றைக் கிரகித்துக் கொண்டவர். சில வேளைகளில் கணவர் சகயீனமான போது அல்லது வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றிருந்த வேளைகளில், அவருடைய பொறுப்புக்களைச் சாந்தி தோள் கொடுத்துச் சுமந்தார். இதனால் கணவரது வர்த்தகச் செயற்பாட்டில் சாந்திக்கு ஆர்வமும் ஈடுபாடும் தொடர்பும் ஏற்பட்டது.

அவரின் கணவர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் மறைவிற்குப் பின்னர் வர்த்தகத் துறையில் முழுமையாக இவர் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

பாலா (பாலசுப்பிரமணியம்) என்னும் பல்கலைக்கழகத்தில் வர்த்தகம் பயின்றவர் சாந்தி. கணவர் இருந்த காலத்திலேயே அவரது சில நிறுவனங்களின் நிர்வாகியாக விளங்கியிருக்கிறார். முதல் நிறுவனமான 'கோபாமில்' லில் தனது நிர்வாகப் பணியை முதலில் ஆரம்பித்தவர் சாந்தி.

இந்நிறுவனம் இறக்குமதி, உற்பத்தித்துறைகளுடன் தொடர்புடைய பல வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் இலங்கைக்கான ஏகப் பிரதிநிதியாக இருந்து வருகிறது. கடந்த 25 வருட காலங்களாக இதே நடைமுறைதான். இந்நிறுவனம், மின் உற்பத்தி, கடதாசி உற்பத்தி, ரயில் போக்குவரத்து, தொலைபேசி, தொழில்நுட்பம், ஆகிய துறைகளில் தொடர்ச்சியாக இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு கேள்விப்பட்டிர அடிப்படையில் தேர்வு பெற்று பல பாரிய பணிகளை வழங்கி வருகின்றது. நமது நாட்டிலே அரசியல் கட்சிகள், ஆட்சியில் மாறிய போதிலும் இந்நிறுவனம் தொடர்ச்சியாக தனது பங்களிப்பை அளிப்பதற்கு மீண்டும் மீண்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டு வருவது இதனுடைய செயலாற்றலுக்கும் நாணயத்திற்கும் நல்லதாரணம். இந்நிறுவனத்தின் மீது அரசாங்க திணைக்க ளங்களுக்குள்ள நம்பிக்கைக்குச் சிறிதளவேனும் பாதகமேற்படும் வகையில் என்றுமே இது செயற்படுவதில்லை. இவற்றின் காரண கர்த்தாகவாகத் திகழ்பவர், 'கோபாமில்' கூட்டுக் கம்பனிகளின், தலைமைப்பீடத்திலிருக்கும் சாந்தி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களே. இந்நிறுவனத்தின் கீழ் இயங்கும் மற்றும் ஏழு வர்த்தக நிறுவனங்களின் கூட்டமைப்பின் இயக்குநர் குழுத் தவிசாளராகவும் சாந்தியே விளங்குகிறார்.

மருத்துவத்துறையில் மருந்துகளையும் மருத்துவ உபகரணங்களையும், அரசாங்கத்துக்கும், மற்றும் தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கும் இறக்குமதி செய்து விநியோகித்து வரும் நிறுவனமான (Robert Hall & Co) ஹோபேட் ஹோல் அன்ட் கோ. 'கோபாமில்' லின் ஒரு கிளை நிறுவனமாகும். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நாடுகளான ஜேர்மனி, சுவிட்சலாந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து தரம் மிக்க மருந்துகளையும், மருத்துவ உபகரணங்களையும் இறக்குமதி செய்து நாடளாவிய ரீதியில் விற்பனை செய்து வருகின்றது. ஏழைகளுக்கான இலவச மருத்துவச் சேவைகளுக்கு உதவியும் அளித்து வருகின்றது.

'கோபாமில்' வர்த்தக நிறுவனங்களின் கூட்டமைப்பொன்று ஐப்பான், சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளிலிருந்து, இயந்திரங்களுக்குத் தேவைப்படும் உதிரிப்பாகங்களான (Ball Bearing) 'போல் பியரிங்' முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்து வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளது. துவிச்சக்கர வண்டியிலிருந்து பாரிய கனரக இயந்திரங்களில் உள்ளடக்கப்படும் இந்த உதிரிப்பாகம், முக்கியமாக லொறி போன்ற கனரக வாகனங்களுக்கு அதிகம் பாவிக்கப்படுவது. கொழும்பில் மட்டுமல்லாது, இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலுமே இந்நிறுவனம் செல்வாக்குப் பெற்று முன்னேற்றம் கண்டிருப்பது, பாலா இட்ட அடித்தளத்தினாலும், சாந்தியின் திறமையான நிர்வாகத்தின் காரணத்தினாலுமே. அந்நியச் செலவாணியை நாட்டுக்கு ஈட்டித்தரவல்ல ஏற்றுமதி வர்த்தகத்துறையிலும் இந்நிறுவனம் ஈடுபட்டுள்ளது.

சாந்தி பாலசுப்பிரமணியம், வர்த்தகத்துறையின் வளர்ச்சியிலே தனது நாட்டத்தைச் செலுத்தி வருகின்றார். 'எல்டாறோடோ' (Eldarodo) என்பது பசுமை நிறைந்த செடி; பசுமையுடன் அழகும் தருவது. அதனைப்பயிரிட்டு சிறுகன்றுகளாக இங்கிலாந்து, ஹொலண்ட், டென்மார்க் முதலிய நாடுகளுக்கு இவரின் நிறுவனம் ஏற்றுமதி செய்கிறது. பயிரிடும் பண்ணை குருநாகலில் செயற்பட்டுவருகிறது. 22 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இயங்கி வரும் இக்கம்பெனியில் ஆண்களும் பெண்களுமாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பணியாளர்கள், பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.

ஏழு வர்த்தகக் கூட்டு நிறுவனங்களின் நிர்வாகத் தலைமைப் பொறுப்பு என்பது, அழகுக்கும் கம்பீரத்துக்கும், புகழுக்குமான பதவி அல்ல; எமது வேலைத்தலங்களில் அல்லது வீடுகளில் சாதாரண பிரச்சனை எழும் போதே, தலை கிறுகிறுக்கிறது; மனம் பதைக்கிறது; நெற்றியில் வியர்வை துளிர்க்கிறது; களைத்துப் போகிறோம். ஆனால், சிக்கல்கள் நிறைந்த பெரிய நிர்வாகப் பொறுப்பிலமர்ந்துள்ள சாந்தி, ஒரே நேரத்தில், பலவிதமான, வேறுபட்ட பல செயற்பாடுகள், தீர்மானங்கள், திட்டங்கள், ஆலோசனைகள், வாடிக்கையாளர் சந்திப்புகள், வர்த்தகம் பற்றிய கலந்துரையாடல்கள்,

பணியாளர்களின் பிரச்சினைகள், நெருக்கடிகள் முதலியவற்றை எப்படிச் சமாளிக்கிறாரோ? இந்நிறுவனங்கள் அவரின் சொந்த நிறுவனங்களென்பதால், எல்லா முடிவுகளையும் அவரே செய்ய வேண்டியுள்ளது. சிக்கல்கள், குறைபாடுகள் இறுதியில் அவரின் மேசைக்கே வந்து விடுகின்றன. நேரகாலம் என்ற வரையறைக்குள் தமது பணியைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாமல், ஆழ்ந்து சிந்தித்து, நன்கு திட்டமிட்டு, ஒவ்வொரு நாளும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவற்றை அட்டவணைப்படுத்தி, ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டு செயற்படுவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ளார். தன்னம்பிக்கை, வேகமாகச் சிந்தித்து சரியான முடிவை எடுக்கக்கூடிய மதிநுட்பம், அனுபவம் எதற்கும் அந்தரப்படாமை, நிதானம், மனஉறுதி, துணிவு, இனியசபாவம் முதலிய தன்மைகள், திடீரென எழும் பிரச்சனைகளைக் கூட தீர்ப்பதற்கு சாந்திக்குப் பக்கபலமாக அமைந்துள்ளன. அதனாலேயே அவர் சோர்வடையாமல் சிரித்த முகத்துடன் நிமிர்ந்து நிற்க முடிகிறது.

இவரின் மற்றொரு நிறுவனமான சாந்திவிகார், பம்பலப்பிட்டி துன்முல்லைச் சந்தியில் உள்ள மிகவும் பிரபல்மான சைவ உணவகம்; அறுசுவை உணவுக்குப் புகழ் பெற்ற உணவகம். தென்னிந்திய, கொழும்புப் பாணியில் தயாரிக்கப்படும் உணவு வகைகளை ருசிக்க விரும்புவோருக்கு அது ஒரு தேன் பொந்து. அன்பான வரவேற்பு; சுறுசுறுப்பான சேவை, சுத்தம், சுவை கொண்ட உணவு வகைகள் அடங்கிய இந்த நிறுவனம் 1982ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, உணவு அளிக்கும் விடயத்தில் கொடி கட்டிப் பறக்கிறது.

இந்தப் புகழ் பெற்ற நிறுவனத்தின் மேலாண்மையும் சாந்தியின் கைகளிலேயே. அவ்வளவு சிறப்பான கண்காணிப்பு; வாடிக்கையாளர்களின் வயிறுகளை மட்டுமல்ல, மனங்களையும் நிறைத்து விடும்!

கட்டுப்பாடு, கண்ணியம், நிதானம் என்பவற்றை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கும் சாந்தியின் அயராத முயற்சியும், செயலாற்றலும் யாவரையும் அன்போடு அரவணைத்துச் செல்லும் பாங்கும் இனிய சபாவமும் இலகுவில் அவருக்கு வெற்றிகளை ஈட்டிக் கொடுத்து வருகின்றன எனக் கூறுவது மிகையல்ல. சென்ற ஆண்டின் சிறந்த பெண் தொழில் முயற்சியாளருக்கான சாதனை விருதைச் சூடிக் கொண்டவர் சாந்தி. மேலும் புதுடில்லியில் இயங்கிவரும் இந்தியப் பெண் தொழில் முயற்சியாளர் கூட்டிணைப்பும் விருது வழங்கி இவரைக் கௌரவித்துள்ளது.

இவர் தனது வர்த்தகத்தை தனது முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்டு, தனது நேரத்தை அதிலேயே செலவழிப்பதில் நின்று விடாமல், பொதுசேவைகளிலும் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டு வருவது அவரின் சமூக முன்னேற்றம் பற்றிய அக்கறைக்கான சான்றாக விளங்குகிறது.

உலக சைவப் பேரவையின் உபதலைவராக உள்ள இவர், ஆண்டு தோறும் உலக சைவப் பேரவை கொழும்பு (1995) தென் ஆபிரிக்கா டர்பன் நகர் (1996) தென்னிந்தியா தஞ்சாவூர் (1997) கனடா (1999) மொரிஷியஸ் (2001) ஆகிய இடங்களில் நடத்திய மாநாடுகளில் கலந்து சிறப்பித்துள்ளார்.

2001ம் ஆண்டு மொரிஷியசில் நடைபெற்ற உலக சைவமாநாட்டில் இவருக்கு, 'சிவநெறிப்புலவர்' என்ற பட்டமும் சூட்டிக் கௌரவமும் அளித்தனர். சர்வதேச பெண்கள் தொழில் முயற்சியாளர் மாநாடு, 2001ல் புதுடில்லியில் நடைபெற்றபோது, இலங்கை வர்த்தக கைத்தொழில் சம்மேளனப் பிரதிநிதியாகச் சென்று, 'நேரடி சந்தைப்படுத்தலும் நுகர்வோர் பொருட்களும்' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையை வாசித்தார்.

2002ல், துபாயில் நடந்த மேற்படி மாநாட்டிலும், இலங்கை வர்த்தக கைத்தொழில் சம்மேளனப் பேராளராகப் பங்குபற்றியுள்ளார்.

சென்னையில் 2001ல் நடைபெற்ற ZONTA மாவட்ட மாநாட்டில் கொழும்பு 'சொன்டா' களரி II ன் சார்பில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பு சாந்திக்குக் கிடைத்தது. இதில் அங்கம் வகிக்கும் இவர், இதன் உதவிப் பொருளாளராக 1999 - 2001 காலப்பகுதியில் பணியாற்றினார்.

இலங்கை வர்த்தக கைத்தொழில் பெண்கள் சம்மேளனத்தில் அங்கத்தவராயுள்ள தொழிலதிபர் சாந்தி, இச்சம்மேளனத்தின் இணைச்செயலாளராக 1999 - 2002 வரை சிறப்பாகக் கடமை புரிந்துள்ளார்.

'சாரக்' (SARC) அமைப்பின் இலங்கைப் பெண்கள் மன்றத்தின் 2003 / 2004 ஆண்டுக்கான செயலாளராக இவர் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பது, இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்களுக்குக் கிடைத்த பெருமை எனலாம்.

கொழும்பு தமிழ் மாதர் சங்கத்தில் அங்கத்தவராயுள்ள சாந்தி, இதன் துணைத்தலைவியாகவும், சங்கம் நடத்தி வரும் 'கலாலய' இசை நடனக்கல்லூரியின் உதவி அதிபராகவும், தமிழ்ப்பெண்களின் கல்வி - கலாசார மேம்பாட்டுக்குச் சிறப்பான பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறார். இவர் இதன் செயலாளராகப் பதவியிலிருந்த போது பல நிவாரணப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டார்.

கொழும்பு மகளிர் இந்து மன்றத்தின் தற்போதைய உபதலைவியாகவுள்ள சாந்தி, இம்மன்றத்தின் துடிப்பான செயற்பாடுகளில் முன்னின்று செயலாற்றி வருபவர். இம்மன்றம் மகளிர் முதியோர் இல்லம் ஒன்றினை அமைத்ததிலும், அதனைச் சிறப்பாக நடத்தி வருவதிலும் சாந்தியின் அக்கறையும் பங்களிப்பும் பாராட்டுக்குரியன.

பிரச்சனைகள், உணர்வுகள், அனுபவங்களையும், இலக்கிய கர்த்தா தனது படைப்புகளின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

"இன்று நாம் வாழும் சமுதாயத்தில் நாம் புன்னகையைக் காணவில்லை. துன்பமும், துயரமும், அழுகையும், ஏக்கமும், கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நாம் வாழும் உலகம் இருக்கிறது. அசுர சக்திகளுக்கும் மனித சக்திகளுக்கும் நடக்கும் போரும் இன்று உலகையே கலங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்போர்களினால், வாழ்வே ஒரு சோக கீதமாகி விட்டது. இப்போர்களை எவ்வளவு விரைவில் ஒழிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவில் ஒழித்து விட வேண்டும். அதன் பின் போரொழிந்த சமத்துவ சமுதாயம் பிறக்கும். அதனைப் பூக்க வைக்கும் பணியில் எழுத்தாளன் முன்னோடியாகத் திகழ வேண்டும் என்ற கருத்தை உலகின் புகழ் பெற்ற பேனா மன்னர்கள் என் மனத்தில் தோற்றுவித்தனர்" (அ.ந.கந்தசாமி மறுமலர்ச்சி மே 1947).

எழுத்தாளனிடம் வாள் இல்லை துப்பாக்கி இல்லை. எனினும் அவற்றிலும் பார்க்க வல்லமை கொண்ட பேனா இருக்கிறது. அதனைச் சமுதாய மேம்பாட்டுக்கெனச் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதை எழுத்தாளனின் சமுதாயக் கடமை எது என்பதை தெல்லிப்பழை மகாஜனா தந்த இலக்கிய மும்மணிகளில் ஒருவரான அ.ந.க. அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தெட்டத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

எமது நாட்டிலுள்ள புகழ் பூத்த சில பெண் இலக்கியப் பிரம்மாக்களில் ஒருவராக விளங்கும் கோகிலா மகேந்திரனின் படைப்புகளில், அவர் வாழுகின்ற சமூகத்தில் அவர் கண்டு, கேட்டு, அனுபவித்த உணர்வுகள், பிரச்சனைகள், அவற்றின் தீர்வுக்கான திசை மார்க்கம் ஆழமாகப் பதியும் வகையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. சமுதாயத்தில் காணப்படும் ஏழ்மை, வறுமை, சாதிக் கொடுமை, ஏற்றத்தாழ்வுகள், சீதனப் பிரச்சனைகள், இராணுவ அட்டகாசம், இடப்பெயர்வு, அகதிவாழ்வு, ஆயுதக்கலாசாரம், பெண்களின் அசமத்துவ நிலை காரணமாக ஏற்படும் பாலியல் தொல்லை முதலியவற்றைத் தமது படைப்புகளின் பாத்திரங்களினூடாக சிறப்பாகச் சித்தரித்துள்ளார்.

வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேசத்துக்கு ஏன் அப்படி ஒரு சக்தி இருக்கிறதோ தெரியாது! அந்த மண்ணின் செழிப்பினால் அங்கு உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருட்கள் மிகப் பிரசித்தமானவை. அதே போல அம் மண்ணில் உதித்த பல கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் புகழ் பூத்தவர்களாகத் திகழ்வது மட்டுமல்லாமல் இத்துறைகளுக்கு அளித்த பங்களிப்பு, ஈழத்துக்கலை இலக்கியங்களைச் செழிப்புறச் செய்துள்ளன. இலக்கியத்துறையில் பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை (தெல்லிப்பழை) அ.ந.க., அ.செ.மு., மகாகவி ருத்ர முர்த்தி (அளவெட்டி), கனக செந்திநாதன்,

கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை (குரும்பசிட்டி) கலையருவி த. சண்முகசுந்தரம், கவிஞர் பண்டிதர். க. சச்சிதானந்தன் (மாவிட்டபுரம்) பண்ணிசைப்புலவர் செ. சிவசுப்பிரமணியம், அறிஞர் உமா மகேஸ்வரன் (விழிசிட்டி) பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் (வீமன் காமம்)..... இன்னும்பலர். இவ்வாறான பல இலக்கியப் பெரியார்கள் வாழ்ந்த இலக்கியச் செழிப்பு மிக்க பகுதியின் ஒரு கிராமமாகிய தெல்லிப்பழை விழிசிட்டியில் புராண படன வித்தகர், உரையாசிரியர், பண்ணிசைப் புலவராக விளங்கிய செல்லையா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், செல்லமுத்து அம்மையாருக்கும் ஒரே வாரிசு கோகிலா. 17-11-1950 அன்று பிறந்தவர்.

கோகிலா தனது ஆரம்பக் கல்வியை அவரின் கிராமமாகிய விழிசிட்டியில் அமைந்த சிவஞான வித்தியாலயத்திலும் (அது இப்போது பன்னாலை சேர். கனகசபை வித்தியாசாலை எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது). இடைநிலைக் கல்வியிலிருந்து க.பொ.த. உயர்தரம் வரை தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியிலும் கற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவத் துறையில் சில காலம் பயின்ற போதிலும், இடையில் அதனை விட்டு விட்டு, பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விஞ்ஞான ஆசிரிய பயிற்சியையும், யாழ்ப்பாணம் சாந்திகத்தில் சீரியக் கல்வியையும் கற்றுத் தேறியவர். மேலும் வடஇலங்கைச் சங்கீத சபையின் 'நாடகமும் அரங்கியலும்' பாடத்தில் ஆசிரியர் தரத்தையும், தற்போது, இலங்கை பாடசாலை அதிபர்கள் தரம் 2 - 1ஐயும் எய்தியுள்ளார்.

மகாஜனக் கல்லூரியில் கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே இலக்கியம், நடிப்பு, பேச்சு இவரிடம் துளிர்விடத் துவங்கின. அக்கல்லூரியின் குழல் - அதனுடைய ராசி அப்படிப்பட்டது! பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையினால் தொடங்கப்பட்டது அக்கல்லூரி. புகழ் மிக்க பல எழுத்தாளர்களையும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு அளித்த கல்லூரி. அங்கு கால் வைத்த கோகிலா போன்ற இயல்பிலேயே ஆற்றலுள்ள மாணவியை, அது ஒளி விடும் வைரமாகப் பட்டை தீட்டியது ஆச்சரியப்படுவதற்குரியதல்ல. சிறந்த கவிஞரும் கலையுள்ளங் கொண்டவருமான பண்டிதர். செ. கதிரேசர்பிள்ளை இவருக்கு தமிழாசிரியராக வந்தமைந்தார். இவரின் எழுத்தாற்றல், நடிப்பு, பேச்சுத்துறைகளுக்கு ஊக்கமளித்தார். ஆற்றலும் ஊக்கமும் மிகவே கோகிலா மாவட்ட மட்டத்தில் நடைபெற்ற பல போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பரிசுகளையும் தட்டிக் கொண்டார். தான் அக்காலத்தில் எழுதிய சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் கையெழுத்துப் பிரதியாகப் பாடசாலை நண்பிகளுக்கு வாசிக்கக் கொடுத்து மகிழ்ந்தார்.

இலங்கை வானொலி ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற பொங்கல்விழா, மற்றும் மகாஜனக்கல்லூரிப் பொன்விழா நிகழ்ச்சிகளில், பரதம், கிராமிய நடனங்களில் பாடசாலை நாட்களில் பங்குபற்றிப் பாராட்டைப் பெற்றார்.

இவரின் இலக்கிய முயற்சிகள், மேடைப்பேச்சு, நாடக ஈடுபாடுகளைத் தட்டிக் கொடுத்தவர் இவரின் தந்தையார் அவர்கள். பக்தி இலக்கியத்திலும், புராணங்களிலும் மிகுந்த புலமை பெற்றிருந்தவர், சிறந்த பக்திக் கவிஞர், உரையாசிரியராக விளங்கியவர். நகுலகிரிப் புராண உரை, இறைமணிமாலை (இறைவன் மீது பாடப் பெற்ற கவிதை மலர்களின் தொகுதி) ஆகிய இருநூல்களின் ஆசிரியர்; நகுலகிரிப் புராண உரை நூல் சாகித்தியப் பரிசை வென்றது.

இசை நாடகங்களில் வல்லுனராக இவர் விளங்கியதாற் போலும், கோகிலாவிடம் நடப்பாற்றலும் குடி கொண்டிருந்தது. இலங்கை கலைக்கழக நாடகப் போட்டியில், செ. கதிரேசர்பிள்ளை தயாரிப்பில் மேடையேறி முதற்பரிசைப் பெற்ற 'கோமகளும் குருமகளும்' நாடகத்தில் குருமகளாக நடித்துப் பாராட்டைப் பெற்றவர் கோகிலா. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற காலத்தில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் (1973) சிறந்த நடிகைக்குரிய பரிசு இவருக்குக் கிடைத்தது.

மென்மையான இதயம், பழகுவதற்கினிய சுபாவம், நேர்மை, சுர்மையான அவதானிப்பு, ஆழமான அறிவு, இரக்கம், தொண்டுள்ளம், அடக்கம், பணிவு, எளிமை, எடுத்ததைச் சாதிக்கும் மனஉறுதி, விடாமுயற்சி, கருத்துக்களை அவை கசப்பாக இருந்த போதிலும் - வெளியிடும் துணிச்சல், முதலிய பண்புகளைக் கொண்டவர் கோகிலா. வெற்றிப்புகளில் ஏறிச்சென்று, உயர்ந்து நிற்பதற்கு இவையே காரணம். இப்போது அவர் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் பதவியிலமர்ந்திருக்கின்றார்.

சிறுகதை, நாவல், நாடகம், உளவியல், விமர்சனம், மேடைப்பேச்சு போன்ற பன்முகச் செயற்பாடுகளில் முத்திரை பதித்தவர் கோகிலா மகேந்திரன்.

"உணர்வுகளை நல்ல முறையில் வெளிப்படுத்தக் கலைகள் உதவுகின்றன. உணர்வுச் சமநிலையுள்ள உன்னத ஆளுமையைப் பெறுவது கலைஞர்களுக்கு இலகுவாக இருக்கிறது. அதே வேளை, கலைகள் மானிட முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டுகின்றன. தனிமனித விருத்தியும், மானிட மேன்மையும் சாத்தியப்படுகின்றன" என்பது கோகிலாவின் ஆணித்தரமான அனுபவக் கருத்து.

குயில், ஈழநாடு, தொண்டன், வீரகேசரி, தினக்குரல், மல்லிகை, சுடர், முரசொலி, வெளிச்சம், வலம்புரி மற்றும் பல சஞ்சிகைகள், சிறப்பு மலர்களில் இவரின் ஏராளமான சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், விஞ்ஞானக் கதைகள், சில நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

முரசொலி குறுநாவல் போட்டி (1987) சுடர் சிறுகதைப் போட்டி (1980) நோர்வே தமிழ்ச் சங்கச் சிறுகதைப் போட்டி (1986) நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கழக சிறுகதைப் போட்டி (1985) இலக்கிய வட்டச் சிறுவர் கவிதைப் போட்டி (1989) என்பனவற்றில் இவரின் ஆக்கங்கள் பரிசுகளை வென்றுள்ளன.

பின்வரும் நாடகங்களை இவர் எழுதி நெறியாள்கை செய்து நாடகத்துறைக்குப் புதிய பரிமாணங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

'பட்டர் பெருமான்' (1975)	பொலிகண்டி அ.த.க. பாடசாலையில்
'காலனை வென்ற காலன்' (நெறியாள்கை மட்டும்) (1980)	கீரிமலை நகுலேஸ்வர ம.வி.யில்
'கோமகளும் குருமகளும்'- 'தரிசனங்கள்' 'பட்டங்கள் மீண்டும் பறக்கும்' முரண்பாடுகள் 1982 - 1992 -	மகாஜனக் கல்லூரியில் எழுதித் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்தவை.
மீண்டும் நிலவு பொழியும்' (1991)	ஆசிரிய தினங்களுக்காக எழுதித் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றப்பட்டவை.
'மலையும் மடற்பனையும்' (1993)	
'ஆசிரியலாண்மை' (1994)	
'முரண்பாடுகள்' (1997)	தேசியக்கல்வி நிறுவனத்தின் முரண்பாட்டுத் தீர்வுக் கல்விச் செயலம்வரில்
(1999)	கைதடி முதியோர் இல்லத்தினரைப் பங்குபற்றச் செய்து மேடை ஏற்றிய நாடகம்.

'மல்லிகா மாப்பிள்ளை ஸ்டோர்ஸ்'	(1998)	தெல்லிப்பழை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில்
'பாலாய் நிலவு பொழியும்'	(1999)	இணுவில் மத்திய கல்லூரியில் கவிதை நாடகம்.
நாடக வளர்ச்சியின் வெட்டு முகத்தோற்றம்	(1998)	ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பரிசளிப்பு விழாவில்
'இலக்குப்புள்ளி'	(1999)	இராமநாதன் கல்லூரியில்
'கேள்விகளின் முழக்கம்,	(2002)	

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகமும் கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய ஒரு வருட டிப்ளோமா பயிற்சியில் சேர்ந்து பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், கலாநிதி சி. மௌனகுரு, நடிகமணி. வி. வி. வைரமுத்து போன்ற நாடக விற்பன்னர்களிடம் நாடகம் பயின்ற கோகிலா மகேந்திரன், வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின், நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தின் பிரதம பரீட்சகர், மேற்படி பாடத்துக்கு தோற்றும் பரீட்சார்த்திகளுக்கான போதனாசிரியர், தொலைக்கல்விப் பயிற்சி மூலம் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நாடகத்துறை பகுதிநேரப் போதனாசிரியர் (1991 - 1993), யாழ்ப்பல்கலைக் கழக நுண்கலைத் துறை நாடக அரங்கியல் கற்கை நெறிக்கான வருகை விரிவுரையாளர் (1996-1997), நாடகக் கலா வித்தகர் பட்டத்துக்கான வடஇலங்கை சங்கீத சபைப் பரீட்சையின் பிரதம பரீட்சகர் (1999 - 2000), ஆசிரியர்களுக்கு சிறுவர் அரங்கு தொடர்பான பயிற்சியாளர் (2001), மெஜிக் ஷொப் நாடகச் சிகிச்சை முறையை அறிமுகப்படுத்தியவர் (2001) முதலிய பொறுப்பான பணிகளை நாடகத்துறை வளர்ச்சிக்காகப் புரிந்துள்ளார். இவரின் கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்து வரும் இவரின் கணவர் திரு. கி. மகேந்திரராஜா. அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரியின் அதிபராக விளங்குகிறார்; சிறந்த முற்போக்குச் சிந்தனையாளர். கோகிலா மகேந்திரன் எழுதியுள்ள ஆக்கங்களிற் பல நூலுருப் பெற்றுள்ளன. அவை :-

1. மனித சொருபங்கள் - (சிறுகதைத் தொகுதி)
2. முரண்பாடுகளின் அறுவடைகள் - (சிறுகதைத் தொகுதி)

3. பிரசவங்கள் - (சிறுகதைத் தொகுதி)
4. வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் - (சிறுகதைத் தொகுதி)
5. அறிமுகவிழா - (இரத்தின வேலோனின் சில சிறுகதைகளுடன் வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதி)
6. துயிலும் ஒரு நாள் கலையும் - நாவல்
7. தூவானம் கவனம் - நாவல்
8. விஞ்ஞானக் கதைகள் - சிறுவர் இலக்கியம்
9. குயில்கள் - நாடகங்களின் தொகுதி
10. எங்கே நிம்மதி? - உளவியல் கட்டுரைகள்
11. கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு - நாடகக்கலை பற்றிய நூல்
12. தங்கத்தலைவி - அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் தலைமைத்துவம் பற்றிய நூல்

கலை இலக்கியம், கல்வித்துறைகளில் சுறுசுறுப்பாகச் செயலாற்றி அவற்றின் வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான பங்களிப்பைப் புரிந்து வரும் கோகிலா மகேந்திரன் (முழுப்பெயர்: திருமதி கோகிலாதேவி மகேந்திரராஜா) அவர்களின் பணிகளைப் பாராட்டி, பல நிறுவனங்கள் பட்டங்களும் விருதுகளும் வழங்கிக் கௌரவித்தன.

1. 'இலக்கிய வித்தகர்' பட்டமும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் - 'பிரசவங்கள்' சிறுகதைத் தொகுதி (1986)
2. சாகித்திய மண்டலப் பரிசு - 'வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம், சிறுகதைத் தொகுதி (1997)

3. வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சின் விருது - வாழ்வு ஒரு வலைப் பந்தாட்டம், சிறுகதைத் தொகுதிக்கு (1997)
4. 'நாடகக்கலா வித்தகர்' பட்டம் - வடஇலங்கைச் சங்கீதசபை (2002)
5. மட்டக்களப்பு மாவட்ட உள்நூராட்சித் திணைக்களத்தின் பாராட்டுச் சான்றிதழ் - (1991)
6. நல்லாசான் விருது - பண்டத்தரிப்பு கல்விக்கோட்டம் (1991)
7. நல்லாசான் விருது - யாழ், மாவட்ட கல்வித் திணைக்களம் (1991)
8. கோப்பாய்ப்பிரிவு செஞ்சிலுவைச் சங்கம், யாழ்.மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையப் பாராட்டுக்கள்.

இவரின் சிறுகதைகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்து ஒருவர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் M. Phil பெற்றுள்ளார். மற்றொருவர் B.A.Hons (தமிழ்ச்சிறப்பு) இறுதியாண்டுக்குக் கோகிலா படைத்த பெண் பாத்திரங்களை ஆய்வு செய்துள்ளார். இவரின் நாடக முயற்சிகள் தொடர்பான ஆய்வை சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

சீனாவின் தலைநகரான பீஜிங் நகரில் நடைபெற்ற சர்வதேச மகளிர் மாநாடு (1995), இங்கிலாந்து ஓக்ஸ்போட் நகரில் நடந்த உலக மாணவர்களின் விழுமியங்கள் தொடர்பான மாநாடு (2002), இலங்கை கலைக்கழகத்தின் இலக்கிய மாநாடு (2002), பெண் எழுத்தாளர்களின் கருத்தரங்கு (கொழும்பு 1990) உட்பட இலக்கியம், நாடகம், உளவியல், கல்வி, ஆன்மிகம் தொடர்பான பல கருத்தரங்குகளில், இலக்கிய விழாக்களில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியுள்ள இவர், வானொலி, தொலைக்காட்சிகளிலும் உரை நிகழ்த்தி வருகிறார்.

"உலகம் பல விடயங்களில் முன்னேறி வருகிறது. அந்த ஓட்டத்தோடு ஓடுவதில் தப்பில்லை. ஆனால் நாம் செய்யும் விஷயங்கள் எமது உடல், உள ஆரோக்கியத்துக்கும் மனித சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கும் பொருத்தமானது தானா" என்பதை அறிந்து செயற்பட வேண்டும்.

ஆண்கள் குடிக்கிறார்கள், நாமும் ஏன் குடிக்கக் கூடாது? ஆண்களுக்கு இரு பெண்களோடு தொடர்பு என்றால் நாம் ஏன் இரண்டு ஆண்களோடு தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது?" என்று சிந்தித்தால் அழிவு எமக்காகக் காத்திருக்கும்.

"ஆண்கள் மனச்சோர்வுக்கு உட்படுவது குறைவாக இருக்கிறது. பெண்கள் ஏன் சலிப்புற்று விடுகிறார்கள்?" எனச் சிந்திப்பது ஆரோக்கியமானது. ஆண்களின் நல்ல அம்சங்களை எடுத்துக் கொண்டு எமது ஆளுமையை விருத்தி செய்ய முயலுவது நன்மை பயக்கும் என்பது பண்பட்ட பல்துறைப் படைப்பாளியாக விளங்கும் திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன், இளம் தலைமுறைப் பெண்களுக்கு கூறி வைக்கின்ற ஆலோசனைகள்; ஆணித்தரமான கருத்துக்கள்.

அவள் வேறு யாரும்ல்ல, என் பால்ய சினேகிதி மீனாவே தான்! எனது வீட்டின் வளவோடு ஒட்டி அவளின் வீடு இருந்தது. பரந்த விஸ்தாரமான காணி. அரப்பாவாடைக் காலத்திலிருந்தே நானும் எனது சகோதரிகளும், அவளும் அவளின் சகோதரியுமாக ஓடிப்பிடித்து விளையாடியது, மாங்கொட்டை போட்டுத் துள்ளியது, வண்ணத்துப்பூச்சிகளை வேட்டையாடி அவளின் வேலியை ஒட்டிய பற்றைகளைச் சுற்றிப் பட்டாம்பூச்சிகளாகப் பறந்து திரிந்தது, பப்பாசிக்குழாய்களை நாதஸ்வரமாகப் பாவித்து, குரும்பட்டிகளில் தேர்கட்டி இழுத்தது, சங்கீத வகுப்பில் இருந்து நேரே வீட்டுக்கு வராமல், வழியில் பராக்குப் பார்த்து நின்று விட்டு, சுணங்கி வந்தமைக்காக அம்மாக்களிடம் பூசை வாங்கியது - ஓ! அந்த இளமைக்கால நிகழ்ச்சிகள் எவ்வளவு இனிமையானவை! மீட்டிப் பார்க்கிற போது மனசுக்கு எவ்வளவு இதமாகவும், சுகமாகவும் இருக்கின்றன!

காலம் எவ்வளவு வேகமாக ஓடி விட்டது....

இன்று ஒரு பெரிய அச்சகத்தின் உரிமையாளரும், இயக்குநருமாக நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்ற திருமதி. மீனா கணேசலிங்கம் கீர்த்தியும் செல்வாக்கும் மிக்க குடும்ப பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை பீ.ஏ.தம்பி ஒழுங்கையைச் சேர்ந்த வேதநாயகம்பிள்ளை - முத்தம்மா தம்பதியரின் மகளாக 4-3-1934 அன்று பிறந்த மீனா, பாரம்பரியப் பெருமையைக் கட்டிக் காத்து, அதனை அச்சத்துறை நிர்வாகம் மூலம் முன்னெடுத்துச் செல்வது பாராட்டுக்குரியது.

வண்ணார்பண்ணையில் பீ.ஏ. தம்பிலேன், என்பது அவரின் தந்தை வழிப்பாட்டனாரின் பெயரால் ஏற்பட்டது. பீ. ஏ. என்பது அவரின் இனிஷியல் அல்ல. அவர் ஆங்கிலேயர் காலத்தில், ஆங்கிலம் மூலம் படித்து, 19வது வயதில் அவ்வூரில் முதன் முதலாக பீ.ஏ. பட்டம் பெற்றமையைக் குறிப்பதாகும். அக்காலத்தில் மிகப் படித்த கல்விமானான அவர் வாழ்ந்த வீதியைக் குறிக்க ஊர்மக்கள் வாயில் உலவிய அப்பெயர், காலப்போக்கில் மாநகரசபையாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நிலைத்து விட்டது.

இலங்கையில் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கென தமிழில் முதன் முதலில் வெளிவந்த சஞ்சிகை 'தமிழ் மகள்' இதனைச் சென்ற நூற்றாண்டில் நடத்தியவர் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி என்பவர். இவர் பீ.ஏ. தம்பி அவர்களின் புதல்வி; மீனாவின் மாமி முறையானவர்; மிக முற்போக்கான கருத்துக்களைக் கொண்டவர். பெண்களுக்கென சஞ்சிகையை நடத்தியதுடன் நிற்காமல், பெண்களிடம் ஒழுக்கப் பண்பாட்டையும் துணியையும் வளர்ப்பதற்காக, இளம் பெண்களை ஒன்று திரட்டி காந்தியக் கொள்கை அடிப்படையிலான அமைப்பின் மூலமாக, ஆன்மீகம், பண்ணிசை, பேச்சு, நடிப்பு, என்பவற்றில்

ஈடுபடுத்தினார். ஆத்மீக பலத்தின் மூலமே எவரும் மன உறுதியை வளர்த்து நற்செயல்களைப் புரியலாம், இது பெண்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு மிக ஆதாரமானதென்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். வயது இடைவெளி அதிகமிருந்தாலும் அவளுக்கு என்மீது மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. கூட்டங்களுக்கெல்லாம் என்னை அழைத்துச் சென்று "ஏதாவது பேசும், பேசும்" என்று முன்னுக்குத் தள்ளி விடுவார். அவர் இளமைக்காலத்தில் எனக்கு அளித்த ஊக்கமே, மேடைப்பேச்சு, இலக்கியம் முதலிய துறைகளுக்கு என்னை இட்டுச் சென்றது எனக் கருதுகிறேன்.

'சாண்டோ' முத்துச்சாமிப்பிள்ளை என்றாலே, சட்டத்துறையைச் சேர்ந்த வழக்குரைஞர்கள் தலை வணங்குவது வழக்கம். அக்காலத்தில் புகழ் பெற்ற அப்புக்காத்தாக விளங்கிய அவர் 'கோட்டும் சூட்டும்' அணிந்து, 'கோர்டு'க்கு குதிரையில் ஏறிச் செல்லும் கம்பீர்க்காட்சியைக் காண்பவர்கள், அரசு குமாரனோ என ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. அவரின் கட்டுமஸ்தான தேகமும் மிடுக்கான தோற்றமும் 'சாண்டோ' என்று அவரைக் கருதி பொதுமக்கள் மகிழும் அளவுக்குப் பிரசித்தமாயிருந்தார்.

பீ.ஏ. தம்பி வீதியில் அவர் வாழ்ந்த பெரிய வீடு அரசு மாளிகை ஒன்றையே நினைவூட்டும். பாதுகாப்பான உயரமான மதில், முற்றத்தில் குடை பிடித்து வரவேற்கும் பெருமரங்கள், விறாந்தையில் விலையுயர்ந்த மரங்களாலான சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய கதிரைகள், விஸ்தாரமான அறைகள், உயரமான கதவுகள், மேல்மாடி என அவரின் வீடு இராஜமாளிகை போலவே திகழ்ந்தது. சிறிது பராமரிப்புக் குறைந்த போதிலும், இன்றும் அவ்வீடு அந்த வீதியின் பெரிய மாடி வீடாகவே விளங்குகின்றது. 'அட்வக்கேட்' திரு. சாண்டோ முத்துச்சாமிப்பிள்ளை அவர்கள் மீனாவின் மாமா முறையானவர் என்பதை இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்திருக்க முடியாது.

புகழ்பெற்ற ஆய்வறிஞராக 19ம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய 'கலாயோகி' ஆனந்தகுமாரசாமிக்குப் பின், திராவிடக் கலை பற்றி ஆழமான பல ஆய்வுகளைச் செய்து ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நூல்களை வெளியிட்டுள்ள கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம், மீனாவின் மாமியாரான 'தமிழ் மகள்' மங்களம்மாளின் மகளைத் திருமணம் முடித்தவர். சிற்பம், சித்திரம், நடனம், இசை முதலியவற்றை வளர்ப்பதற்காக, பீ.ஏ.தம்பிலேன் முடிவடையும் பிரப்பங்குளம் வீதியில், கலையார்வமுள்ள பல அறிஞர்களுடன் இணைந்து 'கலாநிலையம்' என்ற கலைக்கூடத்தை உருவாக்கி நடத்தியவர்.

மீனாவின் கணவர் திரு. கணேசலிங்கம் அவர்களோ தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் பிரசித்தமான நாவலாசிரியர். 35 நாவல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பலரின் நூல்களைப்

பதிப்பித்து தமிழகமெங்கும் பரவவிட்டு, ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தையும் ஆற்றலையும் தமிழகத்தார் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் பணியாற்றி வருபவர். பலராலும் மதிக்கப்படும் சிறந்த முற்போக்குவாதி, பெண்களின் உரிமைகளைத் தமது படைப்புகளில் முன்னிறுத்தி ஒங்கிக் குரல் எழுப்பிவரும் பெண்ணிலைவாதி. முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட பல இளம் எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சிக்காக 'குமரன்' என்ற மாத சஞ்சிகையை பலகாலமாக நடத்தியவர். எழுத்து, பதிப்புத் துறைகளில் ஈடுபட்டு வருவது மட்டுமல்லாமல், சிலவருடங்களாக சென்னை 'இந்து' நாளேட்டுக் குழுவின் அரசியல் இதழ்களில் ஒன்றான 'புறன்ட் லயின்' இதழின் ஆலோசகர்களில் ஒருவராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார். செந்தண்மை, கொள்கை பிறளாமை, பரந்த மனப்பான்மை, இரக்கம் முதலியவற்றை குணநலனாகக் கொண்ட கணேசலிங்கம் அவர்களைக் கணவராக அடைவதற்கு மீனா புண்ணியஞ் செய்தவர், அதனால் கொடுத்து வைத்தவராகத் திகழ்கிறார்.

மீனாவின் முன் தான் 'ரைப் செற்' செய்த 20 பக்கத் தாள்களை ஓர் இளம் பெண் கொண்டு வந்து வைக்கிறாள். அவை பறந்து விடாமலிருப்பதற்காக, பாரமொன்றை வைத்து விட்டு, தொலைபேசியில் சிவரைத் தூக்குகிறார் மீனா.

"வை.பி.எம்மா? 7 நிம் 70 ஜி.எஸ்.எம். பேப்பர், 4 நிம் அசோர்ட்டட் பிறிண்டிங் பேப்பர், 300 ஆர்ட் போர்ட் தரமுடியுமுமோ? அவசரமாகத் தேவை. ஆள் அனுப்புகிறேன். கொடுத்து விடுங்கோ பிளீஸ்" நிசீவரை வைக்கிறார்.

"நசீ! நானா! ஒருக்கா வை.பி.எம். முக்கு போயிட்டு வாங்கோ. பேப்பர் ஓடர் செய்திருக்கிறேன். தருவதாகச் சொன்னார்கள். வாங்கி ஓட்டோவில் அடுக்கிக் கொண்டு வாங்கோ. 'பில்லை'யும் வாங்கிக் கொண்டு வர மறக்க வேண்டாம்."

"மலர்! போன மாதம் கொடுக்க வேண்டிய தொகைக்கு வை.பி.எம்.முக்கு உடனே ஒரு செக் எழுதுங்கோ. நசீர், கையோடு இதையும் குடுத்திட்டு வாங்கோ."

காலையில் நான் வந்த போது காரசாரமாகத் தொலைபேசியில் கடுர தொனியில் கனநேரம் எடுத்து வாதிட்டுக் கொண்டிருந்த மீனாவோ, இவ்வளவு சிக்கனமாகப் பேசிமுடிக்கிறார் என என் முகத்தில் எழுந்த வினாவை உணர்ந்து கொண்ட மீனா சொன்னார்.

"இந்த ஈ.பி.எவ் அலுவலகக்காரன்கள் படுசோம்பேறிகள். தொழிலாளருக்குரிய தொகை ஆறுமாசத்துக்கும் மேல் 'அரியர்ஸ்' இருக்கு.

உடனே கட்டாவிடில் வழக்குப்போடுவோம் என எச்சரிக்கை கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். போன மாசம் முடியும் வரை ஒழுங்காக செக் எழுதி 'றிஜிஸ்டர்ட்' கடிதத்தில் அனுப்பியாச்சு. நித்திரையாகக் கிடந்து விட்டு இப்பதான் எழும்பியிருக்கிறார்கள் போல. நான் காரசாரமாகப் பேசினபடியால் தான் எல்லாச் செக்குகளையும் தேடி எடுத்து சரியென்று கண்டு பிடித்து விட்டு 'சொறி' சொல்லுறான்கள்."

எனது புத்தக விஷயத்தைக் கேட்டுக் கொண்டபடி, மலர் கொண்டு வந்த 'செக்' புத்தகத்தில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார்.

"உங்கள் புத்தகந்தானே? அதற்கு ரேட் என்ன? விஷயத்தைக் கொண்டு வாருங்கோ. எல்லாம் முடித்துத் தரலாம்."

தொடர்ந்து கதைப்பதற்கிடையில், இரு உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள், ஒரு கட்டுக் கையெழுத்துப் பிரதிகளுடன் வந்து நின்றார்கள். தமது கல்லூரியின் ஆண்டு மலரை வெளியிடப் போகிறார்களாம்! 'எஸ்டிமேட்' எடுக்க வந்தவர்கள்.

நான் எழுந்து இடத்தைக் கொடுத்து விட்டு அச்சுக்கூடத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கப் போனேன். நண்பியின் அச்சுமாச்சே அனுமதி எதற்கு?

அது மிக விசாலமான கட்டிடம். போதிய காற்றோட்டமில்லாததால், பல மின் விசிறிகள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. பிரகாசமான பல்புகள் ஒளியைப் பரப்பின. மூன்று இளம் பெண்களின் கைகள் இயந்திர வேகத்துடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு, வெகுஅவதானமாக எழுத்துக்களைக் கொம்பியூட்டரில் பொறித்துக் கொண்டிருந்தன. மற்றொரு பெண் மிக நுட்பமாக கொம்பியூட்டரில் 'கிறாபிக்ஸ்' அமைத்துக் கொண்டிருந்தாள். உள்ளே நடுவிலிருந்த மேசையில் உட்கார்ந்திருந்த ஒருவர், எழுத்தெண்ணி, 'புறாவ்' பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பக்கத்திலே ஆங்கில-தமிழ் டிக்ஷனரி அவரின் மேசையில் அமர்ந்திருந்தது. ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியராக இருக்க வேண்டும். ஒரு பிழையும் இருக்கக் கூடாது என்பதில் அக்கறையாக இருந்தார்.

கட்டிடத்தின் அடுத்த பக்கத்தில் 'ஓவ்செட்' மெஷினும், லெட்டர் பிறெஸ் 'ஹைடல் பேர்க்' மெஷினும் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. புதிய கொம்பியூட்டரின் வரவின் காரணமாக, பழைய 'லெட்டர் பிறெஸ்' முறையை மீனா தூக்கி எறிந்து விடவில்லை. இரண்டுமே சம காலத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. வாழ்த்துமடல், சுவரொட்டி, துண்டுப்பிரசுரம், அழைப்பிதழ், சரமகவி, தேவார திருவாசகங்கள், இவை போன்ற சிறிய - ஆனால் அவசர்மான, சிக்கனமான வேலைகளுக்கு 'லெட்டர் பிறெஸ்' உதவியாக இருக்கிறது. மத்திய வங்கி ஆண்டுக் கணக்கறிக்கை, கந்தபுராணம்,

இலங்கை வரலாறு போன்ற தடித்த பெரிய நூல்களைச் சிறந்த முறையில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை எழுத்துக் கோர்த்து அச்சிட்டுக் கச்சிதமாகத் தயாரித்துக் கொடுத்த பழம் பெரும் அச்சகமாச்சே!

ஆக்க இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள், அச்சிடக் கொடுத்த தமது நூலின் பக்க வடிவமைப்பு, எழுத்துறுப்பு, சரியாக 'புறால்' போடப்பட்டுள்ளதா, அட்டைப்படம் பொருத்தமான வண்ணத்தில் வந்துள்ளதா, எத்தனை பக்கங்கள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்வதற்காக சம்பந்தப்பட்ட அச்சகத்துக்குச் செல்வது வழக்கம். அங்கு அடிக்கடி செல்வதனால், அச்சுக்கலை அவர்களை இயல்பாகவே ஈர்த்து விடுகிறது. 1950களிலே தமது இலக்கிய ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்திய திரு. கணேசலிங்கம், தமது ஆக்கங்கள் சிலவற்றை அக்காலத்திலேயே வெளியிட்டுள்ளார். திறைசேரியில் அரச பணியாளராக இருந்த அவரை, இலக்கிய முயற்சிகள், அச்சுக்கலைக்கும் இட்டுச் சென்றன. குமரன் அச்சகத்தின் பங்காளராக இணைந்து, அரச பணியில்லாத நேரங்களில் அதனை மேற்பார்வையிடத் துவங்கி, அத்தொழிலின் நெழிவு சுழிவுகளைக் கற்றுக் கொண்ட அவர், உறவினர்களின் உதவி கொண்டு அதன் முழுப் பங்குகளையும் வாங்கினார்.

எழுத்து, அரசபணி, விஜயலட்சுமி புத்தகசாலை, 'குமரன்' சஞ்சிகை - என்ற சுமைகள் அவரை நெரித்தன. அச்சகத்தில் சிறு சிறு உதவிகளைப் புரிய அவ்வப்போது வந்து கொண்டிருந்த தமது துணைவி மீனாவுக்கு அச்சக வேலைகளை, ஒவ்வொன்றாக, படிப்படியாகக் கற்றுக் கொடுத்தார். கூர்ந்த மதிநுட்பமும், ஆற்றலும் கொண்டிருந்த மீனா சிறிது காலத்திலேயே தனது நிர்வாகத் திறமையை நிரூபித்த போது, அச்சகப் பொறுப்புகளை திரு. கணேசலிங்கம், தமது துணைவியாரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, எழுத்துப் பணியில் முழுமையாக மூழ்கி விட்டார். ஆண்டொன்றுக்கு இரு நாவல்கள், பல சிறுகதைகளைப் படைப்பது, குமரன் சஞ்சிகையை நடத்துவது என்பன இவ்வுழுவின் முழு அக்கறையையும் செலுத்தினார்.

"எந்தத் தொழிலிலும் அவ்வப்போது பிரச்சனைகள் எழுவது சகஜமே. ஆனால் அவற்றை பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளாமல், மதிநுட்பத்தோடு, பொறுமையைக் கடைப்பிடித்துச் சமாளிக்க வேண்டும். சிறந்த நிர்வாகியாகச் செயற்பட இது மிகவும் அவசியம். மனதில் துணியும், தன்னம்பிக்கையுமிருப்பதால், எனக்கு உதவியாக ஒரு உதவி முகர்மையாளரை வைத்துக் கொண்டு அச்சக வேலைகளைச் சிறப்பாக நடத்த முடிகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இத்துறை எனக்கு மிகவும் மன நிறைவைத் தருவது, வறிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 15க்கும் மேற்பட்ட இளம் பெண்களைச் சாதி மதம் பார்க்காமல் இத்துறையில் ஈடுபட வைத்து பயிற்சி

அளித்து, அவர்கள் சொந்தக்காலில் நிற்கக்கூடியதாக, அவர்களுக்கு வருவாய் தரும் பணியில் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறேன். பெண்கள் முன்னேறுவதற்கு, அவர்களுக்குப் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் வேண்டும்" என மன நிறைவோடு திருமதி மீனா கணேசலிங்கம் கூறினார்.

திடீரென அவரின் மேசை மீது இருந்த மேசை மணிக்கூடு குரல் கொடுத்தது. முற்பகல் தேநீர் இடைவேளைக்கான அழைப்பு அது. தான் காலையில் வந்தவுடனேயே அதை அட்ஜஸ்ட் செய்து வைத்து விடுவதாகக் கூறிய போது, அவரின் மதிநுட்பத்தைக் கண்டு வியந்து போனேன்.

தேநீர் தயாரித்த இளம் பெண்ணொருத்தி ஒரு 'டினேயில்' கோப்பைகளை எடுத்து வந்து கொம்பியூட்டரில் வேலையிலீடுபட்டிருந்தவர்களுக்கும் எம்மிருவருக்கும் பரிமாறினாள். ஏனையவர்கள் தேநீர் தயாரிக்கப் பெற்ற இடத்துக்குச் சென்றனர், தமது அளவுப் படி சீனியைச் சேர்த்துக் கொண்டு பருகுவதற்காக. தேநீர் பருகி விட்டு விடை பெற்று நான் வெளியே வந்த போது தேநீர் பருகி முடித்தவர்களின் சிலர், நிழலில் நின்று சிகரட் பிடித்துக் கொண்டிருந்தனர். மற்றும் சிலர் உட்கார்ந்து வெற்றிலை பாக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் முகங்களில் களைப்பு நீங்கிய தெளிவு பிரகாசித்தது.

மனையியற்கலை வல்லுநர்

திருமதி மல்லிகா யோசப்

இளஞ்சூரியன், முகில் திரையைத் தூக்கி ஒதுக்கி விட்டு, சிரித்த முகத்தோடு பூமி மகளை எட்டிப் பார்க்கிறான். மரம், செடி, கொடி அனைத்தும் மஞ்சள் பூசிக் குளித்த கன்னிப் பெண்ணின் கன்னம் போல, எழிற்கோலம் காட்டுகின்றன. குளிர்மையும், அழகும் கண்களை நிறைக்கின்றன. உள்ளம் உவகையில் திளைக்கின்றது.... அதோ! அந்தப் பூஞ்சோலையைப் பாருங்கள். காலை வேளையில் மனதுக்கு உற்சாகமும் ஆனந்தமும் ஏற்படுத்தும் ரம்மியமான காட்சி. நேற்றுப் போதாக இருந்தவை, இன்று விரிந்து, மலராகச் சிரிக்கின்றன. அப்பப்பா! எத்தனை வகைகள்! எத்தனை வடிவங்கள்! எத்தனை வண்ணங்கள்! சிவப்பு, மஞ்சள், ஊதா, வெள்ளை இவற்றோடு இவை மூன்றின் கலவையுங் கொண்ட இன்னொரு புது நிறம்! அடுத்தது நீலம்! வெள்ளை. இன்னும் வார்த்தையிலடங்காத வண்ணக்கலவை கொண்ட மலர்கள். குங்குமப்பொட்டின் அளவிலும் பார்க்கச் சிறிய பூக்கள். விரித்த கரத்தில் ஏந்திக் கொள்ளும் அளவிலான பெரிய மலர்கள்... இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட அளவுகளில், உருவங்களில் எத்தனை மலர்கள்! எவ்வளவு

மலர்கள்!! கிளைகளில் தனித்து தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் மலர்கள், நெருங்கி இணைந்து கொத்தாக - குவியலாக தோற்றம் தரும் பூக்கள்.

நறுமணம் குவலயம் எங்கும் 'கமகம' எனப் பரவுகின்றது. உயிரினங்கள் புத்தூக்கம் பெறுகின்றன... சுறுசுறுப்பில் மனிதர்களுக்குப் போட்டியாக வண்டுகளும் தேனீக்களும் ஆனந்த ரீங்காரத்துடன் மலருக்கு மலர் தாவுகின்றன... உலகத்துக்கு மலர்கள் தேவை... மனிதனுக்குத் தானியம் மட்டுமல்ல, மலர்களும் தேவை. தானியம் உடலுக்கான உணவுக்குப் பயனளிக்கிறது. மனிதன் தனது மகிழ்ச்சி, காதல், பக்தி, அன்பு முதலிய உணர்வுகளைப் பயன்படுத்துகின்றான். மலர் மங்களச் சின்னமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. புஷ்பங்களை புனிதமாகத் தான் போற்றும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கின்றான். விதவிதமாக அலங்கரிக்கின்றான். ஆராதனைப் பொருளாகத் தூவுகின்றான். பெரியார்களை, அறிஞர்களை, வித்தகர்களைப் போற்றிப் பாராட்டும் சின்னமாக வழங்கி மகிழுகின்றான். மணவிழாக்களில், மங்கல வைபவங்களில் மாலைகளும் பூங்கொத்துக்களும் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன...

நறுமலர்கள் கொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட மணவறை. அதில் அமர்ந்திருக்கும் மணமகள் முகத்திலே நாணம், கன்னங்களில் செம்மையைத் தீட்டி விட, அவள் நிமிராமல் தலை குனிந்திருக்கிறாள். பின்னிய கூந்தலில் சடை நாகப்பூ அலங்காரம் கண்ணைப் பறிக்கிறது. தலைப்பாகை, உத்தரீயம், மலர் மாலைகள் என எடுப்பான தோற்றத்தில் அவளருகில் மணமகள். நாதஸ்வரம் வாரி இறைக்கும் மங்கல இசையும் வேதியர்களின் மந்திர ஒலியும் சேர்ந்து செவிகளினூடாக மனதுக்கு இனிமை சேர்க்கிறது. ஒம்புகையும் ஊதுபத்தி, சாம்பிராணிப்புகையும் கலந்து நறுமணம் பரப்புகின்றன. மங்கல நாணினை எடுத்து மஞ்சள் தடவி அதனை மணமகள் கையிலே குருக்கள் கொடுக்கிறார். கெட்டி மேளத்தின் முழக்கம்! அவள் கழுத்திலே தாலி ஏறுகின்றது. பெரியோர், சுற்றம், நட்பு என்போர் மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் அட்சதையும் மலரும் தூவி அந்த இளஞ்சிட்டுக்களை வாழ்த்துகிறார்கள். அவளின் பிரகாசமான முகத்திலே புளகாங்கிதம், செங்கன்னங்களில் அங்குமிங்குமாக பூரிப்பு மின்னல் பளபளத்து தெறிக்கிறது. அவளின் முகத்தில் இலேசான முறுவலிப்பு.

என்ன வாசகர்களே! பூங்காவின் அழகுப் பொலிவைக் காட்டி, மனம் அதனின்றி விடுபடுமுன், இந்துத் திருமண விழா மண்டபத்துக்கும் தனது சித்தரிப்புத் திறத்தால் உங்களை இழுத்து வந்த எழுத்தாளரின் கைவண்ணங்களில் (திரு. சோமகாந்தனின் 'தத்துவச்சித்திரம்' - சித்திரம் (6 & 19) லயித்துப் போய் விட்டார்களா? ஆமாம், மனையியல் கலைஞர் மல்லிகா

ஜோசப் அவர்களுக்கும் மலர்களுக்கும் அவற்றினால் மணப்பெண்களை அலங்கரிப்பதற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருக்கிறது. இந்து மணப்பெண்ணை மட்டுமல்ல மற்றும் கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமியத் திருமணங்களில் மணப்பெண்களுக்கான அலங்காரம், உடை அலங்காரம், முக அலங்காரம், புரிவதிலும் அவர் வல்லவர். விருந்துகள், விசேட விழாக்கள், மற்றும் மகிழ்ச்சிகர வைபவங்களுக்கு அவர் செய்யும் மலர் அலங்கார வேலைப்பாடுகள், மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் ஊட்டுவன.

“மங்கலம் என்னும் மனையறம் புகுந்து
தங்கள் போலச் செங்கதிர் போல
கண்கவர் தனது கணவனைக் காத்து
பொங்கும் உலகில் புகழ்பெற வாழ்தல்
எங்கும் தமிழ் மகள் ஏற்றம் விளக்கு”

என்றார் கவிஞர் கண்ணதாசன்.

தமிழர்களிடையே ஒரு பாரம்பரிய வழக்கம் இருந்து வருகிறது. மணமேடையில், புதுமணமக்கள் ஆசீர்வாதம் பெற்று, விருந்தினை முடித்து, முதலில் மணமகனின் வீட்டுக்குச் செல்வதே வழக்கம். புகுந்த இல்லத்தை வாழவைப்பவள் அவளே என்பது மணமகனின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நம்பிக்கை. அதனால் வலதுகாலை முதலில் எடுத்து வரச்செய்து பூஜை அறைக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு குத்துவிளக்கை அவளைக் கொண்டு ஏற்றுவித்து ஒளிமயமாக்கும் நடைமுறை தமிழ் வீடுகளில் இன்றும் வழக்கமாகவுள்ளது. கணவனையும் அவனின் குடும்பத்தினரையும் கண்போலக் கருதி அவர்களின் குடும்பத்தைச் சிறப்புறச் செய்வாள் இப்பெண் என்பது அவர்களின் எதிர்பார்ப்பு. அவ்வாறான மணமகளை மணமேடைக்கும் மற்றும் வைபவங்களுக்கும் செல்லும் போது தனது கைவண்ணத்தினால், அழகுக்கு அழகு சேர்க்கும் வகையில், பொருத்தமான அழகுச் சாதனங்களைக் கொண்டு அவளின் முகத்தையும் கழுத்தையும் செம்மையுறச் செய்து, ஆளுக்குப் பொருத்தமான சிகையலங்காரம், ஆடை அணிகள் அலங்காரம் செய்து, பலரின் பாராட்டுகளையும், புகழாரங்களையும் சுமந்து நிற்பவர் மல்லிகா யோசப் அவர்கள். மணப்பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, விசேட வைபவங்களுக்குச் செல்லும் பெண்களை அலங்கரித்தனுப்புவதிலும் வல்லவரான இவர், இத்துறைகளில் பெண்கள் தம்மைத் தாமே அலங்கரித்துக் கம்பீரமாகவும் அழகாகவும் விளங்குவதற்கான பயிற்சிகளையும் அளித்து வருகின்றார்.

திருமணங்கள், பிறந்தநாள் வைபவங்கள், விசேட விருந்து நிகழ்ச்சிகள், முதலியவற்றில் ‘கேக்’ வெட்டிக் கொண்டாடுவது இன்று முக்கிய முதல் நிகழ்ச்சியாக இடம் பெற்று வருகின்றது. ‘கேக்’ தயாரிப்பதற்கு நிறைந்த அனுபவமும் அறிவும், பயிற்சியும் தேவை. அதில் சேர்க்கப்படும் ஒரு பொருளின் அளவு சற்றுக் குறைந்தாலும், பிள்ளையார் பிடிக்க முனைந்து குரங்காகிய கதை போல, ‘கேக்கு’க்குப் பதிலாக அது பிண்ணாக்காக ஆகிவிடும். சுவையும், மணமும், கவர்ச்சியும் மிக்க ‘கேக்’ தயாரிப்பதில் முன்னணியில் திகழ்பவர் மல்லிகா யோசப் அவர்கள். பலர் தமது வைபவங்களுக்கு இப்பணியை இவரிடமே ஒப்படைப்பது கொழும்பில் இன்று வழக்கமாகி விட்டது. இத்துறையில் இவருக்கு ஆரம்ப குருவாகத் திகழ்ந்தவர் இவரின் அன்புத் தாயாரே எனப் பெருமைப் பட்டுக்கொள்கிறார் மல்லிகா யோசப். எந்த விஷயத்தில் என்ன சுவையில், எவ்வாறான அலங்கரிப்பு ‘கேக்’ வேண்டுமோ, தமது அனுபவத்தையும் மதிநுட்பத்தையும் பயன்படுத்தி அவ்வாறே செய்வதில் மல்லிகாவுக்கு நிகர் மல்லிகாவே!

சமையல் என்பது அவசரம் அவசரமாகக் காய்கறிகளைக் கண்டபடி வெட்டிப் போட்டு உப்பையும் மிளகாய்த்தூளையும் அள்ளிப்போட்டு தேங்காய்ப்பாலை ஊற்றி அவியவிட்டு இறக்கும் சமாசாரம் அல்ல. சமையல் என்பது ஒரு கலை. காய்கறிகளைப் பொறுக்கி எடுத்து, அழகிய வடிவங்களாக அவற்றை வெட்டி, இயற்கையாகச் சுவையும் மணமும் ஊட்டக்கூடிய, பொருட்கைச் சரியான அளவில் சேர்த்து, காய்கறிகளின் உயிர்ச்சத்துக்கள் அழிந்து விடாமல், பதமான சூட்டில், பக்குவமாகத் தயாரித்துப் பரிமாற வேண்டும். தினமும் ஒரே வகையான கறிகளைச் சமைத்தால் சாப்பிடுபவர்களுக்கு சலிப்பு ஏற்பட்டு விடும். உணவைத் தயாரிப்பதற்கு புதிது புதிதாகப் பல சமையல் பதார்த்த தயாரிப்பு வகைகள் உள்ளன. இவற்றிற்கும் மலராக தமது கூர்ந்த மதிநுட்பத்தினால் மல்லிகா பத்தாயிரத்துக்கும் கூடுதலான பதார்த்த தயாரிப்பு வகைகளைத் தாமே கண்டுபிடித்துப் பிரபலமாக்கியுள்ளார். பிரபல உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பல நிறுவனங்கள், அவற்றில் வகை வகையான பதார்த்தங்களைச் செய்து மக்களிடம் பரப்புவதற்கு மல்லிகா யோசப்பின் உதவியையே நாடுகின்றன. கொழும்பிலும் பல வெளிநாடுகளிலும் உள்ள ‘ரோட்டரி’ கிளப்புகளின் அனுசரணையுடன் இவரின் செயல்முறைப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெற்றுள்ளன. மேலும் உள்ளூர் தொலைக்காட்சிகளிலும் இந்தியாவிலும் இவற்றை இவர் நிகழ்த்தியுள்ளார். சிங்களத்திலும் தமிழிலும் இவ்வாறான செயல்முறைகளை நிகழ்த்தி வருபவர் இவர் ஒருவரே. ஐக்கிய ராச்சியத்தில் நிகழ்ந்த ‘கேக்’ கண்காட்சிகளிலும் இவர் பங்கேற்றுத் தன் திறமையை சர்வதேச ரீதியில் நிரூபித்திருக்கிறார்.

மணமகள் அலங்காரம், பூ வேலைப்பாடுகள், தையற்கலை, சமையற்கலை, கேக் தயாரித்து அலங்கரிப்பது போன்றவற்றில் மட்டுமல்லாமல், சேலைகளுக்கும் கைவினைப் பொருட்களுக்கும் வர்ணத்தீட்டிப் பலரையும் மகிழ வைப்பதில் வல்லவர் மல்லிகா. சற்றின் துணி, மட்பாண்டங்களுக்கு இவர் தீட்டிய வண்ணங்கள், கண்காட்சிகளில் பலராலும் ஏகோபித்த பாராட்டுக்களைப் பெற்றன.

எட்வர்ட் சேனாதிராஜா - மார்கிறட் தம்பதியினருக்கு 10-05-1948 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த அனெற் மல்லிகா யாழ்ப்பாணத்திலும், பம்பலப்பிட்டியிலும் உள்ள திருக்குடும்ப கன்னியர் மடங்களில் கல்வி பயின்றவர். தனது உறவினர்களான மணப் பெண்களுக்கு அலங்காரஞ் செய்ய இளம் வயதிலேயே ஆடைகளை வெட்டித் தயாரித்தும், தலையலங்காரஞ் செய்தும் கொடுக்க ஆரம்பித்த இவரின் பணி, அதில் இவருக்குள்ள ஒருமனதான ஈடுபாட்டினால், முழுநேரத் தொழிலாக மாறிவிட்டது.

மனையியல்கலையில் தமது திறமையை மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதற்காக, லண்டன், இந்தியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலுள்ள இத்துறை சார்ந்த அமைப்புகளில் சேர்ந்து படித்து டிப்ளோமா பட்டங்களைப் பெற்றுக் கொண்டவர்.

இவரின் கணவர் திரு. வில்பிறட் யோசப், ஓர் அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்த போதிலும், தமது துணைவியாரின் தனித்துவமான ஆற்றல்களை ஊக்குவித்துவருகிறார்.

மனையியல் கலையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற பெண்மணியான மல்லிகா 1969ல் இருந்து கொழும்பில் 'மல்லிகா மனையியல் பாடசாலை'யின் இயக்குநராக இருந்து, கேக் அலங்காரம், சமையல்கலை, கூந்தல் அழகுக்கலை, மணமகள் அலங்காரம், மலரலங்காரம், வர்ணத்தீட்டல், ஆடை அணி தயாரித்தல், காய்கறிபழங்களைக் கொண்டு கண்ணைக் கவரும் வடிவங்களை அமைத்து விருந்தினர்களை மகிழச் செய்யும் கலை முதலியவற்றில் எண்ணற்ற மாணவிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்து, அவர்களை வாழ்க்கையில் மிளிர்ச் செய்துள்ளார். இதுவரை அவரிடம் பயின்ற மாணவிகளின் எண்ணிக்கை 10 ஆயிரத்துக்கும் அதிகம். அவர்களில் பலர் சிறந்த இல்லத் தலைவிகளாக இன்று விளங்குகின்றனர். அநேகர் உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகள் பலவற்றிலுமுள்ள நட்சத்திர விடுதிகளிலும், திண்பண்டச் சாலைகளிலும் தொழில்களிலமர்ந்து பொருளும் புகழுமீட்டி வருகின்றனர்.

தம்மிடம் பயில வரும் மாணவிகள் மனநிறைவோடும் உற்சாகமாகவும் பயிற்சியை மேற்கொள்வதற்கான ஆலோசனைகளையும் செயல்முறைகளையும் அவர்கள் விரைவில் கிரகித்துக் கொள்ளும் வகையில் அக்கறையுடன் ஊட்டி வருபவர் மல்லிகா. தன்னிச்சையாகத் தமக்கு, அரைகுறையாகத் தெரிந்தளவில் தாமே பயிற்சியைப் பெற்றுவிடலமென்பதிலும் பார்க்க நல்லனுபவமிக்க ஆசிரியரிடம் இக்கலையைப் பயின்று கொள்வதே முழுமையான பயனைத் தரும் என்பது மல்லிகாவின் அபிப்பிராயம்.

இவர் நடத்திய முதலாவது மனையியல் கலைக் கண்காட்சி 1970ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற போது அதில் இடம் பெற்றிருந்த துணிகளில், பேனையினால் வரையப்பட்டிருந்த வேலைப்பாடுகள், ஸ்டென்சில் வேலைப்பாடுகள், கண்ணாடி மற்றும் மட்பாண்டங்கள் மீது வரையப்பட்டிருந்த சித்திர வேலைப்பாடுகள் பலரின் மனதையும் கவனிப்பையும் ஈர்த்தன.

மல்லிகா யோசப் தமது இரண்டாவது மனையியல் கலைக் கண்காட்சியை 1972ஆம் ஆண்டில் நடத்தினார். இக்கண்காட்சியில் விசேட வைபவங்களுக்கான கேக், மற்றும் திருமண கேக் வடிவமைப்புக்கள், இனிப்பினாலான மலர்கள், காகிதப் பூக்கள், வகை வகையான அழகிய சித்திரங்கள் திட்டப்பட்ட துணிகள் முதலியவை பலரின் கவனத்தை ஈர்த்துப் பெரும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றன.

மல்லிகா யோசப் மனையியல் கலைக் கண்காட்சி நடத்துகிறாரெனில், அவற்றில் புதிது புதிதாக பல அம்சங்கள் இடம் பெற்றிருக்கும் என ஆவலுடன் கொழும்புப் பெண்ணுலகம், அலை அலையாக கண்காட்சி மண்டபத்துக்கு திரள்வதுண்டு. தமது கூர்ந்த மதியினாலும் கற்பனை வளத்தினாலும் ஒவ்வொரு தடவையும் பல புதிய கண்டு பிடிப்புக்களைச் செய்து, கண்காட்சியை அசத்தி விடுவது இவரின் வழக்கம். தொடர்ந்து நடத்திய கண்காட்சியில் கேக் மற்றும் மாச்சீனி அலங்காரப் பொருட்கள், வாயில்நீரை ஊறவைக்கும் பலவித உணவுப் பதார்த்த வகைகள், சிகை அலங்காரம் என்பனவற்றையும் மற்றும் மணமகள் அலங்கார நிகழ்ச்சிகளையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

பட்டு, சற்றின், வெல்வெற் முதலியவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கும் வகை வகையான மலர் வகைகள் பார்ப்பவர்களை இவைநிஜப் பூக்களோ என மயங்க வைப்பன. இவரின் கைவண்ணமும் கற்பனை வளமும் கடவுளருளிய கொடைகள்! இவர் செயற்கை முத்துக்களையும் மணிகளையும் கொண்டிழைக்கும் ஆபரணங்கள், கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்வனவாக இருப்பதுடன், உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலுமுள்ள பெண்மணிகளிடம் வெகுபிரசித்தமானவை!

இவரிடம் மனையியல்கலைகளைப் பயின்ற மாணவிகளிற் சிலர், இத்துறை சார்ந்த கண்காட்சிகளைத் தாமாகவே நடத்துமளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமையைக் கண்டு பெருமைப்படும் மல்லிகா, தாம் வழங்கும் போதனைகளையும் செயல்முறைகளையும் மிக்க அக்கறையுடன், மாணவிகளின் மனதில் பதியும் வண்ணம் மேற்கொள்ளுவதென்பது, அவரிடம் ஆழமாக வேருன்றிய வழக்கம். போதனை என்ற பெயரில் வெறும் பம்மாத்து வேலைகளெல்லாம் இவருக்கு அறவே பிடிக்காது.

சம்பந்தப்பட்ட துறை சார்ந்த அடிப்படை அறிவைத் தன்னிடம் பயிலும் இளம் பெண்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் சரியான முறையில் சொல்லிக் கொடுப்பது இவரின் வழக்கம். அதனால் தான் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக இவரின் மனையியல்கலை நிலையம் வளர்ந்த வண்ணமுள்ளது.

பணம் படைத்தவர்கள் தர்மகாரியங்களுக்கு தாராளமாக அள்ளிக் கொடுத்து புண்ணியத்தைத் தமதாக்கிக் கொள்வர். ஏழைகளுக்கு உதவுதல், சமூக மேம்பாட்டுப் பணிகள், மருத்துவ உதவிகள், முதலியவற்றிற்கு உதவும் வகையில் கலைஞர்கள் தமது திறமையை அர்ப்பணித்து, நிதி திரட்ட உதவுவதும் தொண்டல்லவா?

மல்லிகா யோசப் அவர்களும் இவ்வாறான காரியங்களுக்கு உதவும் வகையில், குடும்ப மகளிர் சங்கங்கள், 'இன்னர்வீல் கிளப்' என்னும் பெண்களின் அமைப்புகள், சர்வதேச அரிமா சங்கங்கள் மற்றும் தர்மநிலையங்களின் ஊடாக, தமது உழைப்பையும், செயலாற்றலையும் வழங்கி வருகின்றார்.

தமது சமூகப் பணிகளை சர்வதேச ரீதியிலான சொண்டா (Zonta) கூழகம், இக்கபான சங்கம், வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்சார் மகளிர் சர்வதேச அமைப்பு ஆகியவற்றினூடாகச் செய்துவரும் மல்லிகா, அழகுக்கலைக்கு அனைத்துலக மட்டத்தில் புகழ் சேர்த்துத் தந்திருக்கும் பெண்மணியாக விளங்குவதே எமது நாட்டுக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

இல்லங்களில் மின்சாரம் இன்றியமையாத அம்சமாக விளங்குகின்றது. வெளிச்சம், வானொலி, தொலைக்காட்சி, துணிதுவைத்தல், குளிர்ப்பாதைப் பெட்டி எனத்துவங்கி, அடுக்களை வரை அது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது.

காய்கறிகளை வெவ்வேறு ரூபங்களில் நறுக்குவது, அரைப்பது, இடிப்பது பானங்கள் தயாரிப்பது, பதப்படுத்துவது, தின்பண்டங்களில் பூ இட்டு கவர்ச்சியாக்குவது, உணவுப் பண்டங்களைச் சூடாக வைத்திருப்பது முதலிய பல தொழில்களைப் புரிவதற்கு ஆபத்தானதவனாக மின்சாரம் விளங்குகின்றது. மிகுந்த அக்கறையுடனும் எச்சரிக்கையுடனும் இதனைப் பயன்படுத்தத் தவறினால் பெரும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தி விடும். இதனையும் ஏனைய வீட்டுச் சாதனங்களையும் வசப்படுத்தி, சிறந்த முறையில் எப்படி உபயோகிப்பது என்பது பற்றிய அறிவும் பயிற்சியும் எல்லோருக்குமே அவசியம். ஆனால் பெண்களோ இவற்றோடு நேரிடையாகச் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதனால், இவை பற்றிய பூரண அறிவை அவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டியதவசியம். மல்லிகா யோசப் இவை தொடர்பான பல பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தி வருவது நமது நாட்டின் பெண்ணினத்துக்குச் செய்து வரும் பெரிய சேவை என்பதனால் பாராட்டுக்குரியவராகின்றார்.

திருமதி மல்லிகா யோசப் புரிந்து வரும் தனித்துவமான பணிகளுக்காக அவருக்கு 1999ம் ஆண்டின், முதன்மை நிலைப் பெண்களுக்கான ஜனாதிபதி விருதினைப் பெற்றிருப்பது, நாம் யாவரும் பெருமையும் பூரிப்புமடையும் விஷயமாகும்.

பொதுத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற முதலாவது தமிழ்ப்பெண்

திருமதி இராஜமனோகரி
புலேந்திரன்

இலங்கையில் ஏழு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பெண் 'இல்லாள்' ஆகவே இருந்தாள். ஆம்; எதுவித உரிமைகளும் இல்லாதவளாக, வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதும், சமைப்பதும், பாத்திரங்களைக் கழுவுவதும், பிள்ளை பெறுவதும் மட்டுமே அவளின் வேலையாக இருந்தது. கையெழுத்துப் போடுமளவுக்குக் கூடப் பெண்களுக்குக் கல்வியறிவு புகட்டப்படவில்லை. வயது போன முதிய, வாழ்விழந்த பெண்கள், நெற்றியில் பக்தியுடன் விபூதியை அள்ளி அப்பிக்கொண்டு கோவில்களில் புராண படனங்களைக் கேட்டுக் கேள்வி ஞானத்தை மட்டுமே பெற்றனர். சிறுமிகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினால், கல்வியறிவைப் பெற்று அவர்கள் 'காதல் கடிதம்' எழுதத் தொடங்கி விடுவர் என்ற மூடத்தனமான அச்சம் அன்றைய சமுதாயத்தில் மேலோங்கியிருந்தது. இம்மூடச் சம்பிரதாயங்களையும் பழைய மரபுகளையும் உடைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வெளியே வருவதற்காக, படிப்படியாக எடுக்கப்பட்ட எத்தனங்கள், ஓங்கியொலித்த உரிமைக்குரல்கள், படித்த

ஆண்களின் விசாலமான மனப்போக்கு, முற்போக்குக் கருத்துப் பரம்பல் காரணமாக, இன்று நிலைமை வெகுவாக மாறிவிட்டது.

ஆரம்பக் கல்வியை மட்டுமல்லாமல் தொடர்ந்து பல்கலைக்-கழகங்களில் பட்டங்களைப் பெறுமளவுக்குப் பெரும்பாலான பெண்களின் நிலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆங்காங்கே பல துறைகளில் பெண்கள் ஈடுபட்டுத் தமது அறிவையும், ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்தி, அத்துறைகளில் புகழீட்டி வருகின்றனர். சமுதாயத்தில் பெண்களின் சுதந்திரமும், உரிமைகளும் முழுமையாக இப்பொழுது எய்தப்படாத போதிலும், காலப்போக்கில் ஆண் - பெண் சமத்துவநிலை ஏற்பட்டேயாகும் என்பதற்கான சமிக்ஞை இது.

கல்வி, மருத்துவம், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், சட்டம், நிர்வாகம், முதலிய துறைகளில் தமிழ்ப்பெண்கள் ஈடுபட்டுத் தமது ஆற்றல்களையும், செயற்பாட்டுத் திறமைகளையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற வேளையில், ஒரு தமிழ்ப் பெண் கூட அரசியல் துறையில் துணிவுடன் கால் எடுத்து வைத்து, தேர்தலில் போட்டியிட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக வரவில்லையே என்ற குறையை முதன் முறையாகத் தீர்த்து வைத்தவர் திருமதி. இராஜமனோகரி புலேந்திரன்.

ஏனைய துறைகளில் பெண்கள், தமது அறிவாலும் ஆற்றலாலும் மட்டுமே ஆண்களுடன் போட்டியிட வேண்டியிருந்தது. ஆனால் தேர்தல் ஒன்றில் போட்டியிடுவதோ - குருச்சேத்திர யுத்த களம் போன்றது. அரிவாளும், பொல்லுகளும், கடப்பாறைகளும், கத்திகளும், சண்டித்தனங்களும், அநேக சந்தர்ப்பங்களில் கோரமாகத் தலையை உயர்த்தி வெருட்டி விரட்டும். அவற்றுக்கு முகங் கொடுத்து நிற்பதற்கு அசாத்தியமான மனஉறுதியும், மனம்சளைக்காத ஊக்கமும் தேவை. அந்த அனுபவத்தை இளம்வயதிலேயே தனது தந்தை யாரிடமும், பின்னர் கணவரிடமிருந்தும் கற்றுக் கொண்டவரென்பதால், திருமதி இராஜமனோகரி 1989ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வன்னி மாவட்டப் பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி மாலை சூடி பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்ற முதலாவது தமிழ்ப்பெண் என்ற கௌரவத்தைப் பெற்று, தமிழ்ப் பெண்களைத் தலை நிமிரச் செய்தார்.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில், அரசியலில் புகழ் பூத்த குடும்பத்தில் 07-02-1949 அன்று பிறந்த இராஜமனோகரி சிறுவயதிலேயே பொதுச்சேவையிலீடுபட்டு கொண்டிருந்தவர்; அதனால் அது இவருக்கு மனோ வலிமையைக் கொடுத்தது. பாடசாலைக் காலத்தில் கல்லூரியில் நடைபெற்ற விவாதங்கள்; விளையாட்டுப் போட்டிகள் இவரின் உளவளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவிருந்தன.

இவரது தந்தையார் திரு. துரைராஜா யாழ்ப்பாணத்தின் தமிழ்க் காங்கிரஸ் தூண்களில் ஒருவர் எனக் கூறுமளவுக்கு அக்காலத்தில் அக்கட்சியின் வளர்ச்சிக்கும் வெற்றிக்கும் சிறந்த பங்களிப்புச் செய்தவர். யாழ்ப்பாண மாநகர சபையில் நீண்டகாலம், மாநகராதிபதி (மேயர்) யாகச் சிறந்த முறையில் நிர்வாகம்புரிந்தவர். யாழ்.மாநகர சபையின் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் தமிழிலேயே நடைபெற வேண்டுமென்பதில் உறுதியாக இருந்தவர்.

இராஜமனோகரியின் கணவர் காலஞ் சென்ற திரு.புலேந்திரன் அவர்களும் ஆரம்பத்தில் தமிழ்க் காங்கிரசின் உறுப்பினராகவிருந்து, வவுனியா நகரசபை உபதலைவராகப் பணியாற்றியவர். பின்னர் ஐ.தே.கவில் இணைந்து அதன் செயற்குழு உறுப்பினராகவும், வவுனியா மாவட்டக் கட்சி அமைப்பாளராகவும் அரசியற் பணி புரிந்தவர். அதனால் அரசியல், தேர்தல் ஈடுபாடு இராஜ மனோகரிக்குப் புதிதானதொன்றல்ல. தந்தையார் 30 ஆண்டுகள் மாநகர சபைத் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டு வென்று முதல்வர் பதவியை வகித்தவர்; அவரின் தேர்தல் பிரச்சார வேலைகள், வாக்குச் சேகரிப்புப் பணிகளில், அவருக்குத் துணையாகச் சிறப்பாகச் செயற்பட்ட இராஜமனோகரி, பின்னர் ஓர் அரசியல் வாதிக்கு வாழ்க்கைப்பட்டதால், அவர் பங்கு பற்றிய அனைத்து அரசியல் நிகழ்ச்சிகளிலும் இவரும் இணைந்து கலந்து கொண்டார்.

தந்தை, கணவன் ஆகிய இருவரும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த அரசியல் அனுபவம், பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த இராஜமனோகரியைக் கல்வித்துறைக்கான இராஜாங்க அமைச்சர் என்ற ஸ்தானத்துக்கு 1990ல் உயர்த்தியது.

வன்னி மாவட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட இராஜமனோகரி, போர் நிலை காரணமாக அங்கு வந்து குடியேறியிருந்த சகல மக்களுக்கும் இன, மத, மொழி பேதங் காண்பிக்காமல் அவர்களைச் சமநிலையில் வைத்து, அவர்களின் மேம்பாட்டுப் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். வவுனியாவில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒரு கல்வியியல் கல்லூரி, இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகக்கல்லூரி, வறுமையிலிருந்து மக்களை விடுவிப்பதற்காக அவர்கள் தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெறக்கூடிய வகையில் இரு ஆடைத் தொழிற்சாலைகள், சுயதொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு வசதியாக தையல் இயந்திரம் வழங்கல், செங்கல் அரியும் தொழிலுக்கு ஊக்கமளிப்பு, கோழி வளர்ப்புக்கு உதவி நிதி, தச்சுமேசன் தொழிலாளருக்கு இலவசக் கருவிகள் வழங்கல், இளைஞர்கள் தொழிற்பயிற்சி பெறுவதற்கான இளைஞர் சேவை மன்றத்தின் ஏற்பாடு என வன்னி மாவட்டத்தின் அபிவிருத்திக்காக இவர் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளார்.

கல்வி இராஜாங்க அமைச்சராக இவர் சில காலமே பணியிலிருந்த போதிலும், தமிழ்க் கல்வி, தமிழ் மொழி வளர்ச்சிகளுக்கு காத்திரமான பணிகளைப் புரிந்துள்ளமையைப் பாராட்ட வேண்டும்.

தமிழ் மொழிப் பாடசாலை மாணவர்கள் யாவரும் பங்குபற்றும் தமிழ் மொழித்தின் விழா இவரின் முயற்சியால் முளை விட்டு வளர்ந்து..... இன்று முத்தமிழுக்கும் நாடு முழுவதிலும் மாணவர் மத்தியில் தமிழ் எழுச்சிக்கான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் விழாவாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இவ்விழாவையொட்டி, கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாடகம், நடனம், பாட்டு, ஆடல், கூத்து, குழுநடனம், நாட்டிய இசை நாடகம் என எத்தனை அம்சங்கள் கலைகளில் உண்டோ, அவையாவும் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. பாடசாலை, கல்வி வலயம், மாவட்டம், மாகாணம் என்ற ரீதியில் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு இறுதியில் தேசியப் பெருவிழாவாக தமிழ்த் தினத்தையொட்டி விழா, மாதம் முழுவதும் தமிழ் விழாவாக விரிந்து மலர்வதற்கு வித்திட்ட பெருமை இராஜமனோகரிக்கேயுரியது.

விழாவுடன் மட்டும் நிற்காமல், நிலையான கல்வி வளர்ச்சி விருத்தியடைவதற்காக, பல தமிழ்ப் பகுதிகளில் தேவையின் அடிப்படையில், கல்வி அதிகாரிகள் நியமனம், வடகிழக்கில் இருந்து போர்ச்சூழல் காரணமாக வெளியேறி இடம் பெயர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு பொருத்தமான இடங்களில் நியமனம், தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் தொண்டு அடிப்படையில் பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களுக்கு நிரந்தர நியமனம், தமிழ்ப்பிள்ளைகளின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் வகையில், வசதியான கட்டிடங்கள், குடிநீர் தளபாட வசதி ஏற்பாடுகள், மற்றும் இவர்களுக்கான தேவைகளையும் நிறைவு செய்து கொடுத்தார்.

ஒரு குடும்பத்தில், பிள்ளைகளிடத்தில் அன்பு காட்டுவதிலோ, வளர்ப்பதிலோ பாரபட்சம் இருக்கக் கூடாது. பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் உரிமைகளும் சலுகைகளும் சமமாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் தான் பிள்ளைகளிடம் சகோதரத்துவம், ஐக்கியம் உருவாகும். ஒரு வீட்டில் காணும் ஒற்றுமை, பரஸ்பர புரிந்துணர்வு, அன்பு, ஐக்கியம் மூலம் தான் ஒரு நாட்டிலும், ஒற்றுமை, ஐக்கியம் உருவாக்கப்பட முடியும்” என்ற அவரின் கருத்தை எவருமே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாததன் விளைவு?

சுதந்திரத்துக்குப் பின் மாறி மாறிப் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள், தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்கு எதிராக, மொழி, குடியேற்றம், உயர் கல்வி அனுமதியில் பாகுபாடு, தொழில் வாய்ப்பில் புறக்கணிப்பு, அடுத்தடுத்து கட்டவிழ்த்து விட்ட வன்முறைகள், தீவைப்பு, சூறையாடல், சித்திரவதைகள்,

படுகொலைகள் முதலியவற்றிலேயே ஈடுபட்டன. தமிழர்களை ஒரு தாய் வயிற்றுப்பிள்ளைகளாக நடத்தவேயில்லை. சாத்வீகமாக உரிமைகளைக் கோரிய போது, அவர்களை வன்முறைகளாலும், சண்டித்தனங்களாலும் அடக்க முற்பட்டனர். அதனால் மாற்று வழியின்றி, தமிழ் இளைஞர்கள், தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக ஆயுத வழியை நாட வேண்டி ஏற்பட்டது.

போரை அடக்க அரசு படைகள் ஏவிவிடப்பட்டன. ஆயுதங்கள் வாங்கிக் குவிக்கப்பட்டன. எறிகணைகள், பீரங்கிகள், விமானக்குண்டு வீச்சுகள் தமிழர் பிரதேசமெங்கும் தாண்டவமாடியது. பாடசாலைக் கட்டிடங்கள், கோவில்கள் இடிந்து அழிந்தன. கொலைகளினால் இரத்த ஆறு பெருகி ஓடியது. மரண ஓலம் தமிழர் பிரதேசங்களில் மட்டுமல்லாமல், தமிழர்களை அடக்க வந்த அரசு படையில் இணைந்து உயிரிழந்த தென்பகுதி போர் வீரர்களின் ஏழைப் பெற்றோரின் குடிசைகளிலும் ஒலித்தது.

இன்று போர் சற்றுத் தணிந்துள்ள போதிலும், போர்ச்சூழல் முழுமையாக மாறவில்லை. தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் இயல்புநிலை இன்னும் ஏற்படவில்லை.

பேச்சுவார்த்தைகள் பல கட்டங்களாக நடைபெற்று வருகின்றன.

ஒரு சமூகமான முடிவு ஏற்படுமா? என எல்லோரும் அங்கலாய்த்த வண்ணமுள்ளனர்.

அன்னியோன்யமாக புரிந்துணர்வோடு - வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமையை உருவாக்கும் நடைமுறைத் திட்டங்களை, விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையோடு செயற்படுத்த முன்வரவேண்டும். இதன் அடிப்படையில் தீர்வுத்திட்டமொன்று, சிறப்பான முறையில் செயற்படுத்தப்பட்டால், சமாதானமும், அமைதியும் சுபீட்சமும் படிப்படியாக உருவாகலாம். ஆயினும் முடிவு ஆண்டனுக்குத் தான் வெளிச்சம்" என்பது இராஜ மனோகாரியின் அபிப்பிராயம்.

ஆமாம் - முடிவு ஆண்டவனுக்குத் தான் வெளிச்சம். ஏனெனில் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு ஒரு பக்கம் - மக்களாணை பெற்ற பாராளுமன்றத்தின் பிரதமர் சமாதானத்தை எப்படியும் ஏற்படுத்த வேண்டுமெனத் துடித்துக் கொண்டு மறுபக்கமாக கயிறு இழுப்புப் போட்டியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். அதனால் சமாதானம் வருமா என்பது கடவுளுக்குத் தான் வெளிச்சம்!

சமுதாயத்தில் இன்று துன்பங்களும், கொடுமைகளும் மலிந்திருப்பதன் அடிப்படைக் காரணம், மனித உரிமைகளையும், கடமைகளையும் மறந்து விட்டு, சுயநலமாகச் சிந்தித்துச் சுய இச்சைகளை அனுபவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதேயாகும். இதனைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு, 'வாழு; வாழ விடு' என்ற சரியான, நீதியான வழியில் செயற்பட்டால் நிலையான சமாதானத்தை எட்டி விடலாம். மனித விழுமியங்களில் சமாதானமே முதன்மையானதும் முக்கியமானதுமாகும். எந்தத் தியாகத்தைப் புரிந்தாவது இதனை எய்த வேண்டியது அனைவரினதும் பொறுப்பு. ஒரு கை தட்டிச் சத்தம் எழுது. இரு கைகளும் தட்டியே சமாதானத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

போரின் விளைவினால் ஏற்பட்ட துன்ப நிகழ்ச்சிகளை இராஜமனோகரி எதிர்க்கட்சியிலிருந்த போது, நெஞ்சை உருக்கும் வகையில் எடுத்துச் சொல்லி, அவற்றை நீக்கும்படி பின்வருமாறு கோரி இடித்துரைத்தார்.

"தாய்க்குலத்தின் சார்பாக, சின்னஞ்சிறார்கள் - வருங்காலச் சந்ததியினர் நலனுக்காக - சிறுபான்மைச் சமூகத்தினரை எட்டி உதைக்கும் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி கட்டி அவர்களுக்கும் தந்திரோபாயத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகளை நேச நாடுகளோடு சேர்ந்து செயற்படுத்த முன்வர வேண்டும்..... இப்போரினால், இளம் தாய்மார் விரும் கண்ணீரை விலை மதிக்க முடியுமா? இளம் பிள்ளைகளுக்கு விலை மதிக்கமுடியாத செல்வமான தந்தையாரைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமா? கை கால் இழந்து ஊனமானவர்களின் மனோநிலைக்கு மாற்று மருந்து உண்டா? பிள்ளையைப் பலி கொடுத்த பெற்ற தாயின் வேதனை சொல்லில் அடங்காதது" (20-12-95 'ஹன்சாட்', பக். 1155).

"இன்று இந்த நாட்டில் ஓரவஞ்சனையாகச் செயற்படும் அரசாங்கம், பல விடயங்களில் அறிந்தோ அறியாமலோ, சிறுபான்மைச் சமூகத்தினரை, இம்சித்தே வருகிறது. பெரும்பான்மை சிறுபான்மை என்ற குரல் ஓய்ந்து எல்லோரும் இந்நாட்டு மக்கள் என்ற உணர்வு பூர்வமான செயற்பாடு பிறக்கும் வரை இந்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு என்றுமே விடிவு பிறக்காது." (8.8-1996 அன்று பாராளுமன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தின் போது ஆற்றிய உரையில்).

"நாட்டில் போர் ஒன்று நடப்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. பதவிக்கு வரும் போது கூறிய வார்த்தைகள் யாவும் அழிந்து போன நிலையில், புலிகளை அழித்தொழிப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு, அப்பாவித் தமிழ் மக்களை, வஞ்சனையாகக் கொடுமைகளால் அடக்கியாள முற்படுகின்றது இவ்வரசாங்கம்."

இலங்கையில் சமூக மற்றும் பொதுவாழ்க்கையிலீடுபட்டுள்ள பெண்களோடு ஒப்பிடுகின்ற போது, அரசியல் துறையில் ஈடுபடுகின்றவர்களின் தொகை மிக மிகக் குறைவானது. தமக்குள்ள சட்ட பூர்வமான உரிமைகளை இந்நாட்டில் நிலை நாட்டுவதற்கு இந்நிலைமையை மாற்ற வேண்டியது அவசியமானது. மேலும் அதிகமான பெண்கள் அரசியல் துறையில் ஈடுபடுவதற்கு அக்கறையுடன் முன்வர வேண்டும். இலங்கையின் அமைச்சரவைப் பதவிகளைக் கூட வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் வகிக்கின்றனர். ஆனால் எமது நாட்டில், இந்துக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் பெண்கள் அரசியல் துறையில் ஈடுபட முன்வருவது மிகமிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. அரசியல் அரங்குக்கு அவர்கள் வரவேண்டிய தேவை இப்பொழுது, முன்னரையும் விட முக்கியமான தேவையிருக்கிறது. எங்கள் சமுதாயத்தில் இப்போதும் ஆண்களின் ஆதிக்கமே மேலோங்கியுள்ளது. சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு, பல துறைகளில் பெண்கள் வகித்து வரும் பொறுப்புக்களைக் குறைத்து மதிக்காமல், அவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு அரசியல் துறையில் தமிழ்ப் பெண்களும் ஈடுபடுவதற்கு ஒத்துழைப்பும் உதவியும் வழங்க வேண்டியது ஆண்களின் கடமை.

அரசியலில் வெற்றிகரமாகத் தமிழ்ப் பெண்கள் பிரகாசிக்க முடியுமென்பதற்கு, திருமதி. இராஜமனோகரி வழிகாட்டியிருக்கிறார். அந்த வழியை, இந்த இருபத்தோராவது நூற்றாண்டிலாவது - சில பெண்களேனும் - பின் பற்றுவதற்கு முன்வருவரென்பது எதிர்பார்க்கக் கூடியதே!

மக்கள் சேவகி

திருமதி பத்தினியம்மா
திலகநாயகம் போல்

“அம்மா வந்திட்டா..... அதோ! அம்மா வந்திட்டா, இண்டைக்கே வேலையை முடிச்சுக் கொண்டு போகலாம்.”

நேர காலத்துடன் வந்து நின்ற அவர்களின் முகத்தில் மகிழ்ச்சி. வந்த விஷயங்களுக்கு தீர்வைப் பெற்றுக் கொண்டு போகலாம் என்ற நம்பிக்கை.

கந்தோர் தொடங்குகிற நேரத்துக்கே அம்மா வந்து சேர்ந்து விடுவாரென்பதனால், அவருடன் பணியாற்றும் அலுவலர்களும், அவருக்கு முன்பதாக வந்து, ஆசனங்களில் அமர்ந்து தத்தம் பணிகளில் ஈடுபடத் தொடங்கி விட்டனர்.

“வன்னியால் திரும்பி வந்து பார்த்தால், யன்னல், கதவு, ஓடுகளைக் கூட கழற்றிக் கொண்டு போட்டார்கள். எங்கட பிள்ளை குட்டிகளை பனியிலும் வெயிலிலும் அலையாமல் படுத்தறங்க ஒரு கொட்டிலாவது போட்டுக் குடுக்க வேணும்.”

"நாங்கள் ரெண்டு நாளாய்ப் பட்டினி. நிவாரண உதவிகளைத் தராமல் இழுத்தடிக்கிறார்கள். ஒரு தொழில் கூடச் செய்ய வழியில்லை."

"ஷெல்லடி பட்டு இருந்த கட்டிடத்தில் பாதி இடிஞ்சு போச்சு. மற்றப்பகுதியும் எப்ப இடிஞ்சு விழுமோ என்று தெரியாது. அதற்குள் போயிருந்து படிக்குமாறு மாணவர்களைச் சொல்லப் பயமாகவிருக்கு. இந்த அகோர வெய்யில் காலத்தில், இருக்கிற மரநிழல்களில் 600 மாணவர்களை இருத்தி எப்படிப் படிப்பிக்கிறது. உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் வந்து பார்த்துப் போயும் 6 மாசமாகுது. ஒண்டும் நடக்கேல்லை. அம்மாவிடம் சொல்லிக் கெதிப்படுத்த வேணும்."

"அம்மாவிடம் எடுத்துச் சொல்லி இன்னும் 10 தையல் மிசினாவது தரச் சொல்ல வேணும். வேலை கிடைக்காத வளர்ந்த பெண் பிள்ளைகளும் விதவைப் பெண்களுமாக 70 பேருக்கும் மேல் தையல் வகுப்புக்கு வரத் தொடங்கிவிட்டனம். எங்கள் மகளிர் மன்றத்திலும் காசில்லை. பாவம், இப்பெண்கள் தையல் பயிற்சி பெற்றாலாவது சொந்தமாக ஏதாவது உழைக்கலாமெல்லே?"

"றோட்டெல்லாம் குண்டும் குழியுமாகி, கூர்க்கல்லுகள் நடக்கவோ, சைக்கிள் ஓடவோ முடியாமல் குத்திக் கிழிக்குது. எல்லாம் அந்த நாசமாய்ப் போவான்கள் யுத்த டாங்கிகளால் உழுதுவிட்டுப் போன பயன். அழகொல்லைப் பிள்ளையாரிட்டை இந்த அநியாயத்துக்கு ஒரு வழி செய்யுமாறு எத்தனை மாசங்களாக அழுது புலம்பியாச்சு. அம்மா எப்பிடையும் வழி செய்து தருவா"

"எங்களின் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்துக்கு இம்முறை கூடுதலான தொகையை ஒதுக்கித் தரச் சொல்லி அம்மாவைக் கேக்க வேணும். தாற காசு ஒரு வேலையையும் செய்யப் பத்தாது. ஊர்ச்சனத்திட்டை ஏச்சம் பேச்சம் கேட்க வேண்டியிருக்கு"

"வெள்ளிக் கிழமையில் எண்டாலும் ஒருக்கால் போய் மாவைக்கந்தனைக் கும்பிட்டு வரலாமென்டால், 'செக் பொயினி'ல நிக்கிற அந்தக் குறுக்கால போவான்கள், பெண் பிரசு எண்டும் பாராமல், நெஞ்சுச் சட்டேக்கையும் கையை விட்டுச் சோதிச்சுப் போட்டுத்தான் அனுப்பிறான்கள். இந்த வெட்கக்கேட்டை அம்மாட்டை ஒருக்கா சொல்ல வேணும்."

அந்தப் பிரதேச செயலக விறாந்தையில் நின்ற அம்மக்களின் நெஞ்சங்களில் எத்தனை சோகங்கள்; அவற்றை பிரதேச செயலாளராக விளங்கும். அப்பெண் மேலதிகாரியிடம் கூறி நிவர்த்தி பெற்று விடலாமென எத்தனை உறுதியான நம்பிக்கை அவர் மீது.

உயர் அதிகாரி என்ற இறுமாப்பு. போலி டாம்பீகம், எதுவும் அவரிடம் இல்லை.

சிரித்த முகம். நெற்றியில் 25 சத நாணயமளவு பளிச்சிடும் குங்குமப் பொட்டு. நடுவில் வகிடு எடுத்து வாரி முடிந்த கொண்டை, எளிமையான குடும்பப் பாங்கான உடை, ஒவ்வொருவருக்கும் தன்னால் முடிந்த உதவியை உடனே புரிந்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற அங்கலாய்ப்பையும் கருணையுள்ளத்தையும் வெளிப்படுத்தும் கனிவான கண்கள்; தீர்மானம் எடுக்கும் நெஞ்சுறுதியையும் தலைமைத்துவத்துக்கான தன்மையையும், பார்த்த மாத்திரத்திலேயே, மற்றவர்களால் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய கம்பீரம் - இவர் வேறு யாரும்ல்ல; வலிகாமம் வடக்கு பிரதேச செயலாளராகச் சிறப்புச் சேர்த்து வரும் திருமதி பத்தினியம்மா திலகநாயகம் போல் அவர்களே! பிரச்சனைகளும் நெருக்கடிகளும் மிக்க காலமாகக் கருதப்படும். சென்ற ஆறு ஆண்டுகளாக இப்பதவியை "மக்கள் பணியே மகேசன் பணி" என்ற அர்ப்பணிப்போடு, செய்து வரும் இவரின் சேவா உள்ளத்தையும், பொறுப்புணர்ச்சியையும், செயலாற்றலையும் பாராட்டி மகிழ்வார் அப்பகுதி மக்கள் பலர். திறமை, செயலாற்றல், துணிவாகத் தீர்மானமெடுக்கும் மதிநுட்பம், சிறந்த தலைமைத்துவத்துக்கான பண்புகளைக் கொண்டுள்ள இவருக்கு, வலி, வடக்குப் பிரதேச செயலாளர் பதவியுடன், யாழ்ப்பாண மாவட்ட மேலதிகச் செயலாளர் என்ற பொறுப்பையும் இப்போது சிலகாலமாக அரசாங்கம் இவருக்கு மேலதிகமாக வழங்கியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் செழிப்பும், பல சிறப்புகளுங் கொண்ட பிரதேசம் வலிகாமம் என்பதில் இரு வேறு கருத்துக்களுக்கு இடமேயில்லை. ஆனால் சென்ற ஒரு தசாப்த காலத்துக்கும் மேலாக, அது சந்தித்த பேரழிவுகள், அதனால், அங்கு வாழுகின்ற மக்கள் அனுபவித்து வரும் அல்லல் தொல்லைகள் எத்தனை! எத்தனை!!

இப்பிரதேசம் பாரம்பரியமாக நூறு வீதம் தமிழர்களையே கொண்ட பூமி. தொழில் காரணமாகவும் மதப்பிரசாரத்துக்கெனவும் வந்த, அந்நிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து வியாபாரத்துக்கென வந்து போன வேற்றினத்தவர்கள் என்போர் ஒரு சதவீதத்துக்குக் கூடத் தேற மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட தமிழ் மண் இப்பிரதேசமென்று கூறலாம்.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள சிற்சில கிராமங்களில் பேசப்படும் மொழி, இடத்துக்கிடம் உச்சரிப்பில் சற்று வேறுபட்டிருப்பினும், ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து பொதுத்தன்மையே மிளிர்கிறது. அர்த்தம் மிகுந்த பல தமிழ்ச் சொற்கள் அவர்களின் பேச்சுத்தமிழில் இன்னும் விரவிக் கிடக்கின்றன. மொழிக்கும் இலக்கியத்துக்கும் பெருமை சேர்க்கும் பல தமிழ்

பேரறிஞர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் அளித்த பெருமையைக் கொண்டது வலி. வடக்குப் பிரதேசம். போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஞானப்பிரகாசரின் சீடர் - அளவெட்டி - ஞானி வைத்திய நாதத்தம்பிரான் முதல் வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை, வித்தியாதரிசி சதாசிவ ஐயர், பன்னாலை சிவானந்த ஐயர், சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், பொ. கைலாசபதி, மாவை பாலசுந்தரக் குருக்கள், பாவலர் துறையப்பாபிள்ளை, ஆசுகவி வேலுப்பிள்ளை, நவநீதக்கிருஷ்ண பாரதியார், மகாலிங்கசிவம், பண்டிதர்கள் - ஏழாலைக்கந்தையா, குரும்பசிட்டி வ. நடராஜா, மாவை. க. சச்சிதானந்தன், பார்வதிநாதசிவம், அப்புத்துரை, நாகலிங்கம், கதிரேசர்பிள்ளை, தங்கம்மா, அப்பாக்குட்டி, விநாசித்தம்பி, இலக்கண வித்தகர் நமசிவாயம், சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை 'ஈழகேசரி'ப் பொன்னையா, 'இந்து சாதனம்' நம. சிவப்பிரகாசம், அறிஞர் அம்பிகைபாகன், முதலியோர் அவர்களிற் சிலர். கல்விமான்களான பேராசிரியார்கள் ஆ. சதாசிவம், சு. வித்தியானந்தன், சசிந்திரராசா, முதலியோர் பிறந்ததும் இம் மண்ணிலே தான். மொழியை வளஞ் செய்வதில் இவர்களாற்றிய பணி நாடறிந்ததே.

ஈழத்தின் முதற்பெண் எழுத்தாளரான தெல்லிப்பழை மங்கள நாயகம் தம்பையா முதல் இன்றைய கோகிலா மகேந்திரன் வரை, எத்தனை எத்தனை எழுத்தாளர்களையும், கவிஞர்களையும் இப்பிரதேசம் தமிழில் புதுமையும் செழுமையுஞ் சேர அளித்துள்ளது!. மகாகவி ருத்திரமூர்த்தி, அ.செ. முருகானந்தன், அ.ந. கந்தசாமி, ரசிகமணி கனக. செந்திநாதன், கலையருவி த. சண்முகசுந்தரம், அகஸ்தியர், கவிஞர். கதிரேசர்பிள்ளை, 'குறமகள்' வள்ளிநாயகி, அனுவை. நாகராஜன், கவிஞர்கள் நடனசிகாமணி, நா. சண்முகலிங்கன், ஆ. சிவநேசச் செல்வன், வேல் அமுதன், என இப்பிரதேசத்தின் எழுத்தாளர் பட்டியல் வளர்ந்த படியேயுள்ளது!.

நெடுங்காலமாக கல்வியை வளர்க்கும் புகழ்பூத்த கலாசாலைகளாக, தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி, மகாஜனக்கல்லூரி, மாவட்டபுரம், நேடேஸ்வராக்கல்லூரி, இளவாலை ஹென்றி அரசர் கல்லூரி, வசாவிலான் மத்திய மகாவித்தியாலயம், அளவெட்டி பொன். பரமானந்தர் வித்தியாலயம், பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை உட்பட நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகள் மாணவர்களின் ஒழுக்கத்தையும், அறிவையும் வளர்த்து அவர்களுக்கு 'ஞானக்கண்' ணைத் திறக்கும் பணியிலீடுபட்டுள்ளன.

வலிகாமம் வடக்கின் வரலாறு புராதனமானது. தனது அங்கலீனம் மாறுவதற்காக நகுலமுனிவர் புனித நீரில் நீராடி தினமும் இறைவனைத் தரிசித்த இடமென்பதால் நகுலேஸ்வரம் என்னும் பெயர் இங்குள்ள தலத்துக்கு ஏற்பட்டதென்பது ஜதீகம். அவர் புனித நீராடிய இடம் கிரீமலை என்றாயிற்று.

கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டில் அனுராதபுரியில் அரசோச்சிய தேவநம்பியதீசன் காலத்திலிருந்தே இலங்கை வரலாற்றுக் காலம் தொடங்குகிறது. அவனின் வேண்டுகோளின் படி இந்தியச் சக்கரவர்த்தியான அசோகன், சங்கமித்தை என்னும் பிக்குணி மூலமாக வெள்ளரசுக்கிளையொன்றை இலங்கைக்கு அனுப்பினான். அவள் ஐம்பு கோளத்துறையில் இறங்கியதாக மகாவம்சம் கூறும். அக்காலத்தில் பிரபல துறைமுகமாக விளங்கிய ஐம்புகோளம் பின்னர் காங்கேயன் துறையாயிற்று. சோழ இளவரசி மாருதப்பூரவிக வல்லி, தனது நேர்த்தியாக மாவிட்டபுரத்தில் கோவில் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்வதற்காக காங்கேயன் என்னும் கந்தசுவாமியாரின் திருவுருவச்சிலையை அத்துறைமுகத்தில் இறக்குவித்ததால் அது காங்கேயன் துறையாயிற்று என்பர். வலி.வடக்கிலுள்ள, கிரீமலை, கந்தரோடை, காங்கேயன் துறை, மாவிட்டபுரம், கோயிற்கடவை, வளவர்கோன் பள்ளம், குமாரத்தி பாளையம் என்னும் ஊர்கள், இப்பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தொன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக விளங்குகின்றன.

பொருளாதாரத் துறையிலும் வளர்ச்சி பெற்ற பிரதேசமாக வலி.வடக்கு விளங்கியது. துறைமுக ஏற்றுமதி - இறக்குமதி, விமானத்தளம், விவசாயம், சீமெந்துத் தொழிற்சாலை, கூரைத் தகரத் தொழிற்சாலை, கால்நடை வளர்ப்பு, கடற்றொழில், காய்கறி உற்பத்தி எனப்பட தொழில்களில் ஈடுபடக்கூடியதாக இருந்தமையால், இப்பிரதேசத்தை சீதேவியும் சிறக்கச் செய்தாள்.

தமிழரின் பண்பாட்டு அம்சங்களான சமயத்தையும், கலைகளையும் வளர்க்கும் சமுதாய மையங்களாக ஆலயங்களே விளங்கியுள்ளன என்பது வரலாற்றிலிருந்து அறியக்கூடிய உண்மை. புராதன ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றான நகுலேஸ்வரம் அருளும் கிரீத்தியும் மிக்க மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில், தெல்லிப்பழை துர்க்காபுரம் துர்க்கை அம்மன் ஆலயம், கும்பளாவளைப் பிள்ளையார், அழகொல்லைப் பிள்ளையார், மல்லாகம் பழம் பிள்ளையார் எனப்புகழ்பூத்த ஆலயங்கள் பல உள்ள இப்பிரதேசத்தில், நாதஸ்வரம், காவடி, கரகம், நாடகம், நாட்டுக் கூத்துக் கலைகளின் வளர்ச்சிக்காக மேற்கொள்ளப்படும் ஊக்குவிப்புக்குக் கேட்கவா வேண்டும்? துர்க்காபுரத்தில் அநாதரவான சிறுமிகள் பராமரிப்பு இல்லம், முதிய மகளிர் இல்லம், ஏழைகளுக்கு இலவச உணவு முதலிய சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள ஆலயங்கள், பாடசாலைகள் மன்றங்களின் உற்சாகமான ஊக்குவிப்பின் காரணமாகவும் திறமையின் காரணமாகவும் நடிமணி. வி. வி. வைரமுத்து, கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, குரும்பசிட்டி கே.கே.வி. செல்லையா, திரைப்படத்துறை புகழ் சிலோன்

விஜேந்திரன், வானொலி - மேடை நாடக நடிகரும் தயாரிப்பாளருமாக விளங்கிய சானா என்ற தெல்லியூர் எஸ். சண்முகநாதன், கதாப்பிரசங்கி கணபதிப்பிள்ளை மற்றும் புகழ்பெற்ற, நாதஸ்வர வித்துவான்களாகிய மாவிட்டபுரம் ருத்திராபதி, கலாகூரி என்.கே.பத்மநாதன், எஸ். சிதம்பரநாதன், அளவையூர் நாதஸ்வரக்கலைமாமணி என்.பி. பாலகிருஷ்ணன் முதலியோர் கலை உலகில் கொடிகட்டிப் பறக்க முடிந்தது. தவில் மேதை தட்சணா மூர்த்தியைத் தந்து புகழீட்டியதும் இப்பிரதேசமே! இசைத்துறையில் முன்னணி வித்துவானாகத் திகழும் கலாபூஷணம் திலகநாயகம் போலின் அம்புத இசையில் - பத்தினியம்மா மட்டுமல்ல, பல்லாயிரம் ரசிகர்களும் மயங்கி கட்டுண்டு போய் விடுவதுண்டு.

இளமைக்காலத்திலேயே, கலை, இலக்கியத்துறைகளில் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்ட பத்தினியம்மா, கரவெட்டி வேலாயுதர் சிதம்பரப்பிள்ளை - பார்வதிப்பிள்ளை தம்பதியரின் இளையமகளாக 9-5-1944 ல் பிறந்தவர். கரவெட்டி ஞானாசாரியார் கல்லூரி, யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி, நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் படித்த பின், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பட்டதாரியாக (சிறப்பு) பட்டம் பெற்றவர். பாலபண்டிதர், சைவப்புவவர் பரீட்சைகளிலும் ஏற்கனவே சித்தி பெற்றிருந்தமையால், இவரின் இலக்கிய ஆற்றலை இலகுவில் வளர்க்க முடிந்தது. சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, ஆய்வுக்கட்டுரைகளே பாடசாலை நாட்களிலேயே எழுதத் துவங்கி விட்டார். பல்கலைக்கழக நாட்களில், நடிப்பு, நாடக எழுத்தாக்கம், மேடைப்பேச்சு, கவியரங்கம், கருத்தரங்கம் என்பவற்றில் பிரகாசித்த பத்தினியம்மா சமுதாயத்தில் இடம் பெறும் தீய செயல்களையும், அடாவடித் தனங்களையும் அநீதிகளையும் பார்த்துப் பொறுத்தக் கொண்டிருக்க முடியாது. இத்துறைகளின் மூலமாக சமுதாயத்துக்கு அவற்றை எடுத்துச் சொல்லி, நல்ல வழிக்குச் செல்வதற்குச் சிந்திக்கச் செய்வதே இத்துறைகளில் தான் ஈடுபட்டதற்கான காரணம் என்கிறார்.

கலையுள்ளங் கொண்டவர்களால், அநியாய அக்கிரமங்களை எப்படிப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? 'ஆடுதல், பாடுதல், சித்திரம், கவியாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டுள்ளும் நடப்பவர் பிறர் ஈன நிலை கண்டு துள்ளுவார்' எனப் பாரதியார் கூறிய பாதையைக் கடைப்பிடிப்பவர் பத்தினியம்மா. பத்திரிகைகளும், வானொலியும் இவரின் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்குக் களமாயிருந்தன. இவரின் ஆக்கங்கள் 'நிஜத்தின் நிழல்' (சிறுகதைத் தொகுதி), 'தேன் வதை' (கவிதைத் தொகுதி), 'மழலை அமுதம்' (பாலர் பாடல்கள்) என்னும் பெயர்களில் நூலுருப் பெற்றுள்ளன. இவர் தயாரித்த 'வலிகாமம் வடக்கு பிரதேச மலர்' மிகப் பயனுள்ள பாராட்டுக்குரிய முயற்சி.

1970 ஜனவரியில் போட்டிப்பரீட்சையில் தேறி, இலங்கை நிர்வாக சேவையில் சேர்ந்த இவர், உதவி அரசாங்க அதிபராக சமூக சேவை ஆணையாளராக, வடக்கு-கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சின் பிரதிச் செயலாளராக, மேலதிக அரச அதிபராக, பதில் அரசாங்க அதிபராக, பிரதேசச் செயலாளராக, புத்தளம், வவுனியா, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், ஆகிய இடங்களில் சிறந்த முறையில் பணியாற்றியுள்ளார். வடஇலங்கையில் இன்று அதிக சேவை மூப்புடைய நிர்வாக சேவை அதிகாரி என்ற பெருமை இப்பெண்மணிக்கேயுண்டு. ஆனாலும் ஒரு பெண் அரசாங்க அதிபர் என்ற நிலையை எட்டுவது இனி எக்காலம்?

"பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இது பொருந்தும். ஆணினால் எதையெல்லாம் சாதிக்க முடியுமோ, நிறைவேற்ற முடியுமோ பெண்ணாலும் அதனைச் சாதிக்க முடியும். செயல் வன்மையும் மனஉறுதியும் இருந்தால், நேர்மையையும் ஒழுக்கத்தையும் பக்கத்துணையாகக் கொண்டு எதையும் நிறைவேற்றலாம். சாதனைகள் புரியத் தொடங்கி விட்டால், எதிர்ப்பும் பொறாமையும் தானாகத் தொடர்ந்து வரும். சோதனைகள் பல தோன்றி வேதனைகள் தரும். எதற்கும் முகங்கொடுக்கத் தயாராயிருந்தாலேயே வெற்றியைப் பெறலாம். ஆண் பெண்ணுக்கு எதிரியல்ல; எனவே சமத்துவத்தைப் பேண வேண்டும். ஆதிக்கம் செலுத்த எண்ணாதீர்கள். எந்த ஆதிக்கமும் நன்மை தராது. எந்த ஆணும் தனக்கு மேலே ஒரு பெண் உயர்வதை விரும்புவதில்லை. ஆனால் மனித உரிமை அடிப்படையில் பெண்ணும் உயரலாம். உயர வேண்டும். தானே உழைத்து சுயசம்பாத்தியத்தில் தனது சொந்தக்காலில் நிற்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பெண்களிடம் வளரவேண்டும். பெற்றோரோ, சகோதரங்களோ, குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேலே, பெண்ணுக்கு உழைக்கப் பிறந்தவர்களல்ல. பெண்கள் கணவன்மாரை விலை கொடுத்து வாங்கக் கூடாது. அத்தகைய திருமணம் என்றுமே மனநிறைவைத் தராது. கோழைத்தனத்தையும் மூடத்தனத்தையும் அடிபோடு கிள்ளி எறிந்து விட்டு, பல துறைகளிலும், பல நிலைகளிலும் உயர்ந்து சமுதாயத்தை மேம்படுத்த வேண்டும்" எனத் துணிகரமான கருத்துக்களை முன்வைக்கும் திருமதி. பத்தினியம்மா திலகநாயகம் போல், விழிப்புற்று முன்னேறுவதற்கு இளம் தலைமுறைப் பெண்களுக்கு முன்னுதாரணமாக விளங்குகிறார். அவரின் உறுதியான கருத்துக்கள் காரணமாகவே 1995ல் சீனாவின் தலைநகரான பீஜிங்கில் நடைபெற்ற சர்வதேச மகளிர் மாநாட்டுக்கு இலங்கைப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராகப் பங்குபற்றுவதற்கு அவரை அழைத்துக் கௌரவித்தனர்.

எமது நாட்டில் சுமார் இரு தசாப்தங்களாக நடைபெற்ற அர்த்தமில்லாப்போர், தமிழ் மக்களுக்கெதிராக எத்தனை கோரங்களையும் கொடுமைகளையும், அழிவுகளையும் ஏற்படுத்தி விட்டது. யாழ்.குடாநாட்டில் கொடிய பீரங்கி வேட்டுக்கள், ஷெல்லடிகள், விமானக் குண்டுவிசுக்கள், இராணுவ அட்டகாசங்களினால், முதலில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வலி.வடக்குப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்களே. புற்றுநோய் ஆஸ்பத்திரி, மீன்பிடி வலயம், பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரி, யூனியன் - மகாஜனா - நடேஸ்வராக் கல்லூரிகள், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில், காங்கேசந்துறை, மயிலிட்டி, தெல்லிப்பழை, அளவெட்டி, இளவாலை, வசாவிளான், குரும்பசிட்டி, குப்பிளான் கிராமங்களெல்லாம் உயர்பாதுகாப்பு வலயத்துக்குட்படுத்தப்பட்டன. இக்கிராமங்களில் வாழ்ந்த பல்லாயிரம் மக்கள் விடுவாசல்களை விட்டு, உயிருக்கு அஞ்சி பாதுகாப்புக்காக இடம் பெயர்ந்து ஓடியது எவ்வளவு கொடுமையானது? எத்தனை அல்லல்களை அவர்கள் அனுபவித்திருப்பார்கள்?

"அல்லற்பட்டு அவதியுற்று அகதிகளாக வாழ்ந்த இம்மக்களுக்கு, தங்குமிடம், தண்ணீர், உணவு வசதிகளை மீளச்செய்து கொடுத்து, வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேசத்தை புனரமைப்புச் செய்து - அப்பிரதேசத்துக்கென ஒரு நிரந்தரக் கட்டிடத்தையும் அமைத்துக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் வாய்த்திருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது" என இந்த மக்கள் சேவகி, மலர்ச்சியோடு குறிப்பிடுகிறார்.

வலிகாமம் வடக்கில் மீளக்குடியமர வந்தவர்களின் பிரச்சனைகள் முழுமையாக இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. எத்தனையோ தடைகள்; மக்கள் எதிர்நோக்கும் இடர்கள் பல.

"நிர்வாகத்துக்குத் தீர்மானமெடுத்தல் மிக மிக முக்கியம். நான் எடுக்கும் தீர்மானங்கள் சரியாகவும், உறுதியானதாகவும் இருக்கும் எனப்பலர் பாராட்டுகின்றனர்" எனக் கூறும் திருமதி. பத்தினியம்மா திலகநாயகம் போல், உறுதியானதும் சரியானதுமான தீர்மானத்தை எடுப்பாரென்ற நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் அம்மக்களிடம் நிறையவே உண்டு. அங்கே காத்திருக்கும் அவர்களின் குரல் அதை ஒலிக்கின்றது.

"அம்மா வந்து விட்டார். இனி எல்லாம் சரியாக நடக்கும்."

செஞ்சொற்செல்வி

திருமதி லலிதா நடராஜா

"கற்க கட்டறக், கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக"

(குறள் 391)

கற்கத் தகுந்த நூல்களைக் குற்றமறக் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு கற்ற பின்னர், கற்ற கல்விக்கு தக்கவாறு நல்நெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும்.

வாசிப்புப் பழக்கம் மாணவர்களுக்கு அவசியமே. வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்கப்படுத்துகிறோம் என எண்ணிக் கொண்டு, பெட்டிக் கடைகளிற் தொங்கும் மலிவுப்பதிப்பு துப்பறியும் நாவல்கள் பாலுணர்வைத் தூண்டி, முறையற்ற வழிக்கு திருப்பி விடும் 'பொக்கட்' அளவுப் பதிப்புகள், 'கிரைம் ஸ்ரோறிகள்' இனக் கவர்ச்சிக் கிள்கிளப்புக் கதைகளை இன்றைய இளந்தலை முறையினர் தேடிப்பிடித்து, மறைத்து வைத்துப் படிப்பது - இளஞ்சமுதாயம் எங்கே செல்கிறது என்ற அச்சத்தை நல்லாசிரியர்கள், கல்விமான்களிடம் ஏற்படுத்துகின்றது. மாணவர்களின் அவ்வாறான

பழக்கதோஷம் காரணமாகவோ இன்று கிராமப்பகுதிப் பாடசாலைகளில் இருந்து பல்கலைக்கழகங்கள் வரை வன்முறை கொடிகட்டிப் பறக்கிறது? உயர்வகுப்ப மாணவர்களிடம் பாலியல் தொல்லைகளும் சேட்டைகளும் பெருகி வருவதை காவல்துறையும், பத்திரிகைச் செய்திகளும் வெளியிட்டு மனதைப் பதைக்கச் செய்கின்றன.

கற்கத் தகுந்த நூல்களைக் கற்காத காரணத்தால், தகுந்த நூல்களைக் கற்ற போதிலும் முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ளாமலே மேலோட்டமாகப் பரீட்சைக்கென நெட்டுருப் போட்டு விட்டதால், கற்றபடி ஒழுக்கமுள்ள பிரஜைகளாக உருவாக முடியாமல் இளைய சமுதாயம் இருட்டுக்குள் தட்டுத்தடுமாறுகின்றது.

பலகாலம் நல்லாசிரியராக விளங்கிய அனுபவம், பழந்தமிழ் நூல்களிலிருந்து நவீன இலக்கியங்கள் வரை அருமையான நூல்களிலிருந்து பெற்ற அறிவு, தாம் பெற்றுக் கொண்ட அறிவை, மாணவர்களின் மனதிலே ஆழமாகப் பதியும் வண்ணம் சொல்லும் ஆற்றல், நற்பிரஜைகளாகத் தம்மிடம் கற்பவர்கள் உருவாகி விட வேண்டுமென்ற அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய அன்பும் அக்கறையும் காரணமாக, வள்ளுவன் குறளை இளைய சமுதாயத்தினரிடம் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருபவர் திருமதி. லலிதா நடராஜா. அறிவால், பண்பால், சிந்தனைகளால், ஒழுக்கத்தினால், அன்பினால், தியாகத்தினால், மிகமிகப் பண்பட்ட குடும்பப் பின்னணியில் வளர்ந்தவர், இங்கிதம் தெரிந்தவர், இனிமையானவர், பொறுப்புணர்வுள்ளவர் என லலிதா நடராஜன் அவர்களின் மாண்புப்பட்டியல் நீண்டது.

“கல்வியின் பயன் அறிவும் அறிவின் பயன் ஒழுக்கமுமாம்” என்பது 19ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து சைவத்தையும் தமிழையும் மறுமலர்ச்சியுறச் செய்த யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரின் கூற்று வள்ளுவன் குறளுக்குப் பொருந்துவதான வாழ்க்கை விளக்கம். “அந்நிய ஏகாதிபத்திய கலாசார ஊடுருவலுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பிய காரணத்தால் அவர் இலங்கையின் அரசியற் சுதந்திரத்துக்காக முதன் முதலில் வித்திட்ட வீரன், ‘தேசப்பெரியார்’” என நாவலர் நினைவாக அவரின் உருவப்படம் தாங்கிய முத்திரையை வெளியிட்ட சமயம் அரசாங்கமே அஞ்சல் வெளியீட்டு ரூபகார்த்தப் பிரசுரத்தில் அவரைப்பற்றிப் புகழ்ந்துரைத்தது. கல்வி கற்பதன் பயன் வெறும் ஏட்டறிவை பெறுவதற்கல்ல; பரீட்சையில் புள்ளிகளை அள்ளிக் கொள்ளுவதும்ல்ல. - அறிவை வளர்ப்பதற்கேயாகும். அந்த அறிவு ஒழுக்கத்தைப் பெருக்க வேண்டும். “ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் - உயிரினும் ஒம்பப்படும்.” ஒழுக்கத்தையும் வளர்க்க வேண்டிய கல்விக் கூடங்கள், அறிவுக்கூடங்களாக மட்டுமே விளங்குகின்றன. ஆசிரியர்கள் எல்லோருமே

லலிதா நடராஜாக்களாக அமைந்து விடுவதில்லை. முப்பது மாணாக்கர்களைக் கவனித்துப் போதிக்க வேண்டிய ஒரு ஆசிரியரிடம், நாலு வகுப்புக்களைக் கொடுத்துப் பார்த்து மேய்த்துக் கொள்ளுமாறு நிர்ப்பந்தித்தால்.... புத்தகப் பூச்சிகள் ஒன்றை ஒன்ற கொத்தி, குத்தி - ஏன் கொலை கூடச் செய்து விடுவதாகப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டினால், விஷயம் வெளிச்சத்துக்கு வந்து விடுகிறதே! அளவுக்கு மேற்பட்ட சுமையை ஆசிரியர்களால் மட்டும் சுமந்து கொள்ள முடியாது. பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளைப் பற்றிய பொறுப்பிருக்கிறது என்பதை 90 வீதமான பெற்றோர் சமூகம் மறந்து விடுவதாலும் ஏற்படுகிற விளைவுகளே இவை.

நீண்ட காலம் - 1964 முதல் 1972 வரை கண்டி அசோகா வித்தியாலயத்திலும், பின்னர் 1998 வரை, கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரியிலும் உதவி ஆசிரியராகவும், பகுதித் தலைவியாகவும் பணிபுரிந்து, ஆசிரியப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று விட்டபோதிலும்; அவர் ஓய்வேயில்லாத சமூக சேவகி, மேடைப்பேச்சாளர், கல்வி ஆலோசகர், இலக்கிய ஆய்வாளர், ஆன்மிகப்பணியாளர் என ஓயாமல் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர். ஆசிரியர் பணியிலமர்ந்திருந்து, இன்று மேல் நிலையிலுள்ள பல சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கிய அனுபவத்தாலும், மேற்கூறிய துறைகளின், பட்டறிவினாலும், அவரின் இதயத்தில் எந்நேரமும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் இரண்டு வாக்கியங்கள்.

“கல்வி கண் போன்றது”

“ஒழுக்கம் உயிர் போன்றது”

திருமதி லலிதா அவர்கள் இவற்றைத் தாம் பங்குபற்றுகின்ற பொதுக்கூட்ட மேடைகள், மாணவர் கல்விக் கருத்தரங்குகள், மகளிர் மேம்பாட்டுக்கான கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப் பட்டறைகளில், இளம் சமுதாயத்தினரின் மனதில் ஆழமாகப் பதியும் படியாக ஆணித்தரமாக அடித்துச் சொல்லுவது வழக்கம்.

ஒருவர் கண் மூலமாகத் தான் வெளியுலகத்தைப் பார்த்து மகிழ்வோ, நூல்களைப் படித்துக் கல்வி அறிவைப் பெறவோ முடியும். கண்ணில்லா விட்டால், வாழ்வே இருட்டு மயமாகி விடும். கண்ணில்லாத ஒருவர், இருட்டில் கூடத் தட்டித்தடவிக் காலத்தை ஓட்டமுடியும். ஆனால் ஒழுக்கமோ உயிர் போன்றது. உடலில் இருந்து உயிர் பறந்து விட்டால், உடல் இயக்கமற்ற சவமாகி விடுகிறது. எதற்குமோ, எவருக்குமோ பிரயோசனமற்றதாகி விடுகிறது. சில நாட்கள் வைத்திருந்தால் கூட, அதில் புழுக்கள் நெழிந்து, கெட்டவாடை வீசி, குழலையே மாசுபடுத்தி விடுவதால் உடனேயே புதைகுழியில் போட்டு மூடுகிறார்கள்; அல்லது சடுகாட்டில் தீமூட்டி எரித்து

விடுகிறார்கள். ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்காத ஒருவரால், அவருக்கோ, அவரின் குடும்பத்துக்கோ, சமுதாயத்துக்கோ எவ்வித நற்பயனும் ஏற்படாது. துர்வினைவை உண்டாக்கும் புழுக்கள் தான் அவரில் நெழியும்! எவ்வளவு அருவருப்பு! ச்சீ!

பட்டுக்கோட்டை என்றதுமே, தனது எளியநடையிலான, இனிய மெட்டிலான அர்த்தமுள்ள பாடல்களால் தமிழுக்கு அணிசேர்த்த முற்போக்கு கவிஞர் கலியாண சுந்தரத்தின் பெயரே மனதில் சட்டென்று நினைவுக்கு வரும். அந்தப் புனித மண்ணை தமது ஜென்மபூமியாகக் கொண்டவர் லலிதா! பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மிராசதார் பெரியையாபிள்ளை - ஜெகதாம்பாள் தம்பதியரின் செல்வப்புதல்வியாக 26-09-1942 அன்று பிறந்த லலிதா பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பு வரை கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரியில் படித்தவர். தென்னிந்திய பட்டுக்கோட்டையில் பிறந்த லலிதா எப்படி சிறுவயதிலேயே கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரிக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டார்?

பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இந்தியாவைத் தமது ஆட்சியில் வைத்திருந்த பொழுது அது பல சமஸ்தானங்களைக் கொண்ட, பல்லின மக்களையும், பல மதங்களைக் கொண்டொழுக்கி வருபவர்களையும், வேறுபட்ட பல கலாசாரங்களைக் கொண்ட மக்களையுங்கொண்ட உபகண்டமாக விளங்கியது. பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் நாடுகளும் அப்பொழுது உருவாகியிருக்கவில்லை. இந்தியாவின் பிரதேசங்களாகவேயிருந்தன. பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் போன்ற சில பகுதிகள் மட்டும் பிரான்சுக்காரர் வசம் இருந்தன. வெள்ளைக்காரரின் பிடியிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விடுதலை வேட்கை மக்களிடம் தலையெடுக்கத் துவங்கியது. இரண்டாவது மகாயுத்தம் வெடித்தபோது தனது ஆளுகையின் கீழிருந்த இந்தியாவை இழந்து விட, விரும்பாத பிரித்தானியர், போர் முடியும் வரை பொறுத்திருக்கச் செய்யும் முயற்சிகளிலீடுபட்டனர். யப்பான், ஜெர்மனி, இத்தாலி நாடுகள் கூட்டணி அமைத்து பிரித்தானியரையும் அவர்களுடன் இணைந்து இருந்த நாடுகளையும் எதிர்த்து யுத்தத்திலீடுபட்டன. நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் நாட்டை விட்டு வெளியேறித் தமது தலைமையில் தேசிய சுதந்திரத்துக்காகப் படையமைத்து இந்திய விடுதலைக்கு யப்பான் உதவி புரிய வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுடன் மகாயுத்த காலத்தில் அங்கிருந்து இயங்கினார். பிரித்தானியருக்கு எதிராகக் கம்யூனிஸ்டுகள் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு மக்களைத் தூண்டி விடுவதாகக் கூறி, பிரிக்கானிய அரசு இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தடை செய்தது

லலிதாவின் தந்தையார் பெரிய நிலச்சுவாந்தர். செல்வமும் செல்வாக்கும் மிக்க மிராசதார். அப்படி இருந்தவர் என்ற போதிலும், பொதுவுடைமைக் கருத்துக்கள் அவரை வெகுவாக ஈர்த்தன. "முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை, ஒப்பிலாத சமுதாயம் உலகத்துக்கொரு புதுமை - வாழ்க!" - என்ற பாரதியின் எழுச்சிக்குரல் தமிழகம் எங்கும் ஒலித்தது. பெரியையாபிள்ளை அதில் தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டார். நில உடைமை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, ஏழைகளின் சார்பில் குரல் எழுப்பியவர், உழைப்பவனுக்கே நிலம் என்ற எண்ணத்தில் தோய்ந்திருந்தவர்.

ஏழை - பணக்காரன், உயர்ந்தவன் - தாழ்ந்தவன் என்ற எண்ணம் ஒழிய வேண்டுமென்ற இயக்கத்தில் வெகுவாக நம்பிக்கை கொண்டவர். புரட்சிக்கவிஞர் பாரதி மீது மிகுந்த பற்றாளராக விளங்கினார். பாரதி வாக்கு வேதவாக்காக அக்காலத்தின் விடுதலை வேட்கை கொண்டவர்களிடம் திகழ்ந்தது.

எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம்,
எல்லோரும் இந்திய மக்கள்
எல்லோரும் ஓர் நிறை, எல்லோரும் ஓர் விலை,
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் - நாம்
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் - ஆம்
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்.

தமிழ் நாட்டின் பிரபல கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களான தொழிலாளர் ஏ.கே. கோபாலன், மணலி கந்தசாமி, ஜீவானந்தம் போன்றோருடன் இவரும் இணைந்து "வெள்ளையனே வெளியேறு" இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். தென்னிந்தியாவில் கட்சி தடை செய்யப்பட்ட போது, முக்கிய புள்ளிகள் அனைவரும் தலைமறைவாக வேண்டியேற்பட்டது. திரு. பெரியையாபிள்ளை குடும்பத்தோடு மறைவாக இலங்கைக்கு வந்து விட்டார். இங்கு குடியேறிய அவர், வாழ்க்கைத் தொழிலாக வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டார். சிறுபிள்ளையாக இருந்த லலிதா, கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரி மாணவியாகினார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில், கலைத்துறையில் பீ.ஏ. பட்டத்தையும், திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் டிப்ளோமா பட்டத்தையும் பெற்றுள்ள இவர், முதுகலைமாணிப்பட்டத்துக்கான தகைமைகளைக் கொண்டுள்ள போதிலும், அதற்கான ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதி முடிக்க இயலாமல், பேரப்பிள்ளைகளின் மழலையில் மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

கண்டி அசோகா வித்தியாலயத்தின் அதிபராக விளங்கும் 'செந்தமிழ்ச்செல்வர்' திரு. செ. நடராஜா அவர்களை மணந்து கொண்டு, இருவரும் இணைந்து பலவருடங்களாக மலையகத்தின் கல்விக்காக அர்ப்பணிப்புடன் ஆற்றி வரும் சேவையினால், வாழ்க்கையில் உயர்ந்து நிற்பவர் பலர். இவ்விருவரிடமும் கல்வி கற்றதன் விளைவாகவே தாம் வளர முடிந்ததெனப் பெருமையாகக் கூறுவர்.

'செந்தமிழ்ச்செல்வர்' நடராஜா அவர்கள் மலையகத்தின் புகழ்பெற்ற கல்விமான்; பல அறிநிலையங்கள் இவரின் சேவையைத் தமதாக்கிக் கொண்டு உயர்ந்துள்ளன. ஆழ்ந்த அறிவு, அடக்கம், பொறுமை, எளிமை இவற்றை லலிதாவுடன் சேர்த்து, அணிகலனாகக் கொண்டுள்ள நடராஜா அவர்கள், தமது கருத்துக்களைத் தெட்டத் தெளிவாகக் கூறத் தயங்குவதில்லை. நீதி, நியாயங்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பதில் முன்நிற்பதால், கண்டியிலுள்ள பல மன்றங்கள் இக்கல்விமானைத் தமது காப்பாளராக, தலைவராகக் கொண்டு இவரின் வழிகாட்டுதலில் திறம்படப் பணியாற்றி வருகின்றன.

எழுத்துத்துறை, மேடைப்பேச்சு, விவாதம், நடப்பு, நாடகம் முதலிய துறைகளில் பாடசாலைக் காலத்திலிருந்தே மிகுந்த ஈடுபாடுள்ள லலிதா, ஆசிரியப் பணியிலிருந்த நாட்களிலும் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி போற்றுதல்களையும் பரிசுகளையும் பெற்றிருக்கிறார்.

தமிழ்த்திறன் போட்டிகளுக்காக, அகில இலங்கை அடிப்படையில் நடத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டியில், திருமதி. லலிதா எழுதி மேடையேற்றிய 'பெண்ணின் பெருமை' 'நாட்டார் பாடல்' நாடகங்கள் பரிசுகளை வென்றன.

இவரின் 'பாரதிதாசன் கண்ட பெண்கள்' என்னும் நாடகம், மாகாண மட்டத்தில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றுப் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றது.

அட்சரசத்தமான உச்சரிப்பு, ஆற்றொழுக்குப் போன்ற தங்குதடையற்ற வசனங்கள், இனிமையும் கம்பீரமுமான குரல், சிந்திக்கத்தூண்டும் கருத்துக்கள் காரணமாக இவரின் சொற்பொழிவுகள் கேட்போரைப் பிணிக்க வைப்பவை.

மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் பலவற்றில் இவர் ஆற்றிய உரைகள், சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பல. அவற்றிற் சில :

'தமிழில் மகளிர் இலக்கிய வளர்ச்சி'

(1992 தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழா முன்னோடிக் கருத்தரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.)

'பெருந்தோட்டப் பெண்கள் நேற்று, இன்று, நாளை?'

(மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா 2000 ஆய்வுக் கட்டுரை)

'மலையகக்கல்வி'

(ஆய்வுக்கட்டுரை - மே 1997)

'புதிய கல்வித்திட்டம்'

(மத்திய மாகாண சபைக்குச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரை)

'மலையகப் பெண்களின் நிலை'

(ஹட்டன் சாகித்திய விழாவில் ஆற்றிய ஆய்வுரை)

'மாணவரின் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும்'

(கண்டி அசோகா வித்தியாலயத்தில் 1999இல் சமாதானத்துக்கும் ஒற்றுமைக்குமான கண்டித் தமிழர் சங்கம் நடத்திய மாணவர் பயிற்சிக் கருத்தரங்கு உரை)

'வையத்தில் வாழ வழிகாட்டும் வள்ளுவம்'

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 2000ம் ஆண்டு வள்ளுவர் விழாவில் ஆற்றிய உரை).

இலக்கியம், கல்வி, மலையகத்தவர் மேம்பாடு, மகளிர் முன்னேற்றம், மாணவர் ஒழுக்கம் பற்றிய இச்சொற்பொழிவுகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் முதலியவற்றை ஒன்று திரட்டி லலிதா அவர்கள் விரைவில் நூலுருவில் வெளிக்கொணர்வது அவசியம். அதன் மூலம் சமுதாயத்தின் பரந்த பகுதியினர் பயன் பெறுவர். விரைவில் நிறைவேற்றி வைப்பார் என்பது எனது நம்பிக்கையான எதிர்பார்ப்பு.

மற்றவர்களின் கழுத்திலேயே விழுுகின்ற மாலகளைத் தடுத்து, முந்திக்கொண்டு தமது தலையை நீட்டி அதில் அவற்றைச் சூட்டிக் கொள்கின்ற - பேருக்கும் புகழுக்குமென அலைந்து கொண்டிருக்கிற பலர் மத்தியிலே, லலிதா வித்தியாசமானவர்; பேரையும் புகழையும் நோக்கமாகக் கொண்டவையல்ல அவரின் பணிகள். தானுண்டு, தனது சேவையுண்டு என அடக்கமாக இருந்து விடும் நிறைகுடம். எதற்கும் அலட்டிக் கொள்ளவே மாட்டார். எனினும் தாமாக தேடி வந்து, கௌரவங்களும் விருதுகளும், அவரை ஒட்டிக் கொண்டுள்ளன.

அவரின் பணிகளைப் பாராட்டி -

- 1996ம் ஆண்டில், அகில இலங்கை சமாதான நீதிவானாக அரசு அவரை நியமித்தது.
- 1998ம் ஆண்டு, அவரின் கலை, இலக்கிய, சமயப் பணிகளைப் பாராட்டி, மத்திய மாகாணசபை விருதளித்துக் கௌரவித்தது.
- 2000மாவது ஆண்டில், மத்திய மாகாணக்கல்வி அமைச்சு 'சிறந்த கல்விமான்' பரிசை இவருக்கு அளித்துள்ளது.

அண்மையில் கொழும்புக் கம்பன் கழகம், சிலப்பதிகாரத் தொடர் சொற்பொழிவை, கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்களைக் கொண்டு, கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நிகழ்த்தியது. ஒரு நாள் நிகழ்ச்சிக்கு லலிதா நடராஜன் தலைமையேற்று உரை நிகழ்த்தினார். அவ்வரையின் கருத்து வளத்தையும், சொல்லாட்சியையும், பொருட்சிறப்பையும் கவிக்கோ அவர்கள் வியந்து பாராட்டினார்.

இனிய சுபாவமும், எளிமையும், நட்பைப் பாராட்டும் தன்மையும், அடக்கமும், நிறைந்த லலிதா - அவரின் திறமையையும், அனுபவத்தையும், அறிவையுங் கொண்டு ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் நிறையவே உண்டு.

அனுபவம் மிக்க இதழாளர்

திருமதி அன்னலட்சுமி
இராஜதுரை

ஒரு நாட்டின் சிறப்பு, நான்கு அம்சங்களிலேயே தங்கியிருக்கின்ற தென்ற உண்மையை பிரெஞ்சுக்காரர்கள், நெடுங்காலத்துக்கு முன்னரே உணர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் நாட்டின் தூண்களாக, அரசாங்கம், பிரபுக்கள், பிரசைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவர். பிரபுக்கள் என்ற சொல் உயர்பண்பு கொண்ட மேன்மக்களைக் குறிப்பது. நாட்டின் நான்காவது தூணாக விளங்கும் பத்திரிகைத்துறையில், ஒரு தமிழ்ப் பெண் சுமார் 40 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து பிரகாசிப்பதென்பது சாமானியமான சங்கதி அல்ல. பெண்களைப் பொறுத்தளவில் அதனைப் பெரிய சாதனை என்றே கூறலாம். அவ்வாறு பத்திரிகைத்துறையில் பணியாற்றிவரும் பெண்மணி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை.

"மேசையில் இருந்து எழுதத் தொடங்கிய உடனேயே, அவனுக்குப் பக்கத்தில் தேநீர்க் கோப்பையை வைத்து, 'அப்பா எழுகிறார்' குழப்பாதே, என்று பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, கடைக்குப் போவது முதல் சமையலைக் கச்சிதமாக முடிப்பது வரை, குடும்பப் பொறுப்புக்களைத் தானே சுமக்கும்

மனைவி இருக்கும் போது, ஒரு ஆண் எதையும் சாதிப்பது கடினமில்லை. ஆனால் இந்நாட்டில் அல்லது எந்த நாட்டிலுமே இரட்டைச் சமையுடன் ஒரு பெண் சிலவற்றைச் சாதிக்கும் போது, சமூகத்தின் வரம்புகளை உடைத்து வெளிவந்து, அவள் தன் திறமையை நிரூபிக்கும் போது, அது தான் உண்மையிலேயே மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயம்” (மல்லிகை - அட்டைப்பட அறிமுகத்தில்)

திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரையின் தொழில் ஈடுபாட்டைப் பொறுத்தவரை, இது யதார்த்த வெளிப்பாடாக விளங்குகிறது.

“பெண்கள் பொதுவாக ஈடுபடும் ஆசிரியத் தொழில், மருத்துவ தாதித்தொழில், தையல் நெசவு போன்றவற்றிலிருந்து வித்தியாசமாக ஏன் பத்திரிகைத் தொழிலை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டீர்கள்?

பெண்ணாக, ஆணொருவருடைய உதவியுடன் வாழவேண்டிய நீங்கள் எதற்காக இத்தொழிலுக்கு உங்களை அர்ப்பணித்தீர்கள்?” எனப் பற்பல வினாக்களை அன்றைய எழுத்துப் பட்டறையில் பயிற்சி பெற வந்த இளம் யுவதிகள் தொடுத்தனர். இக் கேள்விகளை, அந்த யுவதிகள் மட்டுமல்ல, அன்று அவ்விளம்பெண் வேலையில் சேர்வதற்காகக் கொழும்பு நோக்கிச் செல்வதற்கு யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்தில் நின்ற போது அவளுடன் பேச்சுத் தொடுத்த பலரும் வியப்புடன் வினவினர்.

ஆக, பெண்கள் கல்வி கற்கத்தடை. அப்படியிப்படி கற்றுத் தேறினாலும், வீட்டுக்குள் குடும்பம், பெற்றோர், பிள்ளைகளுடன், குடத்துள் அடங்கிய ஒளியாக அவர்களது அறிவு மூடப்பட்ட சூழலைப் பார்த்துப் பழகியவர்களே இந்தக் கேள்விகளின் சொந்தக்காரர்கள். பெண்கள் தொழிலில் ஈடுபடுவதாயின் போதிய பாதுகாப்பு, ஆண்களுடன் அதிகம் நெருங்கிப் பழக வேண்டிய தேவை, தனிமையில் பயணம் செய்தல், தனித்து வாழ்தல் போன்றவற்றை இடர்களாகக் கருதியே எல்லாத் தொழில்களிலும் ஈடுபடும் தடை பெண்களைப் பொறுத்தளவில் எழுதாச் சட்டமாகக் கருதப்பட்டது.

பெண்கள் பாரம்பரியமாகப் புரிந்த தொழில்களை அடியொற்றாமல் தவிர்த்துப் புதிதாகப் பத்திரிகைத் தொழிலில் புகுந்து அனுபவம் பெற்று ஏதாவது சாதிக்க வேண்டுமென்ற துடிப்பு, ஆர்வம், பெண்களும் இத்துறைக்கு செழுமை சேர்க்க முடியுமென்ற நம்பிக்கை; இவையே அவரை அத்துறையில் துணிகரமாக கால் எடுத்து வைக்கத் தூண்டின. யாழ். திருநெல்வேலி மேற்கில் வாழ்ந்த திரு. செ. இராசையா - இராசம்மா தம்பதியருக்கு மகளாக 1939 ஜூன் 8ம் திகதி பிறந்தவர் அன்னலட்சுமி. புகழ் பூத்த தமிழ்ப் பேரறிஞர் பண்டிதமணி

கணபதிப் பிள்ளையவர்கள் கல்வி கற்பித்த பெருமை மிக்க திருநெல்வேலி சைவப்பாடசாலையில் தனது ஆரம்பக் கல்வியையும், தொடர்ந்து கல்விங்காடு செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி, சுன்னாகம் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் தனது கல்லூரிப்படிப்பையும் மேற்கொண்டவர் அன்னலட்சுமி.

இலங்கையில் பிரசித்தி பெற்ற பழம்பெரும் தினசரிப் பத்திரிகையான வீரகேசரியில் 1962 ஜூனில் உதவி ஆசிரியப் பணியிலமர்ந்து உயிரூட்டி வரும் அன்னலட்சுமி, தொழில் அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய திரு.நாகலிங்கம் இராஜதுரை என்பவரைத் துணைவராகக் கொண்டவர். இவரது சிறப்புகளுக்கெல்லாம் திரு. இராஜதுரை அவர்கள் உறுதுணையாக இருந்து உதவி வருவது எல்லோருக்கும் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பல்ல. G.C.E உயர்தரம் லண்டன் பரீட்சையில் தேறிய அன்னலட்சுமி நன்றாகச் சித்திரம் வரையக்கூடிய ஓவியர் என்பதும், ஓவியத்துறையில் ஆசிரிய தராதரப்பத்திரம் கொண்டவர் என்பதும் பலருக்குத் தெரியாது.

இவர் பத்திரிகைத்துறை எழுத்துக்கான டிப்ளோமா சான்றிதழ் பெற்றுள்ளதுடன் ஆங்கில டிப்ளோமா பரீட்சையிலும் சித்தி பெற்றுள்ளார். சிறுமியாக யாழ் செங்குந்தா இந்துவில் கல்வி கற்ற காலத்திலேயே பாடசாலைக் கையெழுத்துப் பத்திரிகையான Light (வெளிச்சம்) என்ற சஞ்சிகையின் பொறுப்பாசிரியராக இருந்தவர். அதில் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதித் தன் எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனால் 1959ல் திரு.சரவணபவன் (சிற்பி) அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த ‘கலைச்செல்வி’ என்ற கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை அதன் முதல் இதழில் இளம் எழுத்தாளராக இவரை அறிமுகப்படுத்தி ஊக்கம் கொடுத்தது.

அக்காலத்தில் பெண்கள் எட்டிப் பார்க்காத பத்திரிகைத் துறையில் உதவி ஆசிரியராக அமர்ந்து புரிந்த பலபணிகளின் மத்தியிலும் திரு. சிவஞானசுந்தரம் (சிவாஜி) நடத்தி வந்த ‘சிரித்திரன்’ என்ற நகைச்சுவைப் பத்திரிகையில் ‘தீவாந்தரம்’ என்னும் சிறுவர் தொடர்க்கதையை எழுதினார்.

‘சந்திரனில் சுந்தர்’ என்ற தொடர்கதையை வீரகேசரி நாளிதழில் எழுதி வந்த இவர், அப்பத்திரிகையின் உதவியாசிரியர் என்ற பொறுப்பை ஏற்ற பின்னர், அவ்வப்போது தமிழ் நாட்டறிஞர்கள், உள்ளூர் பிரபல எழுத்தாளர்கள், கல்விமான்கள், கலைஞர்கள், மேடைப் பேச்சாளர்கள், இலக்கிய-வியலாளர்கள் எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் முத்திரை பதித்த பெரியோர்களின் நேர்முகங்கள், வெளியீடு செய்யப்படும் நூல்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள், பெண்ணியம் சார்ந்த கட்டுரைகள், அரசியல் இலக்கியச் செய்திகள் என அயராது வீரகேசரியில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

வானொலியிலும் இவரது குரல் ஓங்கி ஒலிப்பதுண்டு. 1967 - 1968 களில் 'பூஞ்சோலை' என்ற நிகழ்ச்சியையும் 'மகளிர் அரங்கம்' என்ற கிராமிய மகளிர் நிகழ்ச்சிகளையும் தயாரித்து அளித்துள்ளார். மகளிர் சம்பந்தமான கருத்தரங்குகள், விழாக்கள், விவாதங்களிலும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றி வருபவர்.

ரூபவாஹினி, ஐ.ரி.என். தொலைக்காட்சிகளிலும் உரையாடல், நேர்காணல், நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு காத்திரமான கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார். பத்திரிகைகளில் மாத்திரமல்லாமல், தொலைக்காட்சி ஊடகங்களிலும் பெண்கள் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து மேன்நிலைப்படுத்தும் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். தினசரி வீட்டு வேலைகளையே சுற்றிச் சுழன்று ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் பெண்களுக்குக் குறித்த மத்தியில் தினசரிகளான பத்திரிகைகளை வெளிக்கொணரும் பணியில் பங்காளியாக அன்னலெட்சுமி ஈடுபட்டிருப்பது பல்வேறு தொழில்களிலும் பெண்களுக்குத் திறமையுண்டு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. சுடச்சுடச் செய்திகளை மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக ஓடோடி விஷயங்களைச் சேகரிப்பதும் சம்பந்தப்பட்டவர்களைச் சந்தித்து அவர்களிடமிருந்து கருத்துக்களைக் கற்று, அக்கருத்தோட்டங்கள் மக்களைச் சென்றடையச் செய்வதில், பல சங்கடங்களின் மத்தியிலும், இவரின் கடும் உழைப்பும் பயன்பட்டிருக்கிறது.

பத்திரிகையில் அன்றன்றாட சில செய்திகளையும் விஷயங்களையும் எழுதுவதோடு நில்லாமல் தான் அடிப்படையில் ஒரு ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி என்பதை இவர் மறந்து விடுவதில்லை. இவரின் 'விழிச்சுடர்' என்னும் குறுநாவல், 'உள்ளத்தின் கதவுகள்' என்னும் நாவல், 'நெருப்பு வெளிச்சம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி, 'இருபக்கங்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு ஆகியவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் அவ்வப்போது இவரால் எழுதப்பட்டவையே.

"மணிலாவில் மணியான மாநாடு" என்ற தலைப்பில் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் பத்திரிகையாளர்களுக்காக 1982ல் நடைபெற்ற ORGANIZATION OF PETROLEUM EXPORTING COUNTRIES மாநாட்டில் இலங்கையிலிருந்து ஒரே ஒரு பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்ட அனுபவத்தை வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் பலவாரங்கள் தொடராக, சுவையாக எழுதினார்.

"பலரையும் கவர்ந்த பீஜிங் மாநாடு" என்ற தலைப்பில் இருபது வாரங்கள் உலக மகளிர் மாநாடு பற்றிய தொடர் கட்டுரையை வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் எழுதினார். சீனாவில் நடந்த அம்மகாநாட்டில், பத்திரிகையாளராகக் கலந்து கொண்ட அவர் தனது அனுபவம், நாட்டின்

அமைப்பு, நோக்கம், எதிர்காலத்திட்டங்கள், தீர்மானங்கள் போன்று அங்கு பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட பெண்கள் தொடர்பான பல விஷயங்களையும் விஸ்தாரமாக எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் நடையில் விபரித்திருந்தார். இலங்கையிலிருந்து மேல் மட்டம் தொடக்கம் அடிமட்டம் வரை பல்வேறு பெண்கள் அமைப்புக்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும், தனிப்பட்டவர்களும் எனப் பலர் அம்மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். முதற்தடவையாகப் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் பெருவாரியான பெண்கள் கலந்து கொண்டு பெண்கள் முன்னேற்றம் சம்பந்தமான விஷயங்கள், முரண்பாடுகள், சிக்கல்கள், கஷ்டங்கள், தீர்வுகள் போன்ற விடயங்களைக் கலந்துரையாடி ஆராய்ந்தனர். அம்மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட அன்னலெட்சுமி தனது அனுபவங்களையும் உள்ளடக்கி எழுதிய கட்டுரைத் தொடர் அம்மகாநாட்டில் சமூகமளிக்கத் தவறிய பலருக்கு விஷயங்களைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தது.

பத்திரிகை, படைப்பிலக்கியம், விமர்சனம், முதலிய துறைகளில் இவர் புரிந்த சிறப்பான சேவையைப் பாராட்டி இந்து கலாசார அமைச்சு 1992ஆம் ஆண்டு "தமிழ் மணி" என்ற விருதை வழங்கி இவரைக் கௌரவித்தது.

1993ஆம் ஆண்டு, எஸ்மண்ட் விக்ரமசிங்க அறக்கட்டளை சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான விருதை அளித்து இவரைக் கௌரவித்தது. இதனை அக்கால ஜனாதிபதியாயிருந்த திரு. டி. பி. விஜயதுங்க வழங்கினார்.

நீண்ட காலம் பத்திரிகையில் பணிபுரிந்த முதல் தமிழ்ப்பெண் பத்திரிகையாளர் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு "கொழும்பு தமிழ் இளைஞர் கலாசாரக் கூட்டமைப்பு" இவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தது. பெண் பத்திரிகையாளர் என்ற ரீதியில் இவரை ஊக்குவித்துப் பாராட்டிக் கௌரவிப்பதில் தென்கிழக்கு ஆய்வுமையம், கொழும்பு கலைச்சங்கம் என்பன பெருமையீட்டிக் கொண்டன.

35 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சிறந்த முற்போக்கு இலக்கிய இதழான 'மல்லிகை' சஞ்சிகை இவருடைய புகைப்படத்தை அட்டையில் வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்தது.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் வல்லவரான இவர் பல ஆங்கிலச் சிறுகதைகளை தமிழில் மொழி பெயர்த்து பத்திரிகையில் வெளியிட்டுள்ளார். தேசிய நல்லிணக்க அமைச்சு நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற ஆங்கிலச் சிறுகதைகள் மூன்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருந்தார். இவரது இம்மொழி பெயர்ப்புக்கதைகள், அவ்வமைச்சு வெளியிட்ட "ஒரு தாய் மக்கள்" என்ற தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

உலகமெங்கும் முழங்கும் பி.பி.சி. தமிழோசை, நீண்ட காலமாக "இலங்கை மடல்" என்றொரு அம்சத்தையும் சேர்த்துப் பல சிறந்த விடயங்களை ஒலிபரப்பி வருகின்றது. இந்த 'இலங்கை மடல்' மாதத்துக்கு ஒரு தடவை, 1994 முதல் 2000 ஆண்டு வரை - அன்னலெட்சுமியின் தயாரிப்பில் உலகெங்கும் ஒலித்தது. சமூக, பொருளாதார சம்பந்தமான விஷயங்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள், தொடர்பான விடயங்கள், இலக்கியம் சம்பந்தமான புதிய தகவல்கள், விமர்சனங்களைச் சேர்த்து தமது கம்பீரமான குரலில் வழங்கினார். அவரின் நிகழ்ச்சி பலரின் பாராட்டையும் ஈட்டிக் கொண்டது.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், மலையகக்கலை இலக்கியப் பேரவை, பெண்கள் கல்வி ஆய்வு வட்டம், வடகிழக்கு மாகாணக்கல்வி பண்பாட்டு விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு ஆகியன நடாத்திய கருத்தரங்குகள், உரையரங்குகள், ஆக்க இலக்கியம் சம்பந்தமான பயிற்சிப் பட்டறைகள், கலந்துரையாடல்கள் ஆகியவற்றிலும் பங்கு கொண்டு பயன்மிக்க பல கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார்.

இரு புத்திரர்களின் தாயான அன்னலெட்சுமி வீட்டுக் கடமைகளோடு தொழில் சம்பந்தமான தனது வெளிக்கடமைகளையும் சிறப்புற ஆற்றுவதற்குத் தனது துணைவரின் பூரண ஆதரவு தான் காரணம் எனப் பெருமிதத்துடன் குறிப்பிடுவார்.

இசை, கவிதை என்பவற்றிலும் ஈடுபாடுள்ளவராகையால், இவர் கவிதையோடிணைந்த வில்லுப்பாட்டுக்கான பிரதியை எழுதியுள்ளார். யாழ். இந்துமகளிர் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளையினர் நடாத்திய விழாவொன்றில் அக்கல்லூரியின் வரலாற்றினை வில்லிசைக்கு ஏற்றவகையில் அமைத்துப் பாடல் ஆக்கிக் கொடுத்தவர் அன்னலெட்சுமி என்பது பலர் அறியாத சங்கதி.

யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் சாதாரண குடும்பமொன்றின் அங்கத்தவரான இப்பெண்மணி இளமையில் பாடல், இசை, இலக்கியம், எழுத்து என்பவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டு பெண்களுக்கு அந்நியமான பத்திரிகைத்துறையில் இணைந்து அதில் சுவடுகளைப் பதித்திருப்பது பெண்களுக்கு முன்னுதாரணமானது.

அடக்கம், விட்டுக்கொடுக்கும் பண்பு, எளிமை, பொறுமை, சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் தனது கருத்தை துணிந்து சொல்லும் இயல்பு, மற்றவர்களின் திறமையை மதித்துப் பாராட்டும் மனப்பான்மை, இவரின் அணிகலனாக விளங்கி, இவருக்கு பெருமை சேர்ப்பவை.

"இளம் தலைமுறைப் பெண்கள் 'தம் கையே தமக்குதவி' என்பது போல் சொந்தக்காலில் நிற்க வேண்டும். எல்லா விடயங்களுக்கும் எப்போதும் பிறரைச் சார்ந்து நிற்காமல் தனித்துச் செயலாற்றத் தன்னம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் தனித்துச் செயலாற்றித் தனது ஆற்றல்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தனது உழைப்பில் வருவது தான் பெருமை, மதிப்பும் கூட. எனவே விரும்பித் தேர்ந்தெடுக்கும் துறையில் அயராது உழைக்க வேண்டும். எப்போதும் விழிப்புடன் இருந்து நல்ல சந்தர்ப்பங்களைத் தவறவிடாமல் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பிறருடன் அன்போடும் பண்போடும் பழக வேண்டும். பெண் என்ற வகையில் எப்போதும் எதற்கும் ஓர் எல்லையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனைத் தாண்டக் கூடாது" என்பது இளைய தலைமுறைப் பெண்களுக்கு இவர் கூறும் அர்த்த புஷ்டியான ஆலோசனைகள்.

தன்னந்தனியாகத் தானே இத்துறையில் புகுந்து அதில் பல சவால்களையும் எதிர்ப்புகளையும், சங்கடங்களையும் எதிர்ந்து முறியடித்து, 'பெண்களாலும் இத்துறையில் பலவற்றைச் சாதிக்க முடியும்; அவர்கள் துணிவோடு இதில் ஈடுபட வேண்டும்' என்பதை நிறுவியுள்ள திருமதி அன்னலட்சுமி இப்போது, வீரகேசரியின் இணைப்பிதழ்களான 'மங்கையர் கேசரி', 'கலைக்கேசரி' என்பவற்றின் பொறுப்பாசிரியப் பணியையும் ஏற்றுள்ளார்.

ஆற்றல்மிக்க படைப்பாளி - ஆளுமை மிக்க இதழாளராக விளங்கும் அன்னலட்சுமியின் பணிகள் பெண்ணினத்துக்குப் பெருமை தருவன.

சமுதாய வழிகாட்டி

செல்வி விஜயகௌரி பழனியப்பன்

கொழும்பு பல்கலைக்கழக சமூகவியல்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய பின், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறை அதிதி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய அனுபவத்தைக் கொண்ட விஜயகௌரி பழனியப்பன், சமூக அபிவிருத்தி, தொழிலாளர் கல்வி, இளைஞர் விவகாரங்கள், பால்நிலை, ஆளுமை அபிவிருத்தி, முகாமைத்துவம், முரண்பாடுகள், நெருக்கடிகளை இலகுவில் கையாளுதல் போன்ற துறைகளில் பயிற்சியாளராகவும், வளப்பகிர்வாளராகவும் தற்போது பணியாற்றி வருகின்றார். பல்வேறுமட்ட அரசு, அரசுசாரா நிறுவனங்களைச் சார்ந்தோரினாலும் கல்வியாளர், மாணவர்கள் மத்தியிலும் பாராட்டுப் பெற்று விளங்கும் கௌரி பழனியப்பன், இலங்கை நவரெலியா மாவட்டத்திலுள்ள இராகலையில் பெப்ரவரி மாதம் 2ந்திகதி 1951ல் பிறந்தவர். நாகரத்தினம்மாள் - பழனியப்பன் ஆகியோரைப் பெற்றோராகக் கொண்ட இவர், தனது இளமைக் காலக்கல்வியை இராகலை தமிழ் வித்தியாலயத்திலே ஆரம்பித்தார்.

குழந்தைப் பருவத்திலேயே துருதுருத்தபடி எதையும் துருவியாராயும் துடிப்புக் கொண்ட கௌரி, கல்வியையும் அக்கறையோடு துருவியாராய்ந்து படித்தார். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை முடித்து, சமூகவியலில் முதுமாணி உயர் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்ட இவர் பாங்கொக்கிலுள்ள ஆசிய தொழிலில்நுட்ப நிறுவனத்தில் "பால்நிலைப்பாடும் பெண்களபிவிருத்தியும்" தொடர்பான விசேட பயற்சியில் மிகச்சிறந்த தரத்தில் சித்தி பெற்றவர்.

தான் தெரிந்து கொண்டவற்றை மற்றையோரும் அறிந்து கொள்வது அவசியம் என்பதில் ஆர்வம் மிக்க கொண்ட கௌரி, கற்பித்தல் துறையில் ஆர்வம் மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். இவரது கல்வி வளத்தை கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல்துறை, அதன் விரிவுரையாளராக இவரது சேவையைப் பெற்றுக் கொண்டது. சமூகவியல் துறையை மாணவருக்குச் சுவையான பாடமாக ஆக்கியது மாத்திரமன்றித் தானும் அத்துறையில் ஆழமாகச் சிந்தித்து மேலும் பல ஆய்வுகளை நிகழ்த்தி வருபவர். சமூகவியல் தொடர்பான ஆய்வுகள், அபிவிருத்தி தொடர்பான ஆய்வுகள், பால்நிலை சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகள் என இவரது ஆய்வு முயற்சிகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடினும் வெவ்வேறு தன்மை வாய்ந்தனவாக இருக்கின்றன. சமூக அபிவிருத்திக்கு மூல காரணமாக அமைந்துள்ள இளைஞர்கள், அவர்கள் சம்பந்தமான விவகாரங்கள், ஆளுமை அபிவிருத்தி, தொழிலாளருடைய கல்வி வளர்ச்சி, முகாமைத்துவப் பண்புகள், பால்நிலை சம்பந்தமான விளக்கங்கள், சிக்கல்கள், நெருக்கடிகள் என்பவற்றை ஆழமாகச் சிந்தித்து, நன்கு ஆராய்ந்து தெளிவான முடிவை முன்வைப்பதில் கௌரி மிக்க திறமை கொண்டவர்.

நிதிவழங்கும் நிறுவனங்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, சர்வதேச நிறுவனங்களான UNHCR, ILC, UNDP போன்றவற்றின் கோரிக்கைப்படி இலங்கையின் பெரும்பாலும் எல்லாப்பாகங்களிலும், இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றியும், இவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லும் நிறுவனங்களைப் பற்றியும் மதிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்பணியை ஆர்வத்தோடு திறமையாகச் செயற்படுத்திய கௌரி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, உலக வங்கி போன்றவற்றில் நிதி வழங்கவிருக்கும் பணியில் பல்வேறு சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டு வருபவர். அரசு சாரா அபிவிருத்தி நிறுவனங்களுக்கு நிதியுதவி புரிகின்ற பல வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் ஆலோசகராகவும் விளங்குகின்றார்.

தனக்கான தொழிலைத் தேடும் போது, அத்தொழில் சாதாரண மக்களுடன் தொடர்புடையதாகவும் அதனால் அவர்கள் நலனைப் பெறக் கூடியதுமாயிருக்க வேண்டுமென்பதை குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தவர் கெளரி.

"17ம், 18ம் வயதுகளில் உயர்தரக் கல்வியில் அடியெடுத்து வைத்த காலங்களில், நான், எனது தேவைகள், எனது விருப்பு வெறுப்புகள், எனது வீடு, எனது குடும்பம், எனும் சிந்தனை வட்டத்திலிருந்து, சற்று வெளியே, அயலவர், சமூகம் என்ற ஒரு பார்வை என் மனதில் முளைத்து விட்டது.

அக்காலத்தில் இத்தகைய சிந்தனைக்கு ஒரு உந்துதலாக, தூண்டுதலாக இருந்தவர் எனது ஆசிரியர் திரு. முகமது இஸ்மாயில் அவர்கள். அவர் மாணவர் மத்தியில் அடிக்கடி, மறைந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடி கூறிய "நாடு உனக்கு என்ன செய்தது என்பதைப் பார்க்காதே. நாட்டுக்கு நீ என்ன செய்தாய் என்பதைப் பார்" என்ற வாசகத்தைக் கூறுவார். இது என்னை மிகவும் ஈர்த்திருந்த விடயம். இன்னும் சிறுவயது முதலே நூல்களை வாசிக்கும் ஆர்வமும் பழக்கமும் எனக்கு அதிகமாக இருந்தது. எனது தந்தையார் எங்கள் வீட்டில் ஒரு சிறு நூலகமே வைத்திருந்தார். அது எனது வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு பெரிதும் உதவிற்று. நான் 12, 13 வயதினாய் இருக்கும் போதே மகாத்மா காந்தியின் சத்திய சோதனை, பகவான் பரமஹம்ஸர், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றோரின் வாழ்க்கைச் சரிதங்கள் மற்றும் பிரசித்தி பெற்ற நாவல்கள், கதைகள், கட்டுரைகள் முதலியவற்றை விருப்பத்தோடு வாசிப்பேன். இவை எனது ஆக்கத்திறனை வளப்படுத்தவும் சிந்தனையை விரிவுபடுத்தவும் பெரிதும் உதவின" என்கின்றார் கெளரி.

இளைஞர்கள், மாணவர்கள், பெண்கள், பெரியோர்கள் எனப் பலதரப்பட்டவர்களுக்கும் பயிற்சிகள் அல்லது செயலமர்வுகளை மேற்கொள்ளும்போது சமூக விழுமியங்கள், மனோபாவங்கள் போன்ற விடயங்களைக் கையாள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படும். அநேகமாக இவர் தெரிவு செய்யும் விடயங்கள் இவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவாகவே அமைந்திருக்கும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மனித நேயங்கள், தனிமனித குடும்ப உறவு முறைகள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் விகாரப்பட்டுப் போயிருக்கும் நிலைமை ஏற்படுவதுமுண்டு. எச்சந்தர்ப்பங்களிலுமே விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாத மனித விழுமியங்களும், அவை தவறின் ஏற்படும் சீரழிவுகளும் இத்தகைய உணர்வுபூர்வமான விடயங்களை முன்வைக்கும் போது, அவை உண்மைச் சம்பவங்களாயுமிருக்கலாம், கற்பனைச் சிருஷ்டியாகவும் இருக்கலாம் - அவற்றை முன்வைக்கும் போது சில பிரச்சினைகள் ஏற்படக்கூடும். அவ்வேளைகளில்

சிலர் உணர்வுபூர்வமாக அவற்றில் முழுகித் தம்மை மறந்து விடுவர். வேறு சிலர் தமது சொந்த விடயங்களோடு ஒப்பிட்டு ஏக்கமுறுவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கும். பயிற்சி முடிந்த பின் பயிற்சியளரான இவரிடம் சிலர் தனியாக வந்து தமது அனுபவங்களைப் பகிர்வர். சிலர் தம் தவறுகளை உணர்ந்திருப்பதை வெளிக்காட்டும் வகையில் கண்கலங்கி நிற்பர். சிலர் கடிதங்களில் தமது உணர்வுகளையும் நன்றியறிதல்களையும் கொட்டியுள்ளனர். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் தமக்கு ஏற்படும் மனநிறைவையும் மனமகிழ்ச்சியையும் பெருமையுடன் கூறி ஆத்ம திருப்தியடைகிறார் கெளரி.

ஆய்வுக்கட்டுரைகள், உரைகள் அவ்வப்போது சில சஞ்சிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் என்பவற்றை இதுவரை இவர் நூல் வடிவில் கொண்டு வரவில்லை. அவை நூலுருப் பெற்றால் சமுதாயத்துக்கு மிகவும் பிரயோசனத்தை அளிக்கும்.

அண்மையில் இவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

"பெருந்தோட்ட சமுதாயங்களுக்கான செயற்திட்டம்" என்னும் அமைப்புக்காக கனேடிய உலக பல்கலைக்கழக சேவையின் ஒரு செயற்திட்டமாகிய 'பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை' பற்றிப் பெருந்தோட்டப் பெண்களின் அனுபவங்கள் குறித்து ஆராய்ந்துள்ளார். இதிலே பெண்கள் அனுபவிக்கும் தொல்லைகள், குடும்பங்களில் கணவனோடும் பிள்ளைகளோடும் படும் கஷ்டங்கள், பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், சுகாதாரச் சீரழிவுகள், கல்வியறிவின்மை, மூட்பழக்க வழக்கங்களால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் எனப் பலவிடயங்களை அலசி ஆராய்ந்துள்ளார். ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியால் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி சம்பந்தமான செயற்திட்ட உருவாக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக, பொலநறுவை மாவட்டத்தின் நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் வறுமை சம்பந்தமான ஒரு ஆய்வையும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

'நோவிப்' என்னும் நிறுவனத்திற்காகப் பெருந்தோட்ட சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் பற்றிய ஒரு ஆய்வும் கூட்டுமுயற்சியாக இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக சமூகவியல்துறை, ஜேர்மன் தேசத்தைச் சார்ந்த 'ஹில்டன் பேக்' பல்கலைக்கழகத்தின் தென்ஆசிய கற்கை நெறித்துறை, ஆசியன இணைந்து மேற்கொண்ட தேசிய இளைஞர் குறித்த ஆய்வுமுதலியவற்றில் பங்குபற்றி, அவற்றைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளையும் குறை நிறைகளையும் விளக்கித் தனது அறிவையும் அனுபவத்தையும் நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சமூகவியலாளர்கள் இன்றைய இளைஞர்கள் முகம் கொள்ளும் நிலையினைக் கடந்த காலத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது பொருத்தமானது.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலையினின்றும் இன்றைய நிலையினை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இன்றைய இளைஞர்களின் உலகம், அது ஆண்களுக்கானதாக இருந்தாலும் சரி பெண்களுக்கானதாக இருந்தாலும் சரி மிகப்பெரியது. எத்தனையோ வழிகளில் இவை நடந்தேறியிருந்தாலும் உச்சக்கட்டமாகக் கூறுவதாக இருந்தால் கணினிப் பாவனையானது அவர்கள் உலகத்தைப் பரந்துபடச் செய்துள்ளது. இவ்வுலகம் அவர்களுக்குப் பல்வேறுவகைப்பட்ட விடயங்களை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. பல்வேறு வாய்ப்புக்களைத் திறந்து விடுகின்றது. ஆனால் இதற்கு அர்த்தம் எல்லா வாய்ப்புக்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதல்ல. அதாவது வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துள்ள அளவுக்கு அவர்களது வளங்கள் அதிகரிக்கப்படவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். எனவே இருக்கக்கூடிய மட்டமான வளத்தை வைத்துக் கொண்டு தம் முன்னேயுள்ள மட்டற்ற வாய்ப்புக்களில் இருந்து தமது தெரிவை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். இதுவே இன்றைய யுகம் அவர்களுக்கு வைத்துள்ள பரீட்சை.

"எல்லாக் காலங்களிலும் நல்லவையும் இருந்துள்ளன. தீயவையும் இருந்துள்ளன. ஆனால் அன்று நல்லவையும் தீயவையும் தத்தமக்குரிய இலட்சணங்களைத் தெளிவாகக் கொண்டிருந்தன என்பதால் அவற்றை இலகுவாகப் பிரித்தறியக் கூடியதாக இருந்தது. இன்று எல்லாமே ஒரு கலவையாகிப் போயுள்ளது. நல்லதற்கும் தீயதற்கும் வித்தியாசம் தெரிவதில்லை. சிலவேளை நல்லது தீயது போலவும் தீயது நல்லது போலவும் கூடத் தோற்றம் காட்டுகின்றது." என இன்றைய நிலையின் யதார்த்தத்தைச் சமுதாயம் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் கௌரி விளக்கமளிக்கிறார்.

இன்றைய சமூகத்தில் மெல்லவும் முடியாமல் சொல்லவும் முடியாமல் சங்கடங்கள் சில தலை தூக்கி நிற்கின்றன என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

இன்றைய விளம்பரத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், தேவைக்குப் பொருள் வாங்கும் நிலைமாரி விளம்பரத்திற்காகப் பொருள்வாங்கும் காலமாக இன்றைய நிலை மாறியுள்ளது. விளம்பரத்தைப் பார்த்து வாழ்க்கையை நிர்ணயித்துக் கொள்கின்ற அளவிற்கு மனிதரது உடனடி இயல்புகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது விளம்பரத்துறை.

இன்றைய வெகுஜன ஊடகங்களை நோக்கின் அவை வெளிப்படுத்துவது என்ன? என்ன தான் கருத்தாழம் மிக்க காலத்தின் தேவையான கட்டுரைகளாகவும் செய்திகளாகவும் அவை பரிமளித்த போதிலும் அவை 'சிவப்புக்கரை' போட்ட சில பக்கங்களை ஒதுக்காத பட்சத்தில் அவற்றால் நின்று நிலைக்க முடியாத ஒரு நெருக்கடி நிலை தோன்றும்.

இப்படியே சமூகத்தின் மாபெரும் ஊடகமான சினிமாவைப் பற்றிச் சிந்தித்தால், நல்ல ஒரு விடயத்தைச் சொல்ல வரும்போது கூட மனித பலவீனங்களுக்குத் தீனி போடுவதன் மூலம்தான் வர்த்தக ரீதியாக வெற்றியீட்டிக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் படத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளோர் இருக்கும் நிர்ப்பந்தம். வர்த்தக வெற்றிக்காகப், பிடம் எடுப்பவர் பற்றிச் சொல்லவே தேவையில்லை. இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்! மேலும் மனிதர்களும் மனித உறவுகளும் இப்போக்கிற்கு விதிவிலக்காகி விடவில்லை. எனவே விரும்பியோ விரும்பாமலோ இந்த யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக சமுதாயம் உள்ளது. இவை இன்றைய இளைஞர்களுக்குப் பெரும் சவாலாக உருவெடுத்துள்ளது. இந்த யதார்த்த நிலையில் இன்றைய இளம் சந்ததி தீய சக்திகளுக்குப் பலியாகிப் போய் விடாமலும் அதே வேளை நல்ல சக்தியைத் தமதாக்கிக் கொள்வதிலுமே அவர்களுடைய எதிர்காலத்தின் சிறப்பும் வெற்றியும் தங்கியுள்ளது.

இதில் நல்லதைத் தெரிவது எப்படி? தீயதை விலக்குவதெப்படி? ஒரு சமூகவியலாளரான கௌரி பழனியப்பன் தெரிவிக்கும் தெட்டத்தெளிவான மறுமொழி.

"ஒவ்வொரு தனிநபரும் அறிவாலும், அனுபவத்தாலும், வாழும் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகளாலும், தேவைகளாலும் மாறுபட்ட நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே ஒருவருடைய அனுபவம் அதே வடித்தில் வேறொருவருக்கு உதவப் போவதில்லை. எனவே இதற்கான திறவுகோல் வெளியில் பெறப்பட முடியாத ஒன்று என்பது தெரியுமென்று. மாறாக அது அவர்கள் உள்ளே கட்டியெழுப்பப்படுகின்ற ஒன்று. அன்னம் எப்படிப்பட்ட நீர் நிலையாக இருந்த போதும் நீரிலிருந்து பாலைப் பிரித்தெடுத்துக் கொள்வது போல, நமக்கும் தீயதிலிருந்து கண்ணால் பார்ப்பதையும், காதால் கேட்பதையும் அப்படியப்படியே எடுத்துக் கொள்ளாது அவற்றை விமர்சனப் பார்வையில் அதாவது Critical look எதையும் பகுப்பாய்ந்து Analytical look பார்க்கப் பழகிக் கொள்ளும் போதும் தன்னைப் பிறர் நிலையில் வைத்துப் பார்ப்பதன் மூலம் ஏனையோரைப் புரிந்து கொள்ள முற்படும் போதும், உணர்ச்சிதனை அறிவால் ஆளத் தெரிந்து கொள்ளும் போதும்

இவ்வாற்றலைப் பெற்றுக் கொள்வது என்பது இன்றைய இளைஞர்களுக்கு முடியாத காரியமல்ல. இருப்பினும் இத்தகைய குணாதிசயங்களை இளைஞர் மத்தியில் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய பொறுப்பும் கடப்பாடும் பெரியவர்களுக்கு நிறையவே உண்டு" என்பது சமூக வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட இவரின் அழுத்தமான அபிப்பிராயம்.

பெண்கள் படித்துப்பட்டம் பெற்று உயர்பதவிகளிலிருந்தாலுங் கூட மனிதாபிமானத்துடன் அவர்கள் நடந்து கொண்டால், அதனைப் பலவீனமாக நோக்கப்படுவதையும் கௌரி சில வேளைகளில் அவதானித்துள்ளார்.

"நடைமுறையில் பார்க்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பதவியை வகிக்கும் ஆண்கள் நடாத்தப்படும் விதத்துக்கும், அதே பதவியை வகிக்கும் பெண்கள் நடாத்தப்படும் விதத்துக்கும் பல சந்தர்ப்பங்களில் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. இந்நிலைமையை உத்தியோக பூர்வமான சந்தர்ப்பங்களை விட, உத்தியோக பூர்வமற்ற சந்தர்ப்பங்களில் கூடுதலாகவே காணமுடியும்.

நான் வேலை பார்த்த ஒரு நிறுவனத்தில், கீழ்மட்ட ஊழியர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஓய்வின்றி தொடர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. எனக்குக் கீழே வேலை செய்யும்போது இத்தகைய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், மனிதாபிமானம் கருதி, ஒரு சில இறுக்கமான சூழ்நிலையைத் தளர்த்தி வேலை செய்வீப்பது வழக்கம். நாளடைவில், அவர்கள் இதனைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தலைப்பட்டதுடன், இறுதியில் எனது மனிதாபிமான அணுகுமுறையை பலவீனமாகக் கருதத் தொடங்கியதைக் கண்டேன். ஆனால் அதேவேளை, சக ஆண் உத்தியோகத்தார்கள் கண்டிப்பும் கறாருமாக அவர்களை வேலை வாங்கியபோது, அவர் மீது அவர்களது மதிப்பு அதிகரித்ததாகப்பட்டது. வேலையையும் நேரத்துக்குச் செய்து முடித்தனர். இது என்னுள் ஒரு குழப்பத்தையே உண்டு பண்ணிவிட்டது. அணுகுமுறை, உச்ச உற்பத்தித்திறன், ஆண் பெண் வேறுபாடு இம்மூன்றும் இதற்குள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகப்பட்டது. மேலும் ஒரு 'போர்மூலா' (Formula) வே போட்டுவிடலாம் எனத் தோன்றியது.

பெண் - மனிதாபிமானம் - குறை உற்பத்தித்திறன் = பலவீனம்

ஆண் - மனிதாபிமானமின்மை - கூடிய உற்பத்தித்திறன் = ஆற்றல்

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் பெண்ணின் இடத்தில் ஆணையும், ஆணின் இடத்தில் பெண்ணையும் மாற்றிவிட்டால், இறுதியாக இருக்கும் "பலவீனமும்" "ஆற்றலும்" எங்கேயோ ஒடிப் போய்விடுகின்றன. அதாவது ஓர் ஆண் அதிகாரி மனிதாபிமானத்துடன் தனக்குக்கீழ் வேலை செய்பவர்களுடன் நடந்து கொள்ளும்போது உற்பத்தித்திறன் குறைந்தாலும்கூட அவர்

"பலவீனமானவராகக் கருதப்படுவதில்லை. மாறாகப் போற்றப்படுகிறார்." ஆனால் ஒரு பெண் அதிகாரி தமக்குக்கீழே இருப்போரை வேலைவாங்கி உற்பத்தியைக் கூட்டும்போது, அது 'ஆற்றலாக'ப் பார்க்கப்படுவதில்லை. சிலவேளை மிகவும் உயர் மட்டத்திலிருப்போர் அவ்வாறு பார்க்கக்கூடும். ஆனால் கீழே வேலை செய்பவர்களுக்கு அது ஒரு ராட்சதத்தனம்! ஆண் மேலாண்மைத்தன்மை வேலைத்தலத்தில் எப்படியெல்லாம் புரையோடிப் போயிருக்கிறதென மலைப்புற்றிருக்கின்றார் கௌரி.

சமூக அபிவிருத்தி, வறுமை ஒழிப்பு, சமுதாயத்தில் பெண்களின் சமத்துவ நிலை, சுகாதாரம், இளைஞர் (இளைஞிகளும் தான்) முன்னேற்றம், தொழிற்பயிற்சி, மனித உரிமைகள் முதலியவை பற்றிய கருத்தரங்குகள், செயல்மர்வுகள், பயிற்சிப் பாசறைகள், ஆய்வுகள் மூலம், பயனுள்ள பணிபுரிந்து வரும் சமூகவியல் ஆய்வாளரான கௌரி பழனியப்பன், சமுதாயத்துக்குக் கிடைத்துள்ள அருஞ் சொத்து. அவரின் மதிநுட்பமும் அர்ப்பணிப்பான முயற்சிகளும் இளம் தலைமுறையினர் முன்னேறுவதற்கான வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றன.

மேம்பாட்டுச் செயற்பாட்டாளர்

திருமதி சாந்தி சச்சிதானந்தம்

பூமி குலங்கியது!

உலகம் நடு நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது அச்சத்தால்!

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தீர்மானங்கள் - உலக மக்களின் எதிர்ப்புக்குரல்கள் எல்லாவற்றையும் தூக்கி குப்பைக்கூடைக்குள் வீசியெறிந்து விட்டு, தனக்குப்பின்னால் வாலை சுருட்டிக் குழைந்து கொண்டிருக்கும் சில நாடுகளையும் இழுத்துக் கொண்டு, 'உலக மகா சண்டியன் நானே' என்ற இறுமாப்பும் யுத்த வெறியும் கொண்டு, அமெரிக்கா, ஈராக் நாட்டின் மீது தாக்கத் தொடங்கி விட்டது. கலியாணத்துக்குச் சுவேனை குறிப்பது போல, மார்ச் 16 எனத் திகதி குறித்து தீவிர போரில் இறங்கி விட்டது.

பாரிய நவீன பீரங்கிகளின் அதிதூர ஏவுகணைகளும் யுத்த விமானங்கள் அடுத்தடுத்து இடை விடாது பொழியும் குண்டுகளும் பாக்காத நகரின் அழகிய கட்டிடங்களை அழித்துக் கொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகளைத் தொலைக்காட்சியில் பார்க்கும்போது ஈராக் நாட்டின் பொதுமக்களுக்காக

உலகத்தின் மனச்சாட்சி ஏங்கி உறைகிறது. வெனிசுலா நாட்டிலுள்ள தேவாலயமொன்றின் மேரி மாதா உருவச்சிலை கூட இரத்தக்கண்ணீர் (!) வடித்தபடி இருப்பதாக பத்திரிகைகள் கயிறு திரித்துள்ளன.

அங்கே அட்டகாசமாக குண்டுகளை வீசி, அழிவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற அதே வேளையில், உலக நாடுகள் அனைத்திலும் உள்ள பெண்கள், சிறுவர்கள், சமாதான விரும்பிகள் யுத்தத்துக்கு எதிரான குரல்களை, பெரிய ஊர்வலங்களை நடத்தி, ஓங்கி ஒலிக்கும் சம்பவங்களையும் தொலைக்காட்சிகளில் பார்க்கிறோம்.

யுத்தம் கொடியது; கெட்டது; அழிவுகளை ஏற்படுத்தும் கோர அரக்கன். யுத்தத்தினால் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெண்களும், சிறுவர்களுமே. விதவைகளாக, பிள்ளைகளை இழந்த தாய்மார்களாகத் தவிப்பதும், அகதிமுகாம்களில் சொல்லொணா வேதனைகளை அனுபவிப்பதும் பெரும்பாலும் பெண்களே. மடிந்து போவதிலும் பார்க்க, இந்தக் கொடுமைகளை அனுபவிப்பது மிகவும் கொடுமையானது; நரக வேதனை போன்றது. அதனால் தான் வீதிக்கு வந்து யுத்த எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களில், பெண்கள் தமது எதிர்ப்பையும் கண்டனத்தையும் வெளிப்படுத்துவதில் முன்னணியில் நிற்கிறார்கள்.

ஆதிசங்கர், இராமனுஜர், புத்தர், ஜேசு, நபிநாயகம், மகாத்மகாந்தி முதலிய ஞானிகளும் பெரியோர்களும் அன்பு, கருணை, சாந்தி, சமாதானம், சகவாழ்வுபற்றித் தொண்டை கிழியப் போதனை செய்த போதிலும், கோரயுத்த வெறியிலிருந்து உலகம் மீளவேயில்லை. பண்பலம், அதிகார வெறி, இராணுவபலம் மிக்க நாடுகள், தேசங்கள், இனங்கள், சாதிகள் ஆதிக்க வெறிபிடித்து, நீதி, நியாயம், மனச்சாட்சி என்பவற்றைப் புறந்தள்ளி விட்டு, 'பேட்டை ரவுடிகள்' போல, காட்டு மிராண்டித்தனமாக நடந்து கொள்வது, இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலும் அடிக்கடி அரங்கேறும் துன்பியல் காட்சிகளை இன்னும் எவ்வளவு காலத்துக்குப் பொறுத்துக் கொள்ளப் போகிறது இந்தப்பூமி?

மக்கள் சக்திக்கு முன்னால் கொடுமையும் அடக்கமுறையும் ஒரு நாள் தலை குனிந்தே ஆக வேண்டும். வீறாப்புக் கொண்டெழுந்தவர்கள் வியட்நாமிலிருந்து வாலைச்சுருட்டிக் கொண்டு வெளியேற நேர்ந்தது.

யுத்த மூலம் சமாதானத்தை ஈட்ட முனைந்தவர்கள், முகங்கொடுக்க முடியாமல், சறுக்கி வீழ்ந்து, பின்வாங்கிய சம்பவம் எமது நாட்டின் அண்மைக்கால வரலாறு.

போர் நிறுத்தம், சமாதானக் கோரிக்கை, பெண்களுக்கு எதிரான கொடுமைகளுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பி, செயல் பூர்வமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்கள் எமது நாட்டில் குறைவு. அவர்களிலும் பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவே. இவர்களில், பெண்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, ஒருங்கு திரட்டி சமூக அநீதி எதிர்ப்பியக்களில் ஈடுபட்டு வரும் சில தமிழ்ப் பெண்களில் திருமதி. சாந்தி சச்சிதானந்தத்தின் பங்கும் பணியும் காத்திரமானவை; பாராட்டி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவை.

பெண் விடுதலை பற்றிய விழிப்புணர்வு பெண்கள் மத்தியில் முன்னென்றுமில்லாத அளவுக்கு இன்று ஆழ்ந்து வேரோடியுள்ளது. பெண்களுக்கு எதிரான ஒடுக்கு முறைகளையும் அடக்கு முறைகளையும் கண்டித்தும், ஆண் - பெண் வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் பெண்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதையும், பாரபட்சம் காட்டப்படுவதையும் எதிர்த்தும், ஆனாதிக்கத்தின் கோர சொருபங்களைத் தோலுரித்துக் காட்டியும், பெண்கள் ஆங்காங்கே ஒன்று திரண்டு குரல் எழுப்பத் தொடங்கி விட்டனர். மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடைமையைக் கொளுத்தும் தீ இன்று ருத்திரம் கொண்டிருக்கிறது.

சிறுபத்திரிகைச் சூழலிலும், உயர்கல்விக் குழுவினரிடம் மட்டும் கருக்கொண்டிருந்த பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகள் இன்று அடிமட்டப் பெண்கள் மத்தியிலும் வியாபகம் பெற்று வருவதற்கான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதில் அயராது உழைத்து வருகின்றார் சாந்தி சச்சிதானந்தம்.

திரு சச்சிதானந்தம் - திருமதி ஞானரத்தினம் தம்பதியரின் மகளாக 14-08-1958 அன்று கொழும்பில் பிறந்த சாந்தி அனுஷா (அவரின் முழுப்பெயர் அதுவே). கொழும்பு அர்ச். பிறிஜெட் கன்னியர் மடத்தில் ஆரம்ப கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பு வரை பயின்றவர். மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டிடக் கலைத்துறையில் BSC பட்டம் பெற்றவர். பட்ட மேற்படிப்புக்காக தொல்பொருள் பாதுகாப்பில் Post Graduate Diploma பெற்றவர்.

கட்டிடக்கலை, தொல்பொருள் துறைகளில் இவர் பட்டங்கள் பெற்றுள்ள போதிலும், அவை இவர் முழுநேரப் பணியாக, புரிந்து வருகின்ற சமூக மேம்பாட்டுப் பணிகள், பெண்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இனிய சுபாவம், இளகிய மனம், அஞ்சாத நெஞ்சுறுதி, எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றும் வைராக்கியம், கேட்போரைப் பிணிக்கும் பேச்சாற்றல், எளிமை என்பவற்றை, இயல்பிலேயே பெற்றுள்ள சாந்தி, கர்நாடக

இசையை முறைப்படி கற்றவர்; வித்துவான் நாராயணன், கலாநிதி இராமநாதன் என்போர் இவரின் குரு ஆவர். தனது பத்தொன்பதாவது வயதில், கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபத்தில் வாய்ப்பாட்டு அரங்கேற்றம் செய்தவர். தியாகராஜ உற்சவங்கள் மற்றும் பல இசை நிகழ்ச்சிகளில் கச்சேரிகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். இப்படிச் சாந்தமான பசுவா, புரட்சிகரப் புலியாக, பெண்ணின் விடுதலைக்கான செயற்பாடுகளில் முன்னணியில் திகழ்கிறார் என்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது! பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த போது பெற்ற அறிவும், பெண்களின் மேம்பாட்டின் மீது ஏற்பட்ட அக்கறையும் கடந்த 12 வருடங்களுக்கு மேலாக, இவர் சமூக அபிவிருத்தித் துறையில் முழுமையாக ஈடுபடுவதற்குக் காரணமாயமைந்தன.

பெண்ணியம் தெரடர்பாக நிறைய ஆராய்ச்சிகளை, அறிவியல் பூர்வமாக மேற்கொண்டவர். பெண்ணியம் பற்றிய கோட்பாடுகளை மானிட வரலாற்றின் நோக்கிலிருந்து இவர் எழுதிய 'பெண்களின் சுவடுகளில்' (1988) அத்துறை பற்றித் தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது நூல் எனப் பெண்ணிலைவாதிகளால் பாராட்டப்படுகிறது.

இவரின் மேடைப் பேச்சிலிருப்பதைப் போன்ற அழகு, இனிமை, எளிமை, தெளிவு, கருத்தாளம் முதலியவை இவரின் எழுத்துக்களிலும் மிளிர்கின்றன. வானொலி நாடகம், மேடை நாடகம், முதலியவற்றை எழுதியுள்ள சாந்தி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்குவதில் வல்லவர் என்பதை அண்மைக்காலங்களில் ஒளிபரப்பாகிய 'படிமங்கள்' நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளன. பேட்டி காண்பவர்களிடம் துருவித்துருவிக்கேள்விகளை எழுப்பி, அவர்களின் கருத்துக்களைத் தோண்டி எடுக்கும் பாங்கு, பல்துறைகளிலும் சாந்திக்கு இருக்கும் விசாலித்த அறிவை புலப்படுத்துகின்றது. படைப்பு இலக்கியத் துறையிலும் பரிச்சயம் கொண்டுள்ள சாந்தி, விரைவில் அப்புதுமைப் படைப்புகளை அச்சுருவில் கொண்டுவர ஆவன செய்வாரென எதிர்பார்க்கலாம்.

இவர் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த புலமைமிக்கவர். சமகால அரசியல் பற்றிய ஆணித்தரமான கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரைகளை அடிக்கடி ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் எழுதிவரும் சாந்தி, ஆங்கிலத்தில் 'பெண்களும் சிறு கைத்தொழில்களும்' 'இடம் பெயர்ந்தோருக்கான திட்டங்கள்' 'கிழக்கிலங்கையில் மக்கள் நிறுவனங்கள்' என்பன பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றைத் தமிழாக்கம் செய்து 'வறுமையின் பிரபுக்கள்' (2002) என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். பெண்ணியம் தொடர்பாக விளக்கமாக இவர் எழுதியுள்ள பயிற்சிக்கையேடுகள், பெண்கள் தொடர்பான பயிற்சிப்பட்டறைகளில் விளக்காக விளங்குகின்றன.

“குடும்பம், மதங்கள், சமூகம், அரசு ஆகிய கட்டமைப்புகள் மூலமாகத் தோற்றுவிக்கப்படும் ஆணாதிக்கத்தைப் பற்றிய சித்தாந்தம் பெண்ணியம் எனப்படும். இது மேற்கூறிய நிறுவனங்களில், எவ்வாறு பால்நிலை உறவுகள் பேணப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து கோட்பாடுகளாக வெளிக்கொணர்கின்றது. இந்த ஆணாதிக்கச் சிந்தனையைப் பேணுவதில் பாடசாலைக் கல்வியும், பல்கலைக்கழகக் கல்வியும், எவ்வாறு துணை போகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் எவ்வாறு பால்நிலை உறவுகளை எமது மனங்களில் ஆழப்பதிய வைக்கின்றன என்பதையும் காட்டுகின்றது..... பெண்கள் குடும்பங்களில் முக்கிய தீர்மானங்களை எடுக்கும் தலைமைத்துவம் அற்றுக் காணப்படுகின்றனர்.

உதாரணமாக, குடும்பங்களில் சமைக்கின்றவர்கள் பெண்களே-யானாலும் நல்ல உணவும் போசாக்கும் ஆண்களை விடக் குறைவாகவே அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. இவர்களுக்குத் தேவையான சுகாதார வசதிகள் முக்கியமான தேவைகளாகக் கருதப்பட்டு வழங்கப்படுவதில்லை. பெண்களுக்கு கல்வி முக்கியமானதாகக் கருதப்படாமையால் கல்வி வசதிகள் மறுக்கப்படுகின்றன. அல்லது குறைக்கப்படுகின்றன. பெண்கள் எதிர் நோக்கும் பாலியல் வன்முறைகள், அடி, கொலை போன்ற வன்முறைகளில் அனேகமானவை குடும்பங்களிலேயே ஆண் உறவினர்களினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சமூகத்தில் இவர்கள் சுதந்திரமாக உலவ விடப்படுவதில்லை....சமூக அரசியல் தலைமைத்துவம் இவர்களுக்கு இலகுவில் கிட்டுவதில்லை. தீர்மானம் எடுக்கும் பதவிகள் இவர்களுக்கு நிராகரிக்கப்படுகின்றன.... வேலை வாய்ப்புகள் கூட பாரம்பரியமாகப் பெண்கள், குடும்பங்களில் வகிக்கும் பாத்திரங்களையொட்டியே வழங்கப்படுகின்றன. பாலியல் இம்சைகளையும் வன்முறைகளையும் பெண்கள் சமூக மட்டத்திலும் எதிர் கொள்ளுகின்றனர். ... சட்டங்களும் பெண்களுக்குப் பாரபட்ச முறையிலேயே இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன... இவையெல்லாவற்றையும் நோக்கினால், உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களிலும் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கமாக இருப்பது பெண்களே என்பது புரியும். .... வர்க்கம், இனம், சாதி, நிறம் போன்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளடங்கிய கட்டமைப்புகளோடு இன்னும் மேலதிகமாக பால்நிலை உறவுகள் காரணமாகவும் ஒடுக்குமுறை அனுபவிப்பவள் பெண்ணே..... பெண்களின் ஒடுக்குமுறை தொடர்பான பிரச்சனைகளையும் அவற்றின் மூல காரணங்களையும் தோற்றுவாய்களையும் பெண்ணியம் முன் வைக்கிறது” இவ்வாறு பெண்ணியம் பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை அளித்து, பெண்ணியத்துக்கு எதிராகக் குதர்க்கம் புரிபவர்களின் மௌனத்தனத்துக்கு வேட்டு வைத்துத் தெளிவுபடுத்துகிறார் சாந்தி சச்சிதானந்தம்.

சமூக அபிவிருத்தித்துறை சாந்தியின் எண்ணத்தைச் சுற்றிச் சமூகம் விடயமென்பதால், வறியோரின் மேம்பாட்டுக்காக புதிய அணுகு முறைகளையும் உபாயங்களையும் அவர் முன்னெடுத்து வருகின்றார். ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் உலக சூழல் மாநாட்டின் வருடாந்த அமர்வுகளில் கலந்து கொண்டு பேண்தகு அபிவிருத்தி தொடர்பான விடயங்கள் பற்றி எடுத்துக் கூறிடும் பணியில் 1997ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2002ம் ஆண்டு வரை ஈடுபட்டதால், வறிய மக்களுக்காகப் பல உதவிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடிந்தது. 2002ஆம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவில் நடைபெற்ற பேண்தகு அபிவிருத்திக்கான உலக மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட இவர், புள்ளி விபரங்களுடன் இலங்கை தொடர்பான விடயங்களை எடுத்துக் கூறி, இலங்கையின் அபிவிருத்தி தொடர்பாகவும் கவனத்தை ஈர்க்கச் செய்துள்ளார்.

சிவில் சமூகத்தின் இயக்கம் வறியோரின் மேம்பாட்டுடன் பின்னிப் பிணைந்தது என்ற அடிப்படையில், இதுவரை பதினமூன்று அமைப்புக்களையும் மக்கள் நிறுவனங்களையும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் நிறுவியுள்ளார். இரு தசாப்த காலப் போரினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் இவை. அடிக்கடி ஏவி விடப்பட்ட அரசு அடக்கு முறைகள், இராணுவ ஆக்கிரமிப்புகள், காதையர்களின் சண்டித்தனங்களுக்கு அஞ்சி இடம் பெயர்ந்தவர்கள், அனைத்தையும் இழந்து அகதி முகாம்களில் ஏதிலார்களாகி அல்லல் பட்டவர்கள், குடும்பத்தலைவனை இழந்த விதவைகள், சிறார்கள் என அவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும், வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் மத்தியிலும் இவர் தோற்றுவித்த நிறுவனங்கள் சிறப்பாகச் சேவையாற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ணும் கருத்துமாக கண்காணித்து வருகின்றார் சாந்தி.

ஒரு இயக்கத்தை உருவாக்குவதென்பது எவ்வளவு கஷ்டமான பணி? சாதாரணமாக ஒரு தனி நபரின் அனுபவத்தின் பேரிலும் அவரின் உணர்வுகளின் அடிப்படையிலும் எழுவது இயக்கம். அது பரந்துபட்ட பெண்களின் அனுபவத்துடன் ஒத்துப் போவதாக இருந்தால், அந்த தனி நபரின் நடவடிக்கைகளை ஏனையோர் பின்தொடர்ந்து நடத்திச் செல்வர். இயக்கம் என்பது பொதுவான ஒரு விடயத்தை அல்லது பிரச்சனையைப் பற்றியதாக இருக்கும். அவ்வாறிருந்தால் தான் அது எல்லோரினாலும் விளங்கக்கூடியதாக இருக்கும். அந்த விடயம் அல்லது பிரச்சனை பரந்த மட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கானோருக்கும் பாதிப்பினை உண்டாக்குவதாக இருக்கும். இதனால், நாளாக ஆக எல்லோரும் இதனுடன் இணைந்து கொள்வர்.. அரசு கொள்கைகளில் பாரிய மாற்றங்களை உண்டாக்குவதற்கும், சமூகத்தின்

கண்ணோட்டத்திலும் நடவடிக்கைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை உண்டாக்குவதற்கும் இயக்கம் தகுந்த கருவியாகும் என்ற அடிப்படையதார்த்தத்தை உணர்ந்த சாந்தி, பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக, வறியவர்களின் மேம்பாட்டுக்கு வழியை ஏற்படுத்துவதற்காக, பாதிப்புக்குள்ளான நபர்கள் மத்தியில் இயக்க விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அவை வெற்றியீட்டும் வண்ணம் பணியாற்றி வருவது பாராட்டுக்குரியது.

இலங்கையில் சமாதானத்துக்கான முன்னெடுப்புகள், மனித உரிமைகள், அபிவிருத்தியில் சிவில் சமூகத்தின் பங்கு போன்ற விடயங்களில் சர்வதேச அரங்குகளிலும் சாந்தி, பங்கு பற்றி ஆக்க பூர்வமான நடைமுறைகளை வலியுறுத்தியுள்ளார். இதற்காக அமெரிக்கா, சுவிஸ், இந்தியா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளில் அவர் ஓங்கிக் குரல் எழுப்பியுள்ளார்.

சமூகத்தின் அடிமட்டத்திலுள்ள படிப்பறிவு குறைந்த பெண்கள், வறியவர்களின் உரிமைகள், முன்னேற்றம் காண்பதற்கான வழிவகைகள் பற்றிப் பல கருத்தரங்குகளை பயிற்சிப் பட்டறைகளை வடக்கு, கிழக்கு, மலையகப் பகுதிகளில் நடத்திவரும் சாந்தி, எடுத்துக் கொண்ட கருத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், சிறு சிறு கதைகள், உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கி, அவர்களின் மனதில் ஆழப்பதித்து விடுவதில் வல்லவர். உதாரணத்துக்கு ஒன்று :

விமலா வங்கியொன்றில் கடமையாற்றும் பெண் - அவளுக்கு கல்விக் கந்தோரில் கடமை புரிந்த உத்தியோகத்தரை அவள் பெற்றோர் திருமணம் புரிந்து வைத்தனர். கலியாணம் முடிந்த கையோடு கணவன் வேலைக்குப் போக வேண்டாம் என்று விமலாவைத் தடுத்து விட்டான். 'கண்ட ஆம்பிளைகளுடன் இனித்துச் சிரித்துப் பேசக்கூடாது' என்பதே அவன் வாதம். விமலாவும் மறுபேச்சின்றி வீட்டில் தங்கிவிட்டாள்.

விமலாவின் கணவனுக்கு காலையில் பல்விளக்க பிரஷ் எடுத்துக் கொடுப்பது தொடங்கி சமையல், தோய்த்தல், உடைகளை 'அயர்ன்' செய்தல், கையில் கொண்டு போய் தேத்தண்ணீர் கொடுத்தல் என்று எல்லா வேலைகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அப்படியிருந்தும் ஏதாவது பிழையைக் கண்டு பிடிப்பான். அதைக் குத்திக் காட்டுவான். எங்கெங்கு பிழைவிட்டாளென்று விபரித்து அவள் ஒன்றும் தெரியாத மக்கு என்று வீட்டுக்கு வருபவர்களுக்கெல்லாம் சொல்லி வைப்பான். இவ்வளவும் பரவாயில்லை என்று விமலா தாங்கிக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் நாட்பட நிலைமை முற்றியது. அவன் இடைக்கிடை அவளை அடிக்கவும் தொடங்கினான்.

சாதாரண அடி குத்துக்களாக மாற நாள் எடுக்கவில்லை. வீட்டுக்கு வருபவர்களிடம், கேட்கும் கேள்விகளுக்கு தான் குளியலறையில் விழுந்ததாகவும், குசினியில் அடிபட்டதாகவும், தனது காயங்களுக்குக் காரணங்கள் கூறிச் சீயென்று விட்டது. ஒருநாள் தனியே இருக்கும் பொழுது, துக்க மிகுதியால், அடுத்த வீட்டுப் பாமாவிடம் சென்றாள். மெல்லத் தன் பிரச்சனைகளைக் கூறிய போது பாமாவின் கண்கள் விரிந்தன. 'உம்மட அவரும் அப்படியா. நான்தான் என்ட அவரிட ஓவ்வொரு நாளும் உதை வாங்க வேண்டியதா இருக்கு எண்டு இவ்வளவு நாளும் நினைச்சுக் கொண்டிருந்தன்' என்றாள். அப்போது அவர்களிருவருமே பிரச்சனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது தெரிந்தது."

"அறிவு கொண்ட மனிதவியீர்களை

அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம்

நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்

நேர்மை கொண்டாயர் தேவர்களாதற்கே

சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடிமைச்சுருள்

தீயிலிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்"

(மகாகவி பாரதி)

எனது இலக்கியப் பயணத்தின்

உ (பிள்ளையார் சுழி)

- பத்மா சோமகாந்தன்

நான் நடந்து வந்த வாழ்க்கைப் பாதையில் சுமார் அரை நூற்றாண்டு ஆரம்ப காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

ஊரில் எத்தனை அமைதி!

ஆலயங்களின் மணியோசைகளும் மங்கல வாத்தியங்களின் இன்னிசைகளும் மகுதியின் பாங்கொலியும் தவிர....

ஆலயத் திருவிழாக்களில் வகை வகையான வாணங்கள், நிலத்திலிருந்து எழுந்து வால் நட்சத்திரங்கள் போல் எரிவதும், கீழே இருந்து சீறிக் கொண்டு மேல் நோக்கி எழும் கொட்டு வாணங்கள், பட்டென ஆகாயத்தில் வெடித்து விரிந்து வெள்ளி, மஞ்சள், பச்சை, குங்கும நிறங்களில் ... ஆஹா! எத்தனை அழகு!

ஹெலியின் உறுமல்கள், குடிமனைகளை நோக்கி காட்டேரிப் பேய் போலச் சீறி வந்து உயிர்களைக் குடிக்கும் ஷெல்லடிகள், யுத்த விமானங்களிலிருந்து வீழ்ந்து வெடித்து, கட்டிடங்களை அழித்து, பூ, பிஞ்சு, காய், கனி என்ற பருவத்து மனுஷ உயிர்களுடையெல்லாம் கண்முடித் திறப்பதற்கு இடையல் குடும்பத்தோடும் சுற்றத்தோடும் "சொர்க்க லோகத்துக்கு" அனுப்பி வைக்கும் செயல்களை, அக்காலத்தில் செய்திகளாகப் படித்துக் கற்பனைக் கதைகளாகவே நாம் எண்ணிக் கொண்டிருந்த காலம் அது.

அன்று தைப்பொங்கல் திருநாள்.

சூரியன் நித்திரை விட்டு எழும்புவதற்கு சில மணித்தியாலயத்திற்கு முன்பே நாம் விழித்தெழுந்து, பனி என்றும் பார்க்காமல் உற்சாகமாகக் குளித்து முழுகிப் புத்தாடை அணிந்து வாசலில் மஞ்சள் நீர் தெளித்து, கோலமிட்டு, நடுவில் சாணிப்பிள்ளையாரைப் பிடித்து வைத்து...

என் அம்மா முதல் நாளே பொங்கலுக்கான இடத்தைத் துப்பரவு செய்து, சாணியால் அழுத்தமாகத் தேய்த்து, அடுப்பு மூட்டுவதற்கென கற்களைத் தெரிவு செய்து கழுவி எடுத்து வைத்திருந்தார்.

வீட்டு வாசலின் முற்றம் தெருவை ஒட்டியிருந்ததால், வீட்டின் பின்புறமாக உள்ள விஸ்தாரமான இடத்தில் தான் எமது வீட்டில் பொங்குவது வழக்கம். அதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் இருந்தது. நாம் பொங்குவதையும் சாப்பிடுவதையும் தெருவால் போவோர் வருவோர் பார்த்து விடுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் நானறிந்த காலம் முதல் பின்புறமாகப் பொங்குவதே எங்கள் குடும்ப வழக்கம். நாம் ஆசாரமான வைதீகப் பிராமண குடும்பம். அப்பா பஞ்சநீஸ்வரக் குருக்கள், பிரபல கோவில் குருக்கள்.

சூரியன் கண் விழித்து குளித்து முழுகித் தன் பொன் நிறக் கதிர்களை மெல்ல மெல்ல பரப்பிக் கொண்டு மரக் கிளைகளின் ஊடாக எட்டிப் பார்த்தான்.

ஒற்றைச் சில் தேரில் சூரிய பகவான் எழுந்தருளும் வடிவிலான கோலத்தை என் மூத்த அக்கா பொங்கல் அடுப்பு வைத்திருந்த இடத்தில் அழகாக இட்டிருந்தாள். அவ் இடத்தைச் சுற்றி மேலே கயிறு கட்டி, மாவிலை, பூச்சுருங்குளென நானும் சின்னக்காவும் அலங்கரித்திருந்தோம். அடுப்பு தணல் விட்டு எரிந்தது. இஞ்சி மஞ்சள், மாவிலை கட்டி, திருநீற்றுக் குறித்திட்டிப் பொட்டிட்ட பொங்கல் பாணையில் போட்டிருந்த பாலும் வெல்லமும் புத்தரிசியும் எப்போது பொங்கியெழும் என்ற ஆவலில் நானும் சகோதரிகளும் சீன வெடிக்கோர்வைகளுடன் காத்து நின்றோம். அம்மா ஈரத்தலை முடிக்குத் துணி சேர்த்து முடிந்து, பூச்சுடி, நெற்றியில் குங்குமமும் மனதில் பூரிப்புமாக, கையினால் விறகுகளை அடுப்பினுள் தள்ளிக் கொண்டிருந்தார். குத்து விளக்குகளிரண்டும் மெல்லிய சுடர் விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தன. ஊதுபத்தி வாசனை உள்ளத்துக்குச் சிலிர்ப்பு ஊட்டியது. மல்லிகை, முல்லை, செவ்வரத்தை எனப் பூக்களை கொய்து, தாம்பாளத்தில் வைத்து விட்டு மற்றொரு தாம்பாளத்தில் முக்கனிகள், பாக்கு, வெற்றிலை, சூடம், சாம்பிராணி என்பவற்றை ஒழுங்கு செய்து சூரிய பகவானின் பூஜைக்காக அப்பா தயாராகிக் கொண்டிருந்தார்.

பால் பொங்கி எழுந்து சூரியனைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து, நானும் தங்கையும் கொழுத்தியெறிந்த பட்டாசுகள் சட பட வென்று.... எங்கள் வீட்டில் மட்டுமல்ல, ஊரெங்கும்.... "பொங்கலோ பொங்கல்" குதூகலமான ஆரவாரிப்பு!

பானையை இறக்கி வைத்து பெரிய தலை வாழையிலையில் கரண்டியினால் பொங்கலை அள்ளி எடுத்துப் படைத்து முக்கனிகளையும் பரப்பி பூஜை புனஸ்காரங்களை அப்பா செய்து கொண்டிருந்தபோது, நாம் சகோதரிகள் நால்வரும் பக்தியூர்வமாக தேவாரங்களை இசைத்தோம். அந்த வயதிலேயே சங்கீத வகுப்புக்குப் போய்ப் படித்ததால் எமக்கு நல்ல இசை ஞானமுண்டு.

"வான்முகில் வழாது பெய்க, மலிவளம் சுரக்க மன்னன் கோன்முறை அரசு செய்யக் குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றமிழ் வேள்விமல்க" என வாழ்த்துப் பாடி நாம் முடிப்பதற்கிடையில், வாசலில் தகர்படலையைத் தட்டி யாரோ கூப்பிடுங்குரல் கேட்டது.

"சிவ பூஜையில் கரடி போல், சாப்பிடக்கூட விடாமல்..." பொங்கலைச் சுவைக்கத் துடித்துக் கொண்டிருந்த தங்கை சினந்தாள்.

"அப்படிச் சொல்லக் கூடாது பிள்ளை. நல்ல நாளும் வேளையுமா. வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினரை அப்படிச் சொல்லாதே. போய் யாரென்று பார்த்து வா" அம்மா அவளிடம் கூறினார்.

சினந்து கொண்டு சிலப்பிக் கொண்டு போனவள் உடனே திரும்பி வந்து சொன்னாள். "ஆரோ பத்திரிகைக்காரர்களாம். பத்மா அக்காவைப் பார்க்க வந்திருக்கினம்."

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. என்னைத் தேடி யார், எதற்காக?

"சரி அவர்களை விறாந்தைக் கதிரையில் இருக்கச் சொல்லு. போய் விசாரிப்பம்" அப்பா சொல்லி அனுப்பினார். அவள் ஓடிப் போய்ச் சொல்லிவிட்டு வந்தாள். பூஜையை முடித்து, எமது நெற்றியில் திருநீறு இட்டு எம்மை ஆசீர்வதித்த தந்தையார், அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றார்.

நானும் சகோதரிகளும் அம்மாவும் பொங்கல்ப் பானை, பூஜைப் பொருட்கள் யாவற்றையும் உள்ளே எடுத்துச் சென்றோம்.

யார் அவர்கள் என்றறிய எனக்கு ஆவலாக இருந்தது. கால்களைத் தடக்கிக் கொண்டிருந்ததால் தூக்கி இடுப்பில் சொருகியிருந்த புதுப்பர்வாடையை இழுத்துச் சரி செய்து கொண்டு வெளிவிறாந்தைக் கதவருகில் வந்து நின்றேன். அம்மாவும் என் பின்னால் வந்து விட்டார். அப்பா

முன் பின் தெரியாத அந்த இளைஞர்களுடன் சந்தோசமாக அளவளாவிக்கொண்டிருந்தார்.

பொங்கல் பூஜை முடிந்த வேளையில் அந்தப் புதியவர்களின் வரவு அம்மாவுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியூட்டியது. வணக்கம் கூறி வரவேற்று, வந்தவர்களுக்குப் பொங்கல் பரிமாறுவதற்காக எடுத்து வர உள்ளே சென்று விட்டார்.

"இவதான் நீங்கள் விசாரித்து வந்த பத்மா. எனது மூன்றாவது மகள். இந்து லேடிஸ் கல்லூரியில் படிக்கிறாள்" என என்னை அவர்களுக்கு அப்பா அறிமுகப்படுத்தினார். நான் அவர்களுக்கு வணக்கம் சொன்னேன்.

"நாங்கள் 'சுதந்திரன்'ல் இருந்து வந்திருக்கிறோம். நான் ஞானசுந்தரம், இவர் கணேசலிங்கம், அடுத்தவர் துரைசாமி" என அந்த இளைஞர் அறிமுகப்படுத்தினார்.

அம்மா ஒவ்வொரு தட்டிலும் வாழை இலை விரித்து பொங்கல், வடை, பழங்கள் என ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்து விட்டுக் கதிரையொன்றில் உட்கார்ந்து அவர்களை உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அவர்கள் பொங்கலைச் சுவைத்துக் கொண்டிருக்க, என் அப்பா தான் ஆர்வத்தோடு வாசிக்கும் பத்திரிகைகளான வீரகேசரி, சுதந்திரன் ஆனந்தவிகடன் பற்றிய அபிப்ராயங்களைக் கூறி, தனது மைத்துனர், அம்மாவின் மூத்த சகோதரர் பிரம்மஜீ சபாரத்தின ஐயர், காரை நகரிலிருந்து 'கலிகால தீபம்' என்ற பத்திரிகையை நடத்தியதையும், இப்பத்திரிகைக்கார இளைஞர்களிடம் தெரிவித்தார்.

கைகளைக் கழுவிவிட்டு இருக்கைகளில் உட்கார்ந்த அவர்களில் ஒருவர் என்னிடம் கேட்டார்.

"வளர்ந்து தொழில் பார்க்கிற பெரிய பெண்ணாக நீங்கள் இருப்பீர்களென எண்ணியிருந்தோம். பத்மா நீங்கள் பாடசாலை மாணவியாக இருக்கிறீர்கள். பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி எழுதுவதுண்டோ?"

"கல்கி, சுதந்திரன், ஈழகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளை நேரங்கிடைக்கும் போது படிப்பேன். அவற்றில் சிறுவர் பகுதிகளை ஆர்வத்தோடு வாசிப்பேன். டாக்டர் மு.வ., கல்கி, அண்ணாத்துரை, ரா.பி.சேதுப்பிள்ளையின் எழுத்துநடை மிகவும் பிடிக்கும். அகிலனின் தொடர் கதைகளை வாராவாரம் கல்கியில் விடாமல் படிப்பேன். வீரகேசரி சிறுவர் பகுதிக்கு எப்பவாவது எழுதுவதுண்டு. வகுப்பில் எனது கட்டுரைகளுக்கு உச்சமான மார்க்ஸ் கிடைக்கும்."

“அண்மையில் சுதந்திரனுக்கு ஏதாவது எழுதி அனுப்பினீர்களா?”

“ஓம்! ‘இரத்த பாசம்’ என ஒரு கதை எழுதினேன். அந்தச் சிறுகதை என் முதல் முயற்சி. அப்பத்திரிகை நடத்திய அகில இலங்கைப் போட்டிக்கு அனுப்பியுள்ளேன்.”

“ஆச்சரியப்படப்போகிறீர்கள்! உங்கள் கதை முதற் பரிசுக்குரியதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குரிய எங்கள் பரிசையும், பாராட்டுதல்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் அடிக்கடி எழுதுங்கள். புதுமைப்பித்தன், முல்ராஜ் ஆனந்த் போன்றோரின் படைப்புக்களை நிறையப் படியுங்கள்.”

எனக்கோ உண்மையிலேயே நம்ப முடியாத வியப்பும் ஆச்சரியமும் கலந்த உணர்ச்சியில் கால்கள் நிலத்தில் பதியாமல் ஆகாயத்தில் பறப்பது போன்ற ஆனந்தம்!

“எங்கள் பிள்ளைகளிலேயே இவள் மிகவும் கெட்டிக்காரி!” எனது பெற்றோரும் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர். அப்போது எனக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் எனது வகுப்பாசிரியை செல்வி பத்மா இராமநாதனும், (பின்னாளில் இவர் அக்கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கியவர்.)என்னை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்குவிக்கும் எனது சக மாணவிகளும் என் மனக் கண்ணில் தோன்றி மகிழ்வது போல..... என் மனதில் அவர்களைப் பற்றிய எண்ணமும் நன்றியுணர்வும் நிறைந்தன!

என்னைப் பற்றிய விபரம் விருப்பு வெறுப்புகள் எதிர்காலத் திட்டங்கள் என்பவற்றைப் பற்றி வந்தவர்களில் ஒருவர் துருவித்துருவி ஏன் விசாரித்தார் என எனக்கு அப்போது விளங்கவில்லை. அதற்கான விளக்கத்தை அடுத்தவாரச் ‘சுதந்திரன்’ வெளிப்படுத்தியது.

எனது புகைப்படம், பரபரப்பான பேட்டி, பரிசுப்பெற்ற சிறுகதை என்பவற்றை வெளியிட்டு அமார்க்களப்படுத்தியிருந்தனர்! அடுத்தவாரம் இரண்டாவது பரிசுப் பெற்ற கே.டானியலின் கதை வெளிவரும் என்ற குறிப்பும் இடம் பெற்றிருந்தது.

அமரர் டானியல் தலித் இலக்கியத்தின் முன்னோடி என இன்று தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் விமர்சகர்களால் போற்றிக் கொண்டாடப்படும் பிரபல எழுத்தாளர்.

அந்தப் பொங்கல் நன்னாளில் பரிசு பெற்ற செய்தியைக் கொண்டு வந்திருந்தவர்கள் யாரென்பதைப் பின்னாளில் அறிந்த போது பெருமையாக இருந்தது.

ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கோட்பாட்டை முன் வைத்து, அதை நிறுவியதில் சாதனை புரிந்த, இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அச்சாணியாக விளங்கிய பிரேம்ஜி. ஞானசுந்தரம் ஒருவர். அடுத்தவர் இன்று தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் புகழ் பூத்த முற்போக்கு நாவலாசிரியராகப் போற்றப்படும் செ.கணேசலிங்கன். மூன்றாமவர், நீண்ட காலம் சுதந்திரனில் அச்சக மேலாளராக பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற பின்னரும், கொள்ளப்பட்டி இந்து கலாசார மன்றத்தை நிறுவி, அதன் வெளியீடாகிய ‘இந்து கலாசாரம்’ இதழின் ஆசிரியராக விளங்கி, அதன் மூலம் உலக சைவப் பேரவைக்கு வித்திட்ட பெரியார் துரைசாமி!.

எனது இலக்கியப் பயணத்தில் இதுவரை மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டு விட்டேன். எனது ‘கடவுளின் பூக்கள்’ (1993) சிறந்த இலக்கிய நூலுக்கான தமிழ் நாடு கோவைவில்லி தேவசிகாமணி நினைவுப்பரிசை வென்றது. ‘புதிய வார்ப்புகள்’ (1996) சார்க் அமைப்பின் சிறந்த நூலுக்கான பரிசைப் பெற்றது. ‘வேள்வி மலர்கள்’ (2001) சிறப்பாகப் பாராட்டப் பெற்று வருகின்றது. வேறு பல்வேறு நூல்களும் அச்சுருவம் பெற்று விட்டன. நான் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளைத் திரட்டினால் 3, 4 தொகுதிகளாக அமைக்கலாம். இலக்கிய விழாக்கள், மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் எப் பவற்றில் என் கருத்துக்களை முன்வைக்கக் கிடைத்த வாய்ப்புகள் பல. மூன்று பல்கலைக்கழகங்களில் எனது எழுத்து முயற்சிகள் பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட மாணவர்கள் கலைமாணிப்பட்டத்தில் சிறப்புச் சித்தி பெற்றுள்ளனர். இனி, நாவல் துறையில் கால் பதிக்குமாறு மூத்த எழுத்தாளர்களான வரதர், நந்தி, செ.கணேசலிங்கன், வல்லிக்கண்ணன் முதலியோர் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதுவும் விரைவில் நிறைவேறும் என நம்புகிறேன்.

“பெண்ணின்குரல்’ ஆசிரியப்பணி, மகளிர் மன்றங்கள், பெண்கள் அமைப்புகளின் ஈடுபாடு, பெண்களுக்கான கருத்தரங்குகள், செயலமர்வுகளில் வளபகிர்வாளர், வாரா வாரம், ‘வீரகேசரி’யின் ‘மங்கையர் கேசரி’ வாசகர்களுக்காக ‘நெஞ்சுக்கு நிம்மதி’யை அளிப்பது, என நேர நெருக்கடிகள் என்னை நெரிக்கின்றன.”

பிரபல எழுத்தாளர், ‘செங்கை ஆழியான்’ சிறுகதை, நாவல், ஆய்வு எனப் பலத்துறைகளில் சாதனையீட்டி வருபவர். தன்னைப்போல மற்றவர்களும் முன்னேற வேண்டுமென மனதாரத் துடித்துத் தூண்டி வருபவர். ஈழத்திலக்கியத்தின் மூலவர்களை புதிய தலைமுறையினர் அறிய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு ‘மறுமலர்ச்சி சிறுகதைகள்’ ‘ஈழகேசரி சிறுகதைகள்’ ‘மல்லிகைச் சிறுகதைகள்’ என வெளியிட்டு, அண்மையில்

‘சுதந்திரன் சிறுகதைகள்’ என்ற பெரிய தொகுப்பை வெளிக்கொணர்ந்தமை எத்தனை பெரிய சாதனை!

அண்மையில் கொழும்பில் அந்நூலின் அறிமுக விழாவை நடத்திய போது, முதலில் எனது துணைவரையும் என்னையும் மேடைக்கு அழைத்துக் கௌரவித்து நூலின் பிரதிகளைத் தந்த போது அம்முயற்சியின் கனத்தை உணர்ந்து கொண்டேன்.

‘சுதந்திரன்’ல் எழுதிய எழுத்தாளர்களின் பெயர்களையும் அவர்களின் படைப்புகளையும், நூல் வடிவமாகப் பார்த்த போது மலைப்பு ஒரு புறம்! மகிழ்ச்சி ஒரு புறம்!

இவர்களில் பலர் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இணைந்து, இலக்கிய ரீதியாகச் செயற்பட்ட காலத்தில் என் கணவருடன் சேர்ந்து நானும் எனது பங்களிப்பைச் செய்தபோது, பலர் எமது குடும்ப நண்பர்களாக இன்றும் திகழ்ந்து வருவது பெருமையைத் தருகின்றது.

இந்நூலினைப் பார்த்த போது என் நினைவுகள், சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் என் வீட்டில் பொங்கல் நந்நாளன்று நடந்த இனிய சம்பவமும் அதனைத் தொடர்ந்த இலக்கிய நிகழ்வுகள் பலவும், என் மனதில் பூப்பூவாகத் தூவுகின்றன.!

என் இலக்கியப் பயணத்துக்காக அன்று இடப்பட்ட பிள்ளையார் சுழி, அத்துறையில் நான் சிறிதளவாவது சாதிப்பதற்கும் முன்னேறுவதற்கும் துணையாக இருந்தது!

(‘மல்லிகை’ இலக்கிய சஞ்சிகை - பெப்ரவரி 2003)

ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்

பத்மா சோமகாந்தன்